

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, உறுதியாக தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தெரு விளக்குகளை எல்லாம் எரிய வைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. மானியக் கோரிக்கைகள் 1991-92—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 18—மருத்துவம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும். மானியக் கோரிக்கை எண் 18—மருத்துவம். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“மருத்துவம் பற்றிய 18 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 249,40,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 224. திரு. மா. சுந்தரதாஸ்.

THIRU M. SUNDARADOSS : Mr. Speaker Sir, to discuss the need to operate Mobile Health Clinics in important Cities and Towns, I move..

“that the allotment of Rs. 249,40,36,000 under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 196. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கொள்கை பற்றி” விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

மருத்துவம் பற்றிய 18ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 249,40,36,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

1991 செப்டம்பர் 16]

(ஆ) கோரிக்கை எண் 19—பொதுச் சுகாதாரம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 19—பொதுச் சுகாதாரம். மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 19—

“பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய 19ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 161,43,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண். 273 திரு. ஆர். சிங்காரம்

முற்பகல் 10-40

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுச் சுகாதாரத்துறை ஆரம்ப சுகாதார நிலை வங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்துவதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய 19 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 161,43,53,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 235 டாக்டர் தே. ஏ. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கொள்கை பற்றி’ விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய 19 ஆம் எண். மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 161,43,53,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் இங்கே அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நான் படித்ததாக ஏற்று, அவைக் குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். * மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கருத்துக்களைச் சொன்ன பின்னால் என்னுடைய பதிலுரையாக கடைசியில் கருத்துக்களை நான் வெளியிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாரியக் கோரிக்கையின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

மருத்துவத் துறை தமிழகத்திலே மிகச் சிறப்பான முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட குறைபாடுகளைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாகச் சொன்னால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெண் குழந்தைகளைக் கொல்லுகின்ற நிகழ்ச்சி தமிழகத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது ஸ்கேனிங் என்று சொல்லுகின்ற மிஷின் வந்ததற்குப் பின்னால் அது நல்ல எண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. அந்த மிஷினுடைய விளைவாக கருவற்று இருக்கின்ற பெண்ணுக்கு ஆண் குழந்தையா, பெண் குழந்தையா என்று பார்த்து பெண் குழந்தை என்று சொன்னால் அதை கொல்லுகின்ற ஒரு அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை Indian Council of Child Welfare என்ற நிறுவனம் கூட ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுவது தயவு செய்து இத்தகைய நிகழ்ச்சி வராமல் இருப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்து இதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் உயிர் காக்கின்ற மருந்துகள் தமிழகத்தில் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக பெரிய மருத்துவமனையான ஜி.எச். என்று சொன்னாலும் கூட, தனியார் மருந்துகடைகளிலும் கூட உயிர் காக்கின்ற மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற அவல நிலை சென்னையிலும் மற்றும் எல்லாப்பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. குறிப்பாக காலரா, டைபாய்டு போன்ற நோய்களுக்கு மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த அரசு அத்தகைய

*250-326 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் 1 மற்றும் 2 ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

நிலைமைகளை மாற்றி அதிகமான மருந்துகளை உருவாக்குகின்ற எண்ணத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் போலி டாக்டர்கள் தமிழகத்திலே அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போலி மருத்துவ மனைகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே படித்த மருத்துவர்கள் திறமையாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் டாக்டர் என்ற போர்டை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு மோசமான செயல்களை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் கூட கொல்லங்கோடு என்ற பகுதியில் அன்பின் ஆஸ்பத்திரி என்று வைத்திருக்கிறார் ஒருவர். அவர் எந்த மருத்துவ படிப்பும் படிக்கவில்லை. என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் மிகப்பெரிய மோசமான முறையில் விபச்சாரத் தொழில் போன்ற தொழில்களை எல்லாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். ரொடிக்சம் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். சாராயம் போன்ற பொருட்கள் விற்பனையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். போர்டைப் பார்த்தால் டாக்டர் என்ற போர்டை வைத்திருக்கிறார். இத்தகைய நிலையை நான் அங்கே இருக்கிற மாவட்ட மருத்துவ Joint Director இடம் சொன்னால் அதிகாரம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதெல்லாம் போலி டாக்டர்கள் போலியாக நடத்துகின்ற மருத்துவ மனைகளை முடுவதற்குண்டான சட்டத்தை கொண்டுவந்து இத்தகைய மருத்துவர்களை விலக்கி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மோசமான மருந்துகளைக் கொடுத்து நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகின்ற வகையில் இருக்கிறார்கள். அதை தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் பேசிக் அமெனிட்டிஸ் எதுவும் மருத்துவமனைகளில் இல்லை. ஜி.எச்-ஐ எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எந்த சின்ன மருத்துவமனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி எங்கும் மருந்துகள் இல்லை. பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களுக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து இப்போது 40 ஆயிரம் ரூபாயாக கொடுக்கிறோம். ஆனால் அந்த அளவுக்கு மருந்துகள் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் அங்கே மருந்துகள் இல்லை என்றநிலை தான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் ஜி.எச். போன்ற மருத்துவமனைக்கு சென்றால் கூட அங்கே ஹைஜின் இல்லை. நாம் நோயாளிகளைப் பார்க்க உள்ளே போக முடியாத அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நம்முடைய டாக்டர்கள் பார்க்கவில்லையா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அதேபோல் நமமுடைய மருத்துவமனைகளில் ஜி. எச். போன்ற பெரிய மருத்துவமனைகளில் நிறைய மிஷின்கள் வாங்கிப்போட்டு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பல மிஷின்களை அவர்கள் இயக்கி வைக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குப்பதிலாக அப்போலோ போன்ற பிரைவேட் மருத்துவமனைகளுக்கு கையை காட்டி விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. நாம் பல கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி பல கோடி ரூபாய்க்கு வாங்கி வைத்திருக்கிற மருந்துகளை, மிஷன்களை எல்லாம் பயன்படுத்தாமல் உதாரணமாக சொன்னால் இந்த டயாலிசிஸ் செய்வதற்கு மிஷன்களை வாங்கி வைத்து இருக்கிறோம். அதை எல்லாம் நம்முடைய மருத்துவர்கள் சரியான முறையில் உபயோகம் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களில் நாம் அதிகமாக வாங்கிறோம் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக அங்கே டாக்டர்கள் வருவது இல்லை. எங்கேயும் 3 டாக்டர்கள் இருக்க வேண்டும். ஒரு பெண் டாக்டர், 2 ஆண் டாக்டர்கள் இருக்க வேண்டும். சில பகுதிகளில் 2 பெண்கள் இருக்கிறார்கள். சில பகுதிகளில் ஆண்களாக இருக்கிறார்கள். ரெக்கார்டு தான் அப்படி. அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் பிராக்டிஸ்க்காக ஊட்டியிலோ அல்லது எங்கோ இருப்பார்கள். குறிப்பாக போளூரை எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் கூட ஊட்டியில் சொல்லிவிட்டு போவதற்கு பிறகு கூட; மறுபடியும் கமிட்டி சேர்மன், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் போன பிறகும் கூட அந்த டாக்டர்கள் அங்கே இல்லை. என்ன வென்று கேட்டால் தகவல் கொடுக்கின்ற தூரத்திற்கு மேல் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கேட்டால் அவர்கள் ஏதோ மதுரைக்குப் பக்கத்தில் டாக்டர் போயிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

முற்பகல் 10-45

இந்த நிலைமையையெல்லாம் நிச்சயம் மாற்றியாக வேண்டும் பல கோடி ரூபாயை நாம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட நிச்சயமாக டாக்டர்கள் வருவதில்லை என்று சொன்னால் அந்த அப்பாவி மக்கள், ஏழை மக்கள் என்ன செய்வார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமையையெல்லாம் நிச்சயமாகப் போக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு டாக்டர் கூட வருவதற்குத் தேர்ந்துவிட்டு பிரைவேட்டிலே பிராக்டிஸ் செய்கிறார்கள். பிரைவேட் பிராக்டிஸை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்வதை மத்திய அரசு விலக்கி இருக்கிறது நீங்கள் ஊதியம் கூட்டிக் கொடுப்பார்த்தால் அது நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள் கவர்மெண்ட் ஆஸ்பிடலிலேயே ரயில்வே ஆஸ்பிடல் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோன்று, இங்கே

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. மா.சுந்தரதாஸ்]

யிருக்கிற போர்ட் டிரஸ்ட் ஆஸ்பிடல் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று சொன்னால், அவர்கள் பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் பண்ணக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. நாமும் மத்திய அரசுக்கு இணையாக சம்பளம் கொடுக்கிறோம். ஏன் அவர்கள் பிரைவேட்டாக பிராக்டிஸ் கிளினிக்குக்கு செல்ல வேண்டும்; அங்கே மருத்துவம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே தவிர, நாம் சம்பளம் வர்ங்குகிறோமே, அதற்காக வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. காலையிலே 7 மணிக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் 10½-க்குத்தான் வருவார்கள். 10 மணிக்கோ, 1 மணிக்கோ வீட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள். மாலையில் பார்த்தால் அவர்கள் தனியார் கிளினிக்குகளிலே உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை தமிழகத்திலே மாற்றவில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாம் எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும், ஏழையெளிய மக்களுக்கு நாம் செயல்படுத்த நினைக்கின்ற திட்டங்கள், நம்முடைய எண்ணங்கள் சென்று சேராது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே எந்தவிதமான இன்ஃபிராஸ்ட்ரக்சரும், எந்த விதமான அடிப்படை வசதியும் இல்லாத சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். அங்கே ஒரு காம்பெளன்ட் சுவர்கூட இருக்காது. டாக்டர்கள் வரமுடியாத, வந்தாலும் தங்கமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. டாக்டர்களையும் குறைசொல்ல முடியாது. ஆகையால் டாக்டர்களுக்குத் தேவையான வீட்டு வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் நீங்கள் 30 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். நிச்சயமாக அந்தத் தொகை போதாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு சென்ட் நிலம் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆயிரம், 2 ஆயிரம் ரூபாய் விற்கும். 3 ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 3 ஏக்கர் நிலமும் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்ததற்குப் பின்னால்கூட அங்கே கட்டடங்கள் கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியிலே தூத்தூர் என்ற ஊரிலே ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் இருக்கிறது. 1940-ல் கேரள மாநிலத்தினுடைய ஆளுகையில் இருந்தபோது கட்டப்பட்ட ஒரு ஆஸ்பிடல் அது. 1 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி அது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற ஒரே ஒரு மருத்துவமனை அது. ஏறத்தாழ 3 ஏக்கர் நிலத்தை அவர்கள் இனாமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாயும் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இதற்குப் பின்னாலும்கூட அந்த மருத்துவ மனையைக் கட்டுங்கள், கிரேடு-1 ஆக்குங்கள் என்று கேட்டால் எதையும் செய்து தர தயாராக இல்லை. டாக்டர்கள் வருவதே கிடையாது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக, மீனவ மக்கள் வாழ்கின்ற தூத்தூர் என்ற அந்த இடத்திற்கு, நாங்கள் எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலே சென்ற ஆண்டு, போனபோது அந்த இடத்தைப் பார்த்தோம். அதற்குப் பின்னாலும் எந்தப் பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. எந்தப் பலனும் இல்லை. இதே போன்று இலக்கியோடு என்ற கிராமமும் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிறது. அங்குள்ள மருத்துவ மனையிலும் இதே நிலைமைதான். டாக்டர்கள் வருவதில்லை. மருந்தே அங்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கு எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லாமல் அந்த மருத்துவமனை இயங்கி வருகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கென்று புதிதாக பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களைக் கேட்டால், 3 ஏக்கர் நிலம் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாக, 3 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க முடியாது. அங்கு இருக்கின்ற ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பிடலுக்கே 3 ஏக்கர் நிலம் கிடையாது. தாலுகா மருத்துவ மனைக்குக்கூட 3 ஏக்கர் நிலம் கிடையாது. ஆனால் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் வேண்டுமென்று கேட்டால், 3 ஏக்கர் நிலம் கேட்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் வேண்டுமானால் 3 ஏக்கர் நிலம் கேட்கலாம். குமரி மாவட்டத்திற்காக, அங்கே ஏற்படுத்துகின்ற பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு 3 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதற்காகவாவது விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும், விளவன் கோட்டிலே இருக்கக்கூடிய தாலுகா மருத்துவ மனையில் எந்தவொரு வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எக்ஸ்ரே வசதிகூட கிடையாது. கேரள மாநிலத்தினுடைய ஆளுகையில் இருந்த போது, மகாராஜாவுடைய கெஸ்ட் ஹவுஸாக இருந்த ஒரு இடத்திலே அந்த மருத்துவ மனையை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் நோயாளிகள், உள்நோயாளிகள், வெளிநோயாளிகள் வருகிறார்கள். 2 இலட்சம் பேர் வருகின்ற இடத்திலே எக்ஸ் ரே வசதி கிடையாது. கழிவறை வசதி கிடையாது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் கழிவறை இல்லாத காரணத்தினால், ஒரு நோயாளி வெளியேறியபோது, மின்சாரம் தாக்கி அந்த நோயாளி அந்த இடத்திலேயே இறக்க நேரிட்டது. இத்தகைய துயரச் செய்திகளெல்லாம் அந்தப் பகுதியிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஆஸ்பிடலுக்குள்ளே நாம் போகிறோம் என்று சொன்னால், உள்ளே போகவே முடியாது. அந்த அளவிற்குப் பராமரிப்பு மோசமாக இருக்கிறது. எந்தவொரு பேஸிக் அமெனிட்டீஸும் இல்லை. There is no infrastructural facilities. There is no hygienic. There is no Basic amenities. எந்தவொரு வசதியும் இல்லாமல் ஏதோ ஒரு பெயருக்காக தாலுகா மருத்துவ மனையை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்,

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

பக்கத்திலேயே கேரளா எல்லை இருக்கிறது. பக்கத்திலே கேரளாவிலே இருக்கிற பாரசாலை என்று சொல்லப்படுகின்ற இடத்திலே மிக நல்லமுறையிலே அவர்கள் மருத்துவ மனையை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள், தமிழ்நாடு மருத்துவமனைகள் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி மிக மோசமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, விளவன் கோடு தொகுதி, குழித்துறையிலுள்ள மருத்துவ மனைக்கு தயவு செய்து தாலுகா மருத்துவ மனைக்கு உள்ள இன்ஸ்பிராஸ்ட்சர் கொடுத்தால் போதும். அதிகமாக நான் கேட்கவில்லை. ஒரு தர்லுகா மருத்துவ மனைக்கு எந்தெந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், ஜி.எச்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எந்த ஆஸ்பிடலுக்குச் சென்றாலும் அங்கேயிருக்கின்ற படுக்கைகள் மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு நார்ம்ஸ் வைக்க வேண்டும் ஒரு பெட்-ஐ இத்தனை வருடங்கள்தான் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று பிரைவேட் மருத்துவ மனைகளிலே எவ்வளவோ வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலே பில்லோவைக்கூட மாற்றுவது இல்லை. எத்தனை வருடமானாலும் சரி அதேநிலையில்தான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. லைட் வசதி கிடையாது. ஃபேன் வசதி கிடையாது. பெரிய மருத்துவ, மனைகளிலும் சரி, சிறிய மருத்துவ மனைகளிலும் சரி, இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சரி செய்வதற்கு தேவையான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 10-50

அதேபோன்று, மெடிகல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையிலும் நமக்குத் தெரியும். நேர்மையாக நல்லமுறையிலே நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. முன்னாலெல்லாம் பல 'ரிட்' கள் வரும். இந்த முறை ஒரு ரிட் கூட ஃபைல் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், அந்த அளவிற்கு நியாயமாக இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த ஒரு பத்திரிகையும் மோசமாக எழுத முடியாத அளவிற்கு நியாயமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால், அதிகமான மக்கள் படிக்க ஆசைப்படுகின்ற காரணத்தால், நம்முடைய எண்ணிக்கையைக் கூட்டினால் என்ன என்று கேட்கிறேன். எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க முடியாது தான். நிறைய "அன்-எம்பளாய்ட்" இருக்கிறார்கள். எனவே, டாக்டர் படிப்புக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு வைத்து வேண்டியதன்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அவசியம் என்ன? எனவே, அதிகமான மருத்துவக் கல்லூரிகளை உருவாக்குவதைத் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், அந்த அளவிற்கு மக்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றாவது தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்வார்கள். அந்த வகையில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அரசாங்க கல்லூரியும் கிடையாது எங்கள் மாவட்டத்திலே. நல்ல இடம் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட, 100 ஏக்கர்களுக்கு மேலாக அங்கே இருக்கின்ற டி.பி. ஆஸ்பத்திரி, ஆசாரிப்பள்ளம் என்ற இடத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது, அந்த நாகர்கோவிலிலே. அந்த 100 ஏக்கர் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே நிறையக் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளையன் காலத்திலே கட்டப் பட்ட கட்டிடங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே, கொஞ்சம் கட்டடம் கட்டினாலும்கூடப் போதும். நிச்சயமாக அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே, டி.பி. ஆஸ்பத்திரி, சவுத் இந்தியாவிலேயே மிக முக்கியமான ஹாஸ்பிடல். இன்று அங்கே மருத்துவர்கள் இல்லை.

The quality of the hospital goes down எந்த வசதியும் இல்லாமல், டி.பி. ஹாஸ்பிடல் மிக மோசமான இருக்கிறது. இதை ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியாக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று நம்முடைய கீழ்ப்பாக்கத்திலே இருக்கின்ற மென்டல் ஹாஸ்பிடல். போன வாரம் கூட பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். மிக மோசமான நிலையிலே அங்கே எந்த வசதியும் இல்லாமல் மிகமிக கீழ்த்தரமாகப் போய்கொண்டிருப்பதாகப் பத்திரிக்கையிலே படித்தேன். அந்த மருத்துவ மனையைக் கூட நல்லமுறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று, வேக்சின் என்று சொல்லுகின்ற குன்னூரிலே இருக்கின்ற அந்த நிறுவனத்திலேகூட, அதனுடைய குவாலிட்டி—நம்முடைய ஆண்டி பயாடிசஸ், அதாவது காலரா போன்ற நோய்களுக்குக் குத்தி வைக்கின்ற மெடிசன்—அது உலக நாடுகளிலே பல முறையிலே முன்னேறியிருந்தாலும்கூட நம்முடைய குன்னூரிலே இருக்கின்ற வேக்சின் சென்டரைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் நல்லமுறையிலே டெவலப்மெண்ட் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

அதேபோல, கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டினுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மறைய வைத்து, அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கித் தந்து நல்லமுறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பொல்யூஷன் கன்ட்ரோலைப் பொறுத்தவரையில், இந்த டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறதா என்பதுகூட சந்தேகமாக இருக்கிறது. பொல்யூஷன் கன்ட்ரோலைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே குடி தண்ணீரிலே சாக்கடை நீர் கலக்கின்ற கேடு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு ஏதாவது பார்க்கிறதா, ஏதாவது செய்கிறார்களா என்றால் எனக்குத் தெரியவில்லை. எங்கே பார்த்தாலும், ஹவுசிங் ஏரியாவிலே இன்டஸ்ட்ரீஸ் வைக்கிறார்கள். அதை இந்த பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு தடுக்கக் கூடாதா? இன்டஸ்ட்ரீ வைக்க வேண்டுமென்றுதான் இன்டஸ்ட்ரியல் ஏரியா என்று ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஹவுசிங் ஏரியாவிலே தான் இன்டஸ்ட்ரியை வைக்கிறார்கள். அதுபற்றி பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டைக் கேட்டால், ஏனென்றால் அவர்கள் நோ அப்ஜெக்ஷன் கொடுத்தால் தான் அந்த நிறுவனத்தை அங்கே நிறுவ முடியும். ஆனால் பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல, ஏர் பொல்யூஷன் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன், என்னுடைய பகுதியிலே ஏ.வி.எம். சேனல் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அது மிகமிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு இன்டஸ்ட்ரியினுடைய கழிவு நீர் வந்து சேர்கிறது. ஆனால் அதை பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு பார்ப்பதாக இல்லை. இன்று பார்த்தால், நம்முடைய தாமிர பரணி ஆற்றிலேயும் சரி, காவேரியிலேயும் கூட சரி, பல்வேறு இன்டஸ்ட்ரியினுடைய கழிவு நீர் அந்த நதிகளிலே சேர்கிறது. இதையெல்லாம் நம்முடைய பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு ஏதாவது செய்கிறதா என்று பார்த்தால் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அந்த டிபார்ட்மெண்ட் இருப்பதாக, நாம் பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு என்று நம் மூன்றிலே பார்ப்பதைத் தவிர, அந்த டிபார்ட்மெண்ட் ஆபீஸ் இருக்கிறதா என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. நல்ல காரியம் செய்கிறார்களா என்று கேட்டால், இல்லை. அதற்கு, நோ அப்ஜெக்ஷன் என்று கேட்டால் பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் போர்டு நோ அப்ஜெக்ஷன் கொடுத்து விட்டார்கள். The Pollution Control Board has already given the No. Objection Certificate.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

எனவே, இந்த அளவிற்கு அதையும் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் (திருமதி) வெ. சரோஜா.

டாக்டர் திருமதி வெ. சரோஜா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆத்திரம் காட்டுவோர் முன் அடக்கத்தைக் காட்டி, சாத்திரம் காட்டுவோர்முன் தமிழ் மறை நூலைக் காட்டி, நாத்திறன் காட்டி, நாடு நலம் பெற பல வழிகள் காட்டி, மூத்தோர் பலரை வென்ற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்களே நீங்கள் வாழ வேண்டும் பல்லாண்டு.

“ பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம் ” என்ற பாரதி கண்ட கனவை நனவாக்கிய தமிழ்த் தெய்வமே, எங்கள் காவல் தெய்வமே, பத்தாவது சட்டமன்றமாகிய இந்த சட்டமன்றத்தைச் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்த சட்ட மன்றமாக்கி, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் என்னையும் உறுப்பினராக்கி, எனக்கு இந்த மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரத்தில் பேச வாய்ப்பும் அளித்த மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கும், எனது தொகுதிவாழ் மக்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி எனது கன்னி உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

முற்பகல் 10-55

கன்னி உரை என்பதால், நான் என் தொகுதியில் இருக்கின்ற அனைத்துக் குறைகளையும் சொல்ல எனக்கு உரிமை உண்டு என்றாலும், நான் எடுத்துக் கொண்ட, குறிப்பாக நேரத்தின் அருமை கருதி, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, குடும்ப நலத் திட்டத்தில் இதுவரை இருந்த ‘ இரு குழந்தைகள் ’ என்ற முறையை மாற்றி, இனி One child norms என்பதை திறம்பட செயல்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும். அப்போது தான், நம்முடைய பொருளாதாரத் தட்டுப்பாடு நீங்கும். அதற்கு, அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்து, மைய அரசுடன் சுமுகமான உரை நடத்தினால், இதில் நாம் ஒரு நல்ல முடிவு காண முடியும். ஜனத்தொகை பெருகும்வரை, நம்முடைய திட்டங்கள் சரிவர செயல்படாது என்பதை, மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் மூலமாக இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதற்குமுன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மருத்துவர்கள் சரியாக செயல்படுவதில்லை என்று. உண்மை

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் (திருமதி) வெ. சரோஜா]

தான். அந்த மருத்துவர்கள் சரிவர செயல்பட முடியாமல் இருப்பதற்கு, 'Practical Problems' அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதைச் சரிசெய்ய, அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள மருத்துவர்களை, அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே 'போஸ்டிங்ஸ்' கொடுத்தால், இந்த நிலைமை ஓரளவுக்கு சீரடையும் என்பதை என்னுடைய தாழ்மையானக் கருத்து.

தொழுநோய், குறிப்பாக பள்ளி மாணவர்களிடையே அதிகமாகப் பரவிக் கொண்டு வருவதை நாம் அன்றாடம் செய்தித் தாள்களிலே படிக்கிறோம். ஆங்காங்கு நான் செல்லும் போது, பள்ளிக்கூடங்களிலும், மருத்துவமனை ஏடுகளைப் புரட்டும்போதும் அந்த உண்மைகள் எனக்குத் தெரிகின்றன. குறிப்பாக, முஸ்லிம்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் தொழுநோய் அறிகுறிகளைக் கண்டறியக்கூட ஆண் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மட்டுமே 'போஸ்டிங்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, பெண் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் 'போஸ்டிங்' செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயிரைக் குடிக்கும் 'எய்ட்ஸ்' நோயை அறியவும், அதற்கு வைத்தியம் செய்யவும் கட்டுக்கடங்காத செலவாகும் என்றாலும் அந்த நோயைக் கண்டறிய நமது அரசு ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் சுகாதாரத்தை வெகுவாக வற்புறுத்தி, 'Preventions is better than cure' என்பதால்—கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒரு நோயாளிக்குச் செலவாகும் என்பதால், நாம் அந்த உயிரைக் காப்பாற்றப் போவதில்லை—இப்படிப்பட்ட முக்கியமான ஒரு நோயைக் கருத்தில் கொண்டு எல்லா மாவட்ட மருத்துவ மனைகளிலும், 'எய்ட்ஸ்' நோயைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான 'இம்யூனாலஜி லேப்' ஏற்படுத்துவதற்கு, நிதி நெருக்கடி நிலைமை என்றாலும் இதைச் செயல்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மெடிகல் கல்லூரியிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அனைத்துத் தேர்வுகளும் காலங்கடத்தி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாணவ சமுதாயத்திற்கு மிகவும் சிரமமான நிலையைக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, அனைத்துத் தேர்வுகளும் — 'Under graduates' and 'post graduates' தேர்வுகள், குறித்த வண்ணம் மார்ச்சிலிருந்து ஏப்ரல் வரை நடந்தால், ஜூன் மாதம், மறுபடியும் தேர்வு முடிந்து, மாணவர்களுக்கு வகுப்பு ஆரம்பித்தால்தான், அந்த மார்ச் மாதம் முடிவதற்குள், நாம் மீண்டும் பாடத்தை ஆரம்பிக்க முடியும் என்பதை நான் தெரி

[டாக்டர் (திருமதி) வெ. சரோஜா] [1991 செப்டம்பர் 16]

வித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பொதுக் கருத்துக் களை நான் அவை முன் வைத்த பிறகு, என்னுடைய தொகுதியின் சொந்தப் பிரச்சனைக்குச் செல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி சங்ககிரி மருத்துவமனை மிகவும் பழமையானக் கட்டிடத்தில் — ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகள் அதே கட்டிடத்தில் — புற நோயாளிகளும், அக நோயாளிகளும் ஒரே அறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு, இரண்டடுக்குக் கட்டிடம் கட்டி, புற நோயாளிகள், அக நோயாளிகள் இருவரையும் தனித்தனியாக, ஆண் பெண் இருவரையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து, அந்த மருத்துவமனை சீரிய முறையில் செயல்பட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சங்ககிரி நெடுஞ்சாலையில் அருகேயுள்ள தால், அங்கே அதிகமான விபத்துகள் ஏற்படுவதால், நான் அங்கே தங்கியிருந்த மூன்று மாதங்களில் கிட்டத்தட்ட 6 உயிர்களை இழந்து விட்டோம்.

முற்பகல் 11.00

அங்கு ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட் அல்லது எம்ர்ஜென்சி யூனிட் அவசியம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன், அங்கே, வாகன நெருக்கடி இருப்பதாலும், ஒரு போலீஸ் பீட்டும் தேவைப்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதற்கு முன், அங்கே தண்ணீர் பிரச்சினை இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை சரி செய்ய வேண்டும் காவிரி நீரை அங்கே மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. காரணம், அங்கு வரும் தண்ணீர் first and for most பள்ளிப்பாளையம், சங்ககிரியில் உள்ள பம்பிங் ஸ்டேஷனில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் Technically not qualified தண்ணீர் சுத்தம் செய்யும் மெஷின் out of order அங்கே வேலை செய்யும் ஆட்களுக்கும் மெஷினை இயக்கத் தெரியாது என்கிறார்கள். அரசு இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, சுத்தமான தண்ணீரை, குடிநீருக்கும் சரி, மருத்துவமனைக்கும் சரி அனுப்பினால்தான், அங்கே அறுவை சிகிச்சை செய்ய முடியும். மருத்துவர்களுடைய பிராக்டிகல் ப்ராப்ளம்ஸை சால்வ் பண்ண முடியும் என்பதையும் அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சங்ககிரி மருத்துவமனை 52 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை என்றாலும், அங்கே குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு என்று தனியான அறுவை அரங்கமோ, தனி அறையோ எதுவும் இல்லை. அங்கே அறுவை சிகிச்சைகள் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் (திருமதி) வெ. ச்ரோஜா]

என்னுடைய தொகுதிக்குட்பட்ட வடுகப்பட்டி பி. எச். சி. ஜி. மேல்நிலை பி.எச்சி.யாக மாற்றி அங்கே அறுவை அரங்கம் பூட்டிக் கிடப்பதை மீண்டும் திறக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மல்லசமுத்திரம் பி.எச்.சி.யில் நிறைய அறுவை சிகிச்சைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அங்கே உயிர் காக்கும் மருந்துகளுக்குறைவாக உள்ளது. குறிப்பாக, I. V. Fluid சில சமயங்களில் out of stock என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, பரிசீலித்து, இது எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் I. V. Fluid எப்போதும் இருக்கின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று அன்போடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே, மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில், ஹாஸ்பிடல் பார்மசி என்ற ஒன்று இருந்தது. அது தற்போது நடைமுறைக்கு வந்தால், அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குத் தேவையான I. V. Fluid தயார் செய்து, அந்தந்த மாவட்டங்களிலே கவனித்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்று அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சங்ககிரி ஒன்றியத்தில் பள்ளக்குழி என்ற கிராமத்தில் கிட்டத்தட்ட 1500 தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உள்ள ஒரு ஊரில், சாலை வசதி கிடையாது. ஒரு பெண் தன் பிரசவ வலியோடு கண்டிப்பாக ஆறு கிலோ மீட்டர் சங்ககிரிக்கு வந்தால்தான் பிரசவம் பார்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே, அங்கு ஒரு அடிஷனல் பி.எச்.சி.யாவது அல்லது மினி பி.எச்.சி.யாவது ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அங்கு மருத்துவ வசதியை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை பற்றிய கோரிக்கைக் குறிப்பின் அடிப்படையில் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக முதலில் என்னுடைய பணிவான வணக்கத்தைக் கூறிக் கொண்டு, சில கருத்துக்களை உங்களிடம் நான் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம் மாண்புமிகு சுகாதாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்பொழுது, கிட்டத்தட்ட 259 கோடி ரூபாய்க்கான வரவு-செலவுகளையும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே பயிலுகின்ற

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

மாணவர்களுடைய விகிதாச்சாரத்தையும் தந்திருக்கின்றார்கள். எல்லாவற்றையும் பாராட்டினாலும், மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு, அதாவது தியாகிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு என்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதைப் பொறுத்த வரைக்கும், தியாகிகளுடைய குழந்தைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தியாகிகளுடைய குழந்தைகள் என்று பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு இப்போது 50 அல்லது 60 வயதாகியிருக்கும். எனவே, தியாகிகளுடைய பேரக் குழந்தைகளுக்கு என்கிற விதத்திலே அந்தச் சட்டத்தை மாற்றித் தருவீர்கள் என்று சொன்னால், தியாகிகளுக்கு நாம் ஆற்றுகின்ற தொண்டு செவ்வனே செயல்படும் என்று கருதுகிறேன்.

தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நம்முடைய சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தியாகிகளுடைய பேரக் குழந்தைகளுக்கென்று ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். அது பயனுடையதாக இருக்கின்றது. எனவே, அதை உங்கள் கருத்திலே கொண்டு அவ்வாறு அதை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, அரசாங்க ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு இப்போது ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் முப்பதாயிரம் வரைக்கான மருந்துகள் வழங்க வேண்டுமென்றிருப்பதை நாற்பதாயிரமாக உயர்த்தியிருக்கின்றீர்கள். அதை நாற்பதாயிரமாக உயர்த்தினாலும், அதிலே வேண்டிய மருந்துகளை வாங்கிக் கொள்ள சங்கடம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். எனவே அதை இன்னும் அதிகரித்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-05

இனி ஒரு முக்கியமான செய்தியை உங்கள் முன்னாலே நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு போஸ்ட் மார்ட்டம் என்று சொன்னால் மாலை 5 மணிக்குப் பின்னர் போஸ்ட் மார்ட்டம் பண்ணக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு வைத்திருந்தார்கள். அப்போது மண்ணெண்ணெய் விளக்கோ, அல்லது மெழுகு வர்த்தியோ வைத்துப் பிரேதப் பரிசோதனை செய்தால் அதைச் சரியாகச் செய்ய முடியாது என்பதற்காகத்தான் அந்த உத்தரவை அன்றைக்குப் போட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆண்டுகள் பல கடந்து இரவு நேரம் தான் மேஜர் ஆப்பரேஷன்கள் எல்லாம் நடக்கக்கூடிய காலக்கட்டத்தில் அதே சட்டத்தை நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பது மிக வேதனைக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே போஸ்ட் மார்ட்டம் இரவு நேரத்திலும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் உத்தரவு வரவேண்டும்.

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

ஒரு விபத்திலோ அல்லது வேறு வகையிலோ துன்பங்கள் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அந்தப் பிணத்தை அங்கே வைத்துக் கொண்டு உற்றார் உறவினர் கதறி அழுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை தொடர்ச்சியாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவாவது அந்தப் போஸ்ட்மார்ட்டம்த்தை, எத்தனை மணி நேரம் ஆனாலும் பாடி வந்தவுடன் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்து அனுப்பவேண்டும் என்கிற ஒரு உத்தரவை நீங்கள் அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மீனவ சகோதரர்கள், பனை ஏறுகிற தொழிலாளர்கள், கட்டிடத்தொழிலாளர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம்—இது உங்களுடைய துறையில் வராது என்றாலும் நீங்கள் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.—விபத்தில் மரணம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அவர்களுடைய பாடியையும் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்களை போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் கண் முன்னாலே தெரிகிறது. பனையில் இருந்து விழுந்து இறக்கிறான். கடலில் போகிறபோது இறக்கிறான், இதிலே வந்து யாராவது சந்தேகம் கிளப்பி பிரச்சினைகள் ஏற்படுத்தினால் மாத்திரம் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்தால் போதும் என்கிற விதத்தில் நீங்கள் உங்களுடைய சட்டத்தைத் திருத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு சித்த மருத்துவ டாக்டர் என்கிற விதத்தில்—மற்றவற்றை எல்லாம் மற்ற டாக்டர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள்—நான் சித்த மருத்துவத்தைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டிய காரணத்தால் அதற்குச் செல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் அதற்கு முன்பு ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் கருங்கல், மூஞ்சிரை, தேங்காய்ப்பட்டணம் ஆகிய பகுதிகளில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. அது பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள்தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்த காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் அந்த கருங்கல் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம். அது அப்கிரேட் பண்ணப்பட்டு அதிலே படுக்கை வசதிகள் ஏற்படுத்தவில்லை. நான் இதற்கு முன்பும் ஒரு முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்போதும் சட்டமன்றத்தில் எடுத்து உரைத்து இருக்கிறேன். அப்கிரேட் செய்து உங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்து தரப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு கூட செய்யவில்லை. இப்போது நீங்கள் அரசினுடைய கொள்கையாக 22 படுக்கை வசதி உடையதாக

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

அமைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பாராட்டுகள். அங்கே படுக்கை வசதிகளை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு அங்கே குடிதண்ணீர் கூட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய சென்னை மாநகரத்தில் அதாவது தலைநகரில் இருக்கின்ற ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு நீங்கள் செல்கிற நேரத்தில் கூட ஆஸ்பத்திரி கேம்பஸ் உள்ளே போனவுடனே அடிக்கக்கூடிய ஸ்மெல் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அங்கே நோய் குணம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகச் செல்கிற நேரத்தில், அங்கேயுள்ள துர்நாற்றத்தில் நோயே வந்து விடும் என்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அங்கெல்லாம் கொஞ்சம் கூடுதலாக டாய் லெட் கட்டி கன்வீனியன்ஸைக் கொஞ்சம் அதிகமாக ஏற்படுத்தினால் அதைத் தவிர்த்துவிட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து இனி என்னுடைய பிரச்சினைக்கு வருகிறேன். கிள்ளியூர், இணையம் ஆகிய பகுதிகளில் புதிதாக ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஆரம்பிப்பதற்காக இடங்கள் எல்லாம் கைவசப்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் இன்னும் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எனவே அதையும் நீங்கள் ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து நம்முடைய மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் சேர்ந்து நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட்-ஆக ஒரு கல்லூரியை சித்த மருத்துவத்திற்காக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மொத்தம் 36 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. இதிலே 24 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு தருகிறது. மீதியுள்ள 12 கோடி ரூபாயை நாம் செலுத்த வேண்டும். அதை நாம் பணமாகக் கூட செலுத்தவேண்டாம். அதற்கான ஒரு இடம் பக்கத்து மாவட்டத்திலே தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். அதாவது பக்கத்து மாவட்டத்தில் பணப்பாக்கம் என்ற பகுதியில் இடம் தேர்வு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியை நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பதைவிட அரும்பாக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அண்ணா மருத்துவமனையோடு சேர்த்து ஒரு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு மூலிகைத் தோட்டம் என்று பெயர் வைத்து இருக்கிறார்கள். பெயர்ப்பலகை இருக்கிறது. ஆனால் மூலிகை இல்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். அந்த இடத்தையும் அந்த அண்ணா மருத்துவமனையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உடையதாக அமைகிறதாம். எனவே அங்கே நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் வைக்கலாம் என்று சொல்லி இதைக் கொடுப்பீர்களானால் பண முதலீட்டில் உங்களுக்குச் சிரமம் இருக்காது. அந்த 12 கோடி ரூபாய்க்காக அதை எடுத்துக் கொண்டு மத்திய அரசு தருகிற 24 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து அந்த நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் அங்கே வருவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை உங்கள் கருத்தில்

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

கொண்டு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் பல ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கிற விதத்தில் மாண்புமிகு மரியாதைக் குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் மிகவும் செயல் திறன் படைத்த, மிகவும் துரிதமாகச் சித்த மருத்துவத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலோடு இருக்கக் கூடிய மரியாதைக் குரிய அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் இதில் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-10

அதே போல, சித்த மருத்துவக் கல்லூரியினுடைய மாணவர்கள் தொடர்ச்சியாக போராட்டங்கள் நடத்தி வருகின்றனர். முன்னாள் முதலமைச்சர் மரியாதைக்குரிய எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஒரே நேரத்திலே 200 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு எந்த விதமான வேலைவாய்ப்பும் சித்த வைத்திய கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. 450 டாக்டர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். பட்டம் பெற்ற பிறகு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கையில் குறைவுதான். எனவே நீங்கள் அவர்களைப் பரிவுடன் கவனித்து, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தருகின்ற விதத்தில் உத்தரவுகளை இட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனைகளிலே சித்த மருத்துவ டாக்டர்களை நீங்கள் நியமித்திருக்கிறீர்கள். அதுபோல தமிழகம் முழுவதும் உள்ள ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனைகளிலே அதிகமான சித்த மருத்துவப் பிரிவினை நீங்கள் இணைப்பீர்கள் என்று சொன்னால் அதிகமான டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். அதே போல ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே பொதுவாக சித்த மருத்துவத்தில் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களை பணியிலே அமர்த்துகின்ற விதத்தில் ஆணைகள் பிறப்பிப்பீர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும்.

இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், ஆங்கில முறை மருத்துவத்திற்கும் சித்த முறை மருத்துவத்திற்கும் பார்க்கும்போது பெருவாரியான பகுதி ஒன்று என்று சொல்லலாம். ஆங்கிலத்திலே சில ஸ்டெஷன்ஸ் ஐட்டம்கள் இருக்கின்றன. அதே போல சித்த மருத்துவத்திலே சில குறிப்பிட்ட நோயாளிகளுக்கு சித்த மருத்துவம்தான் சிறந்தது என்று இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு வாத நோய் சம்பந்தப்பட்டவர்

[டார்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

களுக்கானாலும் சரி, ஸ்கின் டிசீஸ் இதைப் போல, வர்மம் இப்படிப்பட்ட கலைகளுக்கு சிறந்த மருத்துவம் சித்த மருத்துவத்திலே உண்டு. எனவே அதை ஊக்கப்படுத்துகின்ற விதத்தில் பல நல்ல திட்டங்களைத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல பாளையங்கோட்டையிலே இருக்கின்ற சித்த மருத்துவக் கல்லூரியிலே மாணவிக்ள் விடுதி கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு செலவு செய்து ஒரு வாட்டர் டேங்க், அவர்களின் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக செலவழித்துக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகளாக அது கட்டப்பட்டு முடிக்கப்பட்ட நிலையிலேதான் இருக்கிறதே தவிர இதுவரைக்கும் ஒரு டிராப் தண்ணீர் கூட பம்ப் டண்ணி அந்த டேங்கிலே ஏற்றப்படவில்லை என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஆனால் நீங்கள் சித்த மருத்துவத்திற்காக நல்ல எண்ணத் துடன் செய்கின்ற திட்டங்கள் கூட, முடிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்தும் கூட, அதை செய்யவில்லை. இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் உடனடியாக அதை கேட்க வேண்டும். அந்த மாணவிகள் அங்கேயிருந்து கடிதங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் குழாய் அடியில் நகராட்சியின் டைப்பிலே சென்று தண்ணீர் எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. நாங்களும் மருத்துவப்பட்டம் பெற்று டாக்டர்களாக பணியாற்றுவவர்கள். பட்டம் பெற்று பணியாற்றப் போகிறவர்களாக இருக்கிறோம். எங்களுக்கு அங்கேயே தண்ணீர் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதை நீங்கள் கருத்திலே கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல நாங்கள் கூட சித்த மருத்துவக் கல்லூரியிலே படிக்கின்றபோது அங்கே ஒரு பஸ் இருந்தது. இப்போது அந்த பஸ்-ஸையே காணவில்லை. அந்த பஸ் என்னவாயிற்று என்றே தெரியவில்லை. அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்டடி டூர் ஒரு வருடத்திற்கு 2, 3 தடவைகள் போவார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த பேருந்து வசதி இல்லாத காரணத்தினாலேயே ஸ்டடி டூர் தடைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு அந்த பேருந்து வசதியை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சித்த மருத்துவத் துறையில் மரியாதைக் குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருக்கும் போது இதனுடைய வளர்ச்சிக்கு என்று சொல்லி தனியாக ஒரு குழுவை நியமித்திருந்தார்கள். அந்தக் குழு, நம்முடைய ஜனாதிபதி ஆட்சியின்போது கலைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழு, சித்த மேம்பாட்டுக் குழு என்பதாகும். மீண்டும் அந்த குழுவை நீங்கள் நியமிக்கவேண்டும். அந்தக் குழு

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

விலை எங்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்து, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த, கனகசபாபதி அல்லது 'சம்படி' அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். சிவகங்கை தொகுதியிலே இருந்து வந்தவர். அவருக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் குமாரசாமி என்பவர் செயலாளராக இருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே நல்ல பல திட்டங்களை அரசுக்கு தந்திருக்கிறார். அவரையே செயலாளராக வைத்து நடத்துவதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. நல்ல திட்டங்கள் வருகின்ற விதத்திலே செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 150 உதவித் தொகை மானியமாக நீங்கள் ஆண்டாண்டு தோறும் வழங்கி வருவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த 150 ரூபாய் வருமானம் வைத்து செய்யமுடியுமா என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அதை குறைந்த பட்சம் ரூ. 300 கொடுக்கவேண்டும். அந்த ரூ. 150 என்று கொடுப்பதை ரூ. 300 ஆக அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-15

60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கும் பென்ஷன் பற்றி சொல்கிறேன். அதைத்தான் ரூ. 300 ஆகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல, எங்களுடைய மாவட்டத்திலே ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி ஒன்று. அதாவது இது கேரளா 'செட்-அப்' உடன் இருந்தது திருவாங்கூர். அப்போதே நம்முடைய மாவட்டத்திலே இன்றைக்கு இணைந்து இருக்கின்ற திருக்குச்சியினுடைய பகுதியில் பெரும் பகுதியாக இங்கே இணைந்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய பகுதியைச் சேர்ந்தவர் அங்கே சித்த மருத்துவமானாலும் சரி ஆயுர்வேத மருத்துவமானாலும் சரி, யூனானி மருத்துவமானாலும் சரி, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் அங்கே கேரளாவிலே பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ரெஜிஸ்ட்ரேஷனைத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ரெஜிஸ்ட்ரேஷனை இந்திய நாட்டினுடைய சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்டு செய்தால் போதும் என்று இருக்கிறது. எனவே, கேரளாவில் அவர்கள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்திருந்தாலும், இங்கே வாழ்கின்ற அவர்களுடைய ரெஜிஸ்ட்ரேஷனையும் ஏற்று, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான ஆணைகளையும், தமிழ் நாட்டில் ஒரு பட்டதாரி அல்லது தமிழ்நாட்டில் ரெஜிஸ்ட்

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

ரேஷன் செம்திருக்கிற ஒரு ஆர்.ஜி. எம்.பி.-க்கு என்ன விதங்களில் எல்லாம் அரசு சலுகைகள் வழங்கப்படுகிறதோ அதுபோல எல்லாவிதமான வசதிகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அதுபோல பெரிய அளவில் பழனி, திருச்செந்தூர் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற கோயில்களில் எல்லாம் சித்தா மருத்துவ டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அங்கே அவர்களுக்கெல்லாம் அரசு ஆணைப்பிறப்பித்தால் அவர்களை நியமிக்கலாம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெரிய வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களில் எல்லாம் சித்தா மருத்துவத்தினுடைய பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதுபோல மருந்தாளுநர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக சித்தா டாக்டர்களை தான் நியமிக்கிறார்களே தவிர மருந்தாளுநர்களை நியமிப்பதில்லை. ஆகவே சித்தா டாக்டர்களை நியமிக்கும்போதே மருந்தாளுநர்களையும் நியமிப்பதற்கான ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். காலத்திற்குப் பிறகு உங்களைத்தான் அதிகமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் செய்யக்கூடிய துணிச்சல் மிக்கவர்கள். பக்குவம் படைத்தவர்கள். ஆகவே, இந்த ஆட்சியில் சித்தா மருத்துவர்களை கைதுக்கி விடுவீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுபோல, வர்மக் கலை பற்றி சொல்கிற நேரத்தில் உலகத்திலேயே இன்றைக்கு வர்மக் கலை வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரே ஒரு மாவட்டம் கன்னியாகுமரிதான். அதை நீங்கள் பெருவாரியாக பயன்படுத்த வேண்டும். முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களிடத்தில் பணியாற்றிய டாக்டர் ஒருவர் கூட என்னுடைய தகப்பனாரிடத்திலிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வந்திருக்கிறார். நான் இன்னா ரிடமிருந்து வர்மம் கற்றேன் என்று வாங்கினார். அந்த வர்மக் கலை இப்பொழுது அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்தந்த மாவட்டங்களில் சித்தா மருத்துவ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். வர்மக் கலை படித்தவர்கள் யார் யார் என்று அவர்களை வைத்து, அந்தந்தப் பகுதியிலே யார் யார் இதிலே ஸ்பெஷலிஸ்ட்டாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்து, ஊக்கப்படுத்தி, அந்தக் கலையை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

1991 செப்டம்பர் 16]

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) உறுப்பினர்களுக்கு “ டாம்ப்கோ ” ஹேர் டானிக் மற்றும் முக
“ கிரீம் ” வழங்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதோ ‘ பற்பசையை’
உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர்
ரவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். இப்போது சொன்னால்
வாங்குவார்கள். சித்த மருத்துவத் துறையிலிருந்து புதிதாக
ஒரு பற்பசை கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அது உறுப்
பினர்களுக்கு, நூலகப் பிரிவு-2 அறையிலிருந்து கொடுக்கப்
படுகிறது. அதை உறுப்பினர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே, அதை பதிலுரையின்போது சேர்த்துக்
கொள்ளலாம் என்று இருந்தேன். ‘ டாம்ப்கோ ’ என்ற ஒரு
ஹேர் டானிக் தயாரிக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விரிவாக
பின்னால் சொல்கிறேன். அது மிக அருமையாக, முடி
கொட்டாமல், நரைக்காமல் (சிரிப்பு) இன்னும் சொல்லப்
போனால்... (திரு. திருநாவுக்கரசு எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர்
ரவர்கள் சொல்லட்டும். தங்களுக்கு முடி இருக்கிறது.
(சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : நான் சொல்லி முடிக்கி
றேன். (குறுக்கீடு) அவர் என்ன கேட்க வருகிறார் என்று
தெரிகிறது. (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்
களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுக்கு முடி இருக்
கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : அவர் என்ன கேட்பதற்கு
முயற்சிக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும் (சிரிப்பு) நல்ல
வேளையாக அதை நான் கொஞ்சம் நாளைக்கு முன்னால்...

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்
களே...

5-அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு முடி இருக்கிறது. உங்களுக்கு அந்தக் கவலை வேண்டாம். (பலத்த சிரிப்பு). திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்குத் தான் முன்புறம் முடி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவரும் இதைப் பயன்படுத்தலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். அவர் முதலிலே எங்களோடு இருந்தபோது சில யோசனைகளைச் சொல்லி எனக்கு இப்படி ஆகிவிட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதற்குப்பின்னால்தான், நான் அதைக்கூட எழுதி வைத்திருக்கிறேன். உரிய நேரத்தில் இந்த ஆயிலை, எண்ணெயை ஒருவர் என்னுடைய கையில் கொடுத்ததால் இருப்பதையாவது காப்பாற்றிக்கொள்ள முடிந்தது. எனவே, அதை அவர் கூட பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்போது அவர் நிலைமை வேறு விதமாக இருப்பதால் இனிமேல் நிலைமைகள் வேறு விதமாக இருக்கும் என்கிற காரணத்தினால், கொஞ்சம் காப்பாற்றிக்கொள்வது சிரமமாக இருக்கும். (சிரிப்பு) எனவே, அவர்கூட அதை பயன்படுத்தலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல 'டாம்ப்கோ'வில் முகத்திற்கு ஒரு கிரீம் தயாரிக்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தினால் — அது குறிப்பாக பெண்கள் பயன்படுத்துவது. ஆனால் ஆண்கள் கூட பயன்படுத்துவதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன் — முகம் பொலிவுடையதாக இருப்பதற்கு சிறப்பாக இருக்கும். அதைப் பற்றி கடைசியில் சொல்கிறேன்.

இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் மற்ற அத்தனை பேருக்கும், இங்கே இருக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது 'ஃபிரி' தான். இனிமேல் காசுகொடுத்து வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை நூலகப் பிரிவு 2-ல் வழங்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16]

4. மானியக் கோரிக்கைகள்.

1991-92— விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. கே. ஆர். ராஜு

முற்பகல் 11.20

*திரு. கே. ஆர். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பேரவையில் உரையாற்ற வாய்ப்பினை வழங்கிய மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் கூடலூர் சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளர்களுக்கும், இக்கன்னி உரையாற்ற வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவம்-பொதுச் சுகாதாரம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள தொகையை நான் வரவேற்கிறேன். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்ற பொன்மொழிக்கு ஏற்ப மக்களின் முதல் அடிப்படைத் தேவையான மருத்துவத் துறையின் பணிகள் மேன்மேலும் வளரவும், புதிய சாதனைகள் படைத்திடவும் நான் உளமாற வாழ்த்துகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூடலூர் தொகுதி, தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களின் எல்லைப் பகுதி, தமிழகத்திலேயே பரப்பளவிலும், மக்கள் தொகையிலும் மிகப் பெரிய தொகுதி இது. கூடலூர் மருத்துவ மனையில் போதிய மருத்துவர்கள் இல்லை. பெண் மருத்துவர்கள் யாருமே இல்லை. இதனால் தாய்மார்கள் மிகுந்த அளவில் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே பெண் மருத்துவர்கள் உடனடியாக நியமனம் செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதிகமான மழை, கடுமையான மழை, கடுமையான குளிர் என அடிக்கடி சீதோஷ்ண நிலை மாறுவதால், வெளியூர் மருத்துவர்கள் கூடலூர் தொகுதி மருத்துவ மனைகளில் தொடர்ந்து பணி புரிவதில்லை. நியமிக்கப்பட்ட ஓரிரு மாதங்களில் மாறுதல் வாங்கிச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இப்பகுதி மருத்துவ மனைகளில் தியடினம் செய்யப்படும் மருத்துவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்ற அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக உள்ளூர் மருத்துவர்களையும், அதிகாரிகளையும் அதிக அளவில் நியமிக்க வேண்டும் என்று தேட்டுக்கொள்கிறேன். மருத்துவர்களுக்கான பல... பணியிடங்கள் இன்னும் காலியாக உள்ளன. இவ்விடங்களை நிரப்ப அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. ஆர். ராஜ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

கூடலூர், அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளான பந்தலூர், சேரம் பாடி மற்றும் இதர கிராமப் பகுதி மக்கள் அவசர சிகிச்சைக்காக மாவட்டப் பொது மருத்துவ மனை உள்ள உதகைக்கு வர சுமார் 120 கிலோமீட்டர் தூரம் மலைச் சாலையில் சுமார் மூன்று மணி நேரம் பயணம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. இதனால் இப்பகுதி மக்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். இந்நிலை மாற மாவட்ட பொது மருத்துவ மனையில் உள்ள நவீன மருத்துவ வசதிகள் அனைத்தையும், கூடலூர் மருத்துவ மனைக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நவீன மருத்துவக் கருவிகள் வாங்கிடவும், உயிர் காக்கும் மருந்துப் பொருட்கள் வாங்கிடவும் அதிக அளவில் அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேரம்பாடி பகுதியில் உள்ள தமிழ்நாடு தேயிலை தோட்டக் கழகம் அமைக்கப்பட்டு சுமார் 20 ஆண்டுகளாகின்றன. இருப் பினும் மருத்துவ மனை அமைக்கவில்லை. தேயிலைத் தொழிலாளர்களின் நலன் காக்க இப்பகுதியில் புதிய மருத்துவ மனை அமைத்திட வேண்டுமெனவும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாண்டை தாய்மை நல ஆண்டாக அறிவித்துள்ளதை வரவேற்கிறேன். குன்னூரில் பத்து படுக்கை வசதிகள் கொண்ட குழந்தைகள் நலப் பிரிவு கட்டிடம் கட்ட ஏற்பளித்த புரட்சித் தலைவி அரசுக்கு மிக்க நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வாண்டில் அமைக்கவிருக்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மூன்றாவது கூடலூர் தொகுதியில் அமைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதகை மார்க்கெட்டின் சுகாதார சீர்கேட்டை நிரந்தரமாக அகற்றி இதனால் நோய் பரவாமல் தடுக்க அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை, எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, உரையாற்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பி. கலிய பெருமாள்.

*திரு. பி. கலியபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடும் தவமிருந்து பக்தியோடு வணங்கி வந்தால், கடவுளின் அருள் கிடைக்குமென்பதைப் போல, இயுக்கத்தில் உண்மையாகவும், விசுவாசமாகவும் நடந்துகொண்டால் அப்படி நடந்து கொள்ளும் தொண்டர்களுக்கு வரம்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. பி. கலியபெருமாள்]

தரும் தெய்வமாக, தூற்றியவர்களையும் அரவணைத்து அருள் பாலிக்கும் அன்னையாக, வீணர்களை வீழ்த்தி தமிழகத்தைக் காப்பாற்றிய புறநானூற்று வீராங்கனையாக, குப்பையில் கிடந்த மாணிக்கத்தைக் கழுவி, மெருகூட்டி, ஒளி பெறச் செய்வது போல, என்னையும், என் போன்றோரையும் மக்கள் மன்றத்தில் மரியாதைக்குரியவர்களான கற்றறிந்த சான்றோர்கள், ஆன்றோர்கள் மக்கள் நலன் குறித்து பணியாற்றிய இந்த மாமன்றத்தில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை மானியத்தில் கருத்துக்கள் கூற எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த என் காவல் தெய்வம், புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்பாதங்கள் தொட்டு வணங்கி, பேரறிஞர் பெருந்தகை, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையையும், புகழையும் நிலை நிறுத்த, பொன்மனச் செம்மல் ஆட்சியை உருவாக்கி, இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற, என்னை வெற்றி பெறச் செய்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் வெற்றிக்கு ஊக்கத் தோடும் உழைத்த எங்களது அத்தனை தொண்டர்களுக்கும் தோழமை இயக்கமான இந்திரா காங்கிரசுக்கும், பிராமணர் சங்கம், கிருஸ்தவ முன்னணி, ஆதி திராவிடர்கள், குறிப்பாக தாய்மார்களுக்கும் எனது நன்றியை காணிக்கையாக்கி, இந்தப் பேரவையில் எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். நிதி நெருக்கடி நிறைந்த இந்த நேரத்தில் மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறைக்கு ஏறத்தாழ 343 கோடியை ஒதுக்கி, பல் வேறு சுகாதார நிலையங்களை அமைக்க இருப்பதையறிந்து இதை நான் வரவேற்கிறேன். 30 ஆயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றி, 15 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிக்கு ஒரு பொது சுகாதார நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-25

என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு மருத்துவமனைகள், திருக் காட்டுப் பள்ளியிலும், திருவையாறு ஒன்றியத்திலும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த மருத்துவமனைகள் மருந்தகம் போல் செயல்படுகின்றனவே தவிர வசதியற்ற நிலையில் டாக்டர்கள் உட்காரக் கூட வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவமனையை விரிவு படுத்தி, எக்ஸ்ரே, அறுவை சிகிச்சை வசதி, பரிசோதனைக் கூடம் எல்லாம் அமைத்து, அதை 50 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவமனையாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருக்காட்டுப் பள்ளி மருத்துவமனையோடு தாய்-சேய் நல மருத்துவமனையும் இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற பல அவலங்களையும் சங்கடங்களையும் மாற்றி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டுகிறேன். அதற்காக அரசு ஆஸ்பத்திரியாக விரிவாக்குவதற்கான நிலங்களையும் ஆர்ஜிதம் செய்

[திரு. பி. கலியபெருமாள்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

வதற்கு முயற்சி எடுப்பதாக இப்போது தெரிகிறது. அவைகளை விரைவு படுத்தி அங்கே சிறந்த மருத்துவமனையாக விரிவு படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே அவசர சிகிச்சைக்கு எந்த வசதியும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே நோயாளிகள் சென்றால், 30, 35 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிற தஞ்சை, திருச்சி மருத்துவமனைகளுக்குச் செல்லுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அவல நிலையை மாற்றி அங்கே எல்லா வசதிகளையும் செய்து, ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகிறேன். மருந்துகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதாது. மருந்துகளுக்கு கோட்டாவை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அங்குள்ள ஐப்பக்கு பெட்ரோல், டீசல் கோட்டாவை அதிகப்படுத்தி அங்கேயிருக்கிற ஊர்களுக்கு கோட்டாவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருத்துவமனையில் இருப்பவர்கள் வெளியூரில் இருந்து பேருந்தில் வருவதால் தாமதமாக வருகிறார்கள். இதனால் மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்க அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். எனது தொகுதியில் செங்கிப்பட்டி, தாற்றிப்பட்டி, கோனிலடி, நடுக்காவேரி, பூதலூர் போன்ற இடங்களில் ஆரம்ப சுகாதார மையங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள மருத்துவர்கள், நர்சுகள் தங்கு வதற்கு வசதியில்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களில் சிலர் வாடகை வீடுகளில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி நல்ல வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-30

திருப்பூந்துருத்தி ஒரு பேருராட்சியாகும். அங்கேயும் இந்த ஊர் என்ற இடத்திலும் எந்த வசதியும் பெறாத ஒரு தீவு போல் உள்ளன. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்கிற அந்த பகுதியிலும் சுகாதார மையங்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக அரசு சொல்லும் நிபந்தனைகளை ஏற்று, அதற்குண்டான பணமும், நிலமும் கொடுக்க அந்தப் பகுதி மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருவையாறு பேருராட்சியில் சாக்கடை வசதி இல்லாத காரணத்தால் யானைக்கால் நோய் பரவுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அதற்கு தடுப்பு ஊசி போடும் திட்டத்தை அங்கே கொண்டு வர வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள பெண்களும் ஆண்களும் கழிப்பறை வசதியில்லாமல் சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் சுகாதாரக் கேடு விளைவிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தத் துறைக்கு சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் அங்கே கழிப்பிடம் கட்டி தண்ணீர் வசதியை, பணியாளர்கள் வசதியும் செய்து தரவேண்டு

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. பி. கலியபெருமாள்]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்ட மருத்துவமனைகளில் சென்றால் சரிவர கவனிப்பதில்லை. தஞ்சையில் இருக்கும் மெடிக்கல் காலேஜுக்கு சென்றால் அங்கே நோயாளிகளுக்காக இருக்கிற பகுதிகள் பரிசோதனை செய்கிற மருத்துவக் கல்லூரியாக இருப்பதால் அங்கே நோயாளிகள் யாரும் சென்று மருத்துவம் பார்த்துக் கொள்ள முடியாத நிலையிருக்கிறது. பார்க்க வசதியில்லை. அங்கே பணியாற்றுகிற மருத்துவர்கள் வைத்திருக்கிற கிளினிக்ஸ் தான் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றி ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுகிற நிலையில் அந்த மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் எல்லா வசதிகளும் செய்து அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எனது தொகுதியில் 1951-லே மகாத்மா காந்தி நினைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட காச நோய் மருத்துவமனை இன்று நலிந்த நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள மருத்துவர்கள் எல்லாம் நலிந்த நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசு அந்த மருத்துவமனையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த செயற் குறிப்பு இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைத் துரிதப்படுத்தி அந்த மருத்துவமனையினை அரசே எடுத்துக் கொண்டு அரசு மருத்துவமனையோடு இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு திருவையாற்றில் சப்தஸ்தானம் என்ற பெருவிழா 7 நாட்களுக்கு நடக்கும். அதையடுத்து இசை மேதை தியாகராஜர் ஆராதனை 5 நாட்களுக்கு நடக்கும். ஆகவே அங்கே அந்த சமயங்களில் விழாக்கால மருத்துவமனையை ஏற்படுத்தி, ஆயிரக்கணக்கில் அங்கே வரும் மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து தர வேண்டுகிறேன். அதே போல் கல்லணை சுற்றுலா மையமாக்கப்பட்டு இருப்பதால் சுற்றுலாப் பயணிகள் ஏராளமான பேர், வருகிறார்கள். அந்த சுற்றுலாப் பயணிகள் வசதிக்காகவும், சுற்றுப்புற கிராம மக்களின் வசதிக்காகவும் கல்லணையில் சுகாதார மையம் ஒன்றை ஆரம்பித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் கிராமப் பகுதியில் பொது நல செவிலியர் என்று பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் 4 பஞ்சாயத்துக்கு 3 பஞ்சாயத்துக்கு பணியாற்ற வேண்டுமென்று பணி கொடுத்து, சொட்டு மருந்து கொடுப்பது, தடுப்பு ஊசி போடுவது, ஜெரத்திற்கு மருந்து கொடுப்பதுபோன்ற பணிகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொந்த வீடுகள் இல்லாததாலும், ஊதியம் குறைத்துக் கொடுக்கப்படுவதாலும், வாடகை வீடுகளில் இருந்து கொண்டு சிறப்பாக பணியாற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பொது நல செவிலியர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுப்பதோடு 2 பஞ்சாயத்துக்கு ஒருவர் என்ற நிலையையும் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டு

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சி. சுவாமிநாதன்.

திரு. சி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு நானும் புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியில் மருத்துவம் மக்கள் நல்வாழ்வு பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ஏறத்தாழ 411 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, இங்கே பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் அரசு கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரப்படி உள் நோயாளிகள் ஏறத்தாழ 10,200 பேரும், வெளி நோயாளிகள் ஏறத்தாழ 46,000 பேர்களும் தினந்தோறும் மருத்துவமனைகளுக்கு வந்து மருத்துவம் பார்க்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை தெளிவுபட எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிற போது ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 2 கோடி பேர் மருத்துவமனைகளுக்கு வந்து மருத்துவம் பார்க்கிற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

முற்பகல் 11-35

படுக்கை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், 17 ஆயிரத்து 95 படுக்கை வசதிகள் தான் இப்போது இருக்கிற அரசு மருத்துவமனைகளில் இங்கே வசதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனாலும் இதை கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற போது, உள் நோயாளிகள் என்று கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 36 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் உள்நோயாளிகளாக மருத்துவமனைகளுக்கு வருகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற இந்த 17 ஆயிரத்து 95 படுக்கை வசதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது 12 இலட்சம் பேருக்குத் தான் உள்நோயாளிகளாக மருத்துவமனையில் அனுமதித்து அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இன்றைக்கு அரசு கொள்கை அளவில் பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்கு புதிய அரசு மருத்துவமனைகளை, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை நீங்கள் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் கூட இந்த எண்ணிக்கையை எட்டிப் பார்க்க முடியுமா என்கிற சூழ்நிலை மிக மெதுவாக நாம் சந்தேகப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதை நான் எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு குடும்பநலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசு பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டு இருந்தாலும்கூட குடும்பநலத் திட்டம் இன்றைக்கு கடுமையாக்கப்பட்டு, இங்கே ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒருவர் தான் என்கிற நிலை கொள்கையளவிலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தாலும், ஒரு சூழ்நிலை பெற்றவர்களுக்கு என்ன வசதியைச் செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்கிற அறிவிப்பை அரசு அறிவிக்குமேயானால்,

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சி. சுவாமிநாதன்]

அப்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒருவர் பெற்றுக்கொள்கிறபொழுது அவர்களுக்கு அனைத்து படுக்கை வசதிகள், கல்வி வசதிகள் மற்றும் அவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெறுகிற வகையில் அரசு அத்தனை பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்கிற அறிவிப்பை இங்கே மரியாதைக்குரிய முதல்வர் புரட்சித் தலைவியார் அவர்கள் துணியோடு அறிவிப்பார்களேயானால், இந்தத் திட்டம் ஓரளவிற்கு உண்மையான திட்டமாக மாறும்.

இன்றைக்கு அறுவைச் சிகிச்சை என்கிற பேரில் 60 வயது, 70 வயதைத் தாண்டியவர்களைக் கூட அறுவைச் சிகிச்சைக்குக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு, புள்ளிவிவரங்களை உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை நான் எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இன்றைக்கு நாம் எவ்வளவு அதிகமாக மருத்துவமனைகளைக் கட்டினாலும், எவ்வளவு அதிகமாக இங்கே மருத்துவர்களை நாம் நியமனம் செய்தாலும் கூட அவர்கள் இங்கே தமிழகத்தினுடைய மக்கள் பெருக்கத்திற்கு ஈடாக இதைச் செய்ய முடியுமா என்கிற எண்ணம் நிச்சயமாக நமக்கு சந்தேகத்தை உருவாக்கித் தருகிறது. ஒரு குதிரையில் சவாரி செய்கின்ற ஒருவனும், மாட்டு வண்டியிலே, கட்டை வண்டியிலே சவாரி செய்கின்ற ஒருவனும் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறதோ அது போலத் தான் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் மிக அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு ஈடு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், தமிழகத்தில் மக்கள் தொகை பெருக்கம் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவியார் அவர்கள் அறிவித்தால், பொருளாதார ரீதியாகச் சிந்திக்கிறவர்கள், படித்தவர்கள் இன்று சிந்திக்க வந்து குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு அது ஆணாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் ஒன்றையே பெற்றுக் கொண்டால் போதும் என்கிற நிலை வருகிறபோது இந்தக் குறியீடுகளை, இலக்கங்களை நாம் நிச்சயமாகப் பெற முடியும்.

அதுபோல அனைத்து மாவட்ட மருத்துவமனைகளைப் பொறுத்தவரையில்—சில மாவட்ட மருத்துவமனைகளில் ஸ்பெஷலிஸ்ட் என்று சொல்லக் கூடிய அனைத்து டாக்டர்களும் இருப்பது இல்லை. ஒரு மருத்துவமனையிலே கார்டியாலிஸ்ட் ஸ்பெஷலிஸ்ட் இருக்கிறார்; இன்னொரு மருத்துவமனையில் பல் வைத்தியத்திலே நிபுணத்துவம் பெற்றவர் இருக்கிறார்; இன்னொரு மருத்துவமனையில் இருதயச் சிகிச்சையில் சிறப்புப் படிப்பைப் பெற்றவர் இருக்கிறார். குறைந்தபட்சம் ஒரு மாவட்டத்துக்கு அனைத்து சிறப்பு மருத்துவத்தையும் பெற்று இருக்கக் கூடிய மருத்துவர் அடங்கிய ஒருவராவது நிச்சயமாக இருந்தால் தான் அந்த மாவட்டத்துக்கு வருகை தரக்கூடியவர்

[திரு. சி. சுவாமிநாதன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

கள்—புறநோயாளிகள் அல்லது உள் நோயாளிகள் சிறப்பான வசதிகளைப் பெற முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

இங்கே ஆம்புலன்ஸை பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் சென்னையிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு சென்றபோது ஒருவர் ஹார்ட் அட்டாக் காரணமாக விழுப்புரத்தில் இறந்து விட்டார். அவரை அங்கே உள்ள மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்று அட்மிட் செய்து, அவரை புதுக்கோட்டைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னபோது அங்கே இருக்கிற மருத்துவர்கள், அந்த ஆம்புலன்ஸ் அந்த மாவட்டத்திற்குள் தான் செல்லுமெய்யாழிய வெளி மாவட்டங்களுக்கு செல்லாது என்கிற ஒரு நிலை அங்கே இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி போக்குவரத்திலே செல்கிற போது ஒரு நோயாளி இறந்து விடுவாரேயானால் அவரை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு, ஊருக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு நீங்கள் சட்டத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அது போல 218 ஆம்புலன்ஸ் இங்கே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பல ஆம்புலன்ஸ்களில் ஓயர்-லெஸ் கருவிகள், சிறப்பு மருத்துவர்கள் மற்றும் ஃபர்ஸ்ட்-ஏய்டு என்று சொல்லக் கூடிய அனைத்து வசதிகளும் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. மற்ற ஆம்புலன்ஸ்களில் எந்தவொரு சிறப்பு வசதித் திட்டங்களும் செய்யப்படாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

முற்பகல் 11-40

ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 30,000-லிருந்து ரூ. 40,000 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தி மருந்துகள் வாங்க நிதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டு தல்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

30,000 ஜனத் தொகைக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்பதை 15,000 ஜனத் தொகைக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று மாற்றினால் தான் உள்ளடிகியே கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற மக்கள் பயனடைகிற நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையை பொறுத்தவரையில் அரசு மருத்துவமனையில் ஒரு ஆபரேஷன் தியேட்டர் இருக்கிறது. அதில் ஒரு ஜெனரேட்டரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை பழுதுபார்ப்பதற்கு கூட இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. சில நேரங்களில் மின்சார கோளாறு ஏற்படுகிற போது ஆபரேஷன் தியேட்டர்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சி. சுவாமிநாதன்]

செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. புதுக்கோட்டை நகரைப் பொறுத்தவரையில் மகளிருக்கு என்று இருக்கிற ஒரே மருத்துவமனை இராணியர் அரசு மருத்துவமனையாகும். அது பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிறுவப்பட்டது என்றாலும், அதை மேலும் விரிவுபடுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் அங்கே வருகிற மகளிர் மகப்பேறு சிகிச்சை செய்து கொள்ள இயலாமல், தாய்மார்கள் பலர் தனியார்களிடம் சென்று அவதிப்படுகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கந்தர்வ கோட்டையில் தச்சன்குறிச்சி பகுதியில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல கறம்பக்குடியில் சென்ற ஆண்டு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலை யத்தை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். கருக்கா குறிச்சி என்ற கிராமத்திலும், வானகங்காடி என்ற கிராமத்திலும் பணம் கட்டியிருந்தாலும்கூட சென்ற ஆட்சியாளர்கள் அதை மாற்றி விட்டு, வேறு ஒரு ஊருக்கு, பணம் கட்டாத கிராமத்திற்கு அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் நீங்கள் நிவர்த்தி செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சுந்தம் பட்டியில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் கட்டப்பட்டு 15 ஆண்டுக் காலமாக திறக்கப்படாமல், இன்றும் அது செயல்படாமல் இருக்கிறது. அதை துரிதப்படுத்தி, அதிலே என்ன கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்து, அதனை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு முறையான நடவடிக்கை மேற்கோள்ள வேண்டும்.

டெல்லி, சண்டிகார் போன்ற பெரிய நகரங்களில், மாநில தலைநகரங்களில் மத்திய அரசால் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, இப்போது உலகத்தில் கிடைக் கிற அத்தனை நவீன கருவிகளையும் வாங்கி வைத்து சிறப்பான மருத்துவ வசதிகளை அளிக்கிறார்கள். இதற்காக மத்திய அரசு சிறப்பு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதைப் போல தமிழகத்திற்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மத்திய அரசிலிருந்து சிறப்பு நிதியைப் பெற்று, சென்னை மாநகரில் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற பல லட்சக்கணக்கான நோயாளிகளுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கிற ஒரு சிறப்பு நிதித் திட்டத்தை உரு வாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பத்திரிகை யாளர்களுக்கு சிறப்பு வி.ஐ.பி. பாஸ் கொடுக்கப்பட்டு, அவர் களுக்கு சிறப்பு மருத்துவ வசதிகளை கொடுப்பதற்கு ஒரு சூழ் நிலையை உருவாக்குவதற்காக திட்டம் தீட்டி இருந்தார்கள். ஆனால் அது பின்னால் நிறுத்தப்பட்டு, இப்போது அது பரிசீலனையில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாத நிலை

[திரு. சி. சுவாமிநாதன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வி.ஐ.பி. பாஸ் கொடுத்து, சிறப்பு மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு.வி. தம்புசாமி.

*திரு. வி. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவத் துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையில் ஒருசில கருத்துக்களை கூற அனுமதித்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவாரூர் நகரத்தில் ஏறத்தாழ 11 ஆண்டுக்காலமாக, திறக் கப்பட்ட நாள் முதல் இன்றுவரையில் செயல்படாமல் இருந்து வந்த மகப்பேறு மருத்துவமனையை குறித்து நான் நமது தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியதும், அவர்களும் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று, விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லி, அது இயங்குவதற்காக விரைவான நடவடிக்கையெடுத்து, ஆணை பிறப்பித்த தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முதலில் என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மருத்துவத் துறை என்பது மிக முக்கியமான துறையாகும். அது உயிரோடு போராடுகிற ஒரு துறையாகும். அந்த முக்கியமான துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற நிதி போதுமானதாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். காரணம் உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு கட்டாயத்தில் இன்றையத் தினம் நாம் இருக்கிறோம். ஏன் என்றால், உயிருக்கு ஸ்டெப்னி கிடையாது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அந்த வகையிலே உயிரைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இந்தத் துறைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. எனவேதான், இந்த மருத்துவமனைகளிலே உயிர் காக்கும் மருந்துகள், சலைன் பாட்டில்கள் போன்ற சில மருந்துகளுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் குறையை விரைவாகப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசும், இந்தத் துறையும் கடுமையாக முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-45

பொதுவாக முக்கியமான மருந்துகள் என்பது மருத்துவமனைகளில் இல்லாத காரணத்தால், வெளியிலிருந்து டாக்டர்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு எழுதிக் கொடுக்கின்றபோது, ஏழை

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வி. தம்புசாமி]

எளிய மக்கள், அதை வாங்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். அத்தகைய சிரமங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத் திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மருத்துவமனைகளுக்கு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் மருந்துகள் பெறப்படுகின்றன. அப்படி ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக மருந்துகள் பெறப்படுகின்ற காரணத்தால், தரமான மருந்து களை நாம் பெற முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். எனவே, அத்தகைய முறையைக் கைவிட்டு, அரசுத் துறையிலே உயிரைக் காக்கக்கூடிய மருந்துகளைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் எல்லா மருத்துவமனைகளிலும், சித்த மருத்து வத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றையத்தினம் சித்த மருத்துவம் என்பது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வரக்கூடிய மருத்துவமாக இருக்கிறது. இன்றையத் தினம் கல்லுப்பட்டியிலே சித்த மருந்துகளைத் தயாரிக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலமாக மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதேபோல் அரசும் இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, சித்த மருந்துகளைத் தயாரித்து எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் சித்த மருத்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பரம்பரையாக சித்த வைத்தியத்தை கிராமப்புறங் களிலே செய்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய தொழிலும் இன் றைக்கு நசிந்து, அவர்களும் நசிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். காரணம் இந்த நாட்டு மருந்துகளினுடைய விலை அதிகரித்து இருப்பதால், அதை வாங்கி அவர்களால் மருந்துகளைச் செய்து, கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படக்கூடிய அவசரத் தேவைகளுக்கு மருந்துகளைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையிருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்களை அரசு கவனத்தில் எடுத்து, அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்து, அந்த கிராமப்புறத்தில் பரம்பரையாக சித்த வைத்தியம் செய்து கொண்டு இருப்பவர்களைப் பாதுகாத்து வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கிராம மக்களுக்கு உடனடியாக மருந்துகள் கிடைப்பதற்கு, அவர் களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஹோமியோபதி மருத்துவத்தை விஸ்தரிப்பதற் கான சகல முயற்சிகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று ஹோமியோபதியில் சிறப்பான மருந்துகள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

இந்த முறையில் உடனடியாக வியாதினைப் போக்குவதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகுமே தவிர, நிரந்தரமாக குணம் பெறுவதற்காக உள்ள சிறப்பான வைத்திய முறையாகும் இது. இதையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மருத்துவமனைக் கட்டடங்களை மருத்துவத் துறையே கண்காணிக்கின்ற ஒரு பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, மருத்துவமனைகள் நம்முடைய துறையின் கீழே இருந்தாலும் கூட, அந்த கட்டடங்களைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு, பொதுப்பணித் துறையிடம்தான் இருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறையிடம் இருப்பதால், என்ன சொன்னாலும் கூட, பொதுப்பணித் துறையினர், அதில் ஏற்படக்கூடிய பழுதுகளையோ அல்லது குறைபாடுகளையோ சுகாதார வசதிகளையோ செய்து கொடுப்பதில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டும் என்றால், சென்ற ஆண்டு திருவாரூரில் தொடர்ந்து நடைபெற்ற திருவிழாக் காலங்களில் மருத்துவமனைகளைச் சீர் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு, நான் பல முறை சொல்லி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் நேரிலே 3 முறைகள் பொதுப்பணித் துறையினரிடம் சொல்லியும், அதைச் சீர் செய்ய முடியாமல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு நடந்ததைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டு, அந்த மாதிரி பிரச்சினை வருமேயானால், அதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவாரேயானால், உடனடியாக எங்களுடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியில், அந்தக் குறைகளை உகந்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-50

திரு. வி. தம்புசாமி : சென்ற ஆண்டு குறையைத் தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, பழுதுகளையும் மருத்துவத் துறையே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருவாரூரில் ஒரு பெரிய மருத்துவமனை இருக்கிறது. அதில் காம்பவுண்ட் சுவர் இல்லாத காரணத்தால் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். பொதுப்பணித் துறையும் அரசுத்துறை தான். தொடர்ந்து பேசங்கள்.

1991 செப்டம்பர் 16]

திரு. வி. தம்புசாமி : மருத்துவத் துறையும் சேர்ந்து செய்யவேண்டும். கட்டடப் பராமரிப்பினை மருத்துவத் துறையே கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். கட்டடம் கட்டுவது என்பது அல்ல. ஆகவே, இந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு வேன்கள் வாங்குவதற்கு நாம் அனுமதித்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்த வேன் ரூபாய் 2, 3 இலட்சத்திற்கு வாங்கப்பட்டு, அதைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு கொட்டகை கூட கட்டுவதற்கு மருத்துவ மனைக்கு அனுமதி கிடையாது. ஆகவே, அது வெய்யிலிலே கிடந்து வீணாகி விரைவாகக் கெட்டுவிடுகின்றது. ஆகவே அந்த மருத்துவத்துறையே அதுமாதிரி கொட்டகை கட்டியாவது பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் திருவாரூரிலே இருக்கின்ற மருத்துவ மனைக்கு காமப்பவுண்ட் சுவர் இல்லாத காரணத்தினால் ஆடு, மாடுகள், பன்றிகள் பூராவும் மருத்துவ மனையைச் சுற்றி வருகின்றன. அதனால் அங்கே சுகாதாரக் கேடுகளை விளைவிக்கக் கூடிய சூழ்நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு விரைவாக அந்த காமப்பவுண்ட் சுவர் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்களும் விரைவாக முடிக்கவேண்டும்.

திரு. வி. தம்புசாமி : இதோ முடித்துவிடுகிறேன். பேருராட்சி போன்று விளங்கக் கூடிய அம்மையப்பனில் இருக்கக் கூடிய ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே மருத்துவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றையதினம் மருத்துவர்கள் அங்கே தங்குவது கிடையாது. அதனால் நோயாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த மருத்துவர்கள் தங்குவதற்கான வீடுகளை அரசு சார்பிலே கட்டிக் கொடுத்து, தங்கவைப்பதற்கான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு, கிராமப்புறங்களில் அந்த சுகாதார நிலையங்களிலே பணி புரிந்தால், ஏதாவது கூடுதல் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று அரசு பரிசீலித்து, அந்தச் சலுகையை வழங்கினால், நிச்சயமாக அங்கே அவர்கள் தங்க முடியும். அதுமாதிரி ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை குறைந்தபட்சம் 10 படுக்கைகளைக் கொண்டதாக மாற்றவேண்டும். சுகாதார நிலையத்திற்கு நன்கொடை நிலம் பெற்றுத்தான் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலையினை மாற்றவேண்டும். அப்படி இருப்பதால் பல கிராமங்களிலே

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

அந்த சுகாதார நிலையத்தை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே அப்படி அதைக் கைவிட வேண்டும். 10,000 மக்கட் தொகை கொண்ட ஒரு பகுதிக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மருத்துவர்களில், சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றுவதற்கு வகை செய்ய அரசு எதிர்காலத்தில் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மாதிரி கணவன்-மனைவி ஒரே மருத்துவமனையில் பணியாற்ற அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து கீவனூர், கொறடாச்சேரி, தேவூர், குளிக்கரை, அத்திக்கடை போன்ற பெரிய அரசு சுகாதார நிலையங்களை அரசு மருத்துவமனைகளாக மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வலிவலத்திலே ஒரு டிரஸ்டின் மூலம் மருத்துவமனை இயங்குகின்றது. அந்த டிரஸ்டிற்குச் சொந்தமாக 11 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தையும், மருத்துவமனையையும் அரசிடம் ஒப்படைப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவமனையை அரசு எடுத்து நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) (குறுக்கீடு).

ஒரேயொரு விஷயம். வைப்பூர் என்ற பகுதி ஏழையெளிய மக்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதி. அங்கே ஒரு மருத்துவமனையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதித்த தங்களுக்கு மீண்டும் நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி நிர்மலா அவர்கள்.

செல்வி பி. நிர்மலா : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் சொல், செயல், சிந்தனை அனைத்திலுமே நிறைந்திருக்கின்ற எனது அன்புத் தாய், அன்பு தெய்வம், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொற் பாதங்களை, எனது சிரசைத் தாழ்த்தி, எனது நன்றியை சமர்ப்பித்துக்கொண்டு, இந்த, மருத்துவ, பொதுச் சுகாதாரம் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளிலே எனது கன்னி உரையை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

நான் வேட்பாளராக இருந்த சமயத்தில், நான் வேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டபோது, சிலர், வேண்டாதவர்கள் ஒன்றுமே அறியாத தலைவி அறிவித்த ஒன்றுமே தெரியாத வேட்பாளர் என்ற விமர்சனத்திற்கு ஆளானேன். நான் உண்மையிலேயே அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். நமது தலைவி ஒன்றுமே அறியாத

1991 செப்டம்பர் 16] [செல்வி பி. நிர்மலா]

தலைவிதான். அநாகரீகம், அராஜகம், அக்கிரமம் போன்ற அரசியலில் ஒன்றுமே அறியாத தலைவி அறிவித்த ஒன்றுமே தெரியாத வேட்பாளர் என்ற முறையிலே நான் உண்மையிலே பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றேன்.

முற்பகல் 11-55

மாண்புமிகு மறைந்த முதல்வர் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் உதார குணத்திற்கு பல உதாரணங்களைச் சொன்னார்கள். எங்கோ ஒரு ஏழைத்தாய் மாற்றுச் சேவை இல்லாமல் இருந்ததைக் கண்டு, இலவச சேலைத் திட்டம் என்பதை அறிவித்தார்கள் என்பதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் நான் அறிந்த ஒரே தலைவி என் அன்புத் தாய் அவர்களின் இரக்கக் குணத்திற்கு எங்கோ அல்ல, இங்கேயே நான் ஒரு உதாரணத்தை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டம், சட்டமன்றம், அரசியல் என்பதை அறியாமல் இருந்த என்னை தாய் தந்தையற்ற ஒரு அளாதையை, கிராமப் பெண்ணை, அரசியல், சட்டம், சட்டமன்றம் என்பதை அறிய வைத்து, இன்று தங்கள் முன் நானும் ஒரு உறுப்பினராக என்னை அமர வைத்த என்னுடைய அன்புத் தாய், அன்புத் தெய்வத்தின் உதார குணத்திற்கு ௬0 இளையே கிடையாது. நான் ஒரு டாக்டராகவோ, என்ஜினியராகவோ, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியாகவோ வரவேண்டும், வந்து என்னைப் பெற்ற பெற்றோர்களுக்கு பெருமைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று நினைத்திருந்தேன். எனது இயலாமையால் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையினால் நான் டாக்டராகவோ, என்ஜினியராகவோ, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியாகவோ வந்து என்னைப் பெற்றவர்களுக்கு பெருமைத் தேடித் தர இயலவில்லை. அதை நினைத்து தினம் தினம் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். எனது வேதனையை என் அன்புத் தாய் அவர்கள் தீர்த்து வைத்து, இன்று திண்டுக்கல் சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய பெற்றோர்கள் என்ற பெருமையை மறைந்த என் பெற்றோர்களுக்கு தேடித் தந்த என் அன்புத் தெய்வத்தின் பொற்பாதங்களுக்கு மறைந்த என் பெற்றோர்களின் சார்பாக மறுபடியும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவம்-பொதுச் சுகாதாரம் என்கிற மானியக் கோரிக்கையில் திண்டுக்கல் மருத்துவமனையில் குளுகோஸ் மற்றும் மருந்துகள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பொதுவாகவே அரசாங்க மருத்துவமனைகளிலே நடுத்தர குடும்பத்தினரும் ஏழைகளும் தான் அதிகமாக வருகின்றனர். அங்கே உடல் நிலை சாரணமாக அட்மிட் செய்யப்படுகிறபோது, குளுகோஸ், சில மருந்துகள் இல்லை என்று மருத்துவர் எழுதிக்கொடுப்பதை வெளியே சென்று வாங்கி வந்துதான் போடவேண்டும் என்கிற நிலைமைக்கு ஆளாகிறபோது அவர்கள் இயலாமையால் மிகவும் வருந்துகின்றனர்.

[செல்வி பி. நிர்மலா]

[1991 செப்டம்பர் 16]

றனர். அரசாங்க மருத்துவமனையில் கேட்டால், குளுகோஸ் மற்றும் சில மருந்துகளின் தயாரிப்பு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று கூறுகின்றனர். ஆகவே தயவுசெய்து முதல்வர் அவர்கள் அதைக் கவனத்திலே வைத்து என்னைக் காத்தது போல் தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களையும் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாம்புக்கடி, நாய்க்கடி போன்ற மருந்துகளின் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது. பொதுவாச இந்த மாதிரி சமயங்களில் அவர்கள் உயிருக்கு போராடிக் கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் உயிரைக் காக்கக்கூடிய அந்த மருந்துகள் இல்லாமல் இருப்பதை இனி இல்லாபல் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். மக்கள் பெருக்கத்தின் காரணமாக அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் அதிகமான நோயாளிகள் வருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தங்கு வதற்கோ டிரீட்மெண்ட் எடுத்துக்கொள்வதற்கோ படுக்கை வசதிகள் இல்லை. அவர்கள் மரத்தடியிலும் வெளியிலேயும் படுத்து இருப்பதைக் காண்கின்றேன். ஆகவே தயவுசெய்து கூடுதலாக படுக்கை வசதிகளை செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே சுகாதாரக் கேடு கூட அதிகமாக இருக்கிறது. காரணம் தண்ணீர் பற்றாக்குறை மற்றும் நவீன கழிப்பிட வசதிகள் பற்றாக்குறை. ஒரு டாக்டர் சொறி சிரங்கு உள்ள ஒரு நோயாளியை தொட்டு பார்த்துவிட்டு சாப்பிட வேண்டும் என்றால் அவருடைய கையைக்கூட கழுவாதற்கு தண்ணீர் இல்லை. நான் தண்ணீரை என்னுடைய வீட்டிலேயிருந்து எடுத்து வருகிறேன் என்று அவர் கூறக் கேட்டேன். ஆகவே தயவுசெய்து திண்டுக்கல் தொகுதி அரசாங்க மருத்துவமனைக்கு ஒரு ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டிக்கொடுத்து தண்ணீரை அதிகமாகவிட வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போஸ்ட் மார்ட்டம், விபத்து நடந்தால் அந்த இடத்திலிருந்து அரசாங்க மருத்துவமனைக்கு ஹெட்குவார்ட் டர்ஸ் மருத்துவமனைக்கு எடுத்து வந்து பிறகு அங்கே டாக்டர்கள் வரும் வரை காத்திருந்து போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்வது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விபத்து நடந்த இடத்திலேயே போஸ்ட் மார்ட்டம் என்ற முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புறம் மற்றும் கிராமப் பகுதிகளில் நவீன கழிப்பிட வசதி இல்லாமல் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொதுச் சுகாதாரம் கேடு அடைந்தால் நமது சமுதாயம் மிகவும் வீணாகிவிடும் என்பது தாங்கள் அறிந்ததுதான். ஆகையினால் இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். கொசுக்களை ஒழிக்க நடவடிக்கைகளை தயவுசெய்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1991 செப்டம்பர் 16] [செல்வி பி. நிர்மலா]

திண்டுக்கல்லில் தோல் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அவற்றிலிருந்து வரும் கழிவு நீர் சுத்திகரிக்கப்படாமல் விடுவதால் 20 கிலோ மீட்டருக்கு நிலத்தடி நீர் பாதிக்கப்படுகிறது. நான் அங்கே ஓட்டு கேட்கச் சென்ற போது, தாய்மார்கள் அந்த தண்ணீரை ஒரு டம்ளரிலே எடுத்து வந்து தயவுசெய்து இதை நீங்கள் குடித்துப் பாருங்கள், கலர் எப்படி இருக்கிறது ருசி எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. அந்தப் பகுதியிலே நாய்கள் வேறு அதிகம். அந்த தோல் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிற கழிவு நீரை நாய்கள் குடிப்பதினால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வெறி நிலையை நாய்கள் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நண்பகல் 12-00

திண்டுக்கல் அரசாங்க மருத்துவமனையிலே நாய்க் கடிக்கு போதிய மருந்து இல்லை. இந்த நிலையிலே அந்த தோல் தொழிற்சாலை தொடர்ந்து செயல்பட்டால் மக்கள் சுகாதாரம் கெட்டு, வெறி நாய்க்கடி தொல்லை போன்றவற்றிற்கு ஆளாவார்கள். தயவுசெய்து தோல் தொழிற்சாலை, கழிவு நீர் சுத்திகரிப்பு ஆலை கொண்டு வராதவற்றின் வசைசென்களை ரத்து செய்து அல்லது தூரமான இடங்களிலே கொண்டு போய் அவற்றை வைப்பதற்கும், தோல் தொழிற்சாலை கழிவுநீர் சுத்தகரிப்பு ஆலை கொண்டு வருவதற்கும் விரைவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெங்களூர் மார்க்கெட் மிகவும் சுகாதாரம் கெட்ட நிலையிலே இருக்கிறது. அவற்றை மாற்று இடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் பகுதியிலே மிகவும் அழகான இடம் சிறுமலை, தென்மலை. அங்குள்ள மக்கள் சுகாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு, தண்ணீர் வசதி, நவீன கழிப்பிட வசதிகள் போன்றவை இல்லாமல் அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த அழகான இடத்தில் வாழும் ஏழை மக்களுக்கு தயவுசெய்து அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகள் ரோடு, பஸ், தண்ணீர் போன்ற வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திண்டுக்கல் மருத்துவமனை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். திண்டுக்கல்லில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் என் அன்புத்தாய், அன்புத் தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், புரட்சித் தலைவ் முதல்வராக வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் திண்டுக்கல்லில் வாக்களித்த எழுது தொகுதி மக்களுக்கும் என் நன்றியைக் கூறி அமர்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் எம். கருப்பு சாமி,

[1991 செப்டம்பர் 16]

டாக்டர் எம். கருப்புசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கழக காவல் தெய்வம், 5½ கோடி மக்களின் சரித்திர நாயகி தமிழக முதல்வர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவன் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இதுவரை குன்னூர் சட்டமன்ற தொகுதியில் யாருமே பெற்றிடாத அளவு அதிக வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றிபெறச் செய்து தங்கள் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே குவித்து, ஒரே குரலாக சட்டமன்றத்தில் ஒலிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இங்கே என்னை அனுப்பிவைத்து, இந்த என் கன்னி உரையை மானிய கோரிக்கை சம்பந்தமாக பேச வைத்த குன்னூர் சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க அன்னை அவர்கள் இட்ட முதல் ஆணையை அன்னையின் ஆணையை நிறைவேற்றியே திருவோம் என்று ஆயிரம் ஆயிரம் தொண்டர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கைப்பற்றப்படும் கள்ளச் சாராயங்கள் அனைத்தும் சில இடங்களில் ஏதோ ஒரு வழியில் மீண்டும் கள்ளச் சாராயம் விற்பவர்களையே சென்று அடைந்து வருவதாக பலதரப்பட்ட புகார்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, கைப்பற்றப்பட்ட கள்ளச் சாராயங்கள் பொறுப்பான அதிகாரிகள் முன்னிலையில் அழிக்க அம்மா அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதைப்பற்றி பேச வேண்டுமோ அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். இதை நீங்கள் காவல்துறை மானியத்திலே பேசலாம். இப்போது மருத்துவத் துறையைப் பற்றி பேசுங்கள்.

டாக்டர் எம். கருப்புசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளச்சாராயம் குடிப்பதால் உடம்பு கெடும். அது சுகாதாரக் கேடு. அதனால் அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஆரம்பத்திலேயிருந்து ஆரம்பித்துக்கொண்டு வந்தால் முடிப்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விடும். எனவே நேரடியாகவே பிரச்சினைக்கு போய்விடலாம். அதை எப்படிக்காய்ச்சுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் விளக்கி, அது எங்கே போகிறது, எங்கே வருகிறது என்றெல்லாம் சொன்னால் நாள் கணக்கிலே எடுக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான் நேரடியாகப் பிரச்சினைக்கு வரச் சொல்கிறோம்.

1991 செப்டம்பர் 16]

டாக்டர் எம். கருப்புசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளச் சாராயத்தில் மித்தைல் ஆல்கஹால் என்று சொல்லக்கூடிய நச்சுப் பொருள் இருப்பதால் அது கண் நரம்பு களைப் பாதித்து பெரிபெரல் நியூரைட்டிஸ் என்ற நோயையும் உண்டாக்கி கண் நரம்புகளை பாதித்து கண் குருடாவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதால் இது மருத்துவத்தில் இணையப் பட்டு இருக்கிறது என்பதற்காக இதை கூறுகின்றேன். தவறு இருந்தால் மன்னிக்கவும்.

என்னுடைய குன்னூர் சட்டமன்றத் தொகுதி கிட்டத்தட்ட 120 கிலோ மீட்டர் நீளம் உள்ள மிகப் பெரிய தொகுதியாகும். பெரும்பாலும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கிற வர்களையும், சிறு விவசாயிகளையும் கொண்டு பெரும் லாபத்தை ஈட்டித் தரக்கூடிய தேயிலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்த தொகுதியாக விளங்குகின்றது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலை பயிருக்கு மருந்து தெளிக் கும்போது, தொடர்ச்சியாக அதே வேலையை ஒரு தொழிலாளி வருஷக் கணக்கில் செய்து வந்தால் அவருக்கு நுரையீரல் சம் பந்தப்பட்ட நோய்களும் பலதரப்பட்ட நோய்களும் ஏற்பட்டு அவரது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே தனியார் தோட்டங்களில் மருந்து தெளிக்கும் தொழி லாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கக்கூடிய முகமூடிகள் வழங்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரொட்டேஷன் முறையில் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் பணியாற்றும் வகை யில் மாற்றித் தர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-05

நீலகிரி மாவட்ட மக்களின் வாழ்வின் ஒளி ஊட்டுவது தேயிலை ஆகும். அவர்களின் வாழ்வுக்கும், வாழ்வின் நலத் திற்கும் ஒன்றி இருப்பது இலை. அந்த இலை வாடினால் அவர் கள் வாழ்வும் வாடி விடும். அந்த இலை வளம் பெற்றதால் வாழ் வும் வளம் பெறும். அது வளர்ச்சி அடைந்ததால் அவர்கள் வாழ் வும் வளர்ச்சி அடைந்துவிடும். இவ்வாறு தேயிலையோடும் நமது சின்னமான இரட்டை இலையோடும் தங்கள் வாழ்க்கை யில் இரண்டறக் கலந்து விட்ட மக்களுக்கு பச்சை தேயிலைக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே பச்சை தேயிலைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக விலை நிர்ணயம் செய்து மாவட்ட அனைத்து விவசாயிகளும் பயன்பெறும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எம். கருப்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள குளிராலும், கொடும் மழையாலும் கீழ் தேசத்திலிருந்து மலைப் பகுதிக்கு மருத்துவர்கள் யாரும் பணி புரிய வருவதில்லை. அப்படி வந்தாலும் சந்தோஷமாக பணிபுரிவது இல்லை. ஆகவே 10(ஏ) (1) என்ற முறைப்படி நீலகிரி மாவட்டத்துக்கு அங்குள்ளவர்களையே மருத்துவர்களாக நியமித்து நீலகிரி மாவட்டத்து மக்கள் நல்ல முறையில் மருத்துவ வசதி பெற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உரிக்கல் பஞ்சாயத்து என்பது கிட்டத்தட்ட 29 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்ட மிகப்பெரிய பஞ்சாயத்து ஆகும். அது குன்னூர் தொகுதியில்தான் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைத்து அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு நல்ல மருத்துவ சிகிச்சைக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குன்னூருக்கும் கோத்தகிரிக்கும் இடையில் ஒரு அரசு கலைக் கல்லூரியை அமைத்தால் படிப்பதற்கு வேறு மாவட்டத்திற்கு தேடி செல்லும் நிலை மாறும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே பரிசீலனையில் இருந்த கோட நாடு, வண்டிச்சாலை பகுதியில் அமைக்க இருந்த எலக்ட்ரானிக் தொழிற்சாலையை நமது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டுள்ள இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற 2 சிறு நகரங்கள் குன்னூர், கோத்தகிரி மார்க்கெட்டுகளை விரிவுபடுத்தி அவர்களுக்கு நல்ல சுகாதார நிலையில் மார்க்கெட் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக மிகவும் லாபத்தோடு இயங்கி வருகின்ற 'டான்ட்' என்று சொல்லப்படுகின்ற தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகத்தில் கடந்த ஆண்டு வரை 2 வருடம் பணியாற்றிய பகுதி நேர மருத்துவர் என்ற முறையில் கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த நிறுவனத்தில் பணியாற்றும்போது ஊசி போடுவதற்குக் கூட தேவையான அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகத்தில் உள்ள மக்கள் இதுவரை ஏமாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு முறையாக ஒரு டிஸ்பென்சரி கிடையாது. ஆகவே மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்கள் இதில் தக்கக் கவனம் செலுத்தி நமக்கு லாபம் ஈட்டித் தரக்கூடிய அந்த டான்ட்-க்கு ஒரு நல்ல ஆஸ்பத்திரியை நிரந்தரமாக அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் எம். கருப்புசாமி]

நீலகிரி மாவட்டம் மேற்கு மலை தொடர்ச்சியில் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. அதை சோப் செய்வதற்கு கேரளாவுக்கும் கர்நாடகத்திற்கும் கொண்டு செல்கிறார்கள். ஆகவே குன்னூரில் சந்தன சோப் செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நமது அரசு அமைத்தால் நமக்கு சுகாதார முறையில் உடல் நலம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) என்னுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொல்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, 3 நிமிடங்கள் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விரைவில் முடிக்கவும்.

டாக்டர் எம். கருப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாயகம் திரும்பியோருக்கு தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 7,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் 60 கோடி ரூபாய் செலவில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பதில் தாயகத்திலுள்ள தமிழர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேன்.

சத்துணவு சாப்பிடும் குழந்தைகளுக்கு அதாவது நிறைய டாக்டர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு மருத்துவமனை அமைத்து சத்துணவு மருத்துவர் என்ற முறையில் அவர்கள் இயங்க வேண்டும். குழந்தைகள் சத்துணவு சாப்பிடும்போது டானிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் மிகவும் கொடுமையானது என்னவென்றால் நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் தண்ணீர் ஒலியை காதால் கேட்கலாம். அருவியாக கொட்டுவதை கண் குளிர பார்க்கலாம். ஆனால் சில யிட்டங்களில் தண்ணீர் குடிக்க முடிவதில்லை. ஏன் என்றால் முறையான குடிநீர் திட்டங்கள் இன்னும் சரியாக செயல்படுத்தப்படவில்லை. பலயிடங்களில் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன; மோட்டார்கள் உள்ளன; குழாய்கள் உள்ளன, ஆனால் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்காத காரணத்தால் கிட்டத்தட்ட 50-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் நீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுத்து அந்த கிராம மக்கள் எல்லாம் நல்ல குடிநீர் குடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் காட்டு மரங்கள் கண்டபடி வெட்டப்பட்டு திருட்டுத்தனமாக கடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது காட்டுச் செல்வத்தைக் காப்

[டாக்டர் எம். கருப்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

பதற்கு இதில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மிக தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் சுற்றுலா மையங்களை அழகுபடுத்தி நீலகிரி மாவட்டத்தை விரிவுபடுத்தினால் அதிச நுதி கிடைக்கும் என்று கூறி நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 12-10

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. நா. சா. பழனிசாமி.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம் இவற்றுக்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, 'Prevention is better than cure' என்று சொல்லுவார்கள். நோயை, வரும் முன்னே காப்பது சுகாதாரம். அந்த வகையிலே, கிராமப்புற மக்களுக்கு, ஏழையெளிய மக்களுக்கு, சுகாதாரக்கேடு ஏற்படாத வண்ணம் கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் நல்ல டாக்டர்களுடைய இட வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி அங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் அங்கேயே மருத்துவ வசதியைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பெரும்பாலும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில், டாக்டர்கள் நகர்ப்புறத்திலேயிருந்து அங்கே வருவதால் அந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலேயே கட்டப் படுகின்ற டாக்டர்கள் தங்குவதற்கான வீடுகள் பயன்படுத்தப்படாமல் பல இடங்களிலே பாழடைந்துதான் கிடக்கின்றன. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு நியமிக்கப்படுகின்ற டாக்டர்கள் அங்கேயே தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அத்தோடு எம்.பி.பி.எஸ். போன்ற பட்டத்தைப் பெற்று அவர்களில் பட்ட மேற்படிப்புக்குச் செல்பவர்களுக்கு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலே 280 நாட்கள் பணியாற்றினால் அவர்களுக்கு 2 மார்க் கொடுத்து அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுவார்கள் என்று கொள்கை விளக்கக்குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலே பட்டப்படிப்பு படித்து, டாக்டர்கள் குறைந்தது 5 ஆண்டுகளாவது அவர்களை அங்கேயே தங்கவைத்து அவர்கள் பட்ட மேற்படிப்பு படிப்பதற்கான சிறப்புச் சலுகையை செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளிலே விவசாயப் பெரு மக்கள் தங்கள் தொழிலிலே ஈடுபடுகின்ற நேரத்தில் பாம்புக்கடிக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. நாய்க்கடிக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் இன்னும் பழைய காலப் பாடத்தைப் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்களே

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

யல்லாமல் இன்னும் அவர்கள் மருத்துவமனைக்கு செல்கின்ற நிலை, ஏற்படவில்லை. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலேயே பாம்பு கடிக்கும், நாய்க்கடிக்கும் உடனடி சிகிச்சை அளிக்கின்ற மருந்துகளை, அங்கேயே வைக்கப்பட்டு, அந்த மருந்துகள் குளிப்பதன் அறைகளில் வைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலே இருக்கின்ற ஊர்திகளை அவர்கள் பஸ் ஸ்டாப்பிலேயிருந்து நோயாளிகளை அழைத்து வருவதற்கு குறைந்த கட்டணத்திலே பயன்படுத்தப்படலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் எந்த இடத்திலும் அப்படி பயன்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த ஊர்திகளை கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள பல்வேறு ஊர்களுக்கு அனுப்பி, நோயாளிகளை அழைத்து வருவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டை அதாவது 1991-92 ஆம் ஆண்டை, “தாய்மார்கள் பாதுகாப்பு ஆண்டு” என்று மருத்துவத்துறை அறிவித்து இருக்கிறது. தாய்க்குலத்தின் தவப்புதல்வி, புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சி வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே தாய்மார்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் தாயினுடைய கருவிலே சிதைக்கப்படுகின்ற பெண் குழந்தைக்கும் பிறந்தபின்பு கொல்லப்படுகின்ற பெண் குழந்தைக்கும் புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியின் பாதுகாப்பு கொடுத்தாகவேண்டும். இன்று விஞ்ஞானத்திலே ஸ்கேனர் கருவிகள் வந்த பின்பு, கருவிலே பெண் குழந்தைகள் இருந்தால் அசைச் சிதைத்து விடுகின்ற நிலை இருக்கிறது. தென் மாவட்டங்களிலும், உசிலம்பட்டி போன்ற பகுதிகளிலும் நான் பத்திரிகைகளிலே படித்திருக்கிறேன். பிறந்த பெண் குழந்தைகளுக்கு பாலிலே நெல்லைப்போட்டுக் கொடுத்து அந்தக் குழந்தையைக் கொன்று விடுகிற நிலையும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெண் குழந்தை இருந்தால் அவர்கள் பாரம் என்று மக்கள் இன்று நினைக்கின்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இந்த நிலைக்கு வரத்தக்கனக் கொடுமையும் ஒரு காரணம். திருமணம் செய்கின்ற பெண்களை ஆண்கள் கொடுமைப்படுத்தி விரட்டி விடுகின்ற நிலை ஒரு காரணம். இதற்கு புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியிலே ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். ஆஸ்திக்கு ஒரு ஆணும், ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும் என்ற பத்தாம் பசலிக் கொள்கையை இனியும் கடைபிடிக்கக் கூடாது. புரட்சித் தலைவி அவர்கள், தன்னுடைய சந்தியா தாய்க்கு பெண் குழந்தையாகப் பிறந்தும், ஒரு சகோதரன் இருந்தும் கூட, அந்தச் சகோதரன் யார் என்று இன்று நாட்டுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்று உலகத்திற்கே, ‘புரட்சித் தலைவி’ என்று அறிமுகமாகி இருக்கின்றார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

பிற்பகல் 12-15

பாரதப் பிரதமர் நேரு அவர்களுக்கு ஒரேயொரு இந்திரா காந்தி பிறந்துதான், இந்த இந்தியத் திருநாட்டை ஆண்டு, உலகத்திற்கே பெருமைப்படுத்தினார்கள். ஆனால், மகாத்மா காந்திக்கு நான்கு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தும் கூட, நாட்டு மக்களுக்கு யார் என்று தெரியவில்லை. எனவே, ஒருவர் தன்னுடைய அறிவாற்றலால்தான் புகழ்மைய முடியும், பெருமையைய முடியுமே தவிர, ஏதோ ஆணாக, பெண்ணாகப் பிறந்ததால் அந்தப் பெருமை வந்து விடுவதில்லை. அந்த வகையிலே, இந்தப் பெண் குழந்தையைப் பாதுகாக்கின்ற ஆண்டாக புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியிலே இந்த ஆண்டு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று மருந்துகள் மற்றும் மாயமந்திர சிகிச்சை (ஆட்சேப கரமான விளம்பரங்கள்) சட்டம் என்ற ஒரு சட்டம் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் சரியாகச் செயல்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றும் பல பத்திரிகைகளில் அனுதினமும் விளம்பரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்மை இல்லையா? சிட்டுக் குருவி லேகியம் சாப்பிடுங்கள்; பில்லி குனியமா? இதற்கு வைத்திய முறை இருக்கிறது என்று இந்த லாட்ஜிலே, இந்த இந்த மணி நேரத்திற்கு, இந்த டாக்டர்கள் வந்து தங்குகிறார்கள் என்று, அறியாமையைப் பயன்படுத்தி மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகின்ற அந்த விளம்பரங்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விளம்பரங்களைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல, உணவுப் பொருட்களிலே கலப்படம். குறிப்பாக, பாலிலே கலப்படத்தை—பாலிலே தண்ணீர் கலந்து வருவதை, சுகாதார அதிகாரிகள் அதை எடுத்து அதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆனால், பல நகரங்களில் சுகாதார அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஆயிரக்கணக்கான பால் வியாபாரிகள் சைக்கிளிலே வருபவர்களுக்கு; இவர்களே கையூட்டு வாங்கிக்கொண்டு, ஒரு அடையாள அட்டையைக் கொடுத்து அவர்கள் பாலிலே தண்ணீர் கலந்து வந்தால் அனுமதிப்பதும், அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்காமல், நல்ல சுத்தமான பாலை ஒருவன் கொண்டு வந்தால் அதை சேம்பிள் எடுத்து தண்ணீரைக் கலந்து அனுப்பி அவனுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதும் தான் நடைமுறையிலே இருந்து வருகிறது. திருப்பூர் போன்ற நகரங்களிலே இது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை நானே கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறேன். எனவே, இப்படி உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் செய்கின்றவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

கிராமப் பகுதிகளிலே இருந்து, போஸ்ட் மார்ட்டம் போன்ற காரியங்களுக்குச் சென்று, நகரிலே இருந்து அந்தப் பிணத்தைத் திருப்பி எடுத்து வருகிறபொழுது பிண ஊர்திகள் பெரும்பாலான மருத்துவ மனைகளில் இருப்பதில்லை. ஆனால் தனியார் சில வாகனங்களை அதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பத்து கிலோ மீட்டர் என்றாலும் அதற்கு 500-ம், 1000-மும் வாடகை கேட்டு அவர்கள் ஏழை எளியவர்களை வாட்டுகிறார்கள்.

இந்த பொல்யூஷன்—சுற்றுப் புறச் சூழல் மாசுத்தடுப்பு வாரியம் என்பதெல்லாம் இருந்தாலும்கூட அவைகளால் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலே மதுக்கரை சிமெண்ட் பேக்டரி மூலமாகவும், கல் அரைக்கும் இயந்திரப் பகுதி மூலமாகவும் திருப்பூரில் இருக்கின்ற சாயச் சலவை பட்டறைகள் மூலமாகவும் அங்கே பொதுச் சுகாதாரம், சுற்றுப்புற சூழல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பொதுச் சுகாதாரத்தை, நிச்சயமாக, இந்தச் சுற்றுப்புறச் சூழல் மாசுத் தடுப்பைச் சரியாகக்கண்காணிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, என்னுடைய சட்டமன்றத் தொகுதியிலே, கிணத்துக்கடவு சட்டமன்றத் தொகுதியிலே, ராமபட்டினம், நெகமம் ஆகிய இரண்டு ஊர்களில் மூன்று ஏக்கர் நிலமும், அதற்கு 10,000 ரூபாய் நன்கொடையும் கொடுத்தும் கூட, மருத்துவமனைக்கான கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வெ. பழனிசாமி.

திரு. வெ. பழனிசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா?

திரு. வெ. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடந்த 15, 20 ஆண்டுக்காலமாக திருப்பூர் நகரத்தினுடைய சுற்றுச் சூழலைப் பாதிக்கிற வகையில் டையிங் பேக்டரி, பிளீச்சிங் பேக்டரியினுடைய செயல்களால் தண் நீர் கெட்டது என்பது உண்மைதான். ஆனால், இவ்வாண்டு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களினுடைய வேண்டுகோளின்படி சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிப்பை முறியடிக்கிற வகையில், அங்கே ப்ராஜக்டை சுமார் நான்கைந்து ஊர்களில் சுமார் 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே இன்றைக்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பேரவை

[திரு. வெ. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நீண்ட நாட்களாக இருந்த எங்களுடைய கோரிக்கை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுடைய காலத்திலே தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கிணத்துக்கடவு சட்டமன்றத் தொகுதியிலே ராமபட்டினம், நெகமம் என்ற இரண்டு ஊர்களிலே மூன்று ஏக்கர் நிலமும், பத்தாயிரம் ரூபாய் பணமும் கொடுக்கப்பட்டம்கூட, ராமபட்டினத்தில் அந்த ஊரினுடைய ஜமீன்தாரினுடைய வீட்டிலே அந்த ஊரினுடைய மருத்துவமனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நெகமத்திலே, அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியம்கூட, எந்த மருத்துவமனையும் செயல்படுவதில்லை. எனவே, இந்த இரண்டு இடங்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார மருத்துவமனையைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு வைக்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-20

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : அதோடு, சிறுநீரகங்கள் மற்றும் 'ஹார்ட்' அறுவைச் சிகிச்சைக்காக பல ஏழை மக்களை, பல மருத்துவ மனைகளுக்கு, அறியாமையின் காரணமாக, அவர்களை பணம் கொடுத்து அழைத்துச் சென்று, அவர்களுடைய சிறுநீரகத்தில் ஒன்றை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, இரண்டைக் கூட எடுத்து விடுகின்ற நிலைமை களெல்லாம் நடந்து வருவதாக, பல பத்திரிகைகளில் செய்தி யாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் உரிய முறையில், சட்டப்படி தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதின்.

திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதின் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாதர்குல மணி விளக்கு, மங்கையரின் மணி மகுடம், நமது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பதவியேற்று இன்றோடு 84 நாட்கள் தான் ஆகிறது. அவர்கள் பதவி ஏற்கும்போது, இதற்கு முன்னாலிருந்த அரசு அவ்வளவு நல்ல முறையில் நிதிநிலையை வைத்து விட்டுப்

1991 செப்டம்பர் 16] [திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதீன்]

போகவில்லை. அதற்கு மேலும், இப்போதுள்ள உலக அரங்கை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கும் நெருக்கடியாகத் தான் இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான், மத்திய அரசால் மாநிலங்கள் கேட்கும் தொகையை சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. இந்தக் காலக் கட்டத்திலும் கூட, இப்படியான ஒரு நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்திலேயும் கூட, ஏழைகளின் வயிற்றில் டாலை வார்க்கும் அளவுக்கு நல்ல ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை வெளியிட்ட, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஆற்றல் மிக்க நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும், பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 411 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 343.17 கோடி நம்முடைய தமிழக அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. மற்றது மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 80 சதவிகித மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமப்புறங்களுக்கு 40 சதவிகிதம், 20 சதவிகித மக்கள் வாழ்கின்ற நகர்ப்புறங்களுக்கு 60 சதவிகிதமும் என கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதேபோல், உங்களுடைய திட்டத்தில்கூட ரூ. 114 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதையும் 80 சதவிகிதம் வாழ்கின்ற கிராமப்புறங்களுக்கு 40 சதவிகிதமும், 20 சதவிகிதம் வாழ்கின்ற நகர்ப்புறங்களுக்கு 60 சதவிகிதமும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதை நான் தவறு என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால், வருங்காலத்தில் நீங்கள் இதை கொஞ்சம் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது, என்ன சொல்வார் என்றால், நகர்ப்புறங்களில் தான் மருத்துவக் கல்லூரிகள், 'ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஹாஸ்பிடல்ஸ்' எல்லாம் இருக்கின்றன; ஆகையினால், நாங்கள் இப்படி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வார். அதுவும் எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும், கிராமங்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ்-ஐ எடுத்துக் கொள்வோமென்றால், நீங்கள், இந்த வரும் 76 அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு என் நன்றியையும், பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக, இந்த 76-ஐயும் சேர்த்து, நம்முடைய தமிழகத்தில் 1,505 'பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்' கள் மொத்தம் இருக்கின்றன. ஆனால், இத்தனை 'ஹெல்த் சென்டர்' கள் இருந்தும், 300 'ஹெல்த் சென்டர்' களில், மருத்துவர்கள் தங்குவதற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வில்லை. மருத்துவர்கள், அதாவது டாக்டர்கள் வசதியாகப் படித்தவர்கள்; ஓரளவு வசதியாக இருந்தவர்கள்; அப்படியி

[திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதின்] [1991 செப்டம்பர் 16]

பட்டவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது, வீடுகள் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சில கிராமப்புறங்களில், வாடகைக்குக் கூட வீடுகள் கிடைக்காது. அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் 20 மைலோ. அல்லது 30 மைலோ தூரமுள்ள கட்டிடங்களில் தான் அவர்கள் வாழ்வார்கள். அப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, கிராமத்தில் திடீரென்று ஒருவருக்கு ஒரு விஷ ஜுரமோ, அல்லது ஒரு எம்ர்ஜன்சி 'யோ ஏதாவது வந்து விட்டால், அப்போது டாக்டருக்காக அந்தக் கிராம மக்கள் எங்கே செல்வார்கள்? ஆகையினால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம்முடைய நிதிநிலைக்குத் தக்கவாறு எல்லா பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்'களிலேயும் நீங்கள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு 'பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரி'லும், லேடி டாக்டரும் ஒரு ஆண் டாக்டரும் இருக்கிறார்கள். அது போதுமானது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் மற்றவர்கள்—அதாவது பார்மஸிஸ்ட், நர்ஸ், ஆயா இவர்கள் எல்லாம் ஒருவர் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாருக்காவது ஜுரமோ, அல்லது கேஷுவல் லீவிலோ போய் விட்டால், அன்று அந்த வேலையை யார் செய்வது? டாக்டர் தான் போய் மருந்து கலக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், ஒரு ஆறு, ஏழு 'ஹெல்த் சென்டர்'களுக்கு ஒரு 'ரிசர்வ்' வைத்துக் கொள்வோமேயானால், அவர்கள் லீவில் போகும்போது, அல்லது அவர்கள் ஜுரத்தில் படுத்து விட்டாலோ, அதைச் சரி செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவக் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டோமென்றால், நம்முடைய தமிழகத்தில் 13 மருத்துவக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 10 அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவை; 3 பிரைவேட் மெடிகல் கல்லூரிகள். இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகள் சரியாக இயங்கப் படுகின்றனவா என்பதற்காக சில விதிமுறைகள் விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகளை 'சூப்பர்வைஸ்' செய்து, அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதற்கு 'All India Medical Council' என்று மத்திய அரசாங்கத்தால், அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆல் இண்டியா மெடிகல் கௌன்சில் சொல்லும் அத்தனை நிபந்தனைகளும் இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே இல்லையென்பதை நான் ஆணித்தரமாக அடித்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதீன்]

ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். அந்த ஆல் இண்டியா மெடிகல் கௌன்சிலின் விதிகளின்படி, மருத்துவ மாணவர்கள் கண்டிப்பாகப் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல்குச் சென்று அங்கு மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்து அவர்கள் எப்படி மருத்துவம் செய்ய வேண்டும், கிராம மக்களிடம் எப்படிப் பழக வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் அதனுடைய கருத்து. ஆனால், எந்த மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்தும் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல்குப் போவதே கிடையாது. எல்லாம் டவுன் தான். அதுவும் மெட்ராஸ் சிடியைத் தான் சுற்றி வருவார்கள்.

பிற்பகல் 12.25

அடுத்தபடியாக, ஒரு டாக்டர் புதிதாக அரசாங்கத்தில் வேலைக்குச் சேரும்போது கண்டிப்பாக இரண்டு வருடம் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரலிலே பணியாற்ற வேண்டும் என்று நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு சட்டத்தை விதித்திருக்கிறது. அதையும் யாரும் கடைப்பிடிப்பது கிடையாது. எல்லாருக்கும் சிட்டிதான் வேண்டும். அதே மாதிரி மாடர்ன் டெக்னாலஜி என்ற பெயரில் பெரிய பெரிய எக்யுப்மெண்ட்ஸ் எல்லாம், அமெரிக்கா, ஜப்பான் ஆகிய இடங்களிலிருந்து எல்லாம் வாங்குகிறார்கள். ஒரு ஆறு வருடத்திற்கு முன்னால் எக்யுப்மெண்ட் ஒன்று வந்தது. அது வந்த உடனே, அதை நியூராலஜி டிபார்ட்மெண்ட் வைத்துக்கொள்வதா அல்லது ரேடியாலஜி டிபார்ட்மெண்ட் வைத்துக்கொள்வதா என்ற ஒரு பிரச்சினை வந்தது. அதிலே ஒரு ஆறு மாதம் போயிருக்கும். அதற்குப் பிறகு தான் அந்த எக்யுப்மெண்டை பயன்படுத்தினார்கள். இப்படிப் பல கோடி ரூபாய் போட்டு வாங்குகிறார்கள். அந்த எக்யுப்மெண்ட் ரிப்பேர் ஆனால் அமெரிக்காவிற்கோ, ஜப்பானிற்கோ எழுதித் தான் நாம் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்க வேண்டும். தவிர, அங்கிருந்து யாரையாவது, டெக்னீசியன்னை வரவழைத்து ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும். நம்மிடம் அவ்வளவு மாடர்ன் டெக்னாலஜி இல்லை. இதையெல்லாம் நாம் நிவர்த்தி செய்தால்—இருக்கிற எக்யுப்மெண்ட் அப்படியே இருக்கட்டும். இனிமேல் புதிதாக வாங்கி அதையெல்லாம் உபயோகிப்பதற்கு நம்மிடம் நிதி வசதியில்லை என்பதால் குறிப்பிடுகிறேனேயொழிய அவ்வாறெல்லாம் வாங்கக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல.

[திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதின்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அடுத்து, ஹானரரி சர்ஜென்ஸ். இதிலே நமக்குப் பணம் மிச்சம் ஏற்படும் என்ற ஒரு எண்ணம் உண்டு. ஹானரரி சர்ஜென்ஸ், அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரம்தான் தொழிலையொழிய நாம் கூப்பிடுகிற நேரத்திற்கெல்லாம் வரமாட்டார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்பவர்கள், அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய் விட்டால், ஹானரரி சர்ஜென்ஸுக்குப் போன் செய்தோ, அல்லது கூப்பிட்டாலோ கண்டிப்பாக அவர்கள் வருவார்கள். இந்த ஹானரரி சர்ஜென்ஸுக்கு முன்பு மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்பதை மாற்றி வைக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இருந்தது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்த ஹானரரி சர்ஜன் சிஸ்டத்தையே ஒழிப்பது என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், ஏனோ அது அமலுக்கு வரவில்லை. எனக்குத் தெரியாது. இந்த ஹானரரி சர்ஜென்ஸ் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தனியார் ஒரு இடத்திலே சீப் ஆக இருப்பார். அவர் வீட்டுக்குப் போகிற நோயாளிகளிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு இங்கு அட்மிஷன் பண்ணி விடுவார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே நமக்கு, நம்முடைய ஏழை மக்கள் எல்லாம் அங்கே அட்மிஷன் பண்ண முடியாது போய்விடும். அவர்கள் நன்றாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். நம் அரசுக்கு நஷ்டம் தான்.

அடுத்தபடியாக, Prevention is better than cure என்று சொல்வார்கள். மருத்துவத்தை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று க்யூரிடிவ் மெடிசன். இன்னொன்று, பிரிவென்டிவ் மெடிசன். இந்த பிரிவென்டிவ் மெடிசனுக்கு யாருமே முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கிடையாது. முன் காலத்திலே எடுத்துக் கொண்டால் கூட, அந்த பிரிவென்டிவ் டிபார்ட்மெண்ட் ப்ரொபசருக்கும் மரியாதை கிடையாது. அங்கு படிக்கின்றவர்களுக்கும் மரியாதை கிடையாது. அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கே மரியாதை கிடையாது. நம் ஜனங்களும் மதிப்பது கிடையாது. ஆனால் பிரிவென்சன் மூலமாக நிறையப் பணத்தை லாபப் படுத்தலாம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கர்ப்பினியாக இருக்கும் பெண்ணுக்குச் சோகை அல்லது ரத்தக் குறைவாக இருந்தால், ஒன்று பாவர்ட்டியின் காரணமாக இருக்கலாம். இல்லையென்றால், கொக்கிப்பூச்சியின் காரணமாக வரலாம். இப்படி கொக்கிப்பூச்சிக்கு இரண்டு வேளை மருந்து கொடுத்தால் சரியாகப் போய்விடும். ஆனால் நாம் அதை நீட்டிக்க விட்டுவிட்டால், அந்தப் பெண் பிரசவத்திற்கு வரும்போது ஹார்ட் சரியாக இருக்கிறதா? இரத்தம் ஏத்தனுமா? குளுகோஸ் ஏத்தனுமா? சலைன் ஏத்தனுமா என்று வரும். இதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம்தான். அதனால், பிரிவென்டிவ் மெடிசன் சைடையும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில்கவனிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதின்]

அடுத்தபடியாக, நம் மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஆஸ்பத்திரியில் என்ன செய்கின்றார்கள்? மக்கள் வந்து,—அதாவது இப்போது தண்ணீர்ப் பிரச்சினை. . அந்தப் பிரச்சினையிலே பேஷண்டிக்கு வைத்திருக்கிற தண்ணீரை முகம் கழுவுவதற்கும் மற்றவற்றிற்கும் உபயோகப்படுத்துவதினால் தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இராமேஸ்வரம் தீவிலே இதற்கு முன்னாலே வண்டி போவதற்குப் பாதை இல்லை. பஸ் போவதற்கு ரோடு கிடையாது. இப்பொழுதுதான் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே எங்கள் ஊரிலே உள்ள பெண்கள் என்ன செய்வார்கள் என்றால் யாரையாவது அடமிட் பண்ண வேண்டுமென்றால், இராமநாதபுரத்திலே போய்தான் அடமிட் பண்ணுவார்கள். ஒரு ஐந்து, ஆறு பெண்கள் சேர்ந்து, ஒரு ஆண்பிள்ளையைத் துணைக்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். கார்டியனாகக் கூட்டிப் பேரவதில்லை. உவாங்க, காப்பி வாங்க, வேற்றிலை வாங்க வைத்துக் கொள்வார்கள். அந்தப் பேஷண்டைப் பார்க்கப் போவார்கள். பேஷண்டைப் பார்ப்பதற்கு இரண்டு நிமிடம்தான் ஆகும். அடுத்தாற்போல், சினிமாக் கொட்டகைதான். சினிமாப் பார்த்துவிட்டு இரவு ஆஸ்பத்திரியில் தங்கிவிட்டு, மறுநாள் காலையில் ஊருக்கு வருவார்கள். நான் கூட 10 வயது ஆக இருக்கையிலே என் அத்தையுடன் போயிருக்கிறேன். அதனாலே நம்முடைய மக்களும் ஒரளவுக்கு ஒத்தாசை பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அடுத்து என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

என்னுடைய தொகுதியிலே கஸ்தூர்பா காந்தி ஹாஸ்பிட்டல் அமைந்திருக்கிறது. அது ஒரு டீச்சிங் இன்ஸ்டிடியூஷன். அங்கே மகப்பேறு மட்டும்தான் டீச் பண்ணுகிறார்கள். அங்கே 655 பெட்ஸ் இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு 40 பிரசவம் நடக்கிறது. அந்த 40 பிரசவத்தில் வருகிற ப்ளசன்ட்டா—எனக்கு தமிழில் தெரியவில்லை—மற்றும் கழிவுப் பொருட்களை எல்லாம் அங்கேயே குழிதோண்டிப் புதைக்கிறார்கள். அப்படி தினமும் குழிதோண்டிப் புதைத்துக்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகிறது என்றால் சூப்பிரன்டென்டெண்ட் ருமுக்குப் போனால் அங்கே மூக்கிலே துணி வைத்தால் கூட முடியவில்லை. ஏனென்றால் நான் போய்ப் பார்த்தேன். எனவே மாண்புமிகு தாயுள்ளம் கொண்ட எங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனிடம் சொல்லி அவர்களுக்கு இரண்டு கன்டெய்னர் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கன்டெய்னரிலே இவர்கள் எல்லா வற்றையும் போட்டு வைத்திருப்பார்கள். ஒரு கன்டெய்னரிலே

[திருமதி ஜீனத் ஷெர்புதீன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோன பிறகு அடுத்த கன்டெய்னர் இருக்கும். அப்படியே நிரப்பிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இப்படிச் செய்தால் கொஞ்சம் நல்லபடியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அங்கே நர்ஸஸ் குவாட்டர்ஸ் எல்லாம் தலையில் இடிந்துவிழுகிற மாதிரி இருக்கிறது. அதையும் கொஞ்சம் ரிப்பேர் பண்ண வேண்டும். அதை உங்களுடைய நிதிநிலைக்குத் தகுந்தபடி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ரிப்பேர் செய்தால் போதும். அடுத்தபடியாக எக்ஸ்-ரே டிப் பார்ட்மென்டிலே கூட சரியான அளவுக்கு ஸ்டாப் இல்லை. ஆகவே எல்லாவற்றையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொலுஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். பொல் லுஷன் என்கிறபோது வாட்டர் பொலுஷன், லேன்ட் பொலுஷன், அட்மாஸ்பியர் பொலுஷன் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்க லாம். இந்த மூன்று பொலுஷனுமே லெதர் பேக்டரியால்தான் உண்டாகக்கூடியது. குறிப்பாக வேலூர் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அங்கே வைத்திருக் கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் தோலைச் சுத்தம் செய்யும்போது அந்தத் தண்ணீரோடு கெமிக்கல்ஸ் சேர்ந்து வரு கிறது. அந்தக் கெமிக்கல் சிங்க் ஆகும்போது அந்த பூமியும் கெட்டு விடுகிறது. சிங்க் ஆகி தண்ணீரின் அடித்தளத் திற்குப் போகும்போது தண்ணீரும் கெட்டுவிடுகிறது. அதே போல் அட்மாஸ்பியரும் கெட்டுவிடுகிறது. இந்தத் தண்ணீரைக் குடிக்கும்போது சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு வாந்திபேதி எல் லாம் வருகிறது. கடைசியில் அவர்கள் எங்கே வருகிறார்கள் என் றால் நம்முடைய கவர்ன்மென்ட் ஹாஸ்பிட்டலுக்குதான் வரு கிறார்கள். அதனால் நமக்குத்தான் நஷ்டம். அதேமாதிரி விவ சாயி பயிரிடுகிறபோது நஷ்டம் வருகிறது. அவனும் கடைசியில் நம்மிடம்தான் லேன் கேட்பான். ஆகவே அந்தத் தண்ணீரை ட்ரீட் பண்ணி அனுப்பவேண்டும். நாம் ட்ரீட் பண்ணவேண்டாம். அரசாங்கம் ட்ரீட் பண்ணவேண்டாம். பண்ணினால் நஷ்டம் வரும் ஆனால் அந்தத் தோல் மண்டி அதிபர்கள் எல்லாம் பெரிய கோடீஸ்வரர்கள். பணக்காரர்கள். ஏ.சி. பேக்டரி வைத்திருக் கிறார்கள். அதனாலே அவர்களே அதை ட்ரீட் பண்ணித்தான் வெளியே அனுப்பவேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்கள் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கி றேன். எப்படியும் ஒளிமயமான ஒரு எதிர்காலம் இருக்கிறது என் பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது என்று சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ்.

டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரம் ஆகியவற்றுக்கான மாணியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு முதலில் நன்றியை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரத்திற்காக 1991-92 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட ஏழில் ஒரு பங்கு அதாவது 411 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கித் தந்த பெருமை நமது முதலமைச்சரைச் சாரும். இது வரையில் யாரும் கொடுக்காத ஒரு தொகையை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் அதைக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல் மரியாதைக்குரிய திரு. தம்புசாமி அவர்கள் பணம் மிகவும் குறைவாகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். கடந்த ஆண்டு 219 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்போது கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்காகக் கொடுத்திருந்தும் அவருக்கு மட்டும், ஏதோ எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருப்பதால் புரியவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றையும் கூறினார்கள். திரு. தம்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது உயிருக்கு ஸ்டெப்னி இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கருத்தை உண்மையிலேயே நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் உலகில் எங்கேயாவது உயிருக்கு ஸ்டெப்னி கிடைக்கும் என்றால் அதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கி அதையும் வாங்கித் தருவதற்கு நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கட்டாயம் உரிய வற்றைச் செய்வார்கள் என்ற கருத்தை உங்களுக்கு தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இவ்வாறு இருக்கும்போது மருத்துவத் துறையைப்பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனைவருக்கும் மருத்துவ வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணதில் மருத்துவ மனைகளில் பெட்டையும், மருத்துவமனைகளையும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கிறபோது அந்த மருத்துவ வசதியும், மற்றும் மருந்துகளும் கிராம மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற வகையில் கிராம மக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ்] [1991 செப்டம்பர் 16]

பிற்பகல் 12-35

குடும்ப நலத் துறையில் எப்போதுமே தமிழகம் பின்தங்கிய நிலையிலே முதலிடத்தை வகித்து வருகிறது. அதையெல்லாம் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்ட மறந்து விட்டார்கள். 1991-92 ஆம் ஆண்டில் தூய்மை நல ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டு, பேறுகால இறப்பைத் தடுத்தல் மற்றும் குழந்தை இறப்பைத் தடுத்தல், பாதுகாப்பான பிள்ளை பெற மற்றும் குழந்தைகளுக்கு இடையிலே நீண்ட இடைவெளி, உரிய வயது வந்ததற்கு பின்னர் திருமணம் என்று பல்வேறு நல்ல கருத்துக்கள் இந்த திட்டத்தில் இடம் பெற்று இருக்கிறது. அதையெல்லாம் திரு. தம்புசாமி அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். இங்கே ஒன்றே ஒன்று மட்டும் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்களைக் குறை சொல்லி இங்கே பேசவேண்டாம்.

டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இருக்கின்ற 20 மருத்துவப் பட்ட தாரிகள் சார்பில் திருமதி ஜீனத் ஷேர்புதின் அவர்களை பாராட்ட இந்த நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். பிராக்டிக்லாக ஒரு மருத்துவருக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மருத்துவத்திற்கு என்னென்ன நல்ல திட்டங்கள் வேண்டும் என்று உள்ளது உள்ளபடியே சொன்ன தற்காக எங்களுடைய மருத்துவப் பட்டதாரிகள் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கருத்துக்களை நான் கூறினால் வெளியிலே இருக்கின்ற ஒரு சில மருத்துவர்கள், ஒரு சில போல மருத்துவர்களும் எங்களை தரக்குறைவாக திட்டுகின்ற காரணத்தினால், அவர் அவ்வாறு இல்லாவிட்டாலும், மருத்துவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிய கடமைகளை ஆற்ற வேண்டும். அவருக்கிருக்கின்ற கஷ்டங்களை உணர வேண்டும் என்று நன்றாகத் தெள்ளத் தெளிவாக இந்த அவையில் எடுத்து உரைத்ததற்காக நான் எனது சார்பில் மீண்டும் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதே மருத்துவத் துறை பல்வேறு தகுதிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், அதிலே ஒரு சில காரணங்களை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலை நாடுகளிலெல்லாம் நியூக்ளியர் மெடிசனை மருத்துவத்திலே இவ்வாறெல்லாம் பயன்படுத்தமுடியும் என்று போட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த காலகட்டத்தில் நாம் மருத்துவத் துறையில் நாம் இன்னும் 10,15 ஆண்டுகளுக்கு பின்னாலேதான் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே அந்த

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ்]

மருத்துவத் துறையினை, மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திறம்பட, திறமையாக நடத்தி வேலை செய்வதனால், இன்னும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் இந்தியாவிலேயே முதன்மட்டப் பெற்ற மருத்துவ துறையாக்குவார். அந்த இடத்தை பிடிப்பதற்கு அவர் பாடுபடுவார். அதை கட்டாயம் செய்து காட்டுவார் என்று நான் இந்த அவையிலே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு மருத்துவத் துறை முன்னேறவேண்டுமென்றால் அதிகமான மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தினாலும், அதிகமாக டாக்டர்களை உற்பத்தி பண்ணினாலும், ரிசர்ச்சுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒவ்வொரு வியாதியையும் கட்டுப் படுத்துகின்ற ஒரு துறையாக அது செயல்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்னும் சர்க்கரை வியாதி, ரத்தக் கொதப்பு போன்ற வியாதிகளை கண்ட்ரோல் தரன் பண்ணுகிறார்களே ஒழிய அதை முற்றிலுமாக குணப்படுத்துவதற்கு எந்தவித மருத்துவமும் இல்லை. மேலும் உயிரையே கொல்லுகின்ற கேனசர் போன்ற வியாதிகளுக்கு இன்னும் திரந்தரயர்ன முறையைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

இந்த நேரத்தில் தனியார் மருத்துவ மனைகள் தான் நன்றாகப் பெயர் பெற்று வருகின்றன. ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியிலே வேலை பார்க்கின்ற ஒரு ஆசிரியர் பிரைவேட்டில் போய் ஒரு ஆப்பரேஷன் செய்தால் அவர் நல்ல பெயர் வாங்குகிறார். அதே ஆப்பரேஷன் 10, 15 ஆப்பரேஷன்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் செய்தால் கூட அவர் பெயர் வெளியிலே தெரியாமல் இருக்கிறது. இது ஏனென்றால் மருத்துவக் கல்லூரியில் அவர்கள் செய்கின்ற சேவை வெளியிலே உலகிற்குத் தெரியாமல் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அந்த மருத்துவக் கல்லூரியிலே அவர்கள் செய்கிற சேவையை வெளியுலகிற்கு பத்திரிகை வாயிலோக்கலோ அல்லது டி. வி. வாயிலாகவோ கட்டாயம் தெரிவிப்பிர்களானால் இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் பிரைவேட் கிளினிகைக் காட்டிலும் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைகள் நன்றாக செயல்பட்டு இருக்கிறது என்பது தெரியும். அவர்களுடைய செயல்திறனை விளக்குவதற்கு நீங்கள் வரப்பள்ளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் அப்பல்லோ மருத்துவமனைக்குப் போங்கள், விஜயா மருத்துவ மனைக்கு போங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அங்கேதான் இருதய ஆப்பரேஷன் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால் அதே இருதய ஆப்பரேஷன் கல்லூரியிலே வேலை செய்கின்ற மருத்துவர்கள்தான் செய்கின்றார்களே தவிர வேறு யாரும்

[டாக்டர் சா. சுந்தரராஜ்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

இல்லை. ஆகவே நீங்கள் அந்த மருத்துவக் கல்லூரியிலே வேலை செய்கின்ற மருத்துவர்களுக்கு நல்ல பாராட்டைக் கொண்டு வரும் அளவுக்கு தக்க நடவடிக்கைகளை கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனாரி போஸ்ட்டை பற்றி திருமதி ஜனத்ஷெர்புதின் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் பிரைவேட் கிளினிக் வைத்துக் கொண்டு, பிரைவேட்டாக அவர்களிடம் வருகின்ற நோயாளிகளை மருத்துவ மனையில் சேர்த்து சிகிச்சை அளிக்கின்றார்கள்.

ஆகவே மருத்துவ மனையில் வேலை செய்கின்ற மருத்துவர்களுக்கு வருடக் கணக்கில் கூட பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே நீங்கள் ஆனாரி போஸ்ட்டை ரத்து செய்து விட்டு மருத்துவக் கல்லூரியிலே வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு நீங்கள் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘பேரா’ மெடிக்கல் கரப்ஷன் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த பேரா மெடிக்கல் கரப்ஷனை நீங்கள் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு பல்வேறு குழுக்களை நியமித்து அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

மெடிக்கல் போலீஸ் என்று சொல்லி இந்த துறைக்கு நீங்கள் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் மெடிக்கல் போலீஸ் இதுவரையிலே எந்த மருத்துவ மனையிலேயும், எந்த பகுதியிலேயும் நடந்த திருட்டு எதையாவது கண்டுபிடித்தார்கள் என்றால் இல்லவே இல்லை. அவர்களுக்கு அந்த டிபார்ட்மெண்ட் தேவைதானா என்ற நிலை இப்போது இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-40

ஆகவே, மருந்துத் திருட்டைத் தடுப்பதற்கு கடுமையான சட்டங்கள் போடவேண்டும். அரசு வழங்கக் கூடிய மருந்துகள் பிரைவேட்டில், வெளி மார்க்கெட்டில் வராத வகையில் அரசு மருத்துவ மனைகளில் கொடுக்கப்படுகிற மருந்துகளுக்குத் தனியாக ஒரு லேபல் சேர்த்தால் வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கவும் முடியாது. மருந்துத் திருட்டைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன்.

*டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவத் துறையின் மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்த தகவல்

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன்]

எனக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.. இந்தியாவிலும் சரி, ஏன் அகில உலகத்திலும் சரி, எந்த ஒரு சட்டமன்றத்திலும் நமது சட்டமன்றத்தைப் போல இல்லாத அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக டாக்டர்கள் அதிக அளவில் நமது தமிழக சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்ற பெருமையோடு இந்தியநாட்டினுடைய அனைத்து டாக்டர்கள் சார்பாகவும்; தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து டாக்டர்கள் சார்பாகவும் ஏன், உலகத்தில் உள்ள அனைத்து டாக்டர்கள் சார்பாகவும் நம்முடைய மாண்புமிகு இதயத் தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறைக்கு ரூ. 343.17 கோடி ரூபாய் இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கடுமையான நிதி நெருக்கடி இருக்கின்ற நிலையிலும், நாடு நலம் பெறவேண்டும். 'Service to the Patient is Service to the God' என்கிற கோட்பாட்டின்படி எல்லோரும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய ஒவ்வொரு இதயத் துடிப்பும் 'லப், டப்' "லப்-டப்" என்று அடிப்பது, மக்கள் நல்லா இருக்கணும்; இருக்க வேண்டும் என்று தான் அவர்களுடைய இதயத் துடிப்பு அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பல சோதனைகளை சாதனையாக மாற்றி, இந்தியாவினுடைய பெண் நெல்சன் மாண்டேலாவாக திகழ்ந்து, நல்ல பல திட்டங்களை தமிழகத்திற்காக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரிகள், வெகுவாக தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது இன்றைய சூழ்நிலையில் Because of the dilution in the medical standard இனிமேல் மருத்துவக் கல்லூரிகளை தமிழகத்தில் தனியார் மூலம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். காரணம், எத்தனையோ டாக்டர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, மருத்துவர்களுடைய ஸ்டாண்டர்டும், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் அமைப்பதன் வாயிலாக குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், Quacks போல டாக்டர்கள் இப்பொழுது தமிழகத்தில் அதிகமாக பெருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈரோட்டில் Quacks eradication Drive என்ற ஒன்றை ஈரோடு I.M.A. ஏற்பாடு செய்து Quacks eradication என்ற வகையில் ரெய்ட் ஒன்றை நடத்தி இப்போது போலி டாக்டர்கள் முழுமையாக அகற்றப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன்] | 1991 செப்டம்பர் 16

கிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழக அரசின் சார்பாக அனைத்து உதவிகளையும், ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல Allopathy Doctors should prescribe only Allopathy medicines, Homeopathy Doctors should prescribe only Homeopathy medicines and the Siddha Doctors should prescribe only Siddha medicines. அந்த ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி, தேர்ந்த அந்தந்த மருத்துவக் கடைகளில் இருந்து மருந்துகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் உரிய ஆணை புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்படியும், விதியை மீறுபவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், According to our Medical ethics the Medical Students should wear neat and tidy dress. இந்தா nobles profession "னை மேம்படுத்தி, நம் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஒரு முறையான ஆடைகளை அணிவித்து, பேஷண்ட்ஸ் டாக்டர்களைப் பார்க்கும்போது ஒரு 'அப்பீலிங்' ஆக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்தக் கோணத்திலும் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களாக, டாக்டர்களாக காட்சியளிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முறையை அவசியம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மீண்டும், மீண்டும் நான் வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு இந்த சட்டமன்றத்தில் 19 டாக்டர் எம். எல். ஏக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த புரட்சி கரமான திட்டத்தை அனைத்து சட்டமன்ற டாக்டர் எம்.எல். ஏக்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு கோவார்டினைஷன், — அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து, தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மருத்துவமனைகளுக்கும் சென்று பார்த்து, அங்குள்ள பணிகளையும், அங்குள்ள குறைபாடுகளையும் கண்டறிந்து ஆக்கப் பூர்வமாக அவற்றை நிவர்த்தி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆர்வமாக அவற்றை நிவர்த்தி செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-45

அதுபோல் சுமார் 3.5 கோடி ரூபாயில் sophisticated electro medical equipment வாங்குவதற்காக நம்முடைய தமிழக அரசு நிதியை ஒதுக்கி இருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க செயல் என்றாலும், இந்த 3- 1/2 கோடி ரூபாய் செலவில் வாங்கப்படும் electro medical equipment -ஐ எப்படிப் பராமரிப்பது, அது ஒரு வேளை ரிப்பேரானால் எப்படி ரிப்பேர் செய்வது என்ற ஒரு குறை இருக்கிற காரணத்தால், sophisticated electromedical Equipment-ஐ சரிசெய்கின்ற டெக்னீஷியன்களை

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன்]

உருவாக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மருத்துவ மனையில் படுக்கைகள் மிகவும் தரம் குறைந்தவையாக இருப்பதை நாம் காண முடிகிறது. நம்முடைய நிதிநிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, Hospital Maintenance Revolving Fund என்ற ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தி, நகரத்தில் பணக்கார டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், மிகவும் செல்வாக்கு உள்ள டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய உதவியை மனிதாபிமான அடிப்படையில் பெற்று, ஒரு fund-ஐ ஏற்படுத்தி, Philanthropic mind டுடன் ஒரு fund-ஐ ஏற்படுத்தி, maintenance of the buildings maintenance of the hospital, maintenance of the beds and maintenance of the valuable machines ஆகியவற்றுக்கு உபயோகப்படுத்தினால் அரசுக்கும் சிக்கனமாக இருக்கும் அதே சமயத்தில் அரசு மருத்துவ மனைகளும் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதைப்போல, for every thing there should be solidaring among the Doctors. Unless there is solidarity we seldom achieve surgical என்ற அடிப்படையில் எந்த ஒரு செயலைச் செய்தாலும் மருத்துவர்கள் முனைப்போடும், ஒற்றுமை யோடும், அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு தந்து, மக்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒத்துழைப்போமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக வால்பாறை தொகுதி பற்றி ஒரே ஒரு குறை. வால்பாறை தாலுகா மருத்துவமனையில் 33 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு சர்ஜனோ அல்லது அனஸ்தசிஸ்டோ இல்லாத காரணத்தால் ஒரு ஹெட் இன்ஜுரி ஆகும்போது அடிபட்டவர்களை கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது, வழியிலேயே இறந்துவிடுகிறார்கள். இந்த அவல நிலையை மாற்றுவதற்கு வால்பாறை தாலுகா மருத்துவமனையிலேயே அவசியம் ஒரு சர்ஜன் மற்றும் அனஸ்தசிஸ்டை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய வால்பாறை தொகுதியில் டி. பாரம். கல்லூரி ஒன்றை தனியார் அல்லது அரசு மூலம் அமைத்தால் அங்கேயுள்ள ஏழைப் பெண்கள், மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, அதை அமைக்க அருள்கூர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் சிறிது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் அரசினுடைய பரிசீலனைக்கு வைத்து;

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1991 செப்டம்பர் 16]

அமர விரும்புகிறேன். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரம் ஆகியவற்றுக்கு நிதி ஒதுக்கம் அதிகமென்றாலும்கூட, மொத்தம் 6,250 கோடியில் சுமார் 411 கோடி மருத்துவம் மற்றும் பொதுச் சுகாதாரம் ஆகியவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மொத்தத்திலே சுமார் 7 சதவிகிதம்தான் வருகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த 7 சதவிகிதத்தை அதிகரிப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல மருத்துவக் கல்லூரிகள் 10 அரசு சார்பிலும், 2 தனியார் சார்பிலும் இருக்கின்றன. பல் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக பல் மருத்துவக் கல்லூரி என்பது சென்னையிலே மட்டும்தான் ஒன்றே ஒன்று உள்ளது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வருகின்ற ஆண்டுகளிலாவது இன்னொரு கல்லூரியை—ஒன்றே ஒன்று சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தால்— திருச்சியிலோ, மதுரையிலோ அல்லது தமிழகத்திலே மத்தியப் பகுதியிலோ இன்னொரு பல் மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பது நல்லது என்கின்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவமனைக்கு வருகிறபோது, இலவச சிகிச்சைக்கு இன்கம்-சீலிங் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும் அசெசர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். எனவே இலவசமாக சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்று வருகிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, மாத வருமான அளவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஆங்காங்கே இருக்கிற அசெசர் மூலமாக பொதுமக்களுக்கு பெரிதும் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன.

பிற்பகல் 12-50

அதைப்போல சில மருத்துவமனைகளிலே பொதுவாக சர்ஜரிக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான பொருள்கள் மற்றும் 'ஹார்ட் அட்டாக்' போன்ற மிக முக்கியமான நோய்களுக்கான உயிர் காக்கும் மருந்துகள் கூட இருப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும் 'எமர் ஜென்சி வார்டு' இருக்கிறது. அந்த எமர்ஜென்சி வார்டிலே தேவையான ஆப்பரேஷன் தியேட்டர் மற்றும் அனைத்து வசதி

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

களும் இருக்க வேண்டுமென்று அங்கே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்கள் விரும்புகிறார்கள். உதாரணமாக ஆப்பிரேஷன் தியேட்டர், வெண்டிஸ்டீட்டர், மற்றுமுள்ள உபகரணங்கள், எக்ஸிப்மென்ட்ஸ் எல்லாம் எமர்ஜென்சி வார்டிலே வைப்பதற்கு, முதற்கட்டமாக பெரிய மருத்துவமனைகளிலேயாவது வைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும் போது 'எய்ட்ஸ்' நோய் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே பொதுவாக, 'டிஸ்போஸபிள் சிரிஸ்யூ' ப் பயன்படுத்தினால்—வெளிநாடுகளிலே டிஸ்போஸபிள் சிரிஸ்யூ பயன்படுத்துவது பரவலாகிவருகிறது—இந்த நோய் பரவுவதை குறைக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய மருத்துவ மனைகளிலே பார்த்தால் ஒரே ஊசியை கழுவிச் கழுவி 30 நோயாளிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். சமீபத்தில் 'ரிசர்ச்' மூலமாகச் சொல்வது என்னவென்றால், டிஸ்போஸபிள் சிரிஸ்யூ பயன்படுத்தினால் பொதுவாக 'எய்ட்ஸ்' போன்ற நோய்களை அதிகமாக பரவாமல் தடுக்க முடியும் என்பது. ஆகவே, அரசு அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, எமர்ஜென்சி கேஸ்களிலே கூட 'ஸ்கிரீன்ட் பிளட்டை'ப் பயன்படுத்தினால், அதன் காரணமாக எய்ட்ஸ் போன்ற நோய்கள் பரவாமல் தடுக்க முடியும் என்பது மருத்துவர்களின் அபிப்பிராயம். அதிலேயும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருதய நோய்க்குப் பொருத்தப்படுகின்ற 'வால்வ்ஸ்' பொறுத்தவரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தர ராஜ் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். பல தனியார் மருத்துவ மனைகளிலேதான் பெரும்பாலும் வால்வ் பொருத்தும் இருதய அறுவை சிகிச்சை நடைபெறுகிறது. அதற்குக் காரணம் அந்த வால்வ்ஸ் ஒவ்வொன்றும் 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் விலை ஆகிறது. அது அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் அதிகமாக கையிருப்பு இருப்பதில்லை. ஏனென்றால் லோக்கல் மானுஃபாக்சரிங் கிடையாது. வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறார்கள். அப்படி இறக்குமதி செய்கிற காரணத்தால், கையிருப்பு அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலே உடனடியாக ஆப்பிரேஷன் செய்ய வேண்டிய நோயாளிகூட ப்ல மாதங்கள், 3 மாதம், 4 மாதம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது; 'வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டில்' வைத்துவிடுகிறார்கள். அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1991 செப்டம்பர் 1]

அதைப்போல மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனைகளிலே பார்த்தால் பெட்ஸ் — படுக்கை வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இது இந்த ஆண்டிலே ஏற்பட்ட குறை அல்ல. 45 ஆண்டுகாலமாக இருக்கிற ஒரு குறைபாடுதான். பல அரசாங்கங்கள் வந்திருக்கின்றன. எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் தலைமை மருத்துவமனைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அதிகமான நிதியை ஒதுக்கவில்லை; நிதி ஒதுக்கம் போதவில்லை. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் சில மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனைகளிலே கூட மிகக் குறைந்த பெட்களே இருக்கின்றன. ஒரு மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனையில் 500 படுக்கைகளுக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும். ஒரே ஆண்டில் இதைச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் படிப்படியாக ஒவ்வோராண்டிலும் ஓரளவுக்கு நிதியை கூடுதலாக ஒதுக்கி, அந்த எண்ணிக்கையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். இதிலே அரசு முன்னுரிமை கொடுத்து, கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனையில் குறைந்த பட்சம் எல்லாவிதமான 'ஸ்பெஷலிஸ்ட்' களும் இருக்க வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஹாஸ்பிட்டலில் இந்த வசதி கூட இல்லை என்றால் மிகவும் கஷ்டம். அரசு அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாலுகா தலைமை மருத்துவமனைகளை எடுத்துக்கொண்டால், 171 தாலுகா மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. 100 படுக்கைகளுக்கும் குறைவாக உள்ள மருத்துவமனைகள் சுமார் 100 இருக்கின்றன. 32 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுகா மருத்துவமனைகள் 22 இருக்கின்றன. அதைப்போல 32-லிருந்து 49 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுகா மருத்துவமனைகள் — சுமார் 50 படுக்கைகளுக்கும் குறைவாக உள்ள மருத்துவமனைகள் 28 இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் பார்த்தால் 100 படுக்கைகளுக்கும் குறைவாக உள்ள தாலுகா தலைமை மருத்துவமனைகள் சுமார் 100 இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு தாலுகாவினுடைய மக்கள் தொகையைப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சத்திற்குமேல் வாழ்கிறார்கள். ஒரு இலட்சம் மக்கள் தொகை இருக்கிற ஒரு தாலுகாவில் தாலுகா தலைமை மருத்துவமனையில் 100 படுக்கைகள் கூட இல்லாமல் இருந்தால் எப்படி மருத்துவ வசதி அளிக்க முடியும்? இது மிக மிக குறைவானது. வருகிற ஆண்டுகளிலாவது இந்த படுக்கை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு அரசு தேவையான நிதியை ஒதுக்கி தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அதேமாதிரி 'பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ்' இருக்கின்றன. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 30,000 மக்கள் தொகைக்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று இருக்கிறது. அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் எவ்வளவு என்றால் ஏறத்தாழ 40,000 ரூபாய்தான். அப்படி பார்த்தால் சராசரியாக ஒரு ஆளுக்கு ஒன்றேகால் ரூபாய் வருகிறது. இதுவும் போதாது. சென்ற ஆண்டு 30,000 ரூபாய் என்றிருந்ததை இந்த ஆண்டில் 40,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வருகிற ஆண்டுகளில் இந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, நான் பட்ஜெட் பொது விவாதத்திலே பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதாவது ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு 'ஹெல்த்' பரிசோதனை செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு மருந்துகள் வழங்குவதற்கும் ஏற்கெனவே 77 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, இதற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மருந்துகள் வாங்க 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டுகளில் இந்தப் பணத்தை அதிகரித்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் எலிமெண்டரி ஸ்கூல், மிடில் ஸ்கூல்களில் படிக்கிற மாணவர்களையும் பரிசோதித்து மருந்துகளை அங்கேயே கொடுக்கிற வாய்ப்பையும், தேவையானால் மருத்துவமனைகளில் வழங்குகிற வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தி, அதற்கு சிபாரிசு பண்ணினால் இதுபோன்ற நடைமுறைகளைப் பின்பற்றினால் வருகிற காலங்களில் இளம் தலைமுறையினர் திடகாத்திரமாகவும், வியாதியில்லாமல் வளரும் சூழ்நிலையும் ஏற்படும். அதிலும் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதில், 30 ஆயிரம் மக்கள் தொகை இருந்தால் ஒரு நிலையம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற அளவிலே, ஆல் இந்தியா ஆவரேஜ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் குறைத்து, சுமார் பத்தாயிரம், 15 ஆயிரம் மக்கள் தொகை இருந்தாலே அங்கேயும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற அளவில் திட்டமிட்டு, கிராமப் புறங்களில் அவைகளை துவக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் வைத்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

பிற்பகல் 12-55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவம் மற்றும் பொது சுகாதாரம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்

[டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்] [1991 செப்டம்பர் 16]

பளித்ததற்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை எந்த அளவுக்கு வீழ்ச்சியுற்ற நிலையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நல்ல முறையில் நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் அதைப் பாராட்டுகிற கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதால் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். ஏழை எளிய மக்களுடைய நிலையை மனதிலே கொண்டு உயிர் காக்கிற மருந்துகளுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருப்பதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். லட்சோப லட்சம் தாய்மார்களை மனதில் கொண்டு மகப்பேறு மற்றும் குழந்தைகளின் நலத்திற்காக கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 26.15 லட்சத்திற்குப் பதிலாக இந்த ஆண்டு 2.66 கோடி ரூபாயை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உயர்த்தியிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களின் தாயுள்ளத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குழந்தைகள் மற்றும் தாய் சேய் நல மருத்துவத்திற்காக நல்ல உதவிகளைச் செய்கிற போது என்னுடைய டி. வி. சத்திரம் பகுதியில் 25 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிக்கு நிரந்தரமான உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அங்கே ஒரு மகப்பேறு மருத்துவ மனையும், அதேபோல், அரும்பாக்கம் எம். எம்.டி.ஏ. காலனியில் வாழ்கிற 40 ஆயிரம் மக்கள் வசிக்கும் பகுதியிலும் ஒரு மகப்பேறு மருத்துவ மனையும் இந்த நிதி ஆண்டில் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் உங்களைப் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதியாண்டில் 76 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அரசு உருவாக்கும் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இதை நான் பாராட்டுகிற போது 30 ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு மேற்பட்ட இடங்களில்தான் ஆரம்ப சுகாதார மையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்வதை விட அதை 10 ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கிற பகுதிக்கு ஒரு நிலையம் என்று ஆரம்பித்து தருவோம் என்று கொள்கை அறிவிப்பை அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிதாகத் தோற்றுவிக்கிற போது, 68 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய மருத்துவமனைகள் நிதிநிலை பற்றாக்குறை காரணமாக சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருப்பதால் அந்த 68 பஞ்சாயத்து யூனியன் மருத்துவமனைகளையும் அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அண்ணா நகரில் உள்ள நகர்ப்புற மருத்துவமனையில் உணவு தயாரிக்கும் பகுதிக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார மையத்திற்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 30 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 40 ஆயிரம் ஆக உயர்த்தியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறபோது, இந்த நாட்டின் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை, விலையேற்றத்தை மனதில்

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்]

வைத்துப் பார்த்தால், 40 ஆயிரத்திற்கும் 30 ஆயிரத்திற்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே தயவு செய்து, ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களின் நிலைமைகளை மனதில் கொண்டு கிராம மக்களுக்கு நோயற்ற வாழ்வை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்பதை மனதில் கொண்டு இதனை ஒரு லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்து, கிராமங்களில் வாழ்கிற கோடானு கோடி மக்களுடைய வாழ்வில் ஒளியேற்றி வைக்கும்படி உள்ளபடியே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு 1989-90ல் இருந்ததை விட இந்த ஆண்டு மிகக் குறைவாகத் தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1989-90ல் ரூ. 14.57 கோடியாக இருந்தது இந்த ஆண்டு நீங்கள் அதை 7.99 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைத்து இருப்பதைப் பார்க்கிறபோது அரசு அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Prevention is better than cure என்று சொல்வதைப் போல நாளைய சமுதாயம் ஒரு நோயற்ற சமுதாயமாக வாழ்வதற்கு இந்த அரசு நல்ல எண்ணத்தோடு பள்ளி மாணவர்களையும் பரிசோதித்து ஆவன செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்டகல் 1-00

ஆனால் இதற்காக 1989-90-ல் ஒதுக்கப்பட்ட 65 லட்ச ரூபாயில் இருந்து இந்த ஆண்டு அதை 7 லட்சமாக குறைக்கப் பட்டிருப்பதை வேதனையோடு சுட்டிக் காட்டுகிற அதே நேரத்தில், தயவுசெய்து மீண்டும் அதைப் பரிசீலனை செய்து நாளைய தலைமுறையை, நாட்டை ஆள்கிற தலைமுறையை, நோயற்ற தலைமுறையாக, நோயற்ற சமுதாயமாக உருவாக்கிடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சித்த மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசு இந்த துறையை மறந்து விட்டதோ என்று நினைக்கிற அளவுக்கு இந்த ஆண்டு ஒதுக்கிய நிதி மிக மிகக் குறைவு என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1989-90-ல் 3 கோடி 18 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்தத் துறைக்கு இந்த நிதியாண்டில் அது 45 லட்சம் ரூபாயாக குறைத்திருப்பது ஏனென்று தெரியவில்லை. அண்ணா நகர் சட்ட மன்றத் தொகுதியில், பெயரும் புகழும் பெற்ற அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவமனையை அமல்படுத்துவதற்காக இந்த நிதியாண்டில் இந்த அரசு சுத்தமாக கவனிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அனைத்து ஆரம்ப சுகாதார மையங்களிலும் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலும் மூன்றாவது மருத்துவராக சித்த மருத்துவர்களை பணி அமர்த்த வேண்டுமென்று அரசு ஆணையே இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை 980 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இதுபோன்ற சித்த மருத்துவப் பிரிவை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை உங்

[டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்] [1991 செப்டம்பர் 16]

களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நாள்தோறும் விபத்துக்கள் பெருகி வருகிற இந்தக் காலக் கட்டத்தில் ஒவ்வொரு அரசாங்க மருத்துவ மனையிலும் செப்பரேட்டாக எம்ர்ஜென்சி கோமா வார்டுகள் சரியான முறையில் இல்லை. தயவுசெய்து அதை சிந்தித்துப் பார்த்து நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அறுவை சிகிச்சை அரங்குகளில் Intrac pt Monitoring Equipment சரிவர இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, குறிப்பாக சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையைப் பொறுத்தவரையில் அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவில் இருக்கிற 6 அரங்குகளும் சரிவர இல்லை. அறுவை சிகிச்சைக்குக் கொண்டு வருகிறபோது வேறு ஒரு அறுவை சிகிச்சை அரங்கிலிருந்து உபகரணங்களைக் கொண்டு வந்துதான் அங்கே அறுவை சிகிச்சை செய்கிற நிலை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதால் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் அரசு மருத்துவ மனைகளில் ஊசி போடுவதற்கு பழைய சிரிஞ்ச்களையே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றார்கள். டிஸ்போசல் சிரிஞ்ச் பயன்படுத்தினால் நோய்கள் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் பெரும்பாலும் அரசு மருத்துவமனைகளையே நாடி வருவதால் கிராஸ் இன்பெக்ஷன் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம். இந்த ஆண்டு இன்னும் பத்து நாட்களில் அக்டோபர் 1ம் தேதி உலக ரத்த தான நாளாகக் கொண்டாடப்படப் போகிறது. இந்த வேளையில் ரத்த தானத்தின் முக்கியத்துவத்தை அரசு உணர்ந்து விளம்பரங்களிலும் ரத்த தானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சேர்க்க, அதை ஒரு பகுதியாக சேர்த்து அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கும், சுற்றறிந்தவர்களுக்கும் ரத்த தானத்தின் முக்கியத்துவத்தை அரசு உணர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய அளவில் சென்னை நகர மக்களை நேருக்கு நேர் சவால் விடுகிற அளவுக்கு, அச்சுறுத்துகிற அளவுக்கு இருக்கிற கொசுக்களை முற்றிலுமாக அழித்து சென்னை நகர மக்களை கொசுக்களின் கோரப் பிடியிலிருந்து மீட்க அவசர கால வேகத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து ராக கீதம் இசைக்கிற கொசுக்களைக் கண்டு சோககீதம் பாடுகிற சென்னை வாழ் மக்களின் சார்பாக தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களுக்கு கருணை மனுவை சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

நோயைத் தடுக்கும் முன், நோய்க்கான காரணங்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில், பெரும்பாலான நோய்களை இலவசமாகத் தடுகின்ற கொசுக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு விரிவான திட்டத்தை அரசு நிச்சயமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சி இது குறித்து ஒரு விரிவான திட்டத்தை கடந்த 6 அல்லது 7

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்]

மாதங்களுக்கு முன்னால் தமிழக அரசுக்கு சமர்ப்பித்து இருக்கின்றது. இன்றைக்கு ஒரு மிக வேதனைக்குரிய செய்தி என்னவென்று சொன்னால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மலேரியா நோயினுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 60 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் சென்னை நகரத்தில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது இன்றைக்கு ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் ரீதியாக கணக்கை பார்க்கின்றோம். இந்தியத் திருநாட்டில் ஏனைய பெருநகராட்சி மன்றங்களிலிட, ஏனைய மாநகராட்சிகளிலிட சென்னை மாநகராட்சியில் தான் கொசுக்களினுடைய எண்ணிக்கை, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மலேரியா நோயினுடைய எண்ணிக்கை, அந்த நோயாளிகளினுடைய எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டில் 54 ஆயிரம் பேர் அந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அரசினுடைய கணக்கு இருக்கின்றது. எனவே இதனைத் தடுப்பதற்கு தயவுசெய்து, குறிப்பாக மூளைக் காய்ச்சல் உருவாக்குகின்ற விதத்திலே செயல்படுகின்ற மலேரியா கொசுக்களை ஒழிப்பதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றை முதலமைச்சர் புரிந்துகொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ***முதல்வருடைய இல்லத்தைச் சுற்றிகட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்; அங்கே நீர் தேங்கி இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான் கொசுக்கள் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. ***அந்த கார்ப்பரேஷன் 6, 7 மாதங்களுக்கு முன்னால் அரசுக்கு ஒரு பரிந்துரையை செய்து இருக்கிறது. அந்த பரிந்துரையை செயல்படுத்துவதன் மூலம் 3 மாத காலத்திற்குள்ளாக சென்னையில் இருக்கிற கொசுக்களை நிச்சயமாக ஒழிக்க முடியும் என்று கார்ப்பரேஷனின் சுகாதார அதிகாரிகள் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ***என்று ஒரு உறுப்பினர் சொல்வது அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லது அல்ல.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய இல்லத்தின் அருகில் எந்தச் கட்டிடமும் இப்போது கட்டப்படவில்லை; அண்மைக் காலமாகவும் கட்டப்படவில்லை. அங்கே தண்ணீர் தேங்கவும் இல்லை.*** ஆதாரம் இல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இத்தகைய தகவல்களை அவைக்குத் தரக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1991 செப்டம்பர் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ***என்று சொல்வது சரியல்ல. அது அவைக் குறிப்பின்படி நீக்கப்படுகிறது.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் : தகவல் தவறாக இருக்குமே யானால் நான் அதைத் திருமடப் பெற்றுக்கொள்வதில் பெருமை அடைகின்றேன். ஆனால் எனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற செய்தியை நான் இங்கே சொன்னேன். கொசுக்களினுடைய தொல்லை யால் அந்த அளவிற்கு நாம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத் தினாலே நான் அதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத் தெரியப்படுத்தினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொசுத் தொல்லை என்று சொல்லி அவர்கள் தெரியப்படுத்தவில்லை.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் : சென்னை மாநகராட்சி 2, 3 திட்டங்களை தமிழக அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கின்றது. அதன் மூலம் சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தைப் பேணிக் காக்கின்ற விதத்தில் அவர்கள் சில திட்டங்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த கொசுக்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாக இருக்கிற 'லோலையிங் ஏரியாஸ்'—இவைகளை நிரப்பி அதன் மூலம் கொசுக் களைத் தடுக்கலாம் என்பதோடு, 'பயோலாஜிகல் கன்ட்ரோல்' மூலமாக குறிப்பாக கம்பூஷியா என்கின்ற இனத்தைச் சார்ந்த மீன்களை வளர்ப்பதன் மூலம் அந்த மீன் இனம் இந்த கொசு களை உணவாக உட்கொண்டு வாழ்வதாலே அந்த முறையை நீங்கள் இங்கு அறிமுகப்படுத்துவீர்களேயானால், அதன்மூலம் இங்கே இருக்கின்ற கொசுக்களை ஒழிப்பதற்கு 3 மாத காலத் திற்குள் அவைகளை தமிழகத்திலே ஒழித்துவிட முடியும் என்று அரசு அதிகாரிகள் கருதுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அவர் கள் தமிழக அரசுக்கு செய்து இருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் அதன் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதன் மூலம் தமிழகத்தில் குறிப்பாக சென்னைவாழ் மக்களை கொசுத் தொல்லையிலிருந்து காப் பாற்ற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சுற்றுப்புற சுகாதாரத் துறைக்கு அரசு 6 போஸ்ட்டு களை தந்து இருக்கிறது. இதுவரை ஒரே ஒரு பதவிமட்டும் தான நிரப்பப்பட்டு இருக்கிறது. ஏனைய 5 பதவிகள் இதுவரை நிரப் பப்படாமல் இருக்கின்ற ஒரு வேதனை இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை நீங்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அதை உடனடியாக நிரப்புவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர். அ. செல்லக்குமார்]

இன்றைக்கு காலையில் கூட மணலியில் ஒரு உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் துவக்கி வைத்து வரவேண்டிய சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. மணலியில் வங்கக் கடலை எந்த அளவுக்கு கழிவுநீர் மூலமாக, ரசாயன கழிவுநீர் மூலமாக பாதிக்கப்பட வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு அங்கு தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிற ரசாயன கழிவுநீரை கடலில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் தொழிற்சாலைகள் மூலமாக இன்றைக்கு ஒரு இனத்தின் மக்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கின்ற விதத்திலே, அவர்களுடைய தொழில்களைப் பாதிக்கின்ற விதத்திலே, தொழிற்சாலைகள் இருந்துவிடக்கூடாது. அந்த மீன்களை உண்கின்ற மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-10

அவர்கள் வெளியில் அனுப்புகிற இரசாயன கழிவு நீரிலிருந்து வருகிற இரசாயன பொருள்கள் கடலில் கலக்கிறபோது அங்கே நீரில் இருக்கிற ஆக்சிஜனை அவை உறிஞ்சிவிடுகின்றன. அதனால் ஆக்சிஜன் இல்லாத நீராக இருக்கிறது. அங்கே மீன்கள் வாழ முடியாது. அங்கே வாழ்கிற மீன்கள் இரசாயன கழிவுப் பொருள்களைச் சேர்த்து நீருடன் அருந்துகிற காரணத்தால், அந்த மீன்களை உண்கிற மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனை நீங்கள் உணர்ந்து தொழிற்சாலைகள் தங்கள் டீர்ட் மெண்ட் பிளாண்டுக்களை சரியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அரசு தகுந்த நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கங்கையை சுத்தப்படுத்துகிறோம் என்று அருமைத் தலைவர் ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்த போது ஒரு அறிவிப்பை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கங்கையை சுத்தப்படுத்துவோம் என்று சொல்வது புனித நீரை சுத்தப்படுத்துவது என்ற எண்ணத்தில், சால்லவில்லை மாறாக காளிபூர், லக்னோ போன்ற நகரங்களில் வாழ்கிற மக்கள் அங்கேயுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் தங்கள் கழிவுநீரை கங்கை ஆற்றில் கலப்பதால் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதால் தான் அன்றைக்கு கங்கையை புனிதப்படுத்துவோம் என்ற திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அன்றைக்கு அந்தப் பகுதி வாழ் மக்கள் உச்சநீதி மன்றம் வரையில் சென்று கங்கை நீரில் கழிவு நீர் கலப்பதை அங்கேயுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் நிறுத்த வேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். அப்போது நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி பெரியவர் பகவதி அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்குகிற போது we cannot drop the future of our people by polluting the environment என்ற தீர்ப்பை வழங்கி, இந்த நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் வருவதை நாங்கள் தடுக்கவில்லை, அந்தத் தொழிற்சாலைகள்

[டரக்டர். அ. செல்லக்குமார்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

மூலமாக புதுப்புது நோய்கள் சமுதாயத்தில் உருவாகக் கூடாது என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு பிறகு பொலுஷன் கன்ட்ரோல் போர்டுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கி கங்கையை சுத்தப்படுத்துகிற அந்தப் புனிதத் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதைப்போல வங்கக் கடலையும் சுத்தப்படுத்துகிற நல்ல திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு நகராட்சியில் இருக்கிற பொது சுகாதாரத் துறையில் பணியாற்றுகிற சுகாதாரப் பணியாளர்கள் நகராட்சி சுகாதார அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதற்கு பதிலாக இன்றைக்கு நகராட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆட்சியில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். எண். 25/91 என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள, மீண்டும் ஒரு அவசர சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். நகராட்சியில் இருக்கிற, பொது சுகாதாரத் துறையில் பணியாற்றுகிற சுகாதாரப் பணியாளர்கள் அந்த சுகாதாரத் துறை அதிகாரிகளின் கன்ட்ரோலில் இருந்தால் தான் அவர்களை சரியான முறையில் பராமரித்து வேலை வாங்க முடியும் என்பதை மனதில் கொண்டு உடனடியாக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் செங்கிப்பட்டியில் இருக்கிற எம். ஜி. எம். காசநோய் மருத்துவமனை என்பது மகாத்மா காந்தி அடிகள் அவர்கள் பெயரில் 1954 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அந்தத் தொண்டு நிறுவனம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஒரு பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனை குறித்து இந்த அரசு தயவுசெய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த மருத்துவமனையை அரசு மருத்துவ மனையாக ஏற்றுக்கொண்டால் அதன் மூலம் 491.03 ஏக்கர் நிலம் அரசுக்குச் சொந்தமாகும். அந்த மருத்துவமனைக்கு 491.03 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதனால் அரசு எந்தவிதமான நஷ்டமீடும் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. மாறாக அந்த நிலத்தையெடுத்து, அந்த மருத்துவமனையை ஏற்று நடத்துவோமானால், இந்தியத் திருநாட்டின் தந்தையான அண்ணல் காந்தியடிகள் அவர்கள் பெயரில் நல்ல மருத்துவ ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டை தாமரை நிறுவனம் இன்றைக்கு இருப்பதை போல தோற்றுவிப்பதற்கு வழிவகை செய்யும். அந்த மருத்துவமனைக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 6,38,825 ரொக்கமாக, வைப்பு நிதியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மருத்துவமனையை ஏற்றுக் கொள்வதன் காரணமாக அரசுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். 40 ஆண்டுக்காலமாக காச

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர். அ. செல்லக்குமார்]

நோயாளிகளுடைய நலனைக் கருதி பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த ஊழியர்களையும் அவ்வாறே அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமானால் அவர்களுடைய வாழ்வில் ஒளியேற்றி வைத்ததாகவும் இருக்கும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு முக்கியமான கருத்தை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு கோவை மாவட்டம் போன்ற பல பகுதிகளில் பார்த்தினியம் விஷச்செடி எந்த அளவுக்கு பரவி வருகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதைப் பொறுத்தவரையில் சிலர் சொல்கிறபோது இது ஏதோ ஏகாதிபத்திய நாடுகள் எல்லாம், இந்திய நாட்டை இந்தியச் சமுதாயத்தை சீரழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் விதைகளைத் தூவி இந்தச் செடிகளை இங்கே பரப்புகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த செடியின் மூலமாக அலர்ஜி ஏற்பட்டால் எந்த அளவுக்கு மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மனதில்கொண்டு, அந்தச் செடிகளை அழிக்கிற விதத்தில் போர்க்கால நடவடிக்கைகளை எடுத்து, தமிழ்நாட்டு மக்களை காப்பாற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல். 1-15

அதோடு இன்றையதினம் மனித உயிரினைப் பழி வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்ற போதை மருந்துகள் இந்த நாட்டிலே எந்த அளவிற்கு தலை தூக்கி நிற்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். எந்த அளவிற்கு கள்ளச் சாராயத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, அதனை அடக்குவதற்கு, ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கையினை நீங்கள் எடுத்து, அதைக் கட்டுப்பாட்டிலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ—அதைப் பாராட்டுகின்ற நாங்கள்—தயவு செய்து இந்த போதை மருந்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகின்ற இளைய சமுதாயம் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறதோ, அவற்றைத் திருத்தி, அவர்கள் மூலம் ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக, படித்துக் கொண்டிருக்கிற மாணவர் சமுதாயம் நல்ல ஒரு சமுதாயமாக தங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு, நடவடிக்கைகளை நீங்கள் எடுத்து, அதற்கு ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கைகளை எடுத்து, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கள்ளச் சாராயத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் எந்த அளவிற்கு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்களோ, அதே அளவிற்கு இதற்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று உங்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். மாலையிலேயும் அவை கூடவிருக்கிறது. சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் : இன்றைக்கு நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். “வேட்பன சொல்லி வினையில் எஞ்ஞான்றும் கேட்பினும் சொல்லாவிடல்” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும் பயன் தருகிற செயல்களை அரசன் கேட்காதபோதும் சொல்லவேண்டும். அது பயனற்ற சொல்லாக இருந்தால், அதை அரசன் கேட்டாலும் சொல்லக்கூடாது” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த அரசுக்கு எந்த அவப் பெயரும் வந்துவிடக் கூடாது என்ற காரணத்தாலே—அரிசி விலை உயர்வின் காரணமாக, இந்த நாட்டு மக்களிடையே, அவப்பெயர் வந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் இந்த அரசு, இங்கே இருக்கின்ற அரசன், ஆம். இங்கே முடிசூடா மன்னனாக இருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு அவப்பெயர் வந்துவிடக் கூடாது என்ற காரணத்தால், மருந்து கசந்தாலும் அது உடம்புக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால், இந்த அவைக்கு வெளியிலே சில கருத்துக்களை, கசப்பான வார்த்தைகளைச் சொல்லியிருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் அரசுக்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அதை நான் சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு நல்ல ஒரு அரசாக வரவேண்டும் என்பதற்காக, இங்கே வீற்றிருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள், தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக வரவேண்டும் என்பதற்காக பாடுபட்டவர்களிலே நாங்களும் உண்டு என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற விதத்திலே அவமானப்படுத்துகின்ற விதத்திலே சிலர் சதித் திட்டங்களைத் தீட்டிய போது அன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்தின் முன்னாலே, இந்தக் கோட்டைக்கு முன்னாலே, தமிழக மாணவர் காங்கிரஸ் சார்பாக மறியலை நடத்தியதோடு அல்லாமல், அன்றைக்கு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுடைய இல்லத்தின் முன்னாலே மறியல் நடத்தி, கைது செய்யப்பட்டு, அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில், இந்தத் தவறினைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்பது இந்த அரசை விமர்சனம் செய்வதற்காக அல்ல. இந்த அரசு நல்ல முறையில் மக்கள் மத்தியில் நல்ல பெயரை வாங்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்பதைக் கூறி, பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மக்தர் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்.

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைச் சொல்ல, நான் இங்கே விவாதத்திற்கான பதிலை வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே 15 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய அத்துணை கருத்துக்களுக்கும், கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மற்றும் பொதுவான கருத்துக்கள், அத்தனைக்கும், பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் முதலிலே கருதியிருந்தேன். ஆனால் ஏறத்தாழ 1.20 மணி வரை விவாதமே நீட்டித்துப் போகும் என்று கொஞ்சம்கூட எதிர்பார்க்கவில்லை. எனவே, நேரத்தின் அருமையைக் கருதி, மாலையிலே மீண்டும் சட்டமன்றம் கூடவேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், எவ்வளவு சுருக்கமாகச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு சுருக்கமாக நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

இங்கே 82 உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே 7 உறுப்பினர்கள் கொள்கை பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். 46 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மருத்துவமனைகளிலே இருக்கின்ற வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து இங்கே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மற்ற அத்தனை பேர்களும், தனித்தனியாக சில பிரச்சினைகளைக் குறித்து இங்கே வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய மொத்த பதிலிலே அந்த வெட்டுத் தீர்மானத்திற்கு, பெரும் பகுதியான வெட்டுத் தீர்மானத்திற்கு பதில் கிடைத்துவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன். இல்லை என்றாலும், நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களும், இங்கே பேசியிருக்கின்ற கருத்துக்களும் குறிப்பேட்டிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், அதை வைத்து, தேவையான நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் துரிதமாக எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-20

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரதாஸ் அவர்கள் பேசிய போது பல்வேறு கருத்துக்களைப் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசியதையும் முழுமையாக சொல்ல முடியாது என்றாலும், இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். பொதுக் கருத்துக்களைச் சொல்கிற போது பல பேருக்கு பதில் கிடைக்கும்.

குறிப்பாக அவர் சொன்னபோது போல் டாக்டர்களைப் பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு வினாவிற்கு விடை அளித்தபோது அதிலே கடுமையான நடவடிக்கையை அரசாங்கம்

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

மேற்கொள்ளும். யார் அப்படி போலித்தனமாக மருத்துவராக இருக்கிறார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று பெண் குழந்தைகள் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்ற கருத்தை பல்வேறு நிலைகளிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது இந்தத் துறையிலே மட்டுமல்ல, பலவிதமாக அதை அணுக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அது தடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதிலே யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நிச்சயமாக இதிலே இந்த அரசாங்கம் தெளிவாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தைப் பற்றி அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள். அதைப் பற்றி நிச்சயமாக நான் இங்கே சொல்கிற பதிலிலிருந்து அவர் திருப்தி அடைவார் என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோன்று நம்முடைய டாக்டர் குமாரதாஸ் அவர்கள் பேசுகிறபோது தியாகிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியிலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது, அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. அது பேரக் குழந்தைகளுக்கு என்று மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நல்ல யோசனையை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைக்கு என்னுடைய நன்றியை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவரே இன்னொரு கோரிக்கையைக் கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள். இரவு நேரத்திலே போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். அது இப்போது இல்லை என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பொறுத்து ஏற்கெனவே நாங்கள் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். காலையிலிருந்து மாலை 5-00 மணிக்குள்ளாக செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். இரவு நேரத்திலே செய்யக் கூடாது என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. எனவே அதை மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் என்னவென்று நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அருகிலுள்ள கேரள மாநிலத்தில் மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்கிற தகவல் கிடைத்து, அதைப் பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அதன் மீது முறையான, சட்டத்திற்கு உட்பட்டும் பிரச்சினைகள் எதுவும் ஏற்படாத வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

இன்னொன்றை அவர்கள் தெரிவிக்கின்றபோது மீனவர்கள், பணயேறும் தொழிலாளர்கள் அவர்களாகவே தவறி விழுந்து இறந்துவிட்டால், அவர்கள் அங்கேயிருந்து தான் விழுந்திருக்கிறார்கள், கடலுக்குப் போய்தான் இறந்திருக்கிறார்கள் என்று கண்ணுக்கு எதிராகத் தெரிகிறபோது, அவர்களுடைய உடலை பரிசோதிக்க வேண்டுமா, போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்ய வேண்டுமா என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது அப்படி தேவையில்லை என்று நாம் கருதினாலும் கூட, அதிலே இருக்கின்ற சிக்கல், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் முடிந்து, அடக்கம் முடிந்து 10 நாட்களுக்குப் பின்னாலே பிரச்சினைகள் ஏதாவது எழுமேயானால், பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. உண்மைகளை அப்போது தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே சிலவற்றை நாம் பொறுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். சூழ்நிலைகளைக் கருதி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் படுக்கை வசதிகளைப் பற்றி இங்கே தெரிவித்தார்கள். படுக்கை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொறுப்பேற்ற உடனேயே நிறைய இடங்களில் படுக்கைகள் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்ல அதற்கான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் தொடர்ந்து விரைவாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இங்கே பல பேர் பேசுகிறபோது இன்றைக்கு அரசாங்க மருத்துவமனைகள் இயங்குகிற நிலையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இங்கே குறிப்பாக திருமதி ஜீனத் சர்புதின் அவர்கள் பேசுகிறபோது அவர் ஒருவர் மட்டும் தான் பொது மக்கள் எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே தெரிவித்தார்கள். மற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஒரு வருமே இங்கே குறிப்பிடவில்லை. அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன குறைபாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் அதை எப்படி களைந்து எறியவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னவர்கள் பொதுமக்களுக்குச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அவர் ஒரே ஒருவர் மட்டும் தான் பொதுமக்கள் எப்படி அதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்? சில பேர் வேகமாகப் பேசி கடுமையாகச் சொல்ல, அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்கள். ஆனால் அமைதியாக எல்லோரும் கூர்ந்து கவனிக்கின்ற வகையிலே எல்லோரும் இன்னமும் அனுதாபப்படும் வகையிலே செல்வி நிர்மலா அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

பிற்பகல் 1.25

[திரு. சு. முத்துசாமி]

அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் திண்டுக்கல்லே மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் வாய்லர்க அங்கே வருகின்ற கழிவு நீரை சுத்தப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டு அதற்கான ஆய்வுகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோன்று நம்முடைய ஜனத் ஷெர்புதின் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒரு நோய் வருவதற்கு முன்னாலேயே உடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்குண்டான மருந்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே இதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நோய் வருவதற்கு முன்னாலே தடுப்பதுதான் மிக ஒரு நல்ல திட்டமாக இருக்க முடியும். ஆரம்பத்திலே சிரமமாக இருந்தாலும் அதிகமான செலவுகள் ஏற்பட்டாலும் கூட, எதிர்காலத்திலே பல வகையிலே அது மிகுந்த பயன் உடையதாக, செலவினங்களைக் குறைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து அதை எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலேயே கூட அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, நிச்சயமாக அதிலே ஒரு நல்ல முடிவை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல எய்ட்ஸ் பற்றியெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் நான் இங்கே பதில் சொல்லாவிட்டாலும் நேரத்தைக் கருதி— என்னால் முடிந்த அளவுக்கு இங்கே கருத்துக்களை சொல்ல விழைகின்றேன்.

மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தை புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்தான் 27—2—1982 ஆம் ஆண்டிலே இங்கே தமிழகத்திலே அதை துவக்கினார்கள். அது இன்றைக்கு மிக சிறப்பாக, இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் சிறப்பாக இயங்குகிறது என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அது சிறப்பாக இன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னையிலே கூட மிக நவீனமாக ஒரு ஆய்வு கூடத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்து மாநிலத்திலேயிருந்து எல்லாம் இங்கே வந்து அந்த ஆய்வுகளை பெற்றுச் செல்லுகிற வகையிலே அது அமைந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூட இரண்டு இடங்களிலே ஆய்வகங்களை அமைப்பதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 20 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அது ஒரூரிலும் தூத்துக்குடியிலேயும் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு புகார் வந்தால்கூட 24 மணி நேரத்தில் அந்த புகாரை ஆய்வு செய்து என்ன என்று சுட்டிக்காட்டுகிற வழி வகைகளை இந்த மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்திலே செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இங்கிலாந்து அரசாங்கமே அதைப் பாராட்டி 60 லட்சம்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

ருபாய் மதிப்புள்ள கருவிகளை இந்த ஆய்வுக் கூடத்திற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் பொது மக்கள் இதிலே மிகப் பெரிய அளவில் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் இருக்கிறது. குறிப்பாக தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்கள். இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே தொழில் துறையில் முதன் இடமாகத் தமிழகம் பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்திலே பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் வருகிற கழிவு நீரை கட்டுப்படுத்துகிற அல்லது புகைகளை கட்டுப்படுத்துகிற ஒரு நிறுவனமாக அது இருக்கிறது.

சில பேர் நினைக்கிறார்கள் தொழில் துறையை நசுக்குவதற்காகவே அல்லது தொழில் துறை வளராமல் போவதற்கு கூட மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் காரணமாக போய்விடுகிறது என்று கூட பல பேர் வெளியிலே பேசுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு துறையும் வருகிறபோது அதிலே அதற்குத் தகுந்தாற்போல பேசுகிற நிலைமை கூட ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு சொல்லுகிறபோது மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் பணியாற்றுகிறதா இல்லையா என்ற சுத்தேகத்தைக் கூட நீங்கள் கிளப்பிவிடுங்கள். நாளைய தினம் தொழில்துறை மானியம் வருகிறபோது, மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் இருப்பதனாலே கூட புது தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்று கூட பல பேர் சொல்லக்கூடும். எனவே இதைப் பொறுத்தவரையில் என்ன நாங்கள் செய்யத் துக்கிறோம் என்று சொன்னால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தொழிற்சாலைகளை துவங்கக்கூடியவர்களுக்கு பயமுறுத்தக்கூடிய ஒரு நிறுவனமாக அது இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு உற்ற தோழனாக இருக்க வேண்டும். அவர்களை வழி நடத்தக்கூடியவர்களாக, அதை எப்படி செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு சொல்லி கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிறுவனமாக அது அமைய வேண்டும் என்று சொல்ல அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளையும் நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக தொழில் துறையிலிருந்து வருகிற கழிவு நீரை சுத்தப்படுத்த வேண்டும் என்பதிலே இங்கே பல பேர் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே நாம் நேரிடையாகக் கூடப் பார்த்திருக்கிறோம். குறிப்பாக சாயத் தொழிற்சாலை, தோல் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய இடங்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இப்படிப்பட்ட பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்குகின்ற வகையிலே மிகத் தீவிரமாக நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக 20 இடங்களிலே ஒரு புது சுத்தகரிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு தமிழக அரசு ஒரு 25 சதவீதம் மானியத்தைக் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு ஒரு 25 சதவீதம் மானியம் கொடுக்கிறது. மீதம் இருக்கிற 50 சதவீதத்தை தொழிற்சாலைச் சார்ந்தவர்கள் தரவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்து, அந்த அடிப்படையிலே சில இடங்களில் வெற்றிகரமாக அது குவங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மிக விரைவிலேயே அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

பிற்பகல் 1.30.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : அடுத்து இந்த மாகாண்டுப்பாடு வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறபடி நல்ல முன்னேற்றங்களைச் செய்து கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை சில உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரில் பக்கிங்காம், அடையாறு, கூவம், ஓட்டேரி நல்லா என்று ஓடுகிற இந்த நான்கு ஆறுகளிலும் இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து வந்த நிபுணர் குழு ஒன்று ஆய்வு செய்து ஆய்வு அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சென்னை மாநகரத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறபோது, நிச்சயமாக இந்த ஆய்வு அறிக்கையின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அந்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கருவிலே உள்ள குழந்தைகள் ஆணா, பெண்ணா என்று கண்டறியப்படுகிற காரணத்தால்தான் அழிக்கும் பிரச்சினை ஏற்படுகிறதென்பதை நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உணர்ந்த காரணத்தால் இப்போதே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் இந்த சோதனையைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கும் என்பதை அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அடுத்து மிக அத்தியாவசியமான மருந்துகள்— உயிர்காக்கும் மருந்துகள் கிடைப்பதில் சில பிரச்சினைகள் இருப்பதாக உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மருந்துகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 30 ஆயிரம் ஒதுக்கிய இடத்தில் இப்போது ரூ. 40,000 ஆக புரட்சித் தலைவி அவர்கள்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவும் போதாது என்று சில பேர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசின் நிதி நிலையில் இந்த அளவுக்குத்தான் செய்ய முடியும் என்பதை நிச்சயமாக நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டுதான் இந்த அளவுக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. காரணம் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். புதிய மருத்துவக் கருவிகள் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஒரு நல்ல கருவி வாங்க வேண்டுமானால் கோடிக்கணக்கில்தான் சொல்கிறார்களே தவிர சாதாரணமாக சொல்வதில்லை. கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் பெரிய பெரிய சுற்றுச்சுவர் கட்ட வேண்டும். ஏன் அப்படி கட்டப்படுவதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். 10 ஏக்கரில் ஒரு கட்டிடம் அமைகிறது என்றால் சுற்றுச் சுவர் போடுவதை விட 3 லட்சம் ரூபாய்க்கு சுற்றுச் சுவர் கட்டுவதை விட கிராமங்களில் பல கட்டிடங்கள் கட்டலாமே என்று சில நேரங்களில் முடிவெடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதிலும் பல தொல்லைகள் வருகின்றன. எனவே தனியார் சிலர் மூலம் சில இடங்களில் சுற்றுச் சுவர் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு சில இடங்களில் அப்படி கட்டிக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். நிதிப் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். நேற்றைக்கு நம்முடைய போக்கு வரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகிறபோது மாண்புமிகு பண்டித இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த கட்டண உயர்வு வேண்டுமா என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து பேருந்துக் கட்டணம் உயர்த்தப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவரிடம் நேரிலே கேட்டேன். நீங்கள் இங்கே அமைச்சராக இருந்தபோது பல முறை நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது கட்டணத்தை உயர்த்தி அதற்கு நியாயங்களையும் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, இப்போது கட்டணத்தை உயர்த்தியது தவறு என்று சொல்கிறீர்களே, அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை இப்படி கடுமையாக இருக்கிறபோது இங்கே இந்தப் பக்கத்திலே இருந்து போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். அதன் பின்னாலே மின்னுவை அமைச்சராக இருந்து கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். எனவே கட்டணத்தைக் கீழ்நோக்கி உயர்த்துகிறபோது நியாயம் சொல்லி இன்றைக்கு உயர்த்துவது நியாயம் இல்லை என்று சொல்வது எந்த வகையில் பொருத்தமாக இருக்கும்? எனவே பிரச்சினை ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கே இருப்பதால் அதையெல்லாம் சொல்வதை விட்டு நியாயமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்றேன். வரவு அதிகம் வந்தால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் நீங்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

சென்னையில் கிங் இன்ஸ்டிடியூட் இருக்கிறது. அங்கே உயிர் காக்கும் மருந்துகளை இப்போது தயார் செய்கிறார்கள். நாய்க் கடிக்கு மருந்து, பாம்புக்கடிக்கு மருந்து என்ற 13 விதமான மருந்துகளை தயார் செய்கிறார்கள். இதைச் சிறப்பாக செயல்படுத்துவதற்கு இன்னமும் விரிவாக்க என்னென்ன வழிகளை முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியுமோ அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சித்த மருத்துவத்தைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சித்த மருத்துவத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்பதில் மிக அக்கறையோடு இருக்கிறோம். குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி இருக்கிறபோது, டாக்டர் செல்லக்குமார் சொன்னதைப் போல, ஒரே நேரத்தில் 200 பேருக்கு வேலை கொடுத்தார்கள். காரணம் பல ஆண்டுகளாக தேக்கி வைக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆகவே ஒரே நேரத்தில் 200 பேருக்கு வேலை கொடுத்தார்கள். படிப்படியாக இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக செய்யும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றையும் உடனே செய்ய முடியாது. நிதிப் பிரச்சினைத்தான் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வமிருந்தாலும் நிதிப் பிரச்சினை காரணமாக உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. உடனடியாக வேலை கொடுக்க படிப்படியாக அதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-35

400 பேர்கள் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற இது போன்ற கோரிக்கையை வைத்து பாலையங்கோட்டை மருத்துவ கல்லூரியிலே கூட ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களை நாம் நியாயப்படுத்திவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை அரசாங்கத்திலே சொல்லி, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை அவர்களும் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமே ஒழிய அப்படிப்பட்ட போராட்டம் நடத்தி 400 பேர்கள் படித்துவிட்டு இருக்கிறோம். 400 பேரையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வது எந்தக்காலத்திலும் நல்லது அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். என்ன தேவையோ, என்ன அவசியமோ அதற்கேற்பத்தான் செயல்படுத்த முடியுமே ஒழிய படித்தவர்கள் அத்தனை பேரையும் எடுப்பது என்று சொன்னால் யாருமே படிப்பதற்கு வர மாட்டார்கள். காரணம் வேலைக்காக படிக்க வைப்பது அல்ல. அறிவை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் படிக்க வைக்கிறோம். எனவே வேலை கிடைக்காத நேரத்திலே வெளியிலே தனிப்பட்ட முறையிலே அவர்கள் எப்படி

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

யெல்லாம் தங்களுடைய அறிவைப் பயன்படுத்தி தாங்கள் மேலே வரமுடியுமோ அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாளை தினம் கூட அவர்கள் என்னிடத்திலே பேச வருகிறார்கள். எனவே, நிலைமைகளை விளக்கி, என்ன இந்த அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அதை நீங்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எனவே சித்தாவிலே இந்த அரசாங்கம் தனி கவனம் செலுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று மருந்து கட்டுப்பாட்டை பொறுத்தவரை குறிப்பாக மருந்துகள் தவறாகப் பயன்படுத்துப்படுகிறது, போலிடாக்டர்கள் பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். அதே போன்று பல இடங்களிலே மருந்துகளை எடுத்து தவறாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்றும், பெத்தடின் போன்ற மருந்துகளை அவர்கள் எடுத்து தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றெல்லாம் சில பேர் இங்கே சுட்டி காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மருந்து கட்டுப்பாட்டு துறையைப் பொறுத்தவரை இப்பொழுது மிகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதிலே கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இது கட்டுப்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் யாராக இருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியம் அல்ல. அவர்கள் போலிடாக்டர்களா அல்லது உண்மையான டாக்டர்களா என்பது பிரச்சினை அல்ல. எனவே மருந்தை யார் தவறாகப் பயன்படுத்தினாலும் மருந்துக்குப் பக்கத்திலே இருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் வாய்ப்பு அதிகமாக போய்விடுகிற காரணத்தால் அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிற சூழ்நிலை கூட ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக கடுமையான, முறையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய தமிழகத்திலே இன்றைக்குத் தேவையான அளவிற்கு என்று நான் சொல்லுவதை விட தமிழகத்திலே தான் அதிகமான மருத்துவர்கள் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு புள்ளிவிவரத்தை சொல்வோமேயானால், அனைத்திந்திய அளவிலே இன்றைக்கு 2066 பேர்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் இருக்கிறார். ஆனால் தமிழகத்திலே 1,002 பேர்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் இருக்கிறார். அதே போன்று ஆந்திர மாநிலத்திலே 3,130 பேர்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் இருக்கிறார். கர்நாடக மாநிலத்திலே 1,389 பேர்களுக்கு ஒரு மருத்துவர், கேரளாவிலே 1,635 பேர்களுக்கு ஒரு மருத்துவர் என்ற வகையிலே இன்றைக்கு மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழகத்தை பொறுத்தவரை நமக்கு ஒரு நல்ல சிறப்

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

பாள சூழ்நிலை இருக்கிறது. முறையாக இதையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டாலே பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில கட்டிடங்கள் பிரச்சினைகளை எல்லாம் நீங்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இங்கே 2, 3 திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்று நம்முடைய அரசாங்கத் துறை சார்பாக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் மற்றும் டானிடா போன்ற சில திட்டங்கள் மூலமாக நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே யானைக்கால் நோயைப் பற்றி நண்பர் குமாரதாஸ் அவர்கள் பேச வேண்டுமென்று நான் கருதினேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் பேசவில்லை என்று என்னிடத்திலே நேரிலே அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே போன்று மூளைக்காய்ச்சல் காலரா இது போன்ற நோய்களைத் தடுப்பதற்கு இப்பொழுது வேகமாக நடவடிக்கையை இந்தத் துறையும், சம்பந்தப்பட்ட துறைகளும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நோய்கள் குறிப்பாக கொசுக்கள் மூலமாக அதிகமாக பரவுகின்றது. எனவே அதைத் தடுப்பதற்கு மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பை பொது மக்கள் தர வேண்டும் என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய வாயிலாக நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் நீங்கள் வெளியிலே போகின்றபோது, பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுகின்றபோது அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் பேசி விட்டு, அரசாங்கம் இந்த ஊருக்கு பணம் ஒதுக்கவில்லை, அதிக பெட் கேட்டேன், அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. சுற்றுப்புறச் சுவர் கட்டவில்லை என்பதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை நீங்கள் விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டால் என்றைக்குமே நாம் மக்களுக்கு நிலைமைகளைப் புரிய வைக்க முடியாது. எனவே இந்தப் பிரச்சினைகள் வருவதற்கு என்ன அடிப்படைக் காரணம்? கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவழிக்கின்றோம். அந்த ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்ற போது அது முறையாக பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படுகிறதா அந்த மக்களால் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. எவ்வளவு விளம்பரங்கள் வருகின்றன. எனவே அந்த விளம்பரங்கள் எல்லாம் ஊனாகப் போகின்ற வகையிலே இருப்பதை நாம் பார்க்கின்ற போது வேதனையாக இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. அந்த கொசுக்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

காலரா வருகிறது என்று சொன்னால், நாம் சொல்கிறோம், உடனடியாக மருத்துவமனைக்கு தெரிவிப்புகள் என்று சொல்கிறோம், தெரிவிப்பது இல்லை.

பிற்பகல் 1-40

அதற்குப் பின்னால் இன்னொருவர் பயன்படுத்திய பொருட்களை நீங்கள் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை அவர்கள் கேட்டு அதன்படி செய்வது இல்லை. எனவே பிரச்சினைகள் அவர்களால் அதிகப்படுத்தப்படுகின்றன. நீங்கள் வைத்து இருக்கின்ற நீர்த் தொட்டிகளை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளுவது இல்லை. இதை எல்லாம் நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு யானைக் கால் நோயை தடுப்பதற்கு மட்டும் ஏறத்தாழ 43 நகரங்களில் மையங்கள் வைத்து நாம் அதை கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். 21 தடுப்பு பிரிவுகள் செயல்படுகிறது. 41 இரவு சிகிச்சைப் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. எனவே, இவ்வளவும் செயல்படுகிறபோது மக்களிடத்திலே அதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு இருந்தால் தான் அதை நம்மால் செய்து முடிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலரா அதிகமாக வருகிறது என்று உணர்ந்த உடனே ஏறத்தாழ 92,038 நீர்த் தேக்கங்களில் குளோரின் துவப்பட்டு தண்ணீர் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அதேபோல் ஏறத்தாழ 12,49,522 பேருக்கு காலரா தடுப்பு ஊசி போடப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே காலரா வருகிறது என்று தெரிந்த உடன் பக்கத்துக் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற குடிசைப்பகுதிகளிலே போய் காலரா ஊசி போடவேண்டும் என்று சொல்லி அவர்கள் போய் மருந்தை வைத்துக்கொண்டு இருந்தாலும் மக்கள் வருவது கிடையாது. போலீசை வைத்து பிடித்துக் கொண்டு வந்து தான் ஊசி போடவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஏதாவது தப்பித்தவறி நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறீர்கள்; அதற்காக கூட தீவிரமாக வாதாடுகிறீர்கள். எனவே இந்த நிலைகளை எல்லாம் மக்கள் இடத்திலே சொல்ல வேண்டும். சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதிலே மிக அக்கறையோடு நாம் செயல்பட்டு ஆக வேண்டும். குறிப்பாக மருத்துவமனைகளில் சுத்தமாக இல்லை என்று இங்கே சொன்னார்கள். எனவே அதுவும் அங்கே தான் வந்து நிற்கிறது. எனவே நான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரே ஒருவர் தான் பொது மக்கள் எந்த அளவுக்கு இதை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்தவற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரே ஒருவர் தான் சொன்னார். எனவே நாமே கூட இங்கே கூட சொல்லவில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக மக்களுக்குப் போய் சேராது.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

அவர்களுக்குத் தெரியாமல்தான் செய்கிறார்கள். எனவே, நம் முடைய மருத்துவமனைகளிலே பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது சுத்தம் செய்வதற்கு மட்டும். ஆனால் உள்ளே போகக்கூடியவர்கள் (விசிட்டர்ஸ்) அங்கே இருக்கின்ற நோயாளிகள் அசுத்தம் செய்தால் கூட நாம் அதை தாங்கிக் கொண்டு நாம் சுத்தம் செய்து விடலாம். ஆனால் நன்கு இருக்கக்கூடியவர்கள், நோயாளிகளைப் பார்க்கக்கூடிய விசிட்டர்ஸ் தான் அதிகமான அளவிலே அங்கே அசுத்தம் செய்யக்கூடிய நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். என்கே கழிப்பிடம் இருக்கிறதோ அதைப்பற்றி எல்லாம் அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்கிற அளவுக்கு அங்கே நிலைமைகள் மோசமாகப் போய்விடுகிறது. எனவே இதையெல்லாம் எப்படி தடுக்க முடியும். வருகிற ஒவ்வொரு விசிட்டருக்கும் 2 பேரை பக்கத்திலே போட்டால்—ஒரு ஆளை—போட்டால் கூட அவர் போய் விடுவார்—ஆகவே 2 பேரைப் போட்டால்தான் பாதுகாப்பாக அவரை வெளியே கொண்டு வந்து விட முடியும் போல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் தான் சுத்தமாக வைப்பதில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன.

வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் வைக்கிறார்கள். நானே பார்க்கிறேன். மருத்துவமனைகளிலே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் வைத்து இருக்கிறார்கள். டம்ளர் வைத்தால் அந்த டம்ளர் காணாமல் போய்விடுகிறது. அதற்கு ஒரு செயினைப் போட்டு கட்டி வைக்கிறார்கள். செயினோடு அது காணாமல் போய்விடுகிறது. எனவே இவ்வளவு கோடி ரூபாய் போட்டு நாம் எப்படிச் செய்தாலும் கூட பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத வரை நிச்சயமாக அது வெற்றி பெறாது என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் ஒதுக்குகின்ற இந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் வைத்து இருக்கின்ற இன்றைக்கு இருக்கின்ற நபர்களை வைத்துக் கொண்டு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இன்றைக்கு இருப்பதை விட ஒரு 25 சதவீதம் கூடுதலாகக் கிடைத்தால் மிகப்பெரிய வெற்றியை இந்த துறையிலே நாம் பெற்று விட முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் சொல்லுவதை விட ஏன் சுத்தமாக இல்லாமல் போகிறது, ஏன் அசுத்தம் செய்யப்படுகிறது என்பதை ஒரு கணம் நாம் இங்கே போய் பார்த்தால் நிலைமைகளை நம்மால் புரிந்துக்கொள்ள முடியும். சுத்தம் செய்யக் கூடிய ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் எவ்வளவு சிரமப்படுகிறார் என்பதை நான் கண்கூடாகப் போய்ப் பார்த்தேன். எனவே தான் அதை எல்லாம் பார்த்த பின்னால் தான் அங்கே இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம் உங்களுக்கு நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

அடுத்து தொழு நோயைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தொழு நோயைப் பொறுத்தவரையில் இது நிச்சயமாக குணமாகக்கூடிய ஒரு நோய் என்பதிலே யாருக்கும். எந்த சந்தேகமும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு நல்ல விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவையான மருந்துகள் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த குணமடைகின்ற நிலைமைகளை அவர்கள் நிச்சயமாக எட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே பல இடங்களிலே நமக்கு ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களே இந்தத் தொழு நோய் யாருக்காவது இருப்பது தெரிந்து விட்டால் அவர்கள் வெளியே சொல்லக் கூடாது, நமக்கு கேவலம் என்று கருதி அவர்கள் சொல்லாமல் வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். சிறிய அளவிலே வருகிறபோது அவர்கள் மருத்துவர்களை அணுகிவிட்டால் அந்தப் பிரச்சினை அதோடு தீர்ந்துவிடும். நிச்சயமாக அது வளர்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்காது. எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சாரத்தை நாம் பல வகைகளில் டி. வி. மூலம், ரேடியோ மூலம், பத்திரிகைகள் வாயிலாகச் சொல்கிறோம். நோட்டீஸ் அடித்துக் கொடுக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட அதிலே வெற்றி என்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் பார்க்கும்போது 1983 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 5,80,381 பேருக்கு அந்த நோய் இருப்பதாக கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு 1,58,103 ஆக அது குறைந்து இருக்கிறது. எனவே ஏறத்தாழ 7, 8 ஆண்டுக் காலத்திலே புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அதற்குப் பின்னால் அது வேகமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் ஓரளவுக்கு இந்தத் துறை நல்லபடியாக செய்திருக்கிறது என்று நாம் சொல்லலாம். எனவே தொடர்ந்து அவர்கள் ஒத்துழைத்தால் இதை நிச்சயமாக, முழுமையாக நாம் போக்கிவிட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பிற்பகல் 1-45

அடுத்து இந்த கண் சிகிச்சைப் பற்றி ஒருவருமே இங்கே சொல்லாமல் விட்டது எனக்கே கூட கொஞ்சம் வேதனையாக இருந்தது. கண் சிகிச்சை முகாம் அவசியமான ஒன்றாக இன்றைக்கு இந்த அரசால் கருதப்படுகிறது. வெளியிலே பல பேருக்கு இன்றைக்கு அந்த உதவியை அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் தனியார் பலபேரும் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், எனவே கண் சிகிச்சை முகாம்களை நடத்துவதன் மூலமாகவும், அரசாங்கத்திலே அதற்கான தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலமாகவும் நிச்சயமாக பலபேருக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. நான் இதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், கண் வங்கிகள் தமிழகத்திலே இப்போது அரசாங்கத்தினுடைய சார்பாகவும், தனியார் துறையிலேயும் இருக்கின்றன. எனவே உங்களுையெல்லாம் நான் கேட்டுக்கொள்வது, இந்தக் கண்

[திரு. ஈ. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

தானம் என்பதை ஒரு பெரிய பிரச்சாரமாக செய்யவேண்டிய பொறுப்பை நம்மைப் போன்றவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், ஒரு மனிதன் இறந்த பின்னாலே அவனுடைய கண் இன்னொருவனுக்குப் பயன்படும் என்று சொன்னால் அதை நாம் பெற்றுத் தருவதற்கு முழு முயற்சியினை மேற்கொள்ளவேண்டிய கடமையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, 1946-லே டாக்டர் முத்தையா என்ற ஒருவர்தான் இன்னொருவருடைய கண்ணை மற்றொருவருக்கு எடுத்துப் பொறுத்த முடியும் என்பதிலே வெற்றி கண்டிருக்கிறார். அதுவும் தமிழகத்திலே அவர் செய்து முடித்திருக்கிறார். அதற்குப்பின்னாலே 1950 இலே கண் வங்கி துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. 28 கண்கள் அன்றைக்கு தானமாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. அதற்குப்பின்னாலே ஏறத்தாழ இப்போது பார்த்தால் 330 கண்கள் தானமாக இங்கே, சென்னை மாநகரத்திலே கிடைத்திருப்பதாகக் கணக்கு சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கண் மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டிருப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 3022 பேர் இருக்கிறார்கள். எனவே, இதை நாடு முழுவதும் பார்த்தால் மிக அதிக அளவிலே இருக்கிறது. எனவே, உங்களையெல்லாம் நான் கேட்டுக் கொள்வது, இதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்கிற அளவிலே நீங்கள் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைச் சந்தித்து ஒவ்வொரு நாளும் பிரச்சாரக் கூட்டங்களிலேயும், மற்ற கூட்டங்களிலேயும் பேசக்கூடியவர்கள்; எனவே அதற்கு நீங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தக் கண் வங்கிகளினுடைய தொலைபேசி நம்பர்களைக்கூட உங்களுக்கு வேண்டுமானால் நான் தருகிறேன். 869181, 869382. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், போகிற இடத்திலே யாராவது கேட்டால் நீங்கள் அனுப்பி வைக்கலாமே என்பதற்காக. இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தைக் கூட்டி, வெளியிலே போய் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது. எனவே, உங்களையெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக இங்கே பார்க்கும்போது சொல்கிறேன். நீங்கள் இதைச் சிறப்பாகச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்துதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கண்தானம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே தன்னுடைய கண்களை தானம் வழங்கியதாக, செய்தி வாயிலாக அறிந்தேன். அதற்காக அவை உறுப்பினர்கள் சார்பில் அவருக்கு என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மருத்துவமனையிலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சிக்காகப் போயிருந்தேன். அதுவரை நானும் யோசிக்க வில்லை. நான் அங்கே போயிருந்தபோது அங்கே இருக்கின்ற சாதாரண, அடிமட்டத்திலே பணியாற்றுகின்ற துப்புறவுத் தொழிலாளிகள் அங்கே ஒரு நிகழ்ச்சியை வைத்திருந்தார்கள். அதிலே 350-க்கும் மேற்பட்ட அந்தத் தொழிலாளிகள் கண்தானம் செய்திருந்ததைப் பார்த்த பின்னாலேதான் இவ்வளவு காலமாக நாம் விட்டுவிட்டோமே என்ற உணர்விலேதான் நான் கொடுத்தேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போதுகூட அவசரப்படத் தேவையில்லை. நாம் மெதுவாகக்கூடச் செய்யலாம். ஆனால் மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதை கொஞ்சம் வேகமாக நாம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாமே என்பதைத் தான் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல பேர் என்ன நினைக்கிறார்கள், கண்தானம் என்றால் முழுமையாகக் கண்ணை எடுத்துவிட்டால் கோரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். மருத்துவர்களிடத்திலே நான் இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது, அப்படியெல்லாம் இல்லை, அதை எடுத்த பின்னாலே சுத்தமாகப் பிரச்சினை இல்லாத அளவிற்கு, பார்ப்பதற்கு ஒன்றும் சிரமம் இல்லாத அளவிற்கு அந்தக் கண்ணை அழகாக நாங்கள் தைத்துக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எடுப்பதற்குக்கூட 10-லேயிருந்து 15 நிமிடத்திற்கு மேலே ஆகாது என்று சொல்கிறார்கள். இறந்த 6 மணி நேரத்திற்குள்ளே எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் வெளியிலே, எனக்காக அல்ல, மக்களுக்காக நீங்கள் கொஞ்சம் பேச வேண்டும், எங்களுடைய சார்பாக என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குடும்பநலத் திட்டம். இது, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம், குடும்ப நலத் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதல்ல. குடும்பத்திற்கு திட்டமிட்டு கொடுப்பது. அதுதான் நம்முடைய பணி. எனவே, ஒரு குடும்பத்தை எப்படி ஒரு திட்டமாக வைத்துக்கொண்டால் சிறப்பாக அந்தக் குடும்பம் வளர முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இந்தத் துறை செயல்பட வேண்டுமென்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமாகும். எனவே, அந்த வகையிலே, இந்தத் துறைக்கு, குறிப்பாக இந்தப் பணிக்கு இந்த அரசு தனி முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவருடைய அரசு காலத்திலே எப்போதுமே முதலிடத்திலே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலே நம்முடைய தமிழகம் இருந்து கொண்டிருந்தது. அதற்குப்பின்னாலே கேரளாவுக்கு முதலிடம் போய் நமக்கு இரண்டாவது இடம் வந்து விட்டது. எனவே, அந்த முதலிடத்தை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்; முதலிடத்தை எட்டிப்பிடிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இங்கே சொல்கிறபொழுது, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பது பெண்கள் கல்வி, அவர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள், அதனால் என்ன பயன் பெறுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் சொல்லிக் கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்களாகவே இதை ஏற்றுக்கொள்கிற அளவிற்கு இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் சீர்படுத்தி, செயல்படுத்த இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் சரோஜா அவர்கள் பேசுகிறபொழுதும், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர், திரு. சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசுகிற பொழுதும், இரண்டு குழந்தைகளேகூட வேண்டாம்; ஒன்றே போதும் என்ற நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், இந்த இரண்டு என்று அரசாங்கம் சொல்வதற்கு ஒத்து வந்துவிட்டாலே பல பிரச்சினைகள் தீர்த்துவிடும்.

பிற்பகல் 1-50

அதற்கேகூட ஒத்துழைப்பு இல்லையே என்பதுதான் இருக்கின்ற பிரச்சினை. எனக்குத் தெரிந்து, போகிற கூட்டங்களிலேயெல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றித் தெளிவாக, பேசிவிட்டு வருகிற ஒரேயொரு அரசியல்வாதி என்று பார்த்தால், நம்முடைய நிதியமைச்சராக மட்டும்தான் இருக்க முடியும். காரணம், நிதித் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் சொல்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அப்படியும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற பொழுதும் இதை விட மாட்டார், போகிற பொழுதெல்லாம் சொல்லுவார்கள். அவர் ஒன்றைச் சொல்வார். எனக்கு மிகப் பிடித்த கருத்து. “ஒவ்வொரு இடத்திலேயும், பத்திரிகையிலேயும், சுவற்றிலேயும், எங்கே பார்த்தாலும், ‘சிறிய குடும்பமே சீரான வாழ்வு’; அதேபோன்று ‘ஒன்றிற்கு மேல் இப்போது வேண்டாம்; இரண்டிற்கு மேல் எப்போதும் வேண்டாம்’ என்று இப்படியெல்லாம் எழுதி எழுதி வைக்கிறார்கள், நானும் பார்த்துக்கொண்டே வருகிறேன், பெயின்ட்தான் வேஸ்டாகப் போயிற்றே ஒழிய, ஒரு காரியமும் நடத்தாமாதிரி தெரியவில்லை” என்று அவர் போகிற இடங்களிலெல்லாம் சொல்லி விட்டு வருவார்கள். அதைப்போல, நாம் எல்லோருமே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டும் பிரச்சாரத்தைக் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்லி, இருக்கின்ற நிலைபைகளைச் சொல்லி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்.

1991 செப்டம்பர் 16]

*திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கண்தானம் வழங்க வேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதைப்போல, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டையும் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். முதலிலே நாம் எல்லோரும் ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்து, ஒரு மாடல் செய்தால்தான் ஜனங்கள் நம்மை ஃபாலோ செய்வார்கள். ஆகவே, இனிமேல் இப்படியெல்லாம் செய்து கொண்டவர்களுக்குத் தான் தேர்தலிலே டிக்கெட் கொடுக்கப்படும் என்கிற ஓர் ஆலோசனையைச் சொல்வார்கள் என்று சொன்னால், எல்லோருமே அந்த நல வாழ்வுத் திட்டங்களைப் பின்பற்றுவார்கள். மக்களுக்கும் முன்மாதிரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் அளவோடு இரண்டுதான் வைத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நல்ல வேளையாக “இனிமேல்” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக இருந்தால் பதவி போய்விடும் என்ற நிலையில் நல்லவேளையாக அவர்கள் சொல்லவில்லை என்பதிலே சந்தோஷம். எனவே, இது இப்படியெல்லாம் பிரச்சாரம் ஆக வேண்டும். நல்லபடியாகவே அல்லது இப்படிப் பேசுவதன் மூலமாகவோ மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் இங்கே நான் சொல்ல விழைகிறேன். எனவே, அதுவும்கூட நல்ல யோசனை. முதலிலே காங்கிரஸ் கட்சியிலே கூட அதைத் துவக்கி வைக்கலாம். இது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே நல்லபடியாக வரும். எனவே, அதைச் செய்வதற்குக்கூட அவர்கள் முயற்சியெடுக்கலாம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எனக்கு ஒரேயொரு குழந்தைதான். அதனால் பிரச்சினை இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, எய்ட்ஸ்ஸைப் பற்றி அதிகமாக இங்கே கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதைப் பற்றி நாம் பேசியே ஆக வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. இது மக்களைப் பயமுறுத்துவதற்காகவோ அல்லது ஏதாவது பயந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்காகவோ நாம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. எப்படியும் கட்டுப்படுத்தி விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலே நான் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விழைகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

உண்மையான நிலைமையைச் சொல்ல வேண்டுமேயானால். இன்றைக்கு இந்த எய்ட்ஸ் நோய் ஒரு ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்திலே பெரும் பிரச்சினையை உருவாக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தை மருத்துவர்களிடத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே, அதற்கு மிகத் தீவிரமான திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டிய அவசியம் நமக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களிலே இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, வராமல் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கு மையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட, இதையும் பிரச்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் செய்ய வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், நம்முடைய நோக்கம், நோய் வருவதற்கு முன்னாலே தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், இன்றைக்கு இந்தியா போன்ற நாடுகளிலே நோய் வந்தபின்னாலேகூட, நாளைக்குப் போகலாம், நாளைக்கு மறுநாள் போகலாம் என்று நினைத்து, பல மாதங்கள் தள்ளிப் போடுவதன் மூலமாக ஒரு நோய் மிக அதிகமாக வளர்ந்து, பெரும் பிரச்சினைக்கு உள்ளாகிற நிலையை நாம் பலயிடங்களிலே பார்க்கிறோம். ஆகவேதான், நோய் வருகின்ற பொழுது அதைத் தடுப்பதற்காக நாம் திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை மக்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படுகிறது.

எனவே, எய்ட்ஸைப் பொறுத்த வரையில், பரவுகின்ற முறை மிக மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. இப்பொழுது எவ்வளவு பேருக்கு இருக்கிறது என்று ஒரு கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். 156 நாடுகளில் ஏறக்குறைய முப்பது இலட்சம் பேருக்கு மேலே அந்த நோய் இப்பொழுது தாக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நோய் கடைசிவரை தெரியாமல் இருந்து, திடீரென்று அது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தி விடுகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, இதைக் கட்டுப்படுத்துவது மிக அவசியமான ஒன்றாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள் அனைவரும் தெரிந்து கொள்வது கூட மிக அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, பெண்களுடைய கருப்பையிலே இருக்கின்ற அந்த நுண் கிருமிகள்கூட அந்தப் பெண்ணினுடைய குழந்தையை கருவிலே இருக்கிறபொழுதே பாதித்து விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்குத் தகுந்த பிரச்சாரத்தைச் செய்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

வதற்கு அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாகப் போர்க்கால நடவடிக்கையாக, இந்த எய்ட்ஸைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் முதன்மையாக வைத்து, தடுத்து, வரக்கூடிய மிகப் பெரிய ஆபத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-55

அதேபோன்று, வாங்குகிற கருவிகளை சரியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை; அந்தக் கருவிகள் பழுதுபட்டு விட்டால், அவற்றைச் சீராகப் பழுதுபார்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மை நிலைமை அப்படியிருக்கிறது என்பதிலே நிச்சயமாக எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இப்போது, இரண்டு பிரிவுகள் தான் இரண்டு இடங்களிலே இந்த மருத்துவக் கருவிகளைச் சரி செய்து கொடுப்பதற்காக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த மருத்துவக் கருவிகளைப் பொறுத்த வரையில், செயல்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதற்கு, அதைச் சிறப்பாக 'ரிப்பேர்' செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பல இடங்களில் மாணவர்கள் அந்தக் கருவிகளை 'ரிப்பேர்' செய்கிற தொழிற் கல்வியைப் படிப்பதற்காக—ஒரே ஒரு இடத்திலே, கோவையிலே செய்திருக்கிறார்கள்—மற்ற இடங்களிலும் அதை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு, அந்த மருத்துவ மனைகளைப் பயன்படுத்தச் சொல்லி அவர்களே அந்த மருத்துவக் கருவிகளை நமக்கு செய்து கொடுக்கிற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்று நாங்கள் ஆலோசனை செய்து, அதற்காக இப்போது ஒரு திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. எனவே, இப்போது என்னென்ன மருத்துவக் கருவிகள் எங்கெங்கு பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன; அவற்றினுடைய விலை என்ன; அதை மீண்டும் பயன்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி தெளிவாக ஒரு அறிக்கையைக் கொடுப்பதற்கு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள், அதை கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று, அதற்கான கட்டிடங்கள் என்னென்ன தேவைப்படுகின்றன; என்னென்ன கட்டிடங்கள் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தனித்தனியாக அறிக்கையாக எடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, இதைச் செய்கிறபோது, நிச்சயமாக இந்த நிலைமை சீர் செய்யப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1991 செப்டம்பர் 16]

அதேபோன்று, மருத்துவர்களுக்கும், அங்கே இருக்கிற பணியாளர்களுக்கும் பல குறைபாடுகள் இருப்பதை என்னாலே நேரிலே பார்க்க முடிந்தது. எனவே, அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக இப்போது போர்க்கால நடவடிக்கையாக, ஒரு வாரமோ அல்லது 15 நாட்களோ அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்து, அந்த அவகாசத்திலே யார் யாருக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அந்த மனுக்களை மொத்தமாகப் பெற்று சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகள் மூலமாக வராமல், நேரடியாக அமைச்சர் அவர்களே அவற்றை எடுத்து, அதிலே இருக்கிற குறை, நிறைகளை ஆய்வு செய்து, அக்குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை நாங்கள் மேற்கொள்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது பல பேர் சொன்னார்கள். மாவட்ட அளவிலே, சொந்த மாவட்டத்திலே மருத்துவர்களை அந்தந்த மருத்துவ மனைகளிலே அமர்த்தி விட்டால், அவர்கள் அங்கேயே பணியாற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று நீங்கள் தெரிவித்தீர்கள். சில நேரங்களிலே சொந்த ஊரிலேயே கேட்கிறார்கள். அதுதான் பிரச்சினையாகப் போய்விடுகிறது. சொந்த ஊருக்குப் போனால், அங்கே பல பிரச்சினைகள் உருவாகும். அதுமட்டுமல்ல; சில பேர் முக்கியமான துறையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட துறையிலே—அவர்கள் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால், வேறு துறையிலே அவர்களுடைய பணி பயன்படுத்தப்படுகிறது. அந்தத் துறைக்கு வர வேண்டியவருக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில கிராமங்களிலே இருக்கிற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு சுகாதார நிலையத்திலே இரண்டு மருத்துவர்கள் என்று சொன்னால், இரண்டு பேரும் ஆண்களாக இருக்கிறார்கள் அல்லது இரண்டு பேரும் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். இதனால், அங்கே இருக்கிற பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக பெண்களுக்கு சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன எனவே, நடைமுறையிலே இருக்கிற அந்தச் சிக்கல்களையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு, ஒரு ஆய்வை நாங்கள் இப்போது செய்திருக்கிறோம். அப்படி செய்ததின்படி, ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலே, கண்டிப்பாக ஒரு ஆண் மருத்துவர், அதே போன்று ஒரு பெண் மருத்துவர் இருக்க வேண்டும். அந்த ஆண் மருத்துவர் இடத்தை பெண் மருத்துவர் மூலமாகவோ, அல்லது பெண் மருத்துவர் இடத்தை ஆண் மருத்துவர் மூலமாகவோ நிரப்ப முடியாது என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஸ்ரீதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இங்கே இருக்கிற டாக்டர்களை

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

எல்லாம் சேர்த்து, ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஓய்வு பெற்ற மருத்துவர்கள், ஓய்வு பெற்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் போன்றவர்களை வைத்து, இதைச் சீர்படுத்துவதற்கு ஒரு கால அவகாசம்—மிகச் குறுகிய கால அவகாசம்—கொடுத்து, அறிக்கையைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் என்று நாங்கள் இப்போது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். எனவே, ஒரு கமிட்டி என்று சொன்னால்—கமிட்டி போடுவது என்று சொன்னாலே—அரசாங்கத்தில் தள்ளிப் போய்விடும் என்ற ஒரு பயம் இருக்கிறது. எனவே, இதைச் சீர் செய்வதற்கு ஒரு மிகச் குறுகிய காலத்தைக் குறிப்பிட்டு, அந்தக் காலத்திற்குள்ளேயே அதைச் சீர் செய்வதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்புக் கட்டிடங்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்கள் அங்கே போய் கிராமங்களிலே பணியாற்றுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடனேயே “கிராமங்களிலே போய், மருத்துவர்கள் இருந்து பணியாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மூலமாக நாம் செயல்படுத்தி விட முடியாது. அவர்கள் மீது நீங்கள் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இதை வெற்றிகரமாகச் செய்து விட முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. ஏதோ அவர்களுக்குக் குறை இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு பிரச்சினை இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் அங்கே போய் பணியாற்ற முடியவில்லை. எனவே, அந்த பிரச்சினை என்ன என்பதை முதல்லே அவர்களை அணுகி அதைத் தீர்க்க வேண்டும். அதற்கடுத்து, அவர்களுக்கு என்னென்ன ‘இன்சென்டிவ்’ கொடுத்தால், அவர்கள் அங்கே போவார்கள் என்பதை ஆய்வு செய்து கொடுங்கள்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ அந்த ஆய்வு ஓரளவிற்கு இப்போது முடிகிற தருவாயிலே வந்திருக்கிறது. அது நிச்சயமாக மருத்துவர்கள் அங்கேயே இருந்து பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் கிறப்பாகச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைபாடுகளை நாம் சொன்னாலும் கூட சில இடங்களிலே இருக்கிற குறைகளை நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நிறைகளை நாம் சொல்லுகின்றபோது, அவர்களுக்கு இன்னும் ஆர்வம் ஏற்படும். அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தர்ராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குச் செய்கிற நல்ல காரியங்கள்,

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

பிற்பகல் 2-00

இந்த நாட்டிற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் நமக்கு இருக்கிறது. மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றக் கூடிய மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் கூட இப்போது மணி இரண்டு ஆகிறது என்று சொன்னால், பல பேர் கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறார்கள். ஏன்? நேரம் ஆக ஆக, நாமே கொஞ்சம் பொறுமை இழந்து விடுகிறோம். அதே போன்று மருத்துவர்களும் காலையில் ஏறத்தாழ 7½ மணிக்கு வந்தால் 1½ மணி வரை கூட—மேலே போகப் போக சில பேர் 3 அல்லது 4 மணி வரை கூட—இருக்கிறார்கள். சில பேர் 10 மணிக்கே போய் விடுகிறார்கள். அது வேறு விஷயம். அதைத் தனியாகக் கவனிப்போம். ஆனால், 3 மணியிலிருந்து 4 மணி வரை பணியாற்றுகிறவர்களுக்குக் காலம் அதிகம் ஆக ஆக, கொஞ்சம் நம்மைப் போல அவர்களும் பொறுமையை இழந்து விடுகின்றார்கள். ஏனென்றால், அவர்களும் மனிதர்கள் தான் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கேற்ப, அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களை அணுக வேண்டும் என்பதை என்னுடைய உணர்வாக இருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், இப்போது மக்களுக்கு இருக்கின்ற எதிர்பார்ப்பு மருத்துவ மனைக்குப் போன உடனேயே அது எந்த நோயாக இருந்தாலும் சரி, உடனேயே குணமாகி, அடுத்த நிமிடமே வீட்டுக்கு வந்துவிட வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். ஒரு பதினைந்து நாட்கள் மருத்துவ மனையிலே இருக்க வேண்டுமென்று கருதினால், அந்த மருத்துவர் சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு நாள் இரு போதும் என்று சொன்னால், அந்த மருத்துவர் நல்ல மருத்துவர் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, மக்களே கூட அப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் சில குறைபாடுகளை அவர்களாகக் கற்பனை செய்து கூடச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளாமல், உண்மையான குறைபாடுகளை, குற்றச் சாட்டுக்களைப் பார்த்து, உடனடியாக நீக்குவதற்கு நிச்சயமாக, ஒழுங்கான நடவடிக்கையை நாங்கள் மேற்கொள்வோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறபோது, நம்முடைய மருத்துவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் உலகத்திற்கே வழி காட்டுவார்கள் என்று ஒரு முறை கூறியிருக்கிறார். எனவே, இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் தெரிந்துதான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்திலே இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தம்புசாமி அவர்கள் இங்கே

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

பேச ஆரம்பிக்கிற போது நன்றியைத் தெரிவித்து, அதற்குப் பின்னாலே இன்னமும் இருக்கிற சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக புரட்சித் தலைவி அவர்களிடம் கொடுத்த மனுவின் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு, இன்றைக்கு அந்த மருத்துவ மனைக்கு மீண்டும் ஒரு 1½ இலட்சம் ரூபாய், அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது அங்கே கட்டிடம் கட்டி வைக்கப் பட்டுப் பதினோரு ஆண்டு காலமாகப் பயன்படுத்தப் படாமல் இருந்து இருக்கிறது. காரணம், அதற்குத் தேவையான மருத்துவர்கள், பணியாளர்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. எனவே, இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், உத்தரவு போட்டு, தேவையான அளவிற்கு மருத்துவர்கள், பணியாளர்கள் ஒதுக்கி, 1½ இலட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒதுக்கி அதை உடனடியாகப் பயன்படுத்துகிற வகையிலே அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி என்ன என்ன இருக்கிறது. மருத்துவ மனைகளிலே கட்டடம் கட்டப்பட்டு ஏன் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது; அதே போன்று, மருத்துவக் கருவிகள் வாங்கி ஏன் அந்தக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்ற ஒரு கணக்கை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை எடுத்து முடிக்கிற போது, அனேகமாக, இந்தச் சூழ்நிலை முழுமையாகத் தீர்க்கப்படும் என்பதிலே எனக்கு முழுமையான நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, சென்னையிலே நம்முடைய பொது மருத்துவ மனையிலே, ஒரு ஸ்கேனர் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு குறிப்பு இருந்திருக்கிறது. இதுவரை அதற்கான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே நாங்கள் பணம் தருகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையிலே அது வரவில்லை. ஆனால், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்குப் பார்ட்—2 ஸ்கீமிலே பேசும்போது, நாங்கள் ஸ்கேனர் வாங்க வேண்டுமென்று ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே அந்தத் துறையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஆரம்பித்த உடனேயே—அங்கே ஸ்கேன் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய காலத்தில் ஒரு ஸ்கேனர் வாங்கப்பட்டது. அதுவும் ஒரு ஹெட் ஸ்கேன் வாங்கப்பட்டது. இப்போது அது முழுமையாகப் பழுதுபட்ட காரணத்தால் அதைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. எனவே, வேறு மாற்ற வேண்டும், நீண்ட நாட்களாக, மாற்றப்படாமல், இருக்கிறது என்று சொன்னவுடனேயே, ஒரு கோடி ரூபாயை நேரிடையாக கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து அந்த ஒரு கோடி ரூபாயை அதற்காக ஒதுக்கி அவர்கள் அதை வாங்குவதற்காக இப்பொழுது உத்தரவு

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

போட்டுள்ளார்கள் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த நேரத்திலே இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதே போல, மருத்துவ முகாம் ஒன்று நடத்த வேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலேயே உத்தரவு போட்டு அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் இப்போது செய்யப்பட்டு வருகிறது. கூட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சிகள் எடுத்தோம். ஆனால் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் குறிப்பிட்ட காலத்திலே நடத்தி முடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையிலே இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்தவுடன் பின்னாலே அதைச் செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு 15 அல்லது 20 நாட்கள் தமிழகம் முழுவதும் முழுமையாக, ஒரு சின்னக் கிராமம் கூட விட்டுப் பேரகாத அளவிற்கு அந்த மருத்துவ முகாம் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதிலே அரசாங்க மருத்துவர்கள், தனியார் துறை மருத்துவர்கள், அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகிற செவிலியர்கள், அதே போன்று அரசுத் துறைகளினுடைய எந்த எந்தத் துறைகளிலிருந்து உதவி செய்ய முடியுமோ அந்தத் துறைகள், தனியார் தொண்டு நிறுவனங்கள், ஜேசிஸ், லயன்ஸ் போன்ற தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, மிகப் பெரிய அளவிலே ஒரு மருத்துவ முகாமைத் தமிழகம் முழுவதும், எல்லாக் கிராமங்களிலேயும் நடத்தி முடித்து விட வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நான் இங்கே அதை விரிவாகச் சொல்வதற்கு காரணம் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 2-05

20 நாட்களுக்குள்ளே அதை நடத்தி முடிக்க வேண்டும் என்றால் அது அவ்வளவு சாதாரணமாக முடிக்கக் கூடிய காரியம் அல்ல. எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்தத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற கிராமங்களிலே இந்த நிலைமைகளைச் சொல்லி அவர்களை மோட்டிவேட் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தேதியில் முகாம் அங்கே வருகிறது என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கிற மக்கள் முகாம்களிலே கலந்துகொண்டு தங்களுக்கு என்னென்ன நோய் இருக்கிறது என்று பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட நோய்க்காக, நடத்தக் கூடிய முகாம் அல்ல. தொழுநோய்க்கோ அல்லது கண் சிகிச்சைக்கோ நடத்தப்படக்கூடிய முகாம் அல்ல. இது மொத்தமாகப் பரிசோதிப்பதற்காக. நோய் இருந்தால்தான் வரவேண்டும் என்றில்லை. நோயே இல்லை என்று சொன்னால் கூட வந்து

[1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சு. முத்துசாமி]

யரிசோதித்துக் கொள்வது நல்லது. ஏனென்றால் குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேலே மருத்துவரிடம் சென்று பரிசோதித்துக் கொள்வது நல்லது. அப்படிப் பரிசோதனை செய்து ஒவ்வொருவருக்கும் என்னென்ன நோய் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அந்த நோய்க்கு அவர்கள் எங்கே மருத்துவம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமோ அங்கே போக வேண்டும். பக்கத்தில் இருக்கிற ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்குப் போனால் போதும் என்று சொன்னால் அங்கே அனுப்பப்படுவார்கள். அல்லது தாலுக்கா மருத்துவமனைக்குப் போனால் போதும் என்று சொன்னால் அங்கே அனுப்புவார்கள். அல்லது மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் அங்கே அனுப்புவார்கள். சென்னைக்கு வரவேண்டிய அவசியம் வந்தால் அவர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவுரையை அவர்கள் சொல்வார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் தொடர்ந்து அந்த மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க 5000 பேருக்கு ஒரு ஹெல்த் விசிட்டர் என்ற வகையில் இன்றைக்குப் பணி மாற்றிச் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு இடமாகப் போய் அந்தப் பட்டியலை வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கின்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தை நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதைச் சொல்கிறபோது இது நடைமுறைக்கு முடியுமா என்ற சந்தேகம் கூட ஏற்படலாம். மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது கூட பலபேர் இங்கே பேசினார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இருந்த முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் அங்கே அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா என்று பேசினார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினார்கள். மற்ற மாநிலங்கள் கூட முயற்சி எடுத்து முடியாமல் விட்ட அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய நிதிநிலைமை இவ்வளவு கடுமையாக உள்ள, சோதனைக் கிடையே உள்ள சூழ்நிலை இருந்தும் கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதையும் நிச்சயமாக நம்மாலே செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு முழுமையாகத் தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இவ்வாறு எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கை என்ன நடவடிக்கை என்று சொன்னால் வரும் முன் காப்பதற்கு நான் நடவடிக்கைதான். ஒரு நோயை ஆரம்பத்திலேயே கண்டுபிடித்து அல்லது அந்த நோய் எப்படி வருகிறது என்பதை

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

வரக்கூடியவர்களுக்குச் சொல்லித்தருவதற்கு இந்த முகாம்கள் பயன்படும் என்ற வகையில் நீங்கள் அந்தத் தேதி அறிவிக்கப் பட்டவுடனே தனிப்பட்ட முறையிலே உங்களிடத்திலே கேட்க வேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்காமல் நீங்களாக அதில் பங்கு கொண்டு அதற்குச் சிறப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய டாக்டர் கருப்பசாமி அவர்கள் பேசும்போது சாராயப் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். கள்ளச் சாராயத்தின் மூலமாக பல நோய்கள் வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கள்ளச் சாராயத்தை அருந்துவது மூலமாக மட்டுமல்ல; நல்ல சாராயத்தை அருந்தினால் கூட அந்த நோய் வந்து விடுகிறது என்ற காரணத்தினால்தான் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் இந்த சாராயத்தையே ஒழிக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு மாபெரும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). எனவே அந்தப் பிரச்சினை நிச்சயமாகத் தீர்க்கப்படும் என்று இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் 'டாங்கால்' என்ற ஹேர் டானிக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே போன்று முகத்திற்குப் போட்டு கொள்ளக்கூடிய ஒரு 'க்ரீம்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நீங்கள் ஒரு முறை பயன்படுத்திவிட்டால் அதற்குப் பின்னால் இது இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்ற அளவுக்கு மிக அருமையாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். எனவே நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, அதை நல்லபடியாக நீங்கள் பயன்படுத்தி மற்றவர்களையும் அதை வாங்குவதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்கூட பலபேர்களிடத்திலே அதைப் பற்றி விசாரித்தேன். அது மிகவும் நல்ல க்வாலிட்டி என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக மஞ்சள் கரிசலாங்கண்ணி, கீழா நல்லி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி, இன்னும் பல மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி ஏறத்தாழ 18 மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி இந்த ஆயில் தயாரிக்கப்படுகிறது. எனவே இவ்வளவு பெரிய விளம்பரம் எங்கே போனாலும் கிடைக்காது என்ற காரணத்தால் ஒரு 5 நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டு சொல்ல வேண்டிய அவசியம் எனக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) குறைந்த விலைதான். எனவே இதை நீங்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். இது 18 மூலிகைகளை வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இதை வெளியே நாம் தயாரிப்பதற்கு முடியுமா என்று தயவு செய்து யோசியுங்கள். எனவே, இதை நல்லபடியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

இதிலே என்னென்ன நன்மைகள் என்பதைப்பற்றி காலையில் சொல்கிறபோது பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இதனால் உடல் குளிர்ச்சியாக இருக்கும். இங்கே காரசாரமான விவாதத்திற்கு பிறகு இதைப் போட்டால் கொஞ்சம் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முடி நல்ல படியாக வளரும். புதிதாக வளருமா, இருக்கிற முடி வளருமா என்ற ஆராய்ச்சி எல்லாம் வேண்டாம். எப்படியோ முடி வளரும். எனவே அதை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொருகு நீங்கும்; அதேபோன்று முடி உதிர்வதைத் தடுக்கிறது. இது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என்ற காரணத்தினாலே இதை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். நானும்கூட காலையிலே சொன்ன படி, உரிய நேரத்திலே எனக்குக் கிடைத்த காரணத்தினால் ஓரளவுக்கு நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-10

இதேபோன்று, அந்த கிரீம்-ஐ பொறுத்தவரையில் நான் காலையிலே சொன்னபடி பெண்கள்தான் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, அழகு என்பது ஆண்களுக்கும் கூட தேவையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களும் கூட பயன்படுத்தலாம். பொதுமக்களுக்கும் அதை நாம் தெரிவிக்கலாம். காரணம் அரசாங்கம் செய்கின்ற எந்தத் தொழிலும் நஷ்டத்திலேதான் போய்விடுகிறது என்று ஒரு சூழ்நிலை வராமல் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதை நீங்கள் செய்யவேண்டும். இதற்காக நல்ல விளம்பரங்கள் வெளியிலே செய்து தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, மருத்துவக் கல்லூரி அமைப்பதைப்பற்றி சில கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை, பக்கத்து மாநிலத்திலே போய் அதிகமான அளவிலே கேபிடேஷன் பீஸ் எல்லாம் கொடுத்து மருத்துவத்திற்காகப் படிக்கின்ற நிலைமையை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதை ஒரு ஆய்வு செய்து, அதற்கு இருக்கின்ற வசதிகள் என்ன என்பதை ஒரு அளவுக்கு ஆய்வு செய்து, நம்முடைய மருத்துவர்களிடத்திலே, முக்கியமான மருத்துவர்களிடத்திலே அதைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆலோசித்து தேவையான நடவடிக்கையை எடுப்போம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒவ்வொரு மருத்துவக் கல்லூரி இருந்தாலும்கூட பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படத்தான் செய்கிறது. நானே அந்த நிலைமைகளைப் பார்த்து அந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எந்த காரணத்தைக்கொண்டும் தரம் இல்லாத அளவிலே நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் மருத்துவர்களை உருவாக்காது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தரமான மருத்துவர்களை உருவாக்குவதற்கு மிகப் பெரிய முயற்சிகளை நாங்கள் மேற்கொள்வோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக திருச்சியிலே 21-12-1967 அன்று தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அந்த ஆராய்ச்சி மகாநாட்டிற்கு நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறுசேமிப்புக் குழுவினுடைய துணைத் தலைவராக பெற்றுப் பிலே இருந்து அங்கே அன்றைக்கு தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சி மூலமாக 'காவிரி தந்த கலைச் செல்வி' என்று நாட்டிய நிகழ்ச்சி மூலமாக ஏறத்தாழ சுமார் ரூ. 25 லட்சம் அவர்களால் வசூல் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அது ஏறத்தாழ ரூ. 43 லட்சமாக வளர்ந்திருக்கிறது. அதை வைத்து மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் அந்த பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுடைய நீண்ட நாளான கோரிக்கையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அந்த கோரிக்கை மீண்டும் அதிகமான அளவில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இங்கே வந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நேரிலேயே சொன்னார்கள். நாங்கள் அங்கே சென்றிருந்த போதும் சொன்னார்கள். இங்கே வருகின்றவர்களும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எனவே அதைப்பற்றி ஆய்வு செய்து ஒரு நல்ல முடிவாக எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இங்கே பல்வேறு கோரிக்கைகள் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ எல்லாவற்றிற்கும் நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற மருத்துவர்களுக்கும் அதிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற பணியாளர்கள் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த சட்டமன்றத்தின் மூலமாக ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை நான் விடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பொதுமக்கள் மிக அதிகமாக இந்தத் துறையிலே எதிர்பார்க்கிறார்கள். நேரடியாக

1991, செப்டம்பர், 16]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

பொதுமக்கள் தினந்தோறும் நல்லது நடந்தால் சந்தோஷப்படுகிறார்கள், பிரச்சினை ஏற்பட்டால் சங்கடப்படுகிறார்கள். எனவே, அவர்களிடத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்வது நம்முடைய கடுமையான உழைப்பின் மூலமாக மிகப் பெரிய ஒரு மறுமலர்ச்சியை இந்தத் துறையிலே நாம் உருவாக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்று என்னுடைய வேண்டுகோளை அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு நான் தெரிவிப்பது எல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசாங்கம், புரட்சித் தலைவி அவர்கள், யார் எந்த பிரச்சினையைச் சொன்னாலும் உடனே அதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு போர்க்கால நடவடிக்கையாக வேகமாக செயல்படுகிறார்கள். எந்த ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டாலும் அது முறைப்படி தெளிவாக திட்டமிடப்பட நடக்க வேண்டுமென்பதிலே அவர்கள் தெளிவாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே நிச்சயமாக அங்கே இருக்கின்ற மருத்துவர்கள், அதிலே பணியாற்றுகின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்வது உங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினை இருந்தாலும் சரி, எந்தச் சங்கடங்கள் இருந்தாலும் சரி அதை எல்லாம் எழுதி எங்களுடைய கையிலே ஒப்படைத்து விட்டு பொதுமக்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை நீங்கள் பாருங்கள், உங்களுடைய பிரச்சினைகளை நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக பல்வேறு நிலைகளிலே கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது, பணியாற்றுகின்றவர்கள் தங்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன், சம்பளம் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சொல்லி, அவர்களைப்பற்றி மட்டும்தான் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களைப்பற்றி மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடைய குடும்பத்திலே இருக்கின்ற பிரச்சினையைக் கவனித்து அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக்கூட நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வோடு செயல்படுகிறது. எனவே அதை உணர்ந்து அவர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தந்து இந்தத் துறையிலே நல்ல ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-15

இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 15 பேர் பேசியிருக்கிறார்கள். வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 82 கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ அத்தனைக்கும் நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, இதிலே பதில் சொல்லாமை பற்றிய விவரங்கள் குறிப்பிலே இருக்கின்றன. அதை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

தேவையான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் தொடர்ந்து எடுப்போம் என்று தெரிவித்து நீங்கள் அத்தனை பேரும், அத்தனை வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகின்றேன், நன்றி, வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. டி. சுதர்சனம்: பேரவைத் தலைவரவர் அவர்களே, குறுக்கீடுகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போதும், போதும். நேரத்தைப் பாருங்கள். திரு. டி. சுதர்சனம்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. கடுமையான நிதி நெருக்கடியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போட்டு, அங்கே கல்வி இலாகாவிலே இருக்கின்ற மாதிரி, பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் மாதிரி, பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடை வசூலித்து, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை செய்து கொள்ள இந்த அரசு முன் வருமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இடையிலே சொன்னேன். ஆனால் விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. சில இடங்களில், சில பொது மக்கள், சில தனியார் நிறுவனங்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து நாங்கள் கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. ஏற்கெனவே குறைபாடுகள், தடைகள் அதிலே இருந்தன. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொகுதியிலே அத்தகைய ஒரு முறைக்கு தனியார் பணம் ஒதுக்கி செய்வதாக இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு அதைவிட சந்தோஷமான ஒரு காரியம், ஒரு செய்தி நிச்சயமாக வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இது குறித்து உறுப்பினரின் தொகுதியில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டேனியல் ராஜ்.

திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது அரசு மருத்துவமனைகளில் ஆண் எக்ஸ்ட்ரே டெக்னீஷியன்களைத் தான் நியமிக்கிறார்கள். பெண்கள் எக்ஸ்ட்ரே எடுக்கச் செல்கின்றபோது, அரசு மருத்துவமனைகளில் இவ்வாறு ஆண்கள் அங்கே புணியர்ற்றுவதால் பல்வேறு தர்ம சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அரசு மருத்துவமனை

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ்]

களில், எக்ஸ்ரே எடுப்பதற்கு தனியாக பெண்களை எக்ஸ்ரே டெக்னீஷியன்களாக நியமிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை பற்றி முழுமையாகத் தெரியவில்லை. பெண்கள் இருக்கின்றார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி தெரியவில்லை. ஆனால் எக்ஸ்ரேயைப் பொறுத்தவரையில் பெண்கள் டெக்னீஷியன்களாக வருவதில் தடை ஒன்றும் இல்லை. யாராவது விரும்பி வருவார்களேயானால் நிச்சயமாக அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏற்கனவே டாக்டர் சரோஜா அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது லெப்ரசி இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கின்றவர்கள் பெண்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கான நடவடிக்கை ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில் ஏதாவது விளக்கம் கேட்கலாம். டாக்டர் (திருமதி) மு. சீனியம்மாள்.

டாக்டர் (திருமதி) மு. சீனியம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசியபோது குறிப்பிட்டது மாதிரி நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் மருத்துவர்கள் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், குடும்ப நலத் திட்டக் கெம்ப்பை ஆர்கனைஸ் பண்ணுகிற உரிமை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட குடும்ப நல அலுவலர், பி.டி.ஓ. போன்றவர்களிடம் இருக்கிறது. பொதுவாக, கிராமங்களில் வேலைப் பார்க்கின்ற டாக்டர்களை இப்பணியில் ஈடுபடுத்தி குடும்ப நலத் திட்டத்தை சிறப்போடு செய்திருக்கிறார்கள். அம்மா அவர்கள், நீதியே கிடைக்காத மருத்துவர்களுக்கு நீதியும், சமூக வாய்ப்பும் கிடைக்க செய்ய வேண்டும். கடந்த 1984 ஆம் ஆண்டு கோவையில் குடும்ப நல முகாம் ஒன்று நடந்தது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் சீனியம்மாள், அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலில் விளக்கத்தைக் கேட்கத் தான் இந்த நேரத்தை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்..... (குறுக்கீடு) கேளுங்கள்.... அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பதிலில் விளக்கம் கேட்கலாம்.

டாக்டர் (திருமதி) மு. சீனியம்மாள் : குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு சிறப்பு செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிற மருத்துவர்கள் ஆதரவு கிடைக்கும்போது, அந்த மருத்துவர்களுக்கு

[டாக்டர் (திருமதி) மு. சீனியம்மாள்] [1991 செப்டம்பர் 16]

கேஸ் கொண்டுவருவது ஒருவர், ஆபரேஷன் பண்ணுகிற டியூட்டி மட்டுமே டாக்டர்களுக்கு. ஆனால் அரசாலே ஆர்கனைஸ் பண்ணப்படும் கேம்ப்களில் அரசே தான் டாக்டர்களை நியமிக்கிறது. கடைசியில் குற்றம் கண்டுபிடித்து அந்த டாக்டர்களை விசாரணை செய்து அவர்களை சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டு இன்னும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் தயவு செய்து அம்மா அவர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் கொடுத்த பதிலில் விளக்கம் கேட்கலாம். பொதுக் கோரிக்கை வைப்பதற்கு இந்த நேரத்தில் வாய்ப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : உறுப்பினர் என்ன பிரச்சினை சொல்கிறார் என்று எனக்குப் புரிகிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக ஆய்வு செய்யலாம். ஒவ்வொரு குடும்ப கட்டுப்பாட்டு முகாம்களை ஏற்பாடு செய்வது இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அதற்கான பொறுப்பு இருப்பதற்கு காரணம் மெஷினர்ஸ் அவரிடம்தான் இருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் தான் செய்ய முடியும். எனவே அதுதான் காரணம். ஆனால் அதில் குறைபாடு இருந்தால் என்னிடத்தில் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதைச் சீர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தேனி பன்னீர் செல்வம்,

பிற்பகல் 2-20

திரு. தேனி பன்னீர்செல்வம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் 'ஊழியர்கள் எல்லாம் நல்லமுறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும்' என்று கேட்டார்கள். அந்த வகையிலே நான் அந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடியவன். ஆனால் அரசுத் துறையிலே 1936 அரசு ஆணையின்படி, 1-10-1982 முதல் பொது சுகாதாரத்துறை ஆணையின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து அரசு துறையில் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் இன்றுவரை அவர்களுடைய கோரிக்கைகளான, அரசு தரப்புக்கு ஈர்க்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய பணி நியமனங்கள், சிறப்பு ஊதியம் தேர்வு நிலை ஊதியம் போன்றவை வழங்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் பணி செய்ய மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜாப் சார்ட் என்று சொல்லக்கூடிய பணிப் பொறுப்புகள் வழங்கப்படாமல், ஒருதலைப் பட்சமாக இயக்குநர் அலுவலகம்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. தேனி பன்னீர்செல்வம்]

நடந்து கொண்ட காரணத்தால், பொதுச் சுகாதாரத்துறை இயக்குநருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருந்து கொண்டுவருகிறது. எனவே அங்கே பணி புரிபவர்களின் நீண்ட நாள் குறைபாடுகள் தீர்க்கப்பட்டால்தான் நல்ல முறையிலே பணியாற்றுகின்ற மனோ நிலையை அவர்கள் பெற முடியும். எனவே உடனடியாக அரசு அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் அதைத்தான் ஏற்கெனவே இடையிலே சொன்னேன். பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுக்கும், மருத்துவர்களுக்கும், அங்கே பணியாற்றும் செவிலியர்களுக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருப்பதாகக் கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு வாரம் அல்லது 15 நாட்கள் நேரம் கொடுத்து, அந்த நேரத்திலே அவர்களிடமிருந்து மனுக்களாகப் பெற்று, அவர்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நேரடியாக அமைச்சர், அளவிலே அதைப் பார்க்கலாமென்று நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மனு கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 18—மருத்துவம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 18—மருத்துவம் பற்றிய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. மா. சுந்தரதாஸ்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : இல்லை.

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

“மருத்துவம் பற்றிய 18ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 249,40,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்” என்ற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க (ஆம்.)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அரசுக்குக் கோரி தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 19—பொதுச் சுகாதாரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 19—பொதுச் சுகாதாரம். வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. ஆர். சிங்காரம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

1991 செப்டம்பர் 16] [பேரவைத் தலைவர்]

“டொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய 19ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 161,43,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்ற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க . . . (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க . . . (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.
(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. இப்போது நேரம் ஏறத்தாழ 2-23 ஆவதையொட்டி பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4-00 மணிக்குக் கூடும் என்பதற்குப் பதிலாக 4-30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2-23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-30

பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. இரா. முத்தையா அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 1991-92—விவரமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(இ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும்
தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவரமும் வாக்கெடுப்பும். மானியக் கோரிக்கை எண் 29. தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

“தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் பற்றிய 29-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 42,19,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 284. திரு. எச். எம். ராஜு.

திரு. எச். எம். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு அரசின் சலுகைகள் முறையாகக் கிடைப்பதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்” பற்றிய 29-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 42,19,41,000-ல், ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 277. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்” பற்றிய 29 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 42,19,41,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையினுடைய கொள்கைக் குறிப்பு* அவைமுன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் படித்த தாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. காளன்.

திரு. ஜி. காளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை

* 327-436 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 3 அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ஜி. காளன்]

அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்து இருக்கின்றார்கள். இந்த அவையிலே பிரேரேபிக்கப்பட்ட பல்வேறு மசோதாக்களிலேயே அநேகமாக மிகக் குறைவான பண ஒதுக்கீடு. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர், இது மசோதா இல்லை; மானியக் கோரிக்கை. மசோதா என்பது வேறு; மானியக் கோரிக்கை என்பது வேறு.

திரு. ஜி. காளன் : மானியக் கோரிக்கைகளில் மிகக் குறைவான பணம், இதற்குத்தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் வள்ளுவர் அப்போதே சொல்லி இருக்கின்றார்கள். “உழவர் பெருமக்கள் உலகத்திலுடைய அச்சாணி” என்று. ஆனால் இன்றைக்குப் பார்க்கின்றபோது நவீன இந்தியாவிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் நாட்டிலே விவசாயத் தொழில் மட்டுமல்லாமல் ஆலைத் தொழிலில் நவீன விஞ்ஞானத்தைப் புகுத்தினால்தான் நாடு முன்னேற முடியும் என்று கூறி, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுக்கும்போது ‘ஆலைகள் எல்லாம் நவீன ஆலயங்கள்’ என்று சொன்னார்கள். அதிலே பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்கள் எல்லாம் நாட்டிலுடைய முதுகெலும்பு என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் நாட்டின் முதுகெலும்பாகத் திகழக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் குறிப்பாக புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைந்து இருக்கிற அரசு தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பல்வேறு முற்போக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி, தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதிலேயும், வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதிலேயும், அதிலும் குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்காக அதிகப்படியான சமுதாயத்திலே 50 சதவீதமாக இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு சரிசமமான வேலை வாய்ப்பை அளிக்கக்கூடிய வகையில் இரவு ஷிப்டுகளிலும் பெண் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அந்த திட்டத்தை தயாரித்து இன்றைக்கு வேலை செய்வதற்கு அனுமதிக்கக்கூடிய ஒரு முறையைக் கொண்டுவருகின்றபோது, உண்மையிலேயே அது பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்து இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் குறைந்த கூலி சட்டங்களை மாற்றி அமைப்பதற்காகவும், தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்காகவும் அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கின்றார்கள். அவையெல்லாம் உண்மையிலேயே வரவேற்கவேண்டிய ஒரு விஷயமாக இருந்தாலும்கூட, தொழிலாளர் துறையிலே பார்க்கின்றபோது பல்வேறு குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அரசாங்கம் பல்வேறு முற்போக்கான திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட அதை அமல்படுத்தக் கூடிய அதிகாரிகள் சரிவர நிறைவேற்றுகிறார்களா என்று பார்த்தால் கிடையாது என்றுதான் நான் கூறவேண்டும்.

[திரு. ஜி. காளன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

எனவே, எத்தகைய முறையில் எல்லாம் தொழிலாளர் நலன்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இந்த நாட்டினுடைய செல்வங்கள் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நான் நிச்சயமாகக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

மாலை 4-35

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நாம் தொழிற் துறையில் எப்படியெல்லாம் முன்னேறி வந்திருக்கிறோம் என்பதற்கு பல புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னார்கள். அவை உண்மையாக இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதில் 32 அல்லது 33 லட்சம் பேர்கள் வேலை வாய்ப்புக் கோரி, இன்றைக்கு காத்திருக்கக் கூடியோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு இந்த புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிறபோது ஆலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் 17,000 தொழிற்சாலைகளில் ஏறக்குறைய 8½ லட்சம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, மொத்தமாக 10 லட்சம் பேர் வேலை செய்யலாம். ஆனால், இந்த 32 லட்சம் பேருக்கும் நாம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏறக்குறைய இப்போது இருக்கிற தொழிற்சாலைகளின் வசதி இன்னும் நான்கு மடங்கு பெருகினால்தான். இவ்வளவு பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பினைத் தர முடியும். சாதாரணமாக வருடத்திற்கு 40 அல்லது 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மையங்கள் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு பெற்றுத் தரப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கிறபோது இன்றைக்கு நிலுவையில் உள்ள 32 லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றால் இன்னும் 64 வருடங்கள் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக ஒருவர் வேலைவாய்ப்பிற்காக அந்த அளவுக்கு பொறுமையாக இருக்கமாட்டார். அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்றைக்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சகத்தில் மிக முக்கியமான யோறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே தொழிலாளர் நலனும், இன்னொரு பக்கத்தில் தொழில் நலனும் காக்கப்பட வேண்டும். தொழில் நலன் என்று சொல்கிறபோது தொழிற் சங்கங்கள் எப்படி பணியாற்றுகின்றன? தொழிற் சங்கங்களுடைய பொறுப்புகள் என்னவென்று பார்க்கிறபோது அரசுக்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு நிலையான தொழிற் கொள்கை தேவை. இந்த நிலையான தொழிற் கொள்கை பல்வேறு அரசுகள் பொறுப்பேற்கிற போது மாறி மாறி ஏற்பட்டதன் விளைவாக தொழில்கள் நசிந்து இருக்கின்றன. போட்டி சங்கங்கள் வளர்ந்து இருக்கின்றன. போட்டி சங்கங்கள் வளர்ச்சி காரணமாக தொழில் அடிதடிகள்

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. ஜி.காளன்]

ஏற்பட்டு, பல்வேறு வன்முறைகள் அதிகரித்து, இதன் காரணமாக பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாவற்றையும் நான் கூறாவிட்டாலும், ஒருசில முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் கும்மிடிபூண்டியில் உள்ள ஒரு கோச் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில், 600, 700 தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கும் இடத்தில், ஆளும் கட்சியினுடைய தொழிற்சங்கத்தை நுழைக்க வேண்டுமென்று முயன்ற காரணத்தால், அங்கே அடியாட்களும், சமூக விரோதிகளும் புகுந்து அங்கேயிருக்கிற நிர்வாக அதிகாரிகளைத் தாக்கி, தொழிற்சாலையில் உள்ள பல்வேறு பொருள்களைச் சேதப்படுத்தி, அந்தத் தொழிற்சாலை 6, 7 மாதக் காலம் மூடப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டது.

அதைப்போல கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் திருச்சியில், டால் மியாபுரத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு தொழிற்சாலையில் ஆளும் கட்சி தொழிற்சங்கத்தை நுழைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அங்கே பதட்ட நிலை உருவாக்கப்பட்டு, வன்முறைகள் தோன்றி, அங்கே எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள், இருந்தன. அதனால் உற்பத்தி எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். சென்னை மாநகரில் இரண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று பின்னி தொழிற்சாலை. இன்னொன்று ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலை. இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் ஏன் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது அநேகமாக அனைவருக்கும் தெரியும். பின்னி தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதற்கு சில காரணங்களைச் சொன்னாலும், அதனுடைய புராசசிங் பிரிவை மாற்ற வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்தாலும் கூட, பின்னி தொழிற்சாலையினுடைய அதிபர்கள் ஒரு காலத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கு ஆதரவாக விளங்கினார்கள், அந்த ஆட்சிக்கு உதவிசுரமாக இருந்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால் சென்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு பல்வேறு கட்டங்களில் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, மூடப்பட்டபோது, அரசாங்கம் மின் தடையின்றிச் செய்வதாக அளித்திருந்த வாக்குறுதியை அதை வாபஸ் பெற்றதன் விளைவாக, அங்கே மின் தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டு, தொழிற்சாலையில் சில பிரிவுகளை இயக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது.

அதேபோன்று தமிழக அரசு மாணவர்களுக்கு சீருடை எடுப்பதற்கு, பின்னி தொழிற்சாலையை தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்கள். அதையும் கடந்த அரசு வாபஸ் பெற்றதன்

[திரு.ஜி.காளன்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

பிற்பகல் 4-40

விளைவாக, வேறு மில்களிலே வாங்க வேண்டுமென்று அல்லது வேறு இடத்திலே வாங்க வேண்டும் என்று காட்டாயத்தைப் புகுத்தியதினால், பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இதனுடைய காரணம் என்ன? எப்படியாவது அந்தத் தொழிற்சாலையை மூடவைப்பதற்காக அந்த முதலாளிகளை சரணாகதி அடைய வைப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை கடந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் விளைவாக இன்றைக்கு பின்னி தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோல் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலை. அங்கேயிருக்கக்கூடிய ஆலை அதிபர்கள் ஒருகாலத்திலே புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கு, அந்த அரசுக்கு ஆதரவாக விளங்கினார்கள் என்பதற்காக, அங்கேயிருக்கக் கூடிய முதலாளிகளுக்கு, நிர்வாகத்திற்கு தொல்லைகள் உரு வாக்கவேண்டும் என்று, இன்றைக்கு இருந்த அந்த அரசாங்கத்திலே முக்கியமான அமைச்சருக்கு வேண்டியவருக்கு, உறவினர் களுக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ்-சிலே ஒரு பதவி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும், நிர்வாகத்திலே, பங்கு அளிக்கவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தியதன் வாயிலாக அந்த நிர்வாகம் அதை ஏற்க மறுத்ததை முன்னிட்டு, அவர்கள் தலைமை தாங்கக் கூடிய ஸ்பிக் தொழிற்சாலையினுடைய சேர்மன் பதவியிலிருந்து அகற்றினார்கள்.

அதேபோன்று ஸ்டேண்டர்டு மோட்டாரை மூடுவதற்கான முறையிலே பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். இன்றைக்கு இதனால் அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அரசியல் காரணங்களுக்காக இன்றைக்கு போட்டிச் சங்கங்கள் புகுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, மற்றும் பல்வேறு காரணங்களினாலே சென்ற ஆட்சியின்போது, பெரிய பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

நான் ஏற்கனவே டால்மியாபுரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். ஹோசூரிலே இரு சக்கரத் தொழிற்சாலை, அதை மூடுவதற்கு எந்த அளவிற்கு வன்முறையைப் புகுத்தினார்கள், அங்கே தொழிலாளர்கள் வரக்கூடிய பேருந்துகளை எந்த அளவிற்குத் தாக்கி, ஆசிட்களை வீசியிருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிற்சாலையை, 3, 4 மாத காலம் மூடுவதற்கு எந்த அளவிற்கு ஆசிட் உறுதுணையாக இருந்தது என்பதை எல்லாம் இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை சரித்திர

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. ஜி. காளன்]

ஏடுகள் இன்றைக்கு நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. எனவே தான் நான்குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே தொழில் வளர வேண்டும் என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால்—ஒரு காலத்திலே குஜராத் மாநிலம், பின்தங்கிய மாநிலமாக இருந்தது. அங்கே ஆட்சியாளர்கள் யார் மாறி மாறி வந்தாலும், தொழிற்சாலைகளைச் சீர்குலைப்பற்கான முயற்சியிலே யாரும் ஈடுபடவில்லை. ஒரு நிலையான தொழிலாளர் கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் இயல் கொள்கையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதைப் போலத்தான் மராட்டிய மாநிலம், அதேபோல் தான் மற்ற மாநிலங்களையும் நாம் பார்க்கிறோம்.—அப்புட்டிப்பட்டத்தொழிற் கொள்கையை யார் கம்பெனியை நடத்துகிறார்கள் என்பதல்ல.—தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட அடிதடிகள் குறைய வேண்டும், வன்முறைப் போக்குகள் குறைய வேண்டும்.

ஒரு காலத்திலே சிம்சன் தொழிற்சாலை, தி.மு.க ஆட்சிக் காலத்திலே அவர்களுடைய தொழிற்சங்கத்தை நுழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, எந்த அளவிற்கு வன்முறைகள் ஏற்பட்டன. எத்தனை ஆண்டுக்காலம் மூடப்பட்டு இருந்தது. அதனால், எந்த அளவிற்கு அந்தத் தொழிற்சாலை நலிவுற்றது, சீர்கெட்டது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எனவே தான் இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு தமிழகத்திலே தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கி, தொழில் வளத்தில் இந்தியாவிலே முதன்மை பெற்ற மாநிலமாக தமிழகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டிருக்கிறது அத்தகைய லட்சிய திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் உண்மையாக செயல்படுத்த வேண்டுமானால், தமிழகத்திலே இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள், போட்டி சங்க ஆதிக்கங்கள் ஏற்படுவதை நாம் தவிர்த்தாக வேண்டும். அடுத்துக் கெடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை இல்லாமல், பழிவாங்கக் கூடிய மனப்பான்மை இல்லாமல், எந்தத் தொழில் அதிபரும் நிலையாக அவர்களுடைய தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு அந்தத் தொழிற்சாலை சிறந்து விளங்கக் கூடிய வகையில், நம்முடைய ஆட்சி கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பினை நாம் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் போல, ஆலைத் தொழில்களிலே 10 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பல பேர்கள் காத்திருப்போர் பட்டியலில்

[திரு. ஜி. காளன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையிலே நாம் 13 ஆயிரம் பஸ்களை இயக்குகிறோம். நமக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, என்று சொல்கிறார்கள். அத்தகைய பளு நமக்குத் தேவையில்லை. வேலை வாய்ப்பும் பெருக வேண்டும். இங்கே உள்ள பல உறுப்பினர்கள் பல இடங்களில் எங்கள் ஊர்களுக்கு பஸ் வசதி போதவில்லை. பஸ் வசதி வேண்டுமென்று, சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அரசு புதிய கொள்கையின் மூலம் லைசென்ஸ்களைத் தளர்த்தி, அரசாங்கம்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, தனியார் துறையிலே அதிகமான பஸ்களை மூலை முடுக்குகளுக்கு எல்லாம், எங்கெங்கே தேவையோ, அங்கெல்லாம் விடுவதற்கு நீங்கள் வசதி செய்து தருவீர்களேயானால், அதனால் லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்க முடியும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே அரசு தன்னுடைய கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்து புதிய போக்குவரத்துத் தடங்களில் அதிகமான பஸ்களை விடுவதன் மூலமாக ஒரு பக்கத்தில் தொழிலையும் நாம் வளர்க்கின்றோம்; மக்கள் தேவையையும் பூர்த்தி செய்கின்றோம். அதே நேரத்திலே வேலை வாய்ப்புகளையும் பெருக்குகின்றோம். அந்த வகையிலே புதிய கவனத்தை நாம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 4-45

அதேபோன்று தொழிலாளர் நல வாரியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இத் தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளில் மிக முக்கியமானவர்கள். கடந்த கால ஆட்சியில் மிகச் சிறந்த தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளை இடம் விட்டு மாற்றியிருக்கின்றார்கள். பழி வாங்கியிருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பதிலாக திறமை குறைந்த அதிகாரிகளை 'கன்சிலியேஷன்' ஆபீஸர் சளாக நியமித்திருக்கின்றார்கள். அத்தகைய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. தொழிற் துறையிலே அமைதி காண வேண்டுமென்று சொன்னால், தொழிற் தகராறுகளை உடனுக்குடன் நல்ல முறையில் முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னால், 'கன்சிலியேஷன்' ஆபீஸர்ஸ்களுடைய முக்கியமான பணி சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே கடந்த கால ஆட்சியில், தி.மு.க. ஆட்சியிலே பழி வாங்கப்பட்ட திறமையான அதிகாரிகளை மீண்டும் அவர்களுடைய பழைய பதவியில் கொண்டு வந்து அமர்த்துவது மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர் துறையிலே சமரச நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ஐ. காளன்]

இன்றைக்கு தொழிலாளர் சமரச அதிகாரிகளை போனஸ் பிரச்சினைகள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் நள்ளி முறையில் செயல்பட முடியும். இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறையில் இருப்பவர்கள் போனஸ் கோரி பேரணி நடத்துகிறார்கள். கோவை ஜில்லாவில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போனஸிற்காகவும், ஊதிய உயர்வு மாற்றத்திற்காகவும் இன்றைக்கு கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவைகளில்லாம் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பிரச்சினைகளையெல்லாம் ஒரு சுமுகமான முடிவிற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னால், தொழிற் துறையிலே கதவடைப்பு ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், லேபர்டிபார்ட்மெண்டினுடைய வேலை மிக மிக முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. அந்த வகையிலே அமைச்சரவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பழி வாங்கப்பட்ட அதிகாரிகளை, புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் அமர்த்தப்பட்ட அதிகாரிகளை மீண்டும் நீங்கள் பழி வாங்கலை நிறுத்தி, அவர்களை பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வந்து, தொழிற் தகராறுகளை சுமுகமான முறையிலே தீர்ப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று தான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு இன்றைக்கு தொழில் நீதிமன்றங்கள், லேபர் கோர்ட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, பிரின்சிபிள் கோர்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலாக இருந்தாலும் சரி, சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலும், 4 லேபர் கோர்ட்டுகளும், ஒரு பிரின்சிபிள் லேபர் கோர்ட்டும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கின்றபோது, ஏறக்குறைய 10,000 வழக்குகள் அங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மாதத்திற்கு 10 வழக்குகள் தான் அங்கே பைசன் செய்யப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலையினைப் பார்க்கிற பொழுது இந்த 10,000 வழக்குகளை ஒரு தீர்மானத்திற்கு, ஒரு முடிவிற்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்னும் பல்லாண்டுக் காலத்திற்கு தொழிலாளர்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அத்தகைய நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் அங்கே தொழில் கோர்ட்டுகளிலே தொழில் நீதிமன்றங்களாலே போடப்பட்டக் கூடிய ஜட்ஜுகள் இன்றைக்கு ஜூரில்லர்களாக, சிவில் வழக்குகளையும், கிரிமினல் வழக்குகளையும் நடத்துபவர்களாகவும் அங்கே பெரும்பாலும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜட்ஜுகள் தொழில் வழக்குகளை, தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பல மாதங்கள் ஏற்படுகின்றது. பல மாதங்கள் ஏற்பட்டு புரிந்து கொண்ட பிறகு, திடீரென்று அவர்களுக்கு வேலை மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. அத்தகைய நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு பெருவாரியான வழக்குகள் தொழில் நீதிமன்றங்களிலே தேக்க நிலையை அடைந்திருக்கின்றன.

[திரு. ஜி. காளன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

எனவே அமைச்சரவர்கள் அதற்காக ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து 'இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்ட்டினுடைய' விதிமுறைகளை மாற்றி, இந்த லேபர் விஷயங்களிலே நன்றாக வாதாடக் கூடிய, சிறப்பு வாய்ந்த, திறமை வாய்ந்த வக்கீல்களையோ, அல்லது தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை புரிந்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவோ, அங்கே ஜட்ஜ்களாக நியமிப்பார்களேயானால், விரைவான முறையிலே, சிறந்த முறையிலே தீர்ப்பதற்கும், உடனுக்குடன் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய முறை ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கே ஜட்ஜ்களாக வருகின்றவர்கள் தங்களுக்கு பிரமோஷன் ஆப்பர்ச்சனிட்டீஸ் கெட்டுவிடுகின்றது என்று நினைக்கிறார்கள். மற்ற கோர்ட்டுகளிலே இருந்தால் தங்களுக்கு அதிகப்படியான வாய்ப்புகள் இருக்கும். இங்கே தொழில் நீதிமன்றங்களிடம் வருகின்றபோது தங்களை பாதிக்கின்றது என்று கருதுகின்றார்கள். எனவே நிச்சயமாக இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் தொழில் நீதிமன்றங்களில், தொழில் கோர்ட்டுகளில் தேங்கிக் கிடக்கக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகளை உடனடியாக ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய வகையில் அங்கே திறமை வாய்ந்த, இந்தத் துறையிலே நல்ல தேர்ச்சி பெற்ற நல்ல வக்கீல்களை அல்லது அதற்குண்டான முறையிலே ஜட்ஜ்களாக நியமிப்பதற்கு முயற்சி வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு தமிழக அரசாங்கம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின்படி ஏறக்குறைய 41,000 தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் 50 சதவீதம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்கிறது. பாக்கி 25 சதவீதம் டெம்பெரரி 'கேஷுவலாக' வைத்துக் கொள்கிறார்கள். பாக்கி 25 சதவீதத்தை 'காண்டிராக்ட்' தொழிலாளர்களாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சட்டத்தை தொழிலாளர் அமைச்சகம் கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படி அந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது காண்டிராக்ட் கேஷுவல் லேபர் என்று மட்டும் இல்லாமல் அப்பிரண்டிஸ் என்ற முறையிலேயும் வருகிறபோது அவர்களுக்கு சம உதய சட்டத்தின்படி சம்பளம் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் மிக மிக

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ஜி. காளான்]

குறைந்த கூலி கொடுக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலை யிலே பார்க்கிறபோது பதிலி என்ற முறையிலேயும், டெம்பரரி என்ற முறையிலேயும் ஒவ்வொரு மில்களின் கேட்டிலும் 100க் கணக்கான தொழிலாளர்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூபாய் 100 கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மில்லே, 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்; ஒரு மில்லே, 12 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் இன்னொரு மில்லே. இப்படிப்பட்ட முறையிலே தொழிலாளர்களிடம் இன்றைக்கு நிர்வாகங்கள் அத்துமீறி நடந்துக் கொள்வது மட்டுமல்லாமல் அவர்களை சுரண்டக் கூடிய நிலைமையும் இன்றைக்கு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் நல அமைச்சகம் தொழிலாளர்களுக்கு நீதி கிடைக்க கூடிய வகையிலே எங்கெங்கே எல்லாம் தொழிற்சாலைகளிலே நிரந்தர வேலைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் நிரந்தர தொழிலாளர்களை போட வேண்டும் என்ற முறையிலே கண்டிப்பான உத்தரவுகளை போட்டு பின்பற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 4-50

அதேபோல தொழிலாளர் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு, அவர்களுடைய சமூக நலன்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆப் பேக்டரிஸ்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். தொழிலாளர்களும், தொழிற்சங்கங்களும் குறைபாடுகளை அனுப்புகிறார்கள். விசாரணைக்கு செல்லக் கூடிய நிலையில் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆப் பேக்டரிஸ் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் தொழிற்சங்கங்களை கலந்து ஆலோசிக்கிறாரா அல்லது அந்தப் புகார் மனுக்கள் கொடுத்தவர்களை அழைத்துப் பேசுகிறாரா என்று பார்த்தால் கிடையாது. நேராக நிர்வாகத்திடம் போகிறார்கள் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் இஷ்டத்திற்குப் போய் விடுகிறார்கள். எந்தப் பிரச்சினையும் தீருவது இல்லை. இதனால் அது வேறு விதமான நிலைமைகளிலே தொழிலாளர்களை பழி வாங்கக் கூடிய நிலைமையிலே அது சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பேக்டரிஸ் ஆக இருப்பவர்கள் அந்த இலாகாவிற்கு உண்டான நிலைமைகளை காப்பவர்களாக இருப்பதற்கு கண்டிப்பான முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அவர்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றிட வழி செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று தொழிலாளர் நல வாரியம் மூலமாக தொழிலாளர்களிடத்திலே இருந்து 2 ரூபாய் சந்தா வாங்குகிறார்கள். நிர்வாகம் 4 ரூபாய் கொடுக்கிறது, அரசாங்கம் 4 ரூபாய் கொடுக்கிறது. அப்படிச் கோடிக் கணக்கில் ரூபாய். . . .

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகிற உறுப்பினர்கள் அனைவருமே தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளோடு தொடர்புள்ள தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே ஒவ்வொருவரும் ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள்ளாக முடித்துக் கொள்வது நல்லது. அதற்கு மீறி பேசிக் கொண்டே இருப்பீர்களேயானால், உங்களை நிறுத்துவதும் கஷ்டம்—தொழிற்சங்க வாதிகளை.....

திரு. ஜி. காளன் : ஆசியாவிலேயே பெரிய தொழிற்பேட்டை வில்லிவாக்கத்திலே இருக்கிறது. இங்கே பேசுவதில் நான் மட்டும் தான் தொழிற் சங்கத் தலைவன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்குப் பேசுகிற அத்தனை பேரும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மிகுதியாக இருக்கிற தொகுதிகளைச் சார்ந்தவர்கள். ஆகவேதான் சல்லுகிறேன். உங்களை நிறுத்துவதும் கஷ்டம். ஆகவே நீங்க ளாகவே நேரத்தைக் கருதிப் பேச வேண்டும்.

திரு. ஜி. காளன் : இன்றைக்கு தொழிலாளர் நல வாரியம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை வசூலிக்கிறது. அந்த நிதியிலிருந்து தமிழக அரசாங்கம் பல கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்கள் சமூகப் பாதுகாப்பிற்காகத்தான் அங்கே சந்தா செலுத்துகிறார்களே தவிர தமிழக அரசுக்கு சொத்து சேர்ப்பதற்காக அல்ல. எனவே கட்டிடங்கள் என்று சொன்னால் தமிழக அரசினுடைய மானியக் கோரிக்கையில் தான் கட்ட வேண்டும். ஆனால் வரக்கூடிய சந்தாக்களை அங்கே பட்ட தீரிகளை உருவாக்குவதற்கும், தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் கல்வி கற்பிக்கவும் செலவிட வேண்டும். தையல் போன்றவைகளில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கும் ஏதோ ஒரு சிறு உதவியாக ரூ. 70 ரூபாய் 25 என்று தருகிறார்கள். எனவே அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அந்த உதவித் தொகைகளை கணிசமாக அதிகரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பல்வேறு அங்கத்தினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்களுடைய தொகுதிலே கல்லூரி வேண்டும்; பாவி டெக்னிக்ஸ்குள் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிதியிலே அதிகப்படியான பணங்கள் இருப்பதால் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே வில்லிவாக்கம் தொகுதியிலோ அல்லது கோயம்புத்தூர் பகுதியிலோ அல்லது இன்னும் பல இடங்களிலோ அந்தக்கல்லூரியையோ பாவி டெக்னிக்ஸ்களுையோ கட்டலாம் என்று நான் கூறிக் கொள்வேன். அது தொழிலாளர்களுக்கும்

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. ஜி. காளன்]

உதவியாக இருக்கும்; அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் பிரச்சினைகள் தீருவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் ஆலோசனையாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல தொழிலாளர் மையங்கள் என்று வருகிறபோது ஒரு சில இடங்களில்தான் அந்த சலுகைகளை நீங்கள் விஸ்தரித்து இருக்கிறீர்கள். எங்கெங்கெல்லாம் தொழிற்கூடங்கள் இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் அதை நீங்கள் சுண்டிப்பாக விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 4-55

அதேபோல ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையை பார்க்கிறபோது அது இன்றைக்கு மிகப் பெரிய அலங்கோலமாக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே தொழிலாளர்களும் சந்தா செலுத்துகிறார்கள். முதலாளிகளும் காண்டிரிபியூஷன் என்ற வகையில் இரண்டு மடங்கை செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் அங்கே பார்ச்சு கிறபோது; அய்யனாவரத்திலே இருக்கிற மருத்துவமனையையோ அல்லது கோயம்புத்தூரிலே இருக்கிற மருத்துவமனையையோ அல்லது மற்ற மற்ற இடங்களில் இருக்கிற மருத்துவமனைகளைப் பார்க்கிறபோது அரசு பொது மருத்துவமனைகள் இருக்கிறதைவிட மோசமாக இருக்கின்றது. தொழிலாளர்கள் மாதா மாதம் 70 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று அதற்கு காண்டிரிபியூஷன் கொடுக்கிறபோது அங்கே பிரத்தியேகமான, வசதிகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஈ.எஸ்.ஐ மூலம் அளிக்கப்படும் வைத்திய வசதிகள் அரசு பொது மருத்துவமனைகளையிட சீர்கெட்டு உள்ளது. அதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் பேமென்ட் மெம்பர்ஸுக்கும் அங்கே டீர்ட்மென்டே பண்ணுகிறோம். அதனால் மொத்தமாக மோசமாக போய் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இல்லாமல் இன்ஷூர்டு பெர்சன்ஸ்காவது ஒரு விசேஷ மருத்துவ வசதியைத் தரக்கூடிய வகையிலே நீங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். கே.கே. நகரில் இருக்கக் கூடிய ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையை இன்றைக்கு காப்போரேஷன் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தரமான உணவு போடுகிறார்கள்; நல்ல தரமான மருத்துவ வசதி கொடுக்கிறார்கள்; அந்த முறையிலே அதே போன்று நம் தமிழக அரசின் கீழ் வரக்கூடிய அந்த மருத்துவமனைகளையும் சுகாதார முறையிலே பார்ப்பதற்கும், அங்கே சிறந்த மருத்துவர்களை நியமிப்பதற்கும், சிறந்த மருத்துவ வசதிகளை கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மூடப்பட்ட மில்களை நாம் பார்க்கின்றபோது இந்த தொழிலாளர் அமைச்சருடைய ஆலோசனையில் அதிகப்படியாக ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

[திரு. ஜி. காளன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

ஒவ்வொரு அரசாங்கம் வருகின்றபோதும் மூடப்பட்ட மில்களை நாங்கள் திறப்போம் என்ற வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்கள். வசந்தா மில், ராதாகிருஷ்ணா மில், மது மில், ஜெயலட்சுமி மில் போன்ற மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு பூராவும் ஏன் போகிறீர்கள்? பிறகு நீங்களே பேசி, அமைச்சரே பதில் சொல் கின்ற அளவிற்கு போய்விடும்.

திரு. ஜி. காளன்: தலைவர் அவர்களே, மூடிய மில்களை ஆக்கப்பூர்வமாக தமிழக அரசு திறப்பதற்கும், திறக்கின்ற வரை மிலே அந்த பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு கணிசமான நிவாரணம் வழங்குவதற்கும் முன்வர வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மால்கோ என்று மேட் டூரிலே ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அது மிக முக்கியமான மிர்ச்சினை. அந்த தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துகின்றபோது அங்கே மின்சாரம் கணிசமாகச் சீப்பர் ரேட்டிலே கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. அலுமினியம் தயாரிப்பதற்கு மின்சாரம்தான் மூலப் பொருள் ஆகும். அந்த மின்சாரத்திற்கு கடந்த தி.மு.க. ஆட்சியிலே அதிகப்படியான ரேட்டை ஏற்றியது மட்டுமல்லாமல் அந்த தொழிற்சாலையினுடைய மொத்தக் கடனையும் ஒரேயடியாக கட்டினால்தான் மின்சாரம் தருவோம் என்று சொன்ன நிலையினால் இன்றைக்கு மால்கோ தொழிற் சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தமிழகத்திலே மிக முக்கியமான அலுமினியத்திற்கு இன்றைக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்கனவே அரசு அளித்த அந்த உறுதி மொழிப்படி அதற்குண்டான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அங்கே உடனடியாக அந்த அலுமினியம் உற் பத்திச் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர் கள் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்த பட்சக் கூலி என்பது மனிதன் உடலிலே உயிரைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு, ஒட்டி வைத் துக் கொள்வதற்கு என்பது தான் குறைந்த பட்சக் கூலி. ஆனால் அப்படிப்பட்ட குறைந்த பட்சக் கூலி ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் வேறுபடுகின்றது. அத்தகைய நிலைமை இல்லாமல் தமிழகம் பூராவும் எல்லாவிதமான குறைந்த பட்ச கூலி சட்டத்தையும் ஒரே மாதிரியாக அமைக்க வேண்டும். குறிப்பாக 15 ரூபாய் என்பது இன்றைக்குள்ள விலைவாசி ஏற்றத்திலே போதாது, அதை அதிகரித்து 30 ரூபாயாவது தினக் கூலியாக நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய வகையில், எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ஜி. காளன்]

பட்சக் கூலியைத் தக்கவாறு மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி, உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வெ. பழனிசாமி :

திரு. வெ. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை தந்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், கடந்த தி.மு.க.வினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே, தொழிலாளர்களுக்காக புரட்சித் தலைவர் அரசால் அளிக்கப்பட்ட இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டதை, மீண்டும் இந்த ஆட்சியிலே கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்ததற்கு ஒட்டு மொத்தமாக தொழிலாளர்களுடைய சார்பாக எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

திருப்பூரில் இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்காக அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அந்த தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்திற்கு தளவாடங்கள் போதாமையாக இருக்கின்றன என்பது பல்வேறு கட்டங்களில் குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்டன. தளவாடங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியை, வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு அந்த தொழிற் பயிற்சி நிலையம் தற்போது வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அந்த வாடகை மிக அதிகமாக இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்து வருவதால் அந்த அரசினர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை தொழிலாளர் சேம் நல நிதியிலிருந்து சொந்தமாக கட்டித் தருவதற்கு உண்டான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 5-00

பொதுவாக திருப்பூர் நகரத்தில் பணியன் தொழிலிலும் ஜின்னிங் பேக்டரி தொழிலிலும் மிக அதிகமான பெண்கள் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 25 ஆயிரத்திலிருந்து 30 ஆயிரம் பேருக்கும் மிக அதிகமாக பெண் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்ற நகரமாக திருப்பூர் நகரம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் இரவு நேரங்களில் பெண்கள் பணியாற்றக் கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தாலும் கூட காலத்தின் சூழ்நிலையின் காரணமாக, அந்த குடும்பங்களின் சூழ்நிலையின் காரணமாக இரவு நேரங்களில் 9, 10 மணி வரை பணியாற்ற வேண்டிய

[திரு. வெ. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

நிலைமையை முன்னிட்டு அவர்கள் இரவு நேரங்களில் பணியாற்றிவிட்டு வீடு செல்வதற்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அற்ற சூழ்நிலையின் காரணமாக அவர்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து வசதிகளை இந்த அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதைப் போல சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலையின் சார்பாக அந்த ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தாலும் கூட திருப்பூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்து தொழிற்சாலைகளும் உயர்ந்த அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ இல்லை. சின்னஞ்சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக இருப்பதால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் மூலமாக செய்வது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் போக்குவரத்துத் துறையின் மூலமாக ஏரளவுக்கு செய்து தரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு அரசு துறையில் பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்ற நிலையை எடுத்து இருக்கிற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு ஆலைகளில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பெண் தொழிலாளர்கள் கடந்த 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உதாரணமாக மதுரையில் உள்ள மதுராநிலம், திருப்பூரில் உள்ள தனலட்சுமி மில்ஸ், எஸ்.ஆர்.சி. மில்ஸ் போன்ற பஞ்சாலைகளில் மிக அதிகமான பெண் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இன்றைக்கு புதிய பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்புத் தராமல் ஏற்கனவே பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிற பெண் தொழிலாளர்களை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவர்கள் இன்றைக்கு வேலை நீக்கம் செய்து பெண் தொழிலாளர்களே வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு வாய்ப்பு அற்ற ஒரு சூழ்நிலையை இன்றைக்கு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிற, பெண்களுக்கு சம வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று கோருகிற நமது புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசின் வேண்டுகோளின்படி 30 சதவீதம் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திருப்பூர் நகரத்தில் இன்றைக்கு சின்னஞ்சிறியவர்கள் எல்லாம் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 8 வயது முதல் 60 வயது வரையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் பணியாற்றக்கூடிய அளவுக்கு பல்வேறு வகையான தொழில் சூழ்நிலைகள் திருப்பூர் நகரத்தில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக 8 வயது முதல் 12, 14, 20 வயது வரையில் உள்ள இளைஞர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்றைக்கு திருப்பூர் நகரத்தில் 25 சதவீதம், 30 சதவீதம் பேர்கள் சின்னஞ்சிறியவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வெ. பழனிச்சாமி]

கிறார்கள். சிவகாசியைப்போல. ஆனால், தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய அந்த தொழிலாளர்கள் கல்விச் சாலைக்குச் செல்ல முடியாமல் வறுமையின் காரணமாக, குடும்ப சூழ்நிலையின் காரணமாக அவர்கள் நேராக வேலை வாய்ப்புத் தேடி அங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்தபட்ச ஆரம்ப கல்வி கூட அவர்களுக்கு இல்லாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றித்தான் அந்த குடும்பத்தை காப்பற்ற வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் அவர்கள் அங்கே பணியாற்றிய நேரம் போக நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மணி நேரமாவது அவர்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டாயமாக கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி அவர்களுக்கு, கல்வி கற்க செல்ல முடியாத பாவப்பட்ட ஜென்மங்களாக இருக்கின்ற அந்த சின்னஞ்சிறிய தொழிலாளர்கள், சின்னஞ்சிறிய சிறுமிகளுக்கு எல்லாம் அந்த கல்வியை கற்கிற ஒரு வாய்ப்பை இந்த அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற முறையில் அவர்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றும் இல்லை. ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் அங்கே பணியன் பேக்டரி, பவர்லூம் பேக்டரி, ஜின்னிட் பேக்டரி, பாத்திரத் தொழில் போன்ற பல்வேறு தொழில்கள் சூழ்ந்து இருக்கிற பகுதியில் இன்றைக்கு வீட்டு வசதி இல்லாமல் தனித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. தாம் சம்பாதிக்கிற ஊதியத்தில் குறிப்பிட்ட விகிதத்தை வீட்டு வாடகையாக தரவேண்டிய நிலைமையின் காரணமாக அங்கே தொழிலாளர்களுக்கு மாத வாடகை அடிப்படையிலோ அல்லது பணத்தை தவணை முறையில் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கும் முறையிலோ 10 ஆயிரம் வீடுகளையாவது தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனியாக கட்டிக் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலையை அருமை தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்து, கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பத்திரிகை நண்பர்கள் எல்லாம் பழக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் செய்தித்தாள்களில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஊதிய போர்டால் தரப்பட்ட அந்த சலுகைகளை பல்வேறு பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு அந்த சம்பள உயர்வை வழங்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் ஹவுசிங்

[திரு. வெ. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

பூனிட் வீட்டு வசதி கேட்டு அரசுக்கு முறையீடு தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் காலத்தில் அந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் நாட்டில் பல்வேறு கருத்துக்களை உருவாக்கித் தருகிறார்கள், எங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பத்திரிக்கையாளர்களை ஊக்கப்படுத்துகிற வகையில் அவர்களுக்கு ஊதியங்கள் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதிரி தொழிலாளர்களாக இருக்கின்ற கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டும் கூட இன்றைக்கும் பல்வேறு இடங்களில் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமைகளைப் போல சட்டப்படி சம்பளங்கள் வழங்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமைகளை பல்வேறு கட்டங்களில் பார்க்கிறோம்.

மாலை 5-05

இன்றைக்கு கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் ஊருக்கு ஊர், நகரத்திற்கு நகரம் வித்தியாசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் ஆகவே, அவர்களுக்கு முறையான, ஏற்கெனவே சட்டப்பிரகாரம் உருவாக்கிய சம்பளத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும். குறிப்பாக, கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வசந்தா மில்ஸ், இராதாகிருஷ்ணா மில்ஸ், காவேரி ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், மதர்ஸ் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் போன்ற ஆலைகள் வெகுநீண்ட நெடுங்காலமாக மூடிக்கிடக்கின்றன. அரசினுடைய குறிப்பிலே அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை, பல்வேறான முறையிலே, விவரிக்கப்பட்டு இருப்பதை நான் படித்திருந்தாலும் அவை எழுத்தளவிலே நின்றுவிடாமல் மிக வேகமாக முடித்து நம் முடைய புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகளே இல்லை என்கிற நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல தொழிலாளர்களுடைய வழக்குகள் இன்றைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் அந்த வழக்குகளெல்லாம் ஆமைவேகத்திலே சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வது என்று சொன்னாலே பயப்படுகிறார்கள். எப்படியாவது ஒரு கட்டைப் பஞ்சாயத்து பண்ணியாவது காசை வாங்கிக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமே தவிர நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று நீதியை நாம் எதிர்பார்ப்பது என்பது, அதற்குள் நம் முடைய காலமே முடிந்துவிடும் என்ற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வெ. பழனிசாமி]

கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு, தொழிலாளர்களுடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கென்றே ஸ்பெஷலாகவே, அதிக பட்சமான நீதிமன்றங்களையும், நீதிபதிகளையும் நாம் உருவாக்கித்தரவேண்டும். இப்படியே காலங்கள் நீடிக்குமேயானால் அந்த வழக்குகள், தேங்கிக் கிடக்கின்ற வழக்குகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். இப்போது தீபாவளி நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை, போனஸ் பிரச்சினையின் காரணமாக தொழிற் தகராறுகள் ஆங்காங்கே உருவாகி நிலைமைகள், பொதுவாகவே இந்த நேரத்திலே ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒரு கட்சியை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. போனஸ் பிரச்சினையில் தகராறுகள் வரும் என்று தெரிந்திருந்தம்கூட இறுதி நேரத்திலே, 10, 15 நாட்கள் இருக்கும்போது போனஸ் தகராறுகளை உருவாக்குவது, எப்படியாவது அதை வேலைநிறுத்தமாக உருவாக்குவது, அதிலே அரசியல் ஆதாயம் தேடுவது என்கிற நிலைமையிலேயல்லாம் சில கட்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, போனஸ் தகராறு வரும் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த நிலைமை. அதை ஆரம்பத்திலேயே தீர்க்கவேண்டுமென்ற நிலையோடு, அரசு முன்னின்று செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, எந்தப் பிரச்சினைகளும் வராதவாறு நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகவே, தொழிற்சங்க வர்க்கம் என்பது இன்றைக்கு பல்வேறு கட்டங்களில் பல்வேறாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக, என்னுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்க அமைப்பு என்பது இன்றைக்கு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு சிலபகுதிகளில் செயல்படுகின்றன. ஆனால் சட்டமே தெரியாத தொழிற்சங்கத் தலைவர்களெல்லாம் இன்றைக்குப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே, சிறு பகுதிகளிலே, 10 பேர், 15 பேர் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிற ஒரு பகுதியில் யாரோ ஒருவன் அங்கே நன்றாக வாய் பேசக்கூடியவனாக இருந்தால், அவன் தொழிற்சங்கத் தலைவனாகி விடுகிறான். தொழிலாளர் சட்டங்கள் விதிமுறைகள் தெரியாமல் அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்வதும், அவர்களை பலாத்காரப்படுத்துகின்ற நிலைமைகளும் உருவாகின்றன. ஒரு பக்கம், தொழிலாளிக்காகப் பேசுகிறான் என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருந்தாலும், அந்தத் தொழில் பட்டுப்போய்விடுகிறது. இன்றைக்கு, தமிழ்நாடு முழுவதும், பல்வேறான இடங்களிலே தொழில்கள் நடக்கின்றன. உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், ஜின்னிங் பேக்டரி என்று வைத்துக்கொள்வோம்; பனியன் பேக்டரி என்று வைத்துக்கொள்வோம், அந்தந்த ஊர்களுக்கு ஏற்றபிரகாரம் கூலிகள் இன்றைக்கு வித்தியாசப்படுகிறது. திருப்பூரை எடுத்துக்கொள்வோமானால், திருப்பூர் தொழிற்சங்கம் நிறைந்த பகுதி, அங்கே இருக்கிற தொழிற்

[திரு. வெ. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

சாலைகளிலே உரிமையோடு போராடி அதிகபட்சம் ஊதியங்களையும் உரிமைகளையும் பெறுகிறார்கள். அதே தொழில் இன்னொரு ஊரிலே இருக்குமானால் அங்கே தொழிற்சங்க நடவடிக்கை இல்லாமல் இருக்கின்ற ஒரு காரணத்தினாலே அங்கே கூலி உயர்வும் இதர உரிமைகளும் இல்லை. இந்த வித்தியாசத்தின் காரணமாக ஒரு பகுதியிலே உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. இன்னொரு பகுதியிலே உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கிறது. உதாரணமாக ஜின்னிங் பேக்டரியை எடுத்துக் கொண்டால் திருப்பூரிலே அதிகபட்சமான கூலி, உரிமைகள் தரப்படுகின்றன. ஆனால் தேனி, போடி போன்ற பல்வேறு பகுதிகளிலே உள்ள ஜின்னிங் பேக்டரியினுடைய அந்தச் சம்பள உயர்வு வித்தியாசப்படுவதால் உற்பத்திச் செலவு இங்கே அதிகமாகி, அங்கே குறைந்துவிடுகிறது. இதனால் எதிர்காலத்திலே அதிகமாக இருக்கிற இடத்திலே தொழிற்சாலை பாதிக்கப்பட்டு அந்தத் தொழிற்சாலை முடமாக்கப்படுகிற நிலைமையும், உரிமைகளை பெறமுடியாத இடங்களிலே தொழிற்சாலை நன்றாக இருக்கிற சூழ்நிலைகளும் இன்றைக்கு உருவாக்கக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, எந்தத் தொழிற்சாரை வந்தாலும், தமிழ்நாடு முழுவதும், ஒட்டுமொத்தமாக ஒரேமாதிரியாக இருக்கிற நிலைமை இருக்குமேயானால், உற்பத்திச் செலவு ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். தொழிலும் பாதிக்கப்படாது. தொழிலாளர்களிடையே நலனும் பாதிக்கப்படாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் பல்வேறு பகுதிகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அதேபோல, பவர்லூம் தொழிலிலும், இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பவர்லூம் தொழிலாளர் தொழிற்சங்கத்தினுடைய அரங்கத்திலே பணியாற்றக்கூடிய பவர்லூம் தொழிலாளர்களுக்கு அங்கே சம்பள உயர்வு, போனஸ், இதர சலுகைகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனால் தொழிற்சங்கத்தினுடைய ஆக்டிவே கட்டுப்பாடான பகுதிகள், தொழிற்சங்க அரங்குகள் அமைக்க முடியாத பகுதிகளிலே அதேபோன்ற உரிமைகள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் இந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற பேக்டரிகள் மாறவேண்டிய சூழ்நிலையும், தொழில் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் இன்றைக்கு உண்டாகிக்கொண்டிருக்கின்றன.

மாலை 5-10

இன்றைக்கு ஓட்டல் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பல்வேறு நிலைமைகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் கொத்தடிமைகளைப் போல வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஓட்டல்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. வெறும் சாப்பாட்டைப் போட்டுவிட்டால் போதும் என்ற நிலைமைகளெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வெ. பழனிசாமி]

காகப் பல்வேறு சட்டங்கள் போடப்பட்டும், இன்றைக்கு அவர் களுடைய உரிமைகள் ஆங்காங்கே பறிக்கப்பட்டு வருகின்றனவே தவிர ஒட்டுமொத்தமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, புரட்சித் தலைவரவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். கொள்கையளவிலே நான் அதைச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகத் தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர் என்பவர், அந்தத் தொழிலாளர்களைப் புரிந்துகொண்டவர்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களின் மத்தியிலே வாழ்ந்தவர்கள், அந்தத் தொழிலினுடைய தன்மைகளைப் புரிந்துகொண்டவர்கள், தொழிற்சங்கத்தினுடைய தலைவராக வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் எதிர்த்தாலும், ஆனால் எதிர்காலத்திலே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்தால் தான் தொழில் நலனும் பாதிக்கப்படாது; தொழிலாளர்களினுடைய நலனும் பாதிக்கப்படாது. ஆனால், ஆங்காங்கே இருக்கின்ற கட்சிகளின் பிரச்சினைகளை முன் வைத்துக்கொண்டு, தொழிற்சங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தெரியாமல், தொழிலைப் பாதிப்பதற்குரிய சூழ்நிலையெல்லாம் இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், தொழிற்சங்கத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் குறைந்தபட்சம் அந்தத் தொழிலினுடைய தன்மைகளை ஓரளவுக்காவது தெரிந்து கொண்டவர்கள், அந்தத் தொழிற்சங்கத்தினுடைய அரங்கத்திலே பணியாற்றினால்தான், ஓரளவுக்கு அந்தத் தொழிலினுடைய நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும் இருக்கக்கூடியவர்கள், இரண்டிலும் ஒரே கண்பார்வையாக, அந்தத் தொழிலினுடைய தன்மைகள், இலாப நட்டங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல், குறிப்பாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாங்க வேண்டுமென்ற முறையிலேயே, உரிமைகளுக்காகப் போராட வேண்டும் என்ற முறையிலேயே செயல்படுவதால் அந்தத் தொழிலும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, தொழிற்சங்கத்திலே அரங்கத் தலைவராக வரக்கூடியவர்கள், புரட்சித் தலைவருடைய கருத்துக்களின் பிரகாரம் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றியவர்கள், அந்தத் தொழிலாளியாக இருந்தவர், அந்தத் தொழில்களினுடைய தன்மைகளைப் புரிந்தவர், தொழிற்சங்கத்தினுடைய தலைவராக வருவதன் மூலமாக அங்கே அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள், அரசியல் பிரச்சினைகள் தலைதூக்காமல், உண்மையான தொழிலாளர்களினுடைய நலன் பேணிப் பாதுகாக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கட்டி

[திரு. வெ. பழனிசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

களுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கே அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாகப் பிரச்சினைகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வெ. பழனிசாமி, முடியுங்கள்.

திரு. வெ. பழனிசாமி : உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொண்டு, புரட்சித் தலைவரினுடைய ஆட்சியினுடைய காலத்திலே, திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்களுடைய நீண்ட நெடு நாளைய கோரிக்கையான பஞ்சப்படியைப் பெற்றுத் தந்து, அன்றைக்குத் தொழிலாளர்களினுடைய வாழ்க்கையிலே விளக்கேற்றி வைத்தார்கள். அதைப்போல, புரட்சித் தலைவரினுடைய அரசுக் காலத்திலே, திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் போன்ற பல்வேறு அத்தியாவசியமான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று அவர்களின் சார்பாகக் கேட்டு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. செ. கு. தமிழரசன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை மானியத்தின்மீது இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேரத்தின் அருமை கருதி, என்னுடைய உரையை மிகச் சுருக்கமாக நிறைவு செய்து கொள்ளுவேன்.

ஒரு நாடு வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் தொழில் துறையிலே அந்த நாடு வளர்ச்சியடைய வேண்டும். தொழில் துறை வளர வேண்டுமானால் தொழிலாளர் நலன் செம்மையாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அந்த வகையிலே தொழிலாளர் நலத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களை இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனாலும்கூட, ஒரு முக்கியமான கொள்கைப் பிரச்சினையை நாம் நீண்டகாலமாக நிறைவேற்றாமலேயே இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்திலேயே தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்திலே

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

பங்கு பெறுகின்ற வகையிலே நாம் தொழிலாளர் நலத்தைப் பாதுகாப்பதை நம்முடைய அரசின் முழு முக்கியக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் சுதந்திரத்தைப் பெற்று போதே வற்புறுத்தினோம். ஆனாலும்கூட, இதுவரையிலே எந்த அரசும் இதை முற்படுத்துவதற்கு முன் வரவில்லை. மாநில அரசானாலும், மத்திய அரசானாலும், எந்த அரசுமே இன்னமும் நாம் அரசியல் சட்டத்திலே அதை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர செயல்படுத்துவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை.

நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு தருவதன்மூலம் நான் தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையான ஆர்வத்தையும், ஊக்கத்தையும் நம்மால் தர முடியும். எனவே, நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள், இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தை தமிழகத்திலே அமல்படுத்தி இந்தியாவிற்கே எடுத்துக்காட்டாக இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாலை 5-15

பொது நிறுவனங்கள் ஆனாலும், அரசு நிறுவனங்கள் ஆனாலும், எல்லா தொழிற்சாலைகளிலும் விசேஷ பிரதிநிதிகளை, அதனுடைய நிர்வாகத்திலே பங்குகொள்கிற வகையிலே புதிய சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தொழிலாளர் ஆணையகத்திலே, பெண்களுக்காக ஒரு தனிப் பிரிவைச் செயல்படுத்தி இருப்பதை, நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்குப் பார்த்தால், அது ஒட்டலா னாலும், ஜவளி அங்காடிகள் ஆனாலும், எந்த நிறுவனம் ஆனாலும், அங்கெல்லாம் “சேல்ஸ்மேன்” என்கின்ற வகையிலே, “ரிசப்ஷனிஸ்ட்” என்கிற வகையிலே, பெண்கள்தான் காட்சிப் பொருட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் வர்த்தக நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றிலும் கண்கூடாகப் பார்க்க முடியும். ஒரு 500 ரூபாய்க்கும், 600 ரூபாய்க்கும், படித்து பட்டமில்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற பெண்கள் ஆதரவற்ற பெண்கள் இன்றைக்கு எல்லா வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் கர்ட்சிப் பொருட்களாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய வேதனையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே, நம்முடைய தொழிலாளர் ஆணையகத்திலே, பெண்களுக்கு ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தியிருப்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் இன்றைக்கு எட்டு மில்கள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. சென்னையிலே கூட பி. & சி. மில்லும், ஸ்டான்லர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, ஏறத்தாழ 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் வடசென்னை என்றாலே நமக்கு நினைவுக்கு வருவது பி. அன்ட். சி. மில் தான். பெரம்பூர் என்றாலே உடனே நினைவுக்கு வருவது பி. அன்ட். சி. பில்தான். ஆக அவ்வளவு புராதனம் மிக்க அந்த பி. அன்ட். சி. மில் இன்றைக்கு மூடப்பட்டு, 8,000-க்கும் மேலே தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் பல குடும்பங்கள் இன்றைக்கு வேதனையில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பி. அன்ட். சி. மில்லைத் திறப்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சிறப்பான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சிபடைகிறேன். த்விர, விரைவில் இவைகளைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

குழந்தைத் தொழிலாளர்கள், பெண் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மிக அதிகமான வகையிலே தொழிற்சாலைகளிலே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். சிவகாசி போன்ற பகுதிகளிலும், குடியாத்தம் போன்ற பகுதிகளிலும், பட்டாசு தொழிற்சாலைகளிலும், தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளிலும் மிக அதிகமான சிறுவர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களை இப்படிப் பயன்படுத்துவதும், ஆண்டுக்கொரு முறை 40 பேர் அல்லது 50 பேர் விபத்தில் இறப்பதும் வாடிக்கையாகிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்குப் பின்னாலே, நாம் கமிஷன் போடுகிறோம்; விசாரிக்கிறோம். ஆனால், முடிவில் எந்தத் தொழிற்சாலையும் இதுவரையிலே மூடப்பட்டதாக இல்லை. எனவே, குழந்தைத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துகிற எந்தத் தொழிற்சாலையானாலும், எந்த நிறுவனம் ஆனாலும் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதனுடைய 'லைசன்ஸை' ரத்து செய்து, ஒருமுறை மூடினால் தான் தொடர்ந்து குழந்தைத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு அச்சப்படுவார்கள். எனவே, குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசு கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு என்று பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்களுக்கான தொழிற்சங்கங்கள். ஆனால், விவசாயக் கூலிகளுக்கு

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தபோதும் கூட, விவசாயக் கூலிகள் வரையறுக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையிலோ, தொழிலாளர்களாகவோ இல்லை; சிதறுண்டு கிடக்கிறார்கள்.

விவசாயக் கூலிகளுக்காக நாம் இதுவரையில் எதனையும் முழுமையாகச் செய்யவில்லை என்பதை இங்கே வேதனையோடு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டம் இருக்கிறதே, அது விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. விவசாயக் கூலிகள், தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு கூலி பெறுகிறார்கள்; கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே ஒரு கூலி பெறுகிறார்கள்; வடாற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திலே ஒரு கூலி பெறுகிறார்கள், சென்னையிலே ஒரு கூலி. இப்படி, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், அங்கே இருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்களின் மன இயல்புகளுக்கேற்ப, அவர்கள் கூலி பெறுகிறார்களேயொழிய, ஒரு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம், விவசாயக் கூலிகளுக்கு என்ற வகையிலே நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. எனவே, அரசு எல்லா தாலுகா அலுவலகங்களிலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு டெபுடி தாசில்தாரையாவது நியமித்து, அல்லது தொழிலாளர் நல ஆணையரின் மூலமாக தக்க அதிகாரிகளை நியமித்து, விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஒரு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயத்தை கொடுமையாகச் செயல்படுத்தியாக வேண்டும் என்பதை இங்கே நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயக் கூலிகளுக்கு நாம் சம்பளத்தைக் கொடுத்தால்தான், தமிழகத்திலே, பசுமைப் புரட்சியைக் கொண்டு வரமுடியும். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பாடியதைப்போல, 'காடு வெளஞ்சென்ன மச்சான்; நமக்குக் கையுங் காலுந்தானே மிச்சம்' என்று இன்றைக்கும் விவசாயக் கூலிகள் உழைத்து உழைத்து ஓடாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, நல்ல கூலி விகிதத்தை அவர்கள் பெறவில்லை என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாலை 5-20

இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்திலே இன்னமும், ஆயிரக்கணக்கான துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பேரூராட்சியிலும், நகராட்சியிலும் அந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னமும் மனிதனுடைய மலத்தை மனிதனே தாக்குகிற கொடுமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான பூர்வமாக எல்லா வழிகளிலும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற நாம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியை முடித்துக் கொண்டிருக்கிற நாம், இன்னமும், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலே மனிதனுடைய மலத்தை மனிதனே தலையில் தூக்குகிற அந்த கொடுமையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பச்சத்திலே இருக்கிற கர்நாடக அரசிலே கூட இந்தக் கொடுமை

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

முழுமையாக அழிக்கப்பட்டு அங்கே, பாம்பே கக்கூஸ் என்று சொல்கிறார்களே அவைகளைத் தவிர வேறு எதையும் அங்கே உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால், இங்கே மட்டும், இந்தக் கொடுமை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக அரசு ஒழித்தாக வேண்டுமென்பதை இங்கே நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது போன்று, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிலே மூட்டை தூக்குகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கிலே இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாம் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றார்கள். இந்த மூட்டை தூக்குகின்ற தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களில் (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஏழைகள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர். அவர்கள் தான் மூட்டை தூக்குகிற தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே மூட்டை தூக்குகிற போது, விபத்திலே மறைவுற்றிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இன்னமும் அவர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே மூட்டை தூக்குகிற தொழிலை செய்பவர்களை, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிலே பணி நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளர்கள் பாதை ஓரங்களிலும் பிளாட்பாரங்களிலும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவர்களுக்கு எல்லாம் தொழிலாளர் சங்கங்கள் இல்லை. இவர்களுக்கு எந்தச் சட்டமும் உரிய பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை. பிளாட்பாரங்களிலே, புயல் காற்றானாலும், மழையானாலும், பிளாட்பாரங்களிலே உட்கார்ந்து செருப்புத் தைத்துக் கொண்டிருக்கிற வேதனையை நாம் பார்க்கிறோம். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் சி.ம.ஜி.ஆர். அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நலத்திலே தயக்கரை கொண்டு தான், செருப்பு வழங்குகின்ற திட்டத்தைத் தீண்டுகத்திலே அமல்படுத்தினார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மூம் பாமை ஒழிக்கப்படுகிறது என்றாலும், இன்னொரு விஷய செருப்பிலே இருந்தது. இந்தச் செருப்புத் தயாரிக்கிற பணியைத் துண்டிப்புத் தைக்கும் தொழிலாளர்களுடைய கூட்டுறவுச் சங்கம் துண்டிப்பு வழங்கினார்கள். அது இப்போது நின்றவிட்டது. அதைப் பற்றும் இப்போது செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அர்ச்சுனன்) :
ரு நிமிடத்தில் முடியுங்கள்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். வேலை வாய்ப்புத் துறையில் ஏராளமானோர் பதிவு செய்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். துருள் புதுக் கனியிலே சொன்னான். “கோவிலுக்குப் போவது

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

மட்டுமா மூட நம்பிக்கை, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திற்குப் போவதும் தான் மூட நம்பிக்கை'' இதை ஏன் அவன் வேதனையோடு சொன்னான் என்றால், ஆண்டுக்கணக்காகப் பதிவு செய்து விட்டு, வேலை வரும், வேலை வரும் என்று வயதைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கிற வேதனையை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். எனவே, இன்றைக்குக் கம்ப்யூட்டரைஸ் செய்யப் போகிறோம். ஊழல்களை, முறைகேடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு. இந்த நல்ல திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனாலும் கூட, வேலை வாய்ப்புத்துறை மிக மிக அதிகமான வேலை வாய்ப்புத் தருவதற்கு ஏதாவது சிறப்புத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆக, ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை இன்றைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அன்னிய தேசத்திலே வேலைவாய்ப்புத் தருவதாகப் பல நிறுவனங்கள் சொல்கின்றன. அவைகளிலே நூற்றுக்கு எழுபது சதவிகிதம் மோசடி செய்பவர்கள்தான். அதிலே பெரும்புள்ளிகள் எல்லாம் அதன் பின்னணியிலே இருக்கிறார்கள். வெளி நாட்டிலே வேலை வாங்கித் தருகிறார்கள். ஐம்பதாயிரம் கொண்டுலா, ஒரு லட்சம் கொண்டுலா என்று ஒரு கம்பெனி பெயரைப் போடுகிறார்கள்; போட்டு போடுகிறார்கள், அறிவிப்புச் செய்கிறார்கள், இலட்சக் கணக்கில் வசூல் செய்துவிட்டு அவர்கள் இல்லாமலும் போய்விடுகிறார்கள். பல பேரைக் கொண்டுபோய், பம்பாயிலோ, கல்கத்தாவிலோ விட்டுவிட்டு, அங்கிருந்து அவர்கள் ஊருக்கு வருவதற்கு முடியாமல் கொண்டு போய் விட்டுவிடுகிறார்கள். இதிலே பெரும்புள்ளிகள் பின்னணியிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, அரசே நேரிடையாக இவர்களை யெல்லாம் தணிக்கை செய்து, இவர்கள் வெளியிடுகிற ஒவ்வொரு விளம்பரத்தையும் பார்த்து அது சரிகரனா? அது உண்மைதானா என்று தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல விஷயங்கள் இருந்தாலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டுவசதி இருக்கிறது. ஆனால் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி இல்லை. போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதித் துறையின் மூலமாக அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்குவதற்கு—ஏனெனில் அவர்கள் சிறுக்குறைய அரசு நிறுவனங்களில் வேலை செய்கிறார்கள் தான். ஆயிரக் கணக்கிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்குவதற்கு—ஒரு திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும்,

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

நான் பத்திரிகை என்கிற போது இன்னொன்றையும் சட்டிக் காட்ட வேண்டும்: ஒரு பத்திரிகை அங்கே இல்லாதவர்களுக்குக் கூடச் சம்பளம் கொடுக்கின்றது. தொழிலாளரே இல்லை. உண்மையான தொழிலாளிக்கு 5.00 ரூபாய் கொடுக்கிறது. இல்லாத தொழிலாளிக்கு ஆயிரக்கணக்கிலே சம்பளம் தருகிறது. அது முரசொலி பத்திரிகை. பாவம் வேலை செய்கின்றவர்கள் இல்லாத ஏழைகள். அந்தத் தொழிலையே நம்பியிருக்கின்றவர்கள் குறைந்தபட்சச் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகையிலே வேலை செய்யாதவர்கள் எல்லாம் அந்தப் பத்திரிகையிலே வேலை செய்வதாகப் போட்டுச் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் கூட நடக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய வேலை வாய்ப்புத் துறை அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. அரங்கனன்): திரு. செ. கு. தமிழரசன் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத் திற்கு மேலாக 5 நிமிடம் கொடுத்துவிட்டேன். அடுத்து திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்.

மாலை 5-25

திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்: தலைவர் அவர்களே, நமது இதய தெய்வம் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி, தமிழக மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம், தமிழக சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே மாபெரும் வெற்றி பெற்று சரித்திரம் படைத்திட்ட வரலாற்று நாயகி அவர்களை வணங்கி என் கன்னி உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

இராணிப்பேட்டைத் தொகுதி தொழிற்பேட்டைகள் நிறைந்த தொகுதி. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வரமும் பகுதி அது. இதுவரையில் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதி ஒருவர் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினராக என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்று நமது இதயதெய்வம் இந்தத் தொகுதியை நன்கு புரிந்து வைத்துள்ள காரணத்தினால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள அந்தஸ்தைக் கொடுக்கிற வகையில் என்னை வேட்பாளராக நியமித்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரே பிரதிநிதியாக நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற அந்தஸ்தை எனக்கு அளித்துள்ளார்கள். எனவே தமிழக தொழிலாளர்களின் சார்பில் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியை உங்கள் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன். இதனால் நான் புரட்சித்தலைவி அவர்களை அடிக்கடி சந்திக்க வாய்ப்புப் பெற்றது என்று இதரகுதி மக்கள் நினைத்துக் கமார் 34,000 வாக்குகள் அதிகம் தந்து அனைத்திந்திய அண்ணா

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வெற்றிபெறச் செய்துள்ளார்கள். எனவே அருள்கூர்ந்து என்னுடைய தொகுதியை உங்களின் மேற்பார்வையில் வைத்து முன்னுரிமை தந்து முதன்முறையாக வெற்றிபெற்ற தொகுதியாக இருப்பதன் காரணத்தால் எங்கள் குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்று வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னை வெற்றிபெறச் செய்த வாக்காளர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் பி.எச்.இ.எல். என்ற தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அது மத்திய அரசைச் சார்ந்தது. அதில் அத்தியாவசியமான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். உதாரணமாக கேன்டீன் சேனிடேஷன், தண்ணீர் சப்ளை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் சுமார் 11 ஆண்டுகளாக பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரியப்படுத்தி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர தான் விரும்புகிறேன். மேலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நிலம் கெட்டுத்து வந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தும் இதுவரையில் அது பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. சுமார் 300-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பின்றி அங்கே அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நமது அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டும். குறிப்பாக நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் யுனைட்டட் இன்டியா பேரிங் என்ற கம்பெனி இராணிப்பேட்டை, சிப்காட்பகுதியில் உள்ளது. சுமார் 7½ ஆண்டுக்காலமாக மூடியிருக்கும் இந்த ஆலை சுமார் 200 தொழிலாளர்களுக்குரிய பணத்தை அளிக்காமல் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் பலமுறை அணுகியும் கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சென்று சேரவேண்டிய பணம் சென்று சேரவில்லை. எனவே இதில் உடனடியாக அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எஸ்.ஆர்.பி. டீல்ஸ் என்ற நிறுவனத்தில் 70 நாட்களுக்கு மேல் ஆகியும் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்று வருகிறது. காரணம் அங்கே ஒரு உணவகம் தேவை என்று அவர்கள் கோரிக்கை முன்வைத்து ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டு சுமார் 70 நாட்களாக ஸ்ட்ரைக் நடந்து வருகிறது. அங்கே 250 தொழிலாளர்கள் இருந்தால்தான் ஒரு கேன்டீன் நடத்த முடியும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே சென்று பார்க்கும்போது நிரந்தரம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் சுமார் 240 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிரந்தரம் செய்யப்படாத தொழிலாளர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். மற்றும் காண்ட்ராக்ட் லேபரர்ஸ் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் சேர்த்தால் சுமார்

[திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்] [1991 செப்டம்பர் 16]

350 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டப்படி 250 நிரந்தரம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருந்தால்தான் கேன்டின் திறக்க முடியும் என்ற விதி இருப்பதன் காரணத்தால் அந்த விதியைச் சுட்டிக்காட்டி இன்று அந்த கேன்டின் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த எஸ்.ஆர்.பி. டூல்ஸ் நிறுவனத்திலுள்ள தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத்தில் உடனடியாக நமது அரசு தலையிட்டு அந்த வேலைநிறுத்தத்தை வாபஸ் பெறச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது எந்த மாதிரி சட்டங்கள் இங்கே இருந்தாலும் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் அதிலே ஒரு வழிவகையைவைத்து இருப்பதன் காரணத்தால் அந்தச் சட்டத்தின் உள்ளே புகுந்து சட்டத்தை உடைத்து சட்டத்தை மதிக்காமல் இருக்கின்ற பல நிறுவனங்கள் இருப்பதன் காரணத்தால் இன்று தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாலை 5-30

உதாரணமாக 480 நாட்கள் வேலை செய்தால், 24 மாதங்களிலே 480 நாட்களாவது ஒருவன் வேலை செய்தான் என்று சொன்னால் அவனை உடனடியாக பணி நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று சட்ட விதி இருக்கிறது. ஆனால் தற்போது தொழிற்சாலைகளிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் அந்த 480 நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது இல்லை. 6 மாதங்கள் ஆன உடனே அவர்களுக்கு பிரேக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி பிரேக் கொடுத்த உடனே அந்த சட்டத்திலே அவர்களுக்கு 480 வேலை நாட்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இதன் காரணமாக நிரந்தரம் செய்யப்படாத தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் போன்று பலவகையிலே தொழிலாளர்கள் அல்லலப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

அங்கே நவலாக், தென்னை விதைப் பண்ணை, விதைப் பண்ணை போன்ற பண்ணைகளிலே சுமார் 15 ஆண்டுகளாக இருக்கின்ற தொழிலாளர் தோழர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றார்கள். என். எம். ஆர். ஆகவே இன்னும் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதாவது என்.

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்]

எம். ஆர்.-லே கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புச் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுடைய சம்பள விகிதமும் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

வேலூரில், அதாவது வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே என்ன ஆயிற்று? லேபர் சம்பந்தமான வழக்குகள் மிகவும் அதிக எண்ணிக்கையிலே பென்டிங்-ஆக இருப்பதால், லேபர் கோர்ட் அங்கே திறக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி அரசு ஆணை பிறப்பித்து விட்டது. ஆனால் ஜட்ஜுகள் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதால் அந்த வழக்குகள் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமையில் இன்று இருக்கின்றன. இதை அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

சிப்காட் பகுதியிலே ஈ. எஸ். ஜி. இருக்கிறது. சுமார் 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அந்த ஈ. எஸ். ஜி.யிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே சரியாக டாக்டர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தினாலே, 4 டாக்டர்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்திலே 2 டாக்டர்களே இருப்பதால் அந்த தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்ப நலன்களுக்கும் தற்போது சரியான மருத்துவ வசதி செய்யப்படவில்லை என்பதை அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் கோரிக்கையாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு உடனடியாக, சிப்காட்டிலே இருக்கின்ற அந்த ஈ. எஸ். ஜி. ஆஸ்பிட்டலிலே மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குறையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வாலாஜா தொழில் நிறுவனங்கள் பகுதியாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. சுமார் ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் அந்த பகுதியிலே இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஈ. எஸ். ஜி. ஆஸ்பத்திரி வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் ராணிப்பேட்டையிலே இருக்கின்ற சிப்காட்-க்குத்தான் வரவேண்டும். அவர்களுடைய குறையைப் போக்குகின்ற அளவிலே அங்கே உள்ள மாவட்ட தாலுக்கா அரசு மருத்துவ நிலையத்தில் ஈ. எஸ். ஜி. யின் தனிப்பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிலாளர்கள் அங்கே மருத்துவ நலனை பெற வாய்ப்பு தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

*திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் பங்கு பெற்று எனது கருத்துக்களை வழங்குவதில் உண்மையிலேயே நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஒரு காலத்தில் பல தொழிற்சங்கங்களை நடத்தி இருக்கிறேன். பிறகு அரசின் சார்பில் பல தொழிற்சாலைகளை நடத்தி நல்ல அனுபவமும் பெற்று இருக்கிறேன். அதுவுமின்றி தொழிலாளர் நல அமைச்சராகவும் இருந்து நிர்வாகத்திற்கும் தொழிற் சங்கத்திற்கும் சமரசம் செய்யும் வாய்ப்பினையும் பெற்று இருக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நியாயம் என்று தெரிந்தால் நிறைவேற்றக் கூடிய அனுபவமிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் இந்தத்துறையின் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பல காரியங்கள் நடக்கும் என்பதை நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

முதன் முதலாக 1967 ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற போது இன்றைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது இந்த மன்றத்திலே உங்களது தொழிலாளர் கொள்கை என்ன என்று திரும்பத்தரும்பக் கேட்கப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுடைய தொழிலாளர் கொள்கை இது தான். நம்முடைய நாட்டிலே வேலையை விட்டுப் போ என்று சொல்வது ஒருவனை “செத்துப் போ” அதாவது “இறந்து போ” என்று சொல்வதை விட கொடுமையானது என்றார்.

மாலை 5-35

ஆகையினால் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வேலையை விட்டு தொழிலாளர்கள் நீக்கப்படுவதை அனுமதிக்க மாட்டோம், அதே போல ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுமாயின் ஆலை அதிபர்களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை மட்டும் தான் போகும். ஆனால் அங்கு டண்யாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கோ வாழ்வே போகும். ஆகவே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைத்தன்னுடைய முக்கியக் குறிக்கோளாக கொள்ள வேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படவோ அல்லது ஆலைகள் மூடப்பட்டு அதனால் தொழிலாளர்கள் வாழ்வை இழக்கவோ வழி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பல ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சில ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில திறக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக இரண்டு பெரிய நிறுவனங்கள், தலைநகரத்திலே திறக்கப்பட வேண்டும். பி. அண்ட். சி. முக்கியமான பழம் பெரும் நிறுவனம். இந்த நிறுவனத்தில் நிதி நெருக்கடி காரணமாகவும், புவனகிரிக்கு மாற்றுதல் செய்ய வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பியும், 25 (ஒ) பிரிவில் மூட வேண்டுமென்று நிர்வாகம் கேட்டும், இதன் காரணமாக 1—4—1991 முதல் இந்த நிறுவனம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் திறப்பதற்குரிய முயற்சிகள் அரசின் சார்பில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். என்ன என்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அண்மையில் பத்திரிகைகளில் வந்த செய்தியைப் பார்க்கும்பொழுது, மாநில அரசு கூட அல்ல, மத்திய அரசே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் பதிலாக மாநில அரசே அதைத் திறப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

பி. அண்ட் சி. ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் பி.ஐ.எப். ஆர்., அதாவது தொழில் நிதி மற்றும் மறு கூட்டமைப்பு வாரியத் திற்கு அவர்கள் மனு போட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த நிறுவனம் இன்னும் லாபத்தில் தான் நடக்கிறது என்ற கணக்குகளை தவறுதலாக எழுதிக் காட்டியதாக ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை சரி பார்க்க வேண்டும்.

தொழிலாளர்களை தியாகம் செய் என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலை நடத்த வேண்டுமானால், தொழிலாளர்கள் பல காரியங்களை, ஊதியக் குறைவு போன்றவற்றிற்கு எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தொழிற்சாலைகள் நன்றாக நடக்கிறபொழுது, அதிலே வருகிற லாபமோ, பெரிய வருமானமோ அவ்வது எந்தவிதமான பங்கோ தொழிலாளர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, பி. அண்ட் சி. நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் உடனடியாக என்னென்ன முயற்சிகள் வேண்டுமோ அதை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த ஆலை மூடியிருப்பதன் காரணமாக, வாடி இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அரசின் சார்பில் ஏதாவது நிவாரணம் அளிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என்பதையும் அறிவிக்க வேண்டும்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அதே போல ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் அதுவும் ஒரு முக்கியமான தொழிற்சாலை. தென்னகத்திலேயே கார் உற்பத்தி சாலை அது ஒன்றுதான் இருந்தது. அதுவும் நிதி நெருக்கடியின் காரணமாக மூடப்பட்டு விட்டது. அதிலும் தொழிலாளர்கள் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும், எனக்கு முன்பு பேசியவர் எடுத்துக் காட்டியது போல, அதை நடத்துகின்றவர்கள், அதன் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பேற்று இருக்கின்றவர்கள் மறைந்த புரட்சித் தலைவருக்கு வேண்டியவர்கள், அதனால் தான் கடந்த காலத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தக் காரணத்தாலா அல்லது வேறு காரணங்களாலா அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு என்பது வாழ்வு இழப்பு என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இத்தகைய பெரிய தொழிற்சாலைகள் நீண்ட காலத்திற்கு மூடப்படாமல் இருக்கும் வகையில் தேவைப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளை மாநில அரசின் மூலமாகவும், தேவைப்பட்டால் நிதி நிறுவனங்கள் மூலமும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 5-40.

அடுத்தபடியாக, வேலைவாய்ப்பில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் என்று பார்க்கின்றபொழுது, சில முதலாளிகள் சிறு பிள்ளைகளை, பெண்களை வேலைக்கு வைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முக்கியமான நோக்கம் இவர்களுக்கு சம்பளம் குறைவாக கொடுத்தால் போதும் என்பது தான். ஆகவே, சிறு பிள்ளைகளை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதை தடுக்க வேண்டும். அது போல டென்களை வேலைக்கு வைக்கும் பொழுது சம ஊதியம் பெறுவதற்கு ஆன வழிவகைகளை முக்கியமாகக் கணக்கிலே கொள்ள வேண்டும். அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிற்சாலைகளால் தான் இதைப் போல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணமாக கடைகளிலே கூட ஒரு குறைந்த அளவு கூலி என்று நிர்ணயம் செய்கிறோம். அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகிறதென்றால் 2 பேர்கள் வேலை செய்கிற ஒரு கடையில் குறைந்த அளவு கூலி என்று வருகிறபோது ஒருவரை மட்டும் கணக்கில் காட்டி, சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு, இன்னொருவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் அவர் இருப்பதினாலே. ஆகவே இரண்டு பேர்கள் இருந்த இடத்தில் ஒருவருக்கு வேலை போய்விடுகிறது. இன்னொருவர் இரண்டு பேர் வேலையையும் சேர்த்து செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மினிமம் வேஜிஸ் ஆக்டிவூடைய விளைவு, பல

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இடங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே அத்தகைய நியாயமற்ற போக்கு அமைப்பு ரீதியற்ற தொழில் நிறுவனங்களிலே நடைபெறுவதை அரசு தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்த அளவு கூலியோடு அகவிலைப் படியையும் சேர்த்துத்தருவது வரவேற்கத்தக்கது. அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதியத்தோடு அகவிலைப் படியையும் சேர்த்துத் தருவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற் சங்கங்களிலே மிகப் பெரிய பூதாகரமான பிரச்சினையாக இருப்பது அரசியல் தலையீடு என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. தொழிற் சங்கங்கள் அங்கீகாரத்திலிருந்து, போராட்டங்களிலிருந்து, தொழிற் சங்கங்கள் பலவாறாகப் பிரிந்து ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போடுவதிலிருந்து, அளவுக்கு மீறிய வன்முறை வருவதிலிருந்து பார்க்கின்றபோது, தொழிற் சங்கங்களிலே அரசியல் தலையீடு காரணமாக அவை பிரிந்து கிடக்கின்ற தன்மை இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் இன்னும் ஒரு சரியான தீர்வு ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக தொழிற்சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதில் 'நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர்' மூலம் சட்டமெல்லாம் கொண்டு வந்தும் கூட, அதைப் பல தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அதன் மூலமும் ஒரு தீர்வு காண முடியவில்லை. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். அவர் இந்த ஆலோசனையைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலிலே பல தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தாலும்கூட பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கிறபோது, அதற்கான 'பேச்சு வார்த்தைக் குழு'—ஒரு கமிட்டி—என்று உருவாக்கி, அதற்குப் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும், ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் என்ற முறையில், விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் இடம் பெற்று, ஒரு தீர்வு ஏற்படுமானால் ஒரு சங்கம் போட்ட ஒப்பந்தத்தை இன்னொரு சங்கம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை வராது. அதற்கு சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்து காவலர் அணுகுமுறை மிகவும் முக்கியமானது. தொழிற் சங்கத் தகராறுகளில், அதுவும் குறிப்பாக அரசியல் ரீதியாக சங்கங்கள் அமையும்போது, காவலர்கள் ஒரு தொழிற் சங்கத் தகராறில் தலையிடுகிறபோது, குறிப்பாக ஆளுங் கட்சி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

தொழிற் சங்கம், எதிர்க் கட்சி தொழிற் சங்கம் என்று இருக்கும் போது, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நியாயத்திற்குப் புறம்பாக கைது செய்து, சிறையில் அடைத்தார்கள், வழக்கு போட்டார்கள் என்று எண்ணுகின்ற நிலைமை வருகிறது. ஆகவே இத்தகைய முறைகள் மாற வேண்டுமானால் உண்மையாகவே தொழிலாளர்கள் பக்கம் காவல் துறை ஈடுபடுகிறது என்பதை நாட்டுக்கு நிரூபிக்க வேண்டுமானால் அதிலே அரசியல் தலையீடு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலை வாய்ப்புத் துறை மிகவும் முக்கியமான துறை. வேலை வாய்ப்புத் துறையில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. இது ஊர் அறிந்த உண்மை. அவற்றைப் போக்குவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். வேலையற்றோர் எண்ணிக்கை அதிகமாகவும், வேலைகள் குறைவாகவும் இருக்கும்போது இந்த பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. ஆகவே வேலையற்றோருடைய நிலைமையைப் பரிசீலித்து அங்கே எந்தவிதமான தவறுகளும், குறிப்பாக அதிகாரிகள் மட்டத்தில் தவறுகள் ஏற்படா வண்ணம், வேலையற்றவர்கள் மத்தியில் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் நம்பிக்கை ஊட்டும் வகையிலே அந்த நிர்வாகம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். தனியார் துறையிலே வேலைக்கு எடுக்கின்றபோது, வேலை வாய்ப்புத் துறையை கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இருக்கிறது. தனியார் துறையிலே இருக்கிறவர்களும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே இருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய தகுதியான ஆட்களை பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் உருவாக்க வேண்டும். அதற்குரிய முறையிலே அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டம் மிகவும் முக்கியமான திட்டம். அதிலும் குறிப்பாக வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களிலே இருக்கிற ஒருவருக்கேனும் வேலை கிடைக்குமானால் அந்தக் குடும்பங்கள் வறுமையிலிருந்து நீங்க வழி ஏற்படும். ஆகையாலே அந்தத் திட்டத்தை தயாரிக்கின்றபோது வறுமைக் கோட்டுக்குக்கீழே இருக்கின்ற குடும்பங்களின் கணக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். வேலை வாய்ப்பிலே அதிக வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தாலே இளைஞர்கள் பலருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. எனவே வயது வரம்பை உயர்த்துவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாலை 5-45

பத்திரிகைகளிலே பணியாற்றுகின்ற பல தொழிலாளர்கள் நிரந்தர சம்பளம் பெற முடிவதில்லை. ஓய்வு பெற்றால் ஓய்வூதியம் கிடைப்பதில்லை. வீட்டு வசதி போன்றவை கிடைப்பதில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பத்திரிகைத் தொழில் என்றால், பத்திரிகை அதிபர்கள் நன்றாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் குறிப்பாக சில பத்திரிகைகளை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது முறையான பட்டியல் வைத்து அவர்களுக்கு சம்பளம் என்கின்ற விவரமே இல்லாமல் 'பீஸ் ஒர்க்'-ல் காலம் தள்ளுகின்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையினாலே, பத்திரிகையாளர்கள் நிலைமையை அரசு கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும். எனக்கு நினைவு, அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் கூட அரசினால் உருவாக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் என்ன நிலையிலே இருக்கிறது? என்ன ஆயிற்று என்ற விவரத்தைத் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமானது, அயல்நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் உருவாக்கப் பெற்று இருக்கிறது. அசோக் மேத்தா அவர்கள் திட்டக் கமிஷன் துணைத் தலைவராக இருந்தபொழுது இங்கே அன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பார்த்த நேரத்திலே சொன்னார், தமிழ்நாட்டுக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய வாய்ப்பு 'ஸ்கில்'-ஐ 'டெவலப்' பண்ண வேண்டும், இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய திறமையை அதிகரிக்க வேண்டும்; அந்தத் திறமையாளர்களை உலகம் முழுவதும் அனுப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது; அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குவதற்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று அசோக் மேத்தா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'ஓவர்சீஸ் பவர் கார்ப்பரேஷன்', அயல்நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் அந்த நோக்கத்தோடு துவக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் மூலம் பல நாடுகளிலே இருக்கிற வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றி தகவல் அறியவும், அதற்கு ஏற்ப திறமையாளர்களை உருவாக்கவும், அவர்களை அந்நாடுகளுக்கு அனுப்பவும், அங்கே பாதுகாப்பாக அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்துக் கொள்ளவும், இந்த நிறுவனத்தைத் தக்க முறையிலே வளர்க்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய், அயல்நாட்டு துதரகங்களிலே கூட நாம் ஒருவரை அங்கே நியமிப்பதற்கு, இந்திய அரசினை தமிழ்நாடு அரசு கேட்டுப் பெறவேண்டும். இவையெல்லாம் மற்ற நாடுகளிலே நடக்கக்கூடியவைகள். அப்படி வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குகிறபோது, உலகளாவிய தமிழர்களுக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. ஏ. மனோகரன்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

திரு. கே. ஏ. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு நன்றி.

தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஊரக வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கியுள்ள நிதி ஊரக முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு போதுமானதல்ல. ஓசூர் போன்ற ஊரகப் பகுதி சிறிய நடுத்தரத் தொழில்கள் பெருகுவரும் இடமாகும். தொழிற்சாலைகளையொட்டி தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையும் பெருகிக் கொண்டே போவதால் வாடகை வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. வாடகை மிக அதிகம். குடிநீர்த் தட்டுப்பாடும் இருந்து வருகிறது. நல்ல பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் ஓசூரின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் திருவாகத்தில் பங்கு பெறும் நிலைமையினை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான சட்டம் மத்திய அரசில் கொண்டு வரப்படும் வரை காத்திராமல் அரசுத் துறை, கூட்டுத் துறை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையில் மாநில அரசே கொண்டு வரலாம். உதாரணமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள், மின்வாரியம், பால்வள நிறுவனம், கூட்டுறவு நூற்பாலை, கூட்டுத்துறையான 'டைட்டான் வர்ச்சஸ்' போன்றவற்றில் உற்பத்தி மட்டம், நிர்வாக மட்டம், போர்டு மட்டம் வரை தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தோடு இணைந்து முடிவெடுக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மூன்றாண்டுக் கால வரையறையை நிர்ணயித்து, அதன் பிரதிபலிப்புகளை லாபம் உற்பத்தி, உற்பத்தித் திறன், தொழில் உறவு, தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சி முதலிய கோணங்களில் நிர்ணயித்து கணித்துப் பிறகு அடுத்தடுத்து ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கும் இத்திட்டத்தினை விரிவுபடுத்தலாம்.

தொழில் உறவில் அரசு தான் ஒரு முன்மாதிரியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் சட்டம் இருக்கிறது. அதை அமல்படுத்துவதில் அரசு சீரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். மணலி உரத் தொழிற்சாலையின் சீரமைப்பு மேம்பாட்டிற்காக தமிழக அரசு 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது. அந்தத் தொழிற்சாலையில் சென்ற 1970 ஆம் ஆண்டு முதல் "பாரத் டிரான்ஸ்போர்ட்ஸ்" என்ற கம்பெனி 900 பேர்களுக்கு மேல் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை சப்ளை செய்து வந்தது. கடந்த 1988 ஜூலையில் திடீரென்று தொழிலாளர்களை வேலையில் இருந்து நிறுத்தி விட்டது. மணலி உரத் தொழில் நிர்வாகம் 18 ஆண்டுகள் உற்பத்தி தொடர்பான வேலை பார்த்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களைக் கைகழுவி விட்டு வேறு தொழிலாளர்களை நியமித்துக் கொண்டது. வேலை நீக்கம் சம்பந்தமான நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராஜ் விட்டி கொடுக்கப்படவில்லை. 18 ஆண்டு வேலை செய்து இன்று

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. கே. ஏ. மனோகர்ன்]

வேலை வாய்ப்பில்லாமல் உள்ள தொழிலாளர்களை மணலி எம்.எஃப்.எல். நிர்வாகம் நேரடித் தொழிலாளர்களாக ஆக்குமாறு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அரசுத் துறையில் என்.எம்.ஆர். என்ற பெயரில் பி. டபிள்யூ.டி. சிப்காட் போன்ற பல துறைகளில் பல பேர் டணிபுரிந்து வருகின்றனர். பல ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப் படவில்லை. குறிப்பிட்ட காலம் வந்ததும் அவர்கள் தற்காலிக ஊழியர்களாகவே தொடரும் வகையில் அதிகாரிகள் 'சர்வீஸ் சுட்' செய்து, சில வாரங்கள் இடைவெளிவிட்டு பிறகு மாற்றுப் பெயரில் வேலையில் தொடர அனுமதிக்கிறார்கள். இது முறை கேடு ஆகும். தொழிலாளர் நலத்திற்கு எதிரானது. அரசு இதுபோன்ற ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை அமர்த்தி வேலை வாங்குகிறது. பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் வேலை நிரந்தரம் செய்வதில்லை. உதாரணமாக மின்வாரியம் 18,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களை கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களாக வைத்து உள்ளது. அவர்களை பணி நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று ஐ.என்.டி.யூ.சி. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்காடியது. சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி கலித் கமிஷன் மூலமாக 18,000 தொழிலாளர்களையும் நிரந்தரம் செய்யுமாறு உத்தரவு வழங்கியுள்ளது. இதுபோல் வழக்குகள் போடாமல் இருக்கிற ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களையும் சர்வீஸ் நிரந்தரம் செய்ய இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 5-50

ஒருரில் பட்டு உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் ஊதியம் மிகமிகக் குறைவு. இது சம்பந்தப்பட்ட ஊதிய உயர்வுக்கான கோரிக்கை ஒன்று 1987 ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னை இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனலில் நடந்து வருகிறது. அரசு லட்சிய முதலீட்டாளராக, மாடல் எம்ப்ளாயராக நடக்க வேண்டும். ஒரூர் ஒருமுக்கிய வளர்ந்துவரும் தொழில்கேந்திரம் ஆகும். ஒரூரை அடுத்துள்ள பாகலூர், தளி, தேன்கனிக்கோட்டை முதலிய பகுதிகளில் ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டம் இல்லை. அங்கு சுமார் 2,000 தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். அங்கே ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டம் வராமல் அங்கேயுள்ள நிர்வாகங்கள் தடுத்து வருகின்றன. ஒரூரில் சுமார் 10,000 தொழிலாளர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அங்கு ஆரம்பப் பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி வசதிகள் இல்லை. தொழிலாளர்கள் நிறைய பணம் கொடுத்து பிள்ளைகளை பள்ளிகளில் சேர்க்க இயலாத சூழ்நிலை உள்ளது. அதிகப் பள்ளிகளை அரசு திறக்க வேண்டும். தேச பயிற்சி அமைப்புகளையும் விளையாட்டுத் திடல்களையும், பூங்கா வசதிகளையும் அரசு அங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மனோகரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு தொழில்களுக்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள குறைந்தபட்ச கூலியினை 25 சதவீதம் உடனடியாக உயர்த்த வேண்டும். பட்டுத் தொழில், நெசவுத் தொழில், இன்னி னியரிங் தொழில், கட்டிட நிர்மாணத் தொழில், பீடி சுற்றும் தொழில், சோப், ரொட்டி, பிஸ்கட் தொழில், ஓட்டல் தொழில் முதலியவற்றில் உயர்த்த வேண்டும். காரணம் விலைவாசி உயர் வும், பண மதிப்பு 20 சதவீதம் இறக்குமதிக்கு என்று குறைக்கப் பட்டிருந்தாலும் அதன் பிரதிபலிப்பு அடி மட்டத்தின் மக்களையும் பாதிக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் குறைந்தபட்சக் கூலியினை 25 சதவீதம் உயர்த்தி உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். தொழிற்சாலையில் விபத்திற்குள்ளாகும் தொழிலாளர் களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் ஈட்டு மானியத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமர் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு.

திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எங்களுக்கு எல்லாம் இந்த சட்டமன்றத்திலே தொழிலாளர் நலன் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றுத் தந்திருக்கும் எங்களுடைய கழகத்தின் காவல்தெய்வம், என் னுடைய குடும்ப தெய்வம், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர் களின் மலர் பாதங்களை மானசீகமாகத் தொட்டு வணங்கி, என் னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் சார்ந்திருக்கும் கோவை மாவட்டம் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த மாவட்டம் ஆகும். அங்கே பஞ்சாலைகள், இன்னினியரிங் தொழிற்சாலைகள், இதர தொழிற்சாலைகள் நிறைந்து, தொழி லாளர்கள் நிரம்ப இருக்கும் மாவட்டம் ஆகும். அதிலேயும் என் னுடைய தொகுதியான சிங்காநல்லூர் தொகுதியில் தமிழகத்தின் மொத்தமாக இருக்கக்கூடிய 105 பஞ்சாலைகளில் 35 பஞ்சாலை கள் உள்ள தொகுதியாகும். அந்தத் தொகுதியிலிருந்து தொழி லாளர்களால், அன்புத்தலைவி புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முதலமைச்சராக இந்த மாமன்றத்தில் அமர வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, அனுப்பிலைக்கப்பட்ட நானும் ஒரு சாதாரண மில் தொழிலாளி என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆடை இல்லாத மனிதன் அரைமனிதன் என்பார்கள். அந்த ஆடையை நெய்து கொடுக்கக்கூடிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளியின் கடைசி சொத்து என்னவென்று சொன்னால் ஆஸ்துமா, டி.பி.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு]

போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு ரிடையர் ஆகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை நடத்தப்படுகிறது. இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நிலையை அவர்கள் முழுமையாக உணர்ந்தவர்கள். அந்த ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையில் இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் 1,500 ரூபாய் ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு சிகிச்சை இல்லையென்ற காரணத்தால், தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய வயதானவர்கள் எல்லாம் ஓய்வு எடுக்கும் இல்லங்களாக அது மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரியான முறையிலே மருத்துவ வசதி கிடையாது. சரியான முறையிலே மருத்துவநீயோகம் கிடையாது. ஒரு ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு தேவையான மருந்துகள், உபகரணங்கள் கிடையாது. அங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் நோயாளிகளின் உறவினர்களிடம் சொல்லி வெளியே இருந்து வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். இதை எல்லாம் கேட்கின்ற நேரத்திலே மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கூட்டாக இணைந்து நடத்துகின்ற இந்த மருத்துவமனை சென்னையிலே ஐயனாவரத்திலும் மதுரையிலும் கோவையிலே சிங்காநல்லூரில் நான் பிறந்த வரதராஜபுரத்திலும் இருக்கின்றன. அன்றாடம் நான் காலையிலே எழுந்தவுடன் என் கண் முன்னே தோன்றுவது அந்த மருத்துவமனைதான். அந்த மருத்துவமனையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் தர்மத்திற்கு அங்கே பணியாற்றுகிறார்கள். பெறுகின்ற ஊதியத்திற்கும் அங்கே பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்கள், நர்சுகளால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. அங்கே இருப்பதெல்லாம் படுக்கை அறைகள் தான். அதிலே தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பாட்டிமார்களையும் தாய்மார்களையும் தந்தைமார்களையும் அனுப்பி, படுக்க வைத்து ஓய்வு பெறச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வோம்; எங்களுக்கு அனுப்புவதை வைத்துத்தானே செய்ய முடியும் என்கிறார்கள்.

மாலை 5-55

தொழிலாளர்களுக்கு என்று இருக்கக்கூடிய டிஸ்பென்சரிகளில் கொடுக்கக் கூடிய மருந்துகள் வெற்றிலைப் பாக்கு போடுவதற்கு தடவுகின்ற சுண்ணாம்பும் அதுவும் ஒன்றுதான் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு தரம் குறைந்த மருந்தாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு தரம் குறைந்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை அங்கே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் என்ஜீயனரிங் தொழிலாளர்களுக்கும் மாற்றியமைக்க நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்

[திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு] [1991 செப்டம்பர் 16]

கருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சென்ற கவர்னர் உரை மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற விவாதத்தில் குறிப்பிட்டது போல நான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற என்னுடைய தொகுதியிலே வசந்தாமில் ஆலையிலே 1,662 மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 13-7-1984 ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட அந்த ஆலையில் இன்றைய தினம் 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இறந்து விட்டார்கள். பசியாலும் பஞ்சத்தாலும் வேலையில்லாததாலும் அந்தக் குடும்பங்கள் வாடிவதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலத்தான் ஜெயலட்சுமி மில்ஸ் இருக்கிறது. அதைப் போலத்தான் மது ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் இருக்கிறது. அதைப் போலத்தான் இராதா கிருஷ்ணா மில்ஸ் இருக்கிறது. ஆனாலும் இன்றைய தினம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் அந்தக் குடும்பங்கள் வாழ்வதற்கும் தொடர்ந்து அங்கே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் மேலும் இறக்காமல் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல அந்த மில்கள் பற்றி, சென்ற முறை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பதில் சொல்லுகின்றபோது சரியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உண்டான சாத்தியக் கூறுகளை அறிவித்திருந்தார்கள். அந்த நிலை அதே இடத்தில் நின்றுவிடாமல் தொடர்ந்து வேகப்படுத்தி, வசந்தா மில்ஸ், ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், மது ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், இராதா கிருஷ்ணா மில்ஸ் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்கு உண்டான நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மூலமாக மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உயிர் வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் பணியின் போது ஏற்படும் விபத்துக்களில் தொழிலாளர்களுடைய விலை மதிப்பு இல்லாத உயிரை, உறுப்புகளை, ஆரோக்கியத்தை இழந்துவிடுகிறார்கள். எனவே தொழிலாளர்கள் மேற்கொள்ளும் பணியின் போது பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் தொழிலாளர்களுடைய ஆரோக்கியம், பாதுகாப்பு நடவடிக்கை ஆகியவற்றை தொழில் வளர்ச்சியுடன் இணைத்து கருதிப் பார்க்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு]

அதைப்போல, இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் பனியன் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மாநகராட்சி சுகாதார ஊழியர்கள், பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள், தையல் தொழிலாளர்கள், வண்டி இழுக்கும் தொழிலாளர்கள், சுமை தூக்கும் தொழிலாளர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், பத்திரிகைத் தொழிலாளர்கள், அச்சகத் தொழிலாளர்கள், மளிகைக் கடைத் தொழிலாளர்கள், ஓட்டல் தொழிலாளர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள் என்று பல்வேறுபட்ட தொழிலாளர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று சில இடங்களிலே சில தொழில்களுக்கு தொழிற்சங்க அமைப்புகள் இருக்கின்றன. பல தொழிற்சங்க அமைப்புகள் இல்லாத தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் தாயை இழந்த குழந்தையைப் போல அனாதைகளாக இந்தச் சமுதாயத்திலே நிற்கதியாக நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம், இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே, கூலி நிர்ணயம் செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் உள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 6-00

என்னுடைய தொகுதியான சிங்கநல்லூர் தொகுதியிலே வருகின்ற தீபாவளி போனஸ் பிரச்சினைக்காக, தொழிற்சங்கங்கள் தங்களுடைய மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டு உள்ளன. எனவே அவைகளால் ஏற்பட்ட கூடிய சிக்கல்களினால், தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட கூடிய பாதிப்பைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக தொழிலாளர்களுக்காக வாழ்ந்து, தொழிலாளர்களுக்காகவே தன் உயிரைத் தியாகம் செய்த தியாகி என்.ஜி. ராமசாமி அவர்களுடைய பெயரை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், ஏந்தக் கட்சியிலே இருப்பவர்களானாலும், 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு' என்று பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய இலட்சியங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, அரசாட்சி நடத்துகின்ற அன்புத் தலைவி அவர்கள் பாதம் தொட்டு வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—தொழிலாளர்களுக்காக, முதலாளிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட தியாகி என். ஜி. ராமசாமி அவர்களுடைய பெயரை என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைக்கு, ஈ.எஸ்.ஐ.-க்கு வைக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை நல்கிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன், நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஏ. ரவிக் குமார்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

*திரு. ஏ. ரவிக்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் போன்ற சாதாரணமானவர்களும் இந்த மன்றத்தில் பங்கேற்று, மக்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற வாய்ப்பை அளித்த எங்களின் இதய தெய்வம், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்பாதங்களுக்கு எனது நன்றியை காணிக்கையாக்கி, எனது கன்னி உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பை அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது பொன்னேரி தொகுதியில் புதிதாக உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கும் சுமார் 2 ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சார உற்பத்தி செய்கிற அனல் மின் நிலையத்திற்கு கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல், வடசென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டம் என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள். அதை மாற்றி, அந்த மின்சாரத் திட்டம் வருவதற்கு பெருமூயற்சி எடுத்துக் கொண்ட, டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயரினை, அவரின் நினைவாக, செங்கை-எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள அந்த மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைக்கு செங்கை-எம்.ஜி.ஆர். அனல் மின்சாரத் திட்டம் என்றோ, அல்லது பொன்னேரி அனல் மின்சாரத் திட்டம் என்றோ பெயரிட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அங்கே வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தும்போது, பின்தங்கிய தொகுதியாகிய எனது தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தில், 'இன்கோ சர்வீஸ்' என்ற அமைப்பில் வேலை செய்யும் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை, மணலி உரத் தொழிற்சாலையில் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக, சுமார் 1,000 ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக நிறுத்தப்பட்டு, பசியும் பட்டினியுமாக வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, மீண்டும் அவர்களுக்கு

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. ஏ. ரவிக்குமார்]

நிரந்தரமாக வேலைவாய்ப்பை அளித்து, மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அந்த உரத் தொழிற்சாலையை சுமார் 314 கோடிக்கு விரிவாக்கம் செய்யும் திட்டம் உள்ளது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில், செக் யூரிட்டி பீரோ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் தொழிற்சாலைகளுக்கு காவலர்களை நியமிக்கிறார்கள். அதில் ஒவ்வொருவருக்கும் தொழிற்சாலையின் சார்பாக மாதம் ரூபாய் 1,500 என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அதை இந்த அமைப்பில் இருப்பவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு, சுமார் 500 ரூபாய் என்றும், 400 ரூபாய் என்றும் அங்கே வேலை செய்கின்ற வாட்ச்மேன்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே இதை மாற்றி, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டிலே சி.ஐ.எஸ்.எப். (Central Industrial Security Force) என்ற அமைப்பு இருப்பது போல் ஒரு அமைப்பை தமிழக அரசும் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு தொழிற்சாலையில் கொடுக்கின்ற முழுத் தொகையையும் கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று எனது சோழவரம் பகுதியில் ஆங்காடு கிராமத்தில் அமைந்துள்ள எலும்புக் கம்பெனியின் துர்நாற்றமும், சுகாதாரக் கேடும் அந்தப் பகுதி மக்களை வெகுவாக பாதித்துள்ளது. அந்தப் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள சுமார் 20-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் அவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 30,000 பேர் பல்வேறு வியாதிகளுக்கு ஆளாக் கப்பட்டிருக்கின்றனர். எனவே அந்தத் தொழிற்சாலையை உடனே மூடுவதற்கு புரட்சித் தலைவி அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 6-05

அதேபோன்று சென்னையில் பல்வேறு இடங்களில் 'எக்ஸ் போர்ட் கம்பெனிகளில்' வேலை செய்கின்ற தாய்மார்களுக்கு குறைந்த அளவே கூலியாக அதாவது மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 அல்லது ரூ. 300 தான் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அவர்களுக்கும் குறைந்த அளவு, மினிமம் வேஜஸ் திட்டத்தின் கீழ் குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ரவிக்குமார்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

அதேபோன்று தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கு மிடையே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளை உடனடியாகத் தீர்த்து வைப்பதற்கு உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று வேலைவாய்ப்புத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் படித்து, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்திருக்கின்ற எண்ணற்ற வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு நான் கூட 1978-ல் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறேன். ஐ.டி.ஐ. க்வாலிபிகேஷன் இருக்கின்றது. டிகிரி குவாலிபிகேஷன் இருக்கின்றது. அனைத்து குவாலிபிகேஷன் இருந்தும் இதுவரை எனக்கு ஒரு இண்டர்வியூ கூட வரவில்லை. ஆனால் எனக்குப் பின்னால் பதிவு செய்தவர்கள் பல இண்டர்வியூக்களைப் பெற்று, வேலையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் மெரிட்டில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி, விடை பெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகின்ற தொழிலாளர், தொழிற்சாலை மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்ததற்காக நன்றியினைக் கூறிக் கொள்கிறேன். உங்கள் முன்னாலே சில நிமிடங்களுக்கு என்னுடைய கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொண்டு, பிறகு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்யலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

குறிப்பாக இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் தரப்பட்டிருக்கக் கூடிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் 14 மில்கள் மூடப்பட்டுள்ளதாகவும், 9,434 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நான் இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் 1981 முதல் 1990 வரைக்கும் தொடர்ச்சியாக மூடப்பட்டுள்ள மில்களினுடைய எண்ணிக்கைதான் அது. அதிலே வேலை செய்கின்ற பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாத சூழ்நிலையில் கற்கொலைகள் பலர் செய்து கொண்டதாகக் கூட கூறுகின்றார்கள். இந்த

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

நேரத்திலே நான் உங்களிடம் கேட்டுக் கொள்வது மில்களைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அதிவிரைவில் நீங்கள் மேற்கொள்கின்ற அதே நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் மாதம் ஒரு ஊதியத்தை நிர்ணயித்து, இடைக்கால நிவாரணம் வழங்குவதற்கான முயற்சிகளை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் கோவை பகுதியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள் என்னைச் சந்தித்து, வெகு விரைவில் தீபாவளி வர இருக்கிறது. அந்த தீபாவளிக்கு போனசாக—போனஸ் அல்ல. தீபாவளி முன்பணமாக கொஞ்சம் பணத்தை அந்த மூடிய மில் அதிபர்களிடமிருந்து வாங்கித் தருவீர்கள் என்று சொன்னால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு தீபாவளிக்கு முன்பாக பணம் கிடைக்குமாறு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாலை 6-10

அதேபோன்று திருவொற்றியூர் பகுதியில் கே.சி.பி. தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அங்கே கிட்டத்தட்ட 525 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் அவர்களை அழைத்து அந்த முதலாளிகளிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில் கூட, அவர்கள் பேசி, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் எடுக்கின்ற முடிவுகளுக்குக் கட்டுப்பாடமல் தன்னிச்சையாக, தான்தோன்றித்தனமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த 525 குடும்பங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், ஆணையாளர் அவர்களும் ஒரு நிலையான முடிவினை எடுத்து, அந்த பாதிக்கப்பட்ட நண்பர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பி.அண்ட்.சி. தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 8,000 நண்பர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் பி.அண்ட்.சி. மில் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடமும் அமைச்சரிடமும் மனுக்கள் கொடுத்தும் பல கட்டங்களில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியும்கூட எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை நிலவுகிறது. எனவே இப்படி தன்னிச்சையாக செயல்படுபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவும் இந்த அரசு தயங்கக் கூடாது என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டேன்.

[டாக்டர் தே.குமாரதாஸ்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

டிருக்கிறேன். அதைப்போல வடலூர் பகுதியில் சேஷசாயி என்ற தொழிற்சாலை இன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கிட்டத்தட்ட 1,800 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 30 ஆண்டுகாலமாக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்த அந்த நிறுவனம் இன்று திடீர் என்று மூடிக்கிடப்பது மட்டுமல்லாமல் கடந்த 1982-83-ல் சூப்பர் டாக்ஸ் கட்டக்கூடிய அளவுக்கு மிக வளர்ச்சி அடைந்தே இருக்கிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் கடனாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை திருப்பிக் கட்டாமல் தட்டிக் கழிப்பதற்காகத்தான் இன்றைக்கு அதை லே-ஆப் ஆக்கி, கடந்த டிசம்பர் மாதம் 1990-ல் மூடி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் அரசையும் ஏமாற்றி தொழிலாளர்களையும் ஏமாற்றுகிற விதத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வன்மையாகக் கண்டித்து இப்படி கீழ்த்தரமான செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்கும் சம்புவராயர் மாவட்டத்திற்கும் சேர்த்து வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் தொழிலாளர் நல நீதிமன்றம் ஒன்று இருப்பதாக என்னிடம் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலமாக 17-10-1990 முதல் அந்த தொழிலாளர் நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்று என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான வழக்குகள் தேங்கியிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அரசு இதில் நேரிடையாக கவனம் செலுத்தி அந்த மாவட்டத்தில் தொழிலாளர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு நீதிபதியை உடனடியாக நியமித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை ஒன்றை நான் உங்கள் முன்னாலே கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய வேலை வாய்ப்பை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் மறைந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த நேரத்திலே 1982 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதிலே பத்தாவது பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். அதிலே அவர்கள் உடல் உழைப்போர் பாதுகாப்பு சட்டம் என்ற சட்டத்தை இயற்றி உள்ளார்கள். ஆனால் அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக ஈ.எஸ்.ஐ., பிராவிடின்ட் பண்டு, ஓய்வூதியம், வீட்டு வசதி, சூழ்நிலைகள் காப்பகம் போன்ற இவைகளையெல்லாம் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கும் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல. அவர்களுடைய ஒரு கோரிக்கையை உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். முத்தரப்பு நிறுவனம் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, கூட்டுறவு உணர்வை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய குறைகளைக் களைந்து தருவதற்கு செயல்படுத்தவேண்டும்

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அரசு தரப்பு அதிகாரிகளும், கட்டிட முதலாளிகளுடைய அமைப்பில் இருந்து ஒரு சிலரும், தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு முத்தரப்பு குழு ஒன்றை அமைப்பீர்கள் என்று சொன்னால் அந்தக் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லி கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் பரிஷுடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தொழில் வரி என்று ஒன்றை போட்டிருக்கிறீர்கள். எந்த முதலாளியும் தொழிலாளர்களுக்காக வரிகளை செலுத்துவதில்லை. என்னிடம் அந்த தொழிலாளர் நண்பர்கள் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் ஆண்டுக்கு நாங்கள் 250 ரூபாய் என்று சொல்லி முன்பு வரி கட்டிக்கொண்டிருந்தோம் என்று சொன்னால் இப்போது பத்து மடங்காக ஏறக் குறைய 2,500 ரூபாயை நாங்களே கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த வரிப்பளுவை நாங்கள் தாங்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. எனவே எங்களுக்கு முன்பு 250 ரூபாய் என்று சொன்னால் மேலே 50 ரூபாயோ அல்லது 100 ரூபாயோ அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற வீதத்தில் இருக்க வேண்டுமே தவிர ஒரேயடியாக 10 மடங்கு போடுவது சரியல்ல என்று தொழில் வரியைப் பற்றி குறைபாடு சொன்னார்கள்.

அதேபோல சிவகாசி பகுதியில் இப்போது ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாக அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையிலே ஒரு குழுவைப்போட்டு, அவர்களுடைய குறைகளை களைகின்ற வீதத்தில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்றார். என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் அதிலே உறுப்பினர்களாக சேர்த்து ஒரு குழுவை அமைத்தால் அது சிறப்பாக இருக்கும். தனியாக அவர் விசாரித்து ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதற்கு பதிலாக அங்கேயிருக்கக் கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, ஜனதா தளம், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்படி எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த எல்லா உறுப்பினர்களையும் இதிலே பார்ட்டிசிபேட் பண்ணுகிற வீதத்திலே ஒரு குழுவை அமைத்து அந்த அறிக்கையை உங்களுக்குத் தந்தால் அது மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதை உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோல வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் இங்கே தரப்பட்டிருக்கக் கூடிய குறிப்பில் 68 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்றன

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

என்று இருக்கிறது. இந்த 68 அலுவலகங்களில் 32 லட்சத்து 44 ஆயிரம் பேர்கள் வேலைக்காக பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புத்திறலை அறிக்கையில் தந்திருந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 32½ லட்சம் மக்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே 15 வருடம், 18 வருடம் பதிவு செய்தும் இதுவரைக்கும் கார்டுவரைத ஒரு கண்டிஷனில் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்களிடம் வந்து கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அந்த அலுவலகத்திற்கு சென்று நீங்கள் ஏன் அனுப்பவில்லை என்று கேட்டால் சீக்கிரம் அனுப்பி விடுகிறோம், அடுத்த முறை வருகிற நேரத்தில் அனுப்பி விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அடுத்த முறை போய் பார்த்தால் 'சார் ஏஜ் பாராகப் போகிறது, சீக்கிரம் கார்டு அனுப்ப வேண்டும்' என்று சொன்னால் ஒரு மாதத்திலே அனுப்பிவிடுகிறோம்' என்று சொல்வான். இரண்டு நாள் தாண்டிவிட்டது என்று போய் சொன்னால், ஐயோ இரண்டு நாள் லேட்டாக வந்து விட்டீர்களே, வயது கூடிப்போய்விட்டதே என்று சொல்லுவான். இப்படி வயது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில் போனால் கொஞ்சம் பொறுத்து வாருங்கள் என்றும், கொஞ்சம் பிந்திப் போனால் வயது கூடிப்போய்விட்டது, முடியாது என்று சொல்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே தகுதியின் அடிப்படையில் 15 வருடம் எல்லாம் கார்டு வராமல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ் இருப் பதில் என்ன பயன் என்று நமக்கு புரியவில்லை. எனவே அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட கவனத்தை அரசு தனியாக செலுத்த வேண்டும். மற்றும் இதை ஒரு பரிந்துரையாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மண்டல் குழுவின்னுடைய பரிந்துரைகளை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவித மான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. அதே போல கிட்டத் தட்ட 50 இலட்சம் அல்லது ஒரு கோடி ரூபாய்கள் அரசிடமிருந்து கடனாகப் பெற்று தொழில்தொடங்குகின்றவர்கள் எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும் அது அவர்களுடைய பணம்—கேப் பிட்லீப்ஸ் கொஞ்சமாக இருக்கும். அதிகமான பணம் அரசினுடைய பணம். அரசிடமிருந்து கடன் வாங்கி ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற போது இந்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை சார்ந்தவர்களுக்கு நீங்கள் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி தனியார் துறையிலே நீங்கள் ஃபோர்ஸ் பண்ண வேண்டும். அப்படிச் செய்வீர்கள் என்று சொன்னால் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகமாக பகிர்ந்துக் கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாலை 6-15

அதே போல ஐ.டி.ஐ. படித்த மாணவர்களுடைய சூழ்நிலையை பார்க்கின்றபோது சுய வேலை வாய்ப்புக்காக 10,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

10,000 ரூபாயில் ஒன் ஃபோர்த் மானியமாக கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 10,000 ரூபாய் வாங்குவதற்கு இவன் வங்கிகளில் அலைந்தால், உங்களுடைய அமைச்சர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் நாங்கள் தருவதற்கு தயாராக இல்லை என்று சொல்லி உதாசினப்படுத்திவிடுகிறார்கள். இது பெருவாரியாக எங்கே கடன் வாங்கச் சென்றாலும் எல்லா வங்கிகளிலும் நடைபெறுகின்ற சூழ்நிலை. எனவே, இப்படி ஐ.டி.ஐ. யிலிருந்து தொழிற் பயிற்சி பெற்றவர்கள் கடன் வாங்கச் செல்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு அரசு உத்தேசித்துள்ள மானியத் தொகையோடு அந்த கடன் தொகைகளையும் வழங்க வேண்டுமென்று தெளிவான அறதியிட்ட ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இறுதியாக ஒன்றைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகள் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்று பெருவாரியாக இருக்கின்றன. அதை குறைந்தபட்சம் மாவட்டத்திற்கு இரண்டு என்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒரு பிரச்சினை. மாவட்ட பிரச்சினை. அங்கே ஒரு ரப்பர் தோட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. கடந்த 3 மாதங்களாக தொடர்ச்சியாக அங்கே போராட்டம் நடந்து வருகிறது. உண்ணாவிரதப் போராட்டம் போன்ற போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. பணி நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டும். சி.எல். தொழிலாளி இன்றைக்கும் அவன் தகுதி உடையவனாக சி. எல். ஆகப் பணியாற்றுகிறான். நாளை பெர்மனண்டாக இன்னொரு நபரை எடுக்கின்றபோது இவன் தகுதியற்றவனாக ஆகிவிடுகிறான். இது எந்த விதத்தில் செல்லுபடியாகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே சி. எல். தொழிலாளியாகப் பணியாற்றுகிறவர்களை அரசு ரப்பர் சழகத்திலே நிரந்தர பணியாளர்களாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஒருவரை அங்கு வேலை செய்வது பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால் பகுதி டிவிஷன்கள் 10, 12 இருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தோன்றிய படி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்துக்கு எல்லாம் பெரிய சிரமமேற்றிருக்கிறது. எனவே அந்த ப்ளான்டேஷனுக்குள் மாற்றி மாற்றி வேலைக்கு செல்ல முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வர வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : அந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் களுடைய பிரச்சினையில் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அமல்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு வரப்பெற்று நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன்.

* திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் குமாரதாஸ் அவர்கள் சிவகாசி தொகுதியைப் பற்றிப் பேசும்போது அங்கே நடந்த வெடி விபத்தில் கலெக்டர் அவர்கள், அவர்களாகவே விசாரணை செய்தார் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் அனைத்து கட்சிகளையும் சேர்த்து தான் விசாரித்தார் என்பதை இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டு உள்ளேன். மேலும் ** என்பவர் மூலமாக ஸ்பெஷல் கமிஷன் அமைத்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர், யாருடைய பெயரையும் சொல்லக் கூடாது. அதைத் தவிர்க்கவும். அது நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன் : ஸ்பெஷல் கமிஷனரை அப்பாயின்ட் பண்ணி எல்லாம் விசாரித்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு.

மாலை 6-20

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலம், தொழிற்சாலை என்ற இந்த மானியத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பாக பேசுவாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். தொழில் செய்யும் நிர்வாகிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு நல்ல இணக்கமும், சுமுகமான நிலையும் என்றால் தொழில் வளர்ச்சி இந்த நாட்டிலே குன்றிப் போகும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. தொழில் நிர்வாகிகள், தொழில் அதிபர்கள் லாக் அவுட் என்ற ஆயுதத்தை வைத்துக்கொண்டு அதேபோல் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய அந்த ஆயுதத்தை தங்கள் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் முன்னுக்குப் பின் முரணாக நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சி என்பது இந்த நாட்டிலே இருக்காது

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு]

என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் ஆகும். இந்த இருவருக்கும் இடையே ஒரு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு எல்லாவகையிலும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்தப் பேச்சு வார்த்தையாக இருந்தாலும் சரி அதைப்போல இருவருக்கும் இடையில் ஒரு சுமுகமான உறவை உருவாக்குவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை என்றால் நிச்சயமாக எந்த நேரத்திலும் ஒரு முன்னேற்றத்தை இதில் காண இயலாது. ஏன் என்றால் இதற்கு முந்தைய அரசு நமக்கு ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறது. டி.வி.எஸ். சஜிகி கம்பெனியில் ஒரு முறை தகராறு நிர்வாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் வந்தபோது தி.மு.காவின் உள்ளே நுழைந்து அங்கே இருக்கின்ற சங்கங்களை உடைத்து அவர்கள் அங்கே பல்வேறுவிதமான இடர்பாடுகளை உருவாக்கினார்கள். இதுபோன்ற பல்வேறுவிதமான தொழிலாளர் விரோதப் போக்கை முந்தைய அரசு கடைப்பிடித்து இருந்ததற்கு பல்வேறு உதாரணங்கள் இங்கே இருக்கின்றன.

அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் என்பவர்கள் இந்த நாட்டில் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருப்பவர்கள் இந்த அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் தான். முக்கியமாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள், கல் உடைப்போர், மூட்டை தூக்குவோர், விவசாயக் கூலிகள் இவர்கள் எல்லாம் இந்த அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் என்று சொல்லக்கூடிய குறைந்த சம்பளத்தினுடைய நிலையை நீங்கள் கொடுத்து அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை. எங்களுடைய தொகுதி மட்டும் அல்ல, நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய பல்வேறு கிராமங்களில் இது ஒரு முக்கியமான தொழிலாக மக்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதேசமயத்தில் 90 சதவீதம் இந்த பீடித் தொழிலை நம்பி எங்களுடைய கிராமங்களில் தாய்மார்கள் இதைத் தொழிலாக கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பீடித் தொழிலிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு முக்கியமாக பெண்கள் வேலை செய்தும் கூட பெண்கள் உரிமை எல்லாம் பேசுகின்ற இந்தக் காலத்திலே ஆண்களின் பெயரில் தான் அங்கே பாஸ் புத்தகம் எல்லாம் போடப்படுகிறது. இந்த நிலை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு பீடி கம்பெனிகளில் பெண்கள் பெயரால்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1991 செப்டம்பர் 16]

பாஸ் புத்தகம் போடப்படவில்லை. அவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகள் வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த நிர்வாகம் இந்த தாய்மார்களுக்கு கூலி கொடுக்கக் கூடாது, அதாவது அவர்களுக்கு பிரசவ காலத்தில் எல்லாம் லீவு கொடுக்க வேண்டும்; சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது எல்லாம் இருப்பதால் அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலையை இந்த நிர்வாகங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போனஸ் கொடுப்பதில் இந்த பீடி கம்பெனிகள் சில நேரங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுத்துகின்றது. பிராவிடென்ட் பண்டு போன்றவைகள் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சீக்கிரமாகக் கொடுக்காமல் சில நேரங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதை அரசு தவிர்த்து பல்வேறு திட்டங்களை அவர்களுக்காக முடுக்கி விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பீடி கம்பெனிகளில் பீடி இலை, பீடித் தூள்கள் இவைகள் எல்லாம் சிலநேரங்களில் குறைவாகவும், மோசமாகவும் கொடுக்கப்படுவதால் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் வெளியில் இருக்கின்ற கடைகளில் வாங்கி பீடியை அவர்கள் சரியாக சுற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கையில் உள்ள பணத்தை செலுத்தி இதை வாங்குவதால் கடன் தொல்லைக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதுபோன்ற நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க பீடி தொழில் அதிபர்கள் நல்ல இலையையும், நல்ல தூளையும் அதிகமாக சரியான முறையில் அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கான்டிராக்ட் தொழிலாளர்கள். இன்றைக்கு பல்வேறு நிறுவனங்களில் இவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால் மின்சார இலாக்காவில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த கான்டி ராக்ட் தொழிலாளர்கள் இப்போது நிரந்தர வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், நிரந்தரம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்று சொல்லும்போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இன்னும் பல்வேறு நிர்வாகங்களில் இதுபோன்ற கான்டிராக்ட் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் சரியான சம்பளத்தைப் பெறாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு]

அடுத்து சங்கங்கள். இப்போது பல்வேறு சங்கங்கள் ஒவ்வொரு தொழிற் சாலையிலும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சங்கமும் ஒவ்வொரு கொள்கையை கொண்டவையாக இருக்கின்றன. இதுபோன்ற இந்த சங்கங்களால் பிரச்சினைகள் இருப்பதால் சில நிர்வாகங்கள் பொம்மைச் சங்கங்களை தங்களுக்கு என்று தனியாக நியமித்துக்கொண்டு அந்தச் சங்கங்களை ரெகக்னைஸ் செய்து வைத்துக்கொண்டு அந்த சங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் மூலமாக தொழிலாளர்களை செயலாக்குகிறார்கள்.

மாலை 16.25

இதுபோன்ற பொம்மைச் சங்கங்களை உருவாக்குவதனால் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகள், சண்டைச் சச்சரவுகள் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே ஏற்படுகின்றன. இந்தச் சச்சரவுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல மூடிய ஆலைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு, பி அன்ட் சி மில் என்றால் சுமார் 6,630 தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலை செய்து இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல பல்வேறு மில்களிலே சுமார் 11,610 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. நமது அரசானது இப்போது அவர்களுக்கு நிவாரணமாக, வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு சுமார் 250 ரூபாய், முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப் படுவதாக இங்கே சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்திலே இந்த நிவாரணம் வழங்கப்படும்போது, கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்ததைப் போல, அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய நல நிதியிலிருந்து அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள். அப்போது நாங்கள், சென்ற முறை சட்ட மன்றத்திலே இதுபற்றி கேட்டோம். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள், தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னோம். அதைத் தான் நான் இப்போது சொல்கிறேன். திமுக அரசானது தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான போக்கை, எப்போதுமே கடைப்பிடித்து வந்தது. இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தொழிலாளர் நலன் காக்கப்பட வேண்டும். “தொழிலாளர் உலகம்” என்ற ஒரு பத்திரிகை இங்கே அரசாங்கத்தின் மூலமாக வெளியிடப்பட்டது. அதிலே பல சட்ட திட்டங்கள், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் குறித்து சொல்லப்பட்டிருக்கும். அந்தத் தொழிலாளர் நலப் பத்திரிகையை மீண்டும் விட்டு,

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1991 செப்டம்பர் 16]

அதன் மூலம் அவர்கள் நலம் பெற வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் நான் உங்கள் மத்தியிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஈட்டுறுதி, ஈட்டுறுதியுடன் இணைந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்தினால் பல ஏழை மக்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருந்த அந்தத் திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசானது தடுத்து நிறுத்தியது. அதை மீண்டும் கொண்டு வந்து அந்த மக்களுக்கு, அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற எங்களுடைய பகுதியிலே காச நோய் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிந்து வைக்கப்பட்ட சுமார் 31 இலட்சம் வேலை வாய்ப்பற்ற இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். பதியாத, வேலை வாய்ப்பில்லாத இளைஞர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காகவும் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று அரசையும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிவாரணத் தொகையைக் கூட்டி, மாதம் 300 ரூபாயாக கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் உங்கள் மத்தியிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு, பத்திரிகைகாரர்களுக்கு டிரை பார்ட்டைட் செட்டில்மெண்ட் என்ற முத்தரப்பு பேச்சின் மூலமாக அவர்களுக்கு வேஜ் போர்டிலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கும், அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வேஜ்—ஆனது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அரசானது இதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் இங்கே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் வெளி நாடுகளுக்கு. . . (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விரைவாக முடியுங்கள், மற்றவர்களும் பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். வெளி நாடுகளுக்கு வேலை வாய்ப்பிற்றாக பலர் இன்றைக்கு ஈரான், ஈராக் போன்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பண்டித்யார் அவர்கள்

[1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

பேசும்போது சொன்னார்கள் ; வெளிநாடுகளுக்குச் செல் கின்றவர்களுக்காக, தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்தாவது சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டுடன் தொடர்பு வைத்து அவர் களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதைச் சொன்னார்கள். வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு பல புரோக்கர்கள் செயல்படுவதனால், இதனால் பலர் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். இதுபோன்ற புரோக்கர்களையெல்லாம் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு படத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். “உழைக்கும் தோழர்களே ஒன்று கூடுங்கள் ; உலகம் நமது என்று சிந்து பாடுங்கள் ” என்று ஒரு பாடலிலே அவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்டு அந்தப் பாடலைப் பாடியதைப் போல், இந்த அரசாங்கு தொழிலாளர்கள் மீது சிறப்பான அக்கறை கொண்டு, அவர்களுக்கு எல்லா சலுகை களையும் அளித்து, சிறப்பான திட்டங்களை உருவாக்கி, ஒரு சூழகமான உறவை நிலைநாட்டி, தொழில்கள் வளர்ச்சி யடைவதற்கு வேண்டிய எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைத்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, முடிக்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாலை 6.30

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : திரு. கே. குப்பன்.

திரு. கே. குப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே உறுப்பினராகப் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த எங்களுடைய இதய தெய்வம், எங்களுடைய அன்புத் தலைவி, ஆறரை கோடி மக்களுடைய இதயத்திலே நீங்கா இடம் பெற்றிருக்கிற எங்களுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொற் பாதங்களிலே என்னுடைய நன்றியைக் காணிக்கை யாக்கி, உரையைத் துவங்குகின்றேன்.

என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பிய திருவொற்றியூர் தொகுதியினுடைய வாக்காளப் பெரு மக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் காணிக்கையாக்கிக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருவொற்றியூர் தொகுதி தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியிலே, திருவொற்றியூர் தொகுதிக்கு உட்பட்ட கே.சி.மி. தொழிற்சாலை என்ற தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. அந்த கே.சி.பி. தொழிற்

[திரு. கே. குப்பன்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

சாலையிலே 525 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்றார்கள். கே.சி.பி. நிறுவனம் சட்ட விரோதமான கதவடைப்பை இன்றைக்குச் செய்து 30-10-1990-லேயிருந்து இதுவரையில் 11 மாத காலமாக அங்கே 525 குடும்பங்கள் இன்றைக்குப் பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடுகின்ற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த கால திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியிலே இந்தப் பிரச்சினையைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்து விட்டார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கவனத்தில் கொண்டு, நல்லதொரு முறையிலே இந்தப் பிரச்சினைகளை முடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த 525 குடும்பங்களும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையிலே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் நான் அந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் பலமுறை அழைத்துச் சென்று இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்து வைத்திருக்கின்றேன்.

இந்த அடிப்படையில் கடந்த இரண்டாம் தேதி கூட, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அவர்கள்கூட இந்தப் பிரச்சினையிலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு சுமுகமான முடிவுக்கு வர இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அந்த கே.சி.பி. நிறுவனம் 6-ஆம் தேதி அன்றைக்குப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வராமல் திரும்பிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையில் மாற்றுக் கட்சியுடன் தொடர்பு கொண்டு, இந்தத் தொழிற்சங்கத்தினுடைய பிரச்சினையை எப்படியாவது முறியடித்து, அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இருக்கின்ற அந்த கே.சி.பி. நிறுவனத்தைத் தமிழக அரசு மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற எங்களுடைய இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இதைக் கருத்திற்கொண்டு நல்ல முறையிலே அதை முடித்துக் கொடுத்து, 525 குடும்பங்களையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த பகுதியான திருவொற்றியூர் தொகுதிக்கு உட்பட்ட எம்.எப்.எல். தொழிற்சாலை சென்னை உரத் தொழிற்சாலை இருக்கின்றது.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. கே. குப்பன்]

அங்கு 1,500 பேர் 25 ஆண்டுக்காலமாக பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நான்கு ரூபாய் கூலியிலே யிருந்து 25 ரூபாய் கூலி வரை வாங்குகின்ற அளவிற்கு அந்தத் தொழிற்சாலையிலே அவர்கள் 25 ஆண்டுக்காலமாகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே, அவர்கள் 20, 25 ஆண்டுக்காலமாகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் தான் அந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள்—1,500 தொழிலாளர்களையும் சொசைட்டி ஒன்று உருவாக்கி, அவர்களை, அந்தக் கம்பெனி நிரந்தரமாக ஆக்கிக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினை ஒரு ஒப்பந்தத்தை அந்த நிறுவனம்—அந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அப்படியிருக்கின்றபொழுது, இதை எப்படி, 1,500 தொழிலாளர்களை—நாம் அவர்களை பர்மனென்ட் செய்து விடுவது என்ற எண்ணத்தில்—குறுகிய நோக்கத்தோடு எம்.எப்.எல். நிறுவனம் இன்றைக்கு 1,500 குடும்பங்களும் வெளியேற்றப்பட்டு, ஒரு சில தனியார் மூலம் கான்ட்ராக்டர்கள் விட்டு, இன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் 1500 தொழிலாளர்களும், நிதிமன்றத்திற்குச் சென்று இருக்கிறார்கள் இன்றைக்கு அந்த 1,500 குடும்பங்களும் நடுத்தெருவிலே இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆகவே, நான் இந்தப் பிரச்சினையை மாண்புமிகு **தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வாக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். **அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே தலையிட்டு, இந்த....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உறவுமுறைகளைச் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருடைய உரையில்** என்று வந்த சொற்கள் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. குப்பன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே தலையிட்டு, அந்த 1,500 குடும்பங்களையும் பசியாலும், பட்டியாலும் வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த 1,500 குடும்பங்களுக்கும் நீதி கிடைக்க வழிவகைகளை ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த 1,500 குடும்பங்களும் நிதிமன்றத்திற்குச் சென்றதன் வாயிலாக நிதிமன்றத்திலே அந்த 1,500 பேர்களைத்தான்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. கே. குப்பன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; தனியார் மூலம் கான்ட்ராக்ட் விடக் கூடாது என்று உத்தரவைப் பிறப்பித்தது மட்டுமல்ல, கடந்த ஒருசில தினங்களுக்கு முன்பாக நீதிமன்றத்திலே அந்த எம்.எப்.எல். தொழிற்சாலையினுடைய — நிறுவனத்தினுடைய மேலாளராக இருக்கின்ற மேனேஜர் அவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அபராதத்தை விதித்து நீதிமன்றம் தீர்ப்புக் கூறி இருக்கிறது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாணல் 6-35

ஆகவே, மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் என்னுடைய இதய தெய்வம், பொன்மனத் தலைவி, புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய காலத்தில் கே.சி.பி. தொழிற்சங்கத்தினுடைய அந்தப் பிரச்சினையையும், எம்.எப்.எல். தொழிற்சங்கத்தினுடைய பிரச்சினையையும் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று. எனது திருவொற்றியூர் தொகுதி மக்களின் சார்பாக, இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வி. தம்புசாமி.

*திரு. வி. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் குறித்து, மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக்கூற அனுமதி தந்த மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு மாறியிருக்கிறது. அரசுக்குப் பேராதரவு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர் துறையோ அல்லது அதிகாரிகளோ, சட்டமோ, அல்லது தொடர்ந்து கடைபிடித்து வந்திருக்கிற தொழிலாளர் கொள்கைகளோ மாற்றப்படவில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். எப்படி இந்த அரசு மாறியிருக்கிறதோ, அதேபோன்று எதிர்காலத்திலே தொழிலாளர் துறை மாற்றப்பட்டு, தொழிலாளர்நலத் துறையாகச் செயல்படுவதற்கு, தமிழக அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொடர்ச்சியாக, தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலுங்கூட, அந்தச் சட்டங்கள் முழுமையும் ஏட்டாளனிலே, 'ஏட்டுச் சுரைக்காய்' போன்று இருக்கிறதே தவிர,

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வி. தம்புசாமி]

எந்தவித தொழிலாளர் நலத்திற்கோ அல்லது அவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கோ, அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேறெந்த விதத்திலோ கடந்த காலத்திலே பயன்படவில்லை என்பதை தொடர்ந்து பல்வேறு அனுபவங்கள் நமக்கு முன்னாலே காட்டுகிறது. எனவே, எதிர்காலத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பத்திய அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் முறையாக, செம்மையாக அமல்படுத்துவதற்கு, அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் சறாராக அமல்படுத்த வேண்டும். காரணம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலையிலோ, அல்லது தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்து தொழிற்சாலையிலோ வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள், இலட்சோப இலட்சத் தொழிலாளர்கள். ஒரு தொழிற்சாலையிலோ அல்லது தொழிற்சாலையினுடைய அதிபர்கள், அவர்கள் செய்கின்ற சட்ட விரோதச் செயல்களுக்கு இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பழி வாங்கக்கூடிய போக்கு, தொடர்ந்து இனிமேல் நீடிக்காது என்ற நம்பிக்கையோடு, தமிழக அரசு தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை விரைவாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, முன்பு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றிருந்தபோது, அப்போது தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்த, மாண்புமிகு அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 480 நாட்கள் வேலை செய்திருந்தால், அவர்களை நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், செயல்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் தமிழக அரசு அமல்படுத்துவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், முன்பு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த காலத்தில், தொழிலாளர்களினுடைய நலன் கருதி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஏற்படக்கூடிய துன்ப துயரங்களையெல்லாம் கருதி, அவர்களுக்கு தொழிற்சாலையிலே கிடைக்கக்கூடிய வருவாயைக் கருதி அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படிச் சட்டம், செக்யூரிட்டி தொழிலாளர் நலச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் அமல்படுத்தப்படாமல், கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன. மீண்டும், தமிழக அரசு அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

அதே போன்று, பெரிய பெரிய தொழில்கள் நடக்கக்கூடிய நகரங்களில், அது சிவகாசியாக இருந்தாலும், கோவையாக இருந்தாலும், அங்கே அவர்களுக்கு என்ன நலச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும், அல்லது என்ன ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டாலும், அந்த ஒப்பந்தங்கள் முழுமையும் தூக்கி எறியப் படுகின்ற கடந்த கால அனுபவம் நமக்கு முன்னாலே இருக்கிறது.

மாலை 6-40

குழந்தைகள் வேலை செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலும், அவர்கள் எவ்வளவோ துன்ப துயரங்களுக்கிடையில், பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கிடையில் அந்தக் குடும்பங்களில் சின்னஞ்சிறிய குழந்தைகள் எல்லாம் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும், அந்த வேலைக்கு எவ்வளவு குறைத்துக் கூலி கொடுக்க முடியுமோ அப்படிக் கூலி கொடுக்கின்ற காட்சிகளையெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அந்தச் சின்னஞ்சிறார்கள் வேலை செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் மூலம் அதைக் கறாராக அமல் படுத்துவதற்குத் தமிழக அரசு முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போன்று, தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு பிரச்சினையாக இருந்தாலும், ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அரசு தரப்பில் அல்லது அந்தத் தொழில் முதலாளிகள் தரப்பில். தொழில் நிறுவனங்கள் தரப்பில், தொழிலாளர்கள் தரப்பில் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு, அந்தத் தொழிலதிபர்கள் அல்லது தொழிலிலே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகிகள் உடனடியாக நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை வாங்கி விடுகிறார்கள். அப்படித் தடை வாங்குவதன் மூலம் அந்தத் தடை பல ஆண்டுகள் ரத்துச் செய்யப்படாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். அதனால் யாருக்குப் பாதிப்பு? அந்தத் தொழிலுக்கோ, அல்லது தொழிலதிபர்களுக்கோ பாதிப்புகிடையாது. ஆனால், அந்த ஒப்பந்தத்தை நம்பியிருக்கிற லட்சோப லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய தொழிலைப் பாதிக்கிறது. பொருளாதாரம் பாதிக்கிறது. குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய நலன்கள் முழுமையும் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு, இனிமேலாவது அந்த ஒப்பந்தத்தை தடை செய்வதற்காக நீதிமன்றத்திற்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காக தமிழக அரசு தொழிலாளர் நலனுக்காக, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்காக ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டத்தை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும், பரிசீலித்து அதை அமல்படுத்து

1991 செப்டம்பர் 16]

[திரு. வி. தம்புசாமி]

வதற்கு அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசின் குறைந்த பட்ச அந்த ஊதிய அறிவிப்புக்கு முதலாளிகள் அதைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று கோர்ட்டுக்கு போவதையும் தடை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் பிரச்சினையை தமிழக அரசு ஆதரவோடு அணுக வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், ஏதோ தொழிலாளர் ஒன்றுபடு வது அல்லது தங்களுடைய கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இயக்கங்கள் நடத்துவது என்பது ஆசைப்பட்டல்ல. அல்லது வேண்டுமென்று செய்யக் கூடியது அல்ல. தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதோ, அல்லது பல்வேறு இயக்கங்கள் நடத்துவதோ, எது அவர்களை அந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவது, வறுமை. ஒருபுறத்திலே விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஒருபுறத்திலே வேலைக்கு உத்திர வாதம் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது; அல்லது வே ஆப் ஏற்படுகிறது. அப்போது இதையெல்லாம் வைத்து தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகின்றபோது, தங்களுடைய கோரிக்கைகளாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். தங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவர்கள் ஒன்றுபட்டு, ஜனநாயக முறைப்படி பல்வேறு இயக்கங்களை நடத்துவதற்கு அவர்கள் முன்னுக்கு வருகிறார்கள். அப்படி இயக்கங்கள் நடத்துகிறபோது, ஏதோ அரசை எதிர்க்கிறார்கள் என்று எண்ணக்கூடாது. அல்லது நிர்வாகத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்றும் எண்ணக்கூடாது. அவர்களுக்கு இருக்கிற சிரமங்கள், சங்கடங்கள் வாழ்க்கையிலே ஏற்படுகிற துன்ப துயரங்கள் இதை வைத்துத்தான் அவர்கள் அப்படி ஒன்றுபட்டு இயக்கங்கள் நடத்துகின்ற சூழ்நிலை வருகிறது. எனவே, எதிர்காலத்திலே தமிழக அரசு தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை ஆதரவோடு அணுக வேண்டும். பரிசீலிக்க வேண்டும். லட்சோப லட்சம் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான முழு முயற்சியையும் எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பிரச்சினைகள் வருவதற்கு முன்னாலேயே அரசு தரப்பில், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி, முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி, அதிலே இருக்கிற சிரமங்கள், சங்கடங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எதிர்காலத்திலே பிரச்சினைகள் வராமலிருக்க இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்களோடு அடிக்கடி அரசு தொடர்பு கொண்டு, கலந்து பேசி, நிர்வாகத்தோடு பேசி, எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தமிழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தம்புசாமி]

[1991 செப்டம்பர் 16]

அதே போன்று, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் ஊழியர்கள் நீண்டகாலமாகப் பல்வேறு கோரிக்கைக்குரிய நபர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை யெல்லாம் பரிசீலித்து, எதிர்காலத்தில், அரசு அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கனிமம் வெட்டியெடுக்கும் தொழிலாளர்களும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் தமிழக அரசு பரிசீலித்து அதற்கு நல்லதொரு தீர்வுகாண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 6-45

அதுபோல் மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான அவசரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகளைச் சேர்ந்த இலட்சோப லட்சக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்கள் வாழ முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் ஏற்படுகிற வகையில் முடிய ஆலைகளை விரைவாகத் திறக்க தமிழக அரசு முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி தொழில் துறை சம்பந்தமாக அந்தத் தொழில் துறையில் வழக்குகள் ஏற்படுகிறபோது அதற்கென்று தனி வழக்கறிஞர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அந்த வழக்குகளைக் கவனித்து விரைவாக அந்தவழக்குகளைத் தீர்த்து தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்ய தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபோல், போனஸ், இதர சலுகைகள் ஆகிய இவை முழுவதையும் பொறுத்த வரையில் பேச்சுவார்த்தை மூலம் அதாவது அரசு தலையிட்டு ஆலை நிர்வாகத்தோடும், தொழிலாளர்கள் தலைவர்களோடும் அரசு தரப்பில் பேசி எதிர்காலத்தில் தீர்வு காணவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து துறைகளையும் சீர்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் ஏனென்றால் புதிய அரசு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நிர்வாகம் பழைய நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே — எதிர்காலத்திலே அரசு விரைவாகத் தலையிட்டு அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்கி எதிர்காலத்தில் தொழிலாளர்களின் அரசு இது என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஏதோ போராடுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை விரோதிகளாகப் பார்க்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் நெசவாளர்கள் போராடினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தின்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வி. தம்புசாமி]

மூலம் 500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் வந்திருக்கிறார்கள். நானும் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இப்போது கூடக் கேட்டேன். ஆகவே தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்தத் தொழிலாளர்களை விரோதிகளாகப் பார்க்காமல் அவர்களுடைய வழக்கை விரைவாக ரத்து செய்வதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள். சுருட்டுத் தொழில் என்பது ஒரு காலத்தில் முதலாளிகள் 100 பேர், 200 பேர் என்று தொழிலாளர்களை வைத்து சுருட்டு சுற்றக்கூடிய தொழிலாக வைத்திருந்தார்கள். அப்படி அவர்களை வைத்து இருந்தால் தொழில் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி, போனஸ் இவை முழுவதையும் வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்.டு லைசன்ஸ் என்ற பெயரில் அவரவர்கள் வீடுகளிலேயே சுருட்டு சுற்றுவதற்கு அவர்களிடம் புகையிலைக் கொடுத்து சுருட்டைச் சுற்ற வைத்து, திருப்பி அவர்கள் வாங்கி வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமான அளவில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பள உத்தரவாதம் கிடையாது; போனஸ் கிடையாது; பஞ்சப்படி கிடையாது; எந்தவிதமான சலுகையும் அற்ற சூழ்நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும், அவர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் உழைத்து அன்றாட ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஒரு உத்தரவாதத்தை அளிக்கக்கூடிய வகையில் தமிழக அரசு அவர்களுக்காக எதிர்காலத்தில் எப்படி உத்தரவாதம் அளிப்பது என்று பரிசீலித்து அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதற்கோ அல்லது முதலாளிகளுக்கு வரக்கூடிய வருவாயில் ஏதாவது எதிர்காலத்தில் கிடைப்பதற்கோ அந்த சுருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் ஏற்படுவதற்கோ அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவுக்குப் பாதுகாப்பு இருந்தாலும்—பேரூராட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அல்லது பஞ்சாயத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்படிப்பட்ட நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு—எந்தவிதமான சட்டப் பாதுகாப்பும் இல்லாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஊராட்சியிலே பணியாற்றக்கூடிய நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட மாதம் 60 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

அவர்கள் குடியிருக்கக்கூட வீடு கிடையாது. எந்தவிதமான, அரசு அல்லது நகராட்சியில் வழங்கக்கூடிய சலுகைகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே நகராட்சி மற்றும் பேரூராட்சியில் எந்த வகையான சட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறதோ அதே சட்டத்தை கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற அந்த ஊராட்சியிலே பணியாற்றக்கூடிய அந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் அளிக்கக்கூடிய வகையில் உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று கட்டடத் தொழிலாளர்கள். இன்றைய தினம் இலட்சக் கணக்கான கட்டடத் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அற்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே முதலாளிகள் இஷ்டப்படி கொடுக்கின்ற சம்பளத்தை வாங்கித் தான் அவர்கள் ஜீவிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கட்டடங்கள் அதிகமாகவும், வேகமாகவும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற கட்டடத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் எப்படி பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசு பரிசீலித்து அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஒரு பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாலை 6-50

அதுபோல கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள். இன்றைய தினம் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு கான்ட்ராக்ட் பேக்சில் தான் வேலை வாங்கப்படுகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், அரசு தரப்பிலே இருக்கின்ற மின்சார வாரியத்திலே கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். 10 ஆண்டுக் காலம், 15 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை வேலைக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. நிரந்தரம் கிடையாது. ஒரு அடிப்படைச் சம்பளம்கூட கிடையாது. மின்சார வாரியத்திலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் என்ன சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்தச் சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். இப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் நமது அரசுத் தரப்பிலே இருக்கும் மின்சார வாரியத்திலே உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்குவதற்கு, அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படைச் சம்பளத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், திருவாரூரில் இருக்கின்ற மின்சார வாரியத்தின் பிரிவிலே ஏறத்தாழ 275 ஊழியர்கள். இன்றைக்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினாலேதான் இன்றைய தினம் விளக்குகள் எரியவிடமுடியாத ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஆட்கள் தேவையிருந்தால்கூட அது பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. அந்த இடங்கள் முழுவதையும் நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வி. தம்புசாமி]

அதே மாதிரி பல்வேறு தொழில்களிலே கான்ட்ராக்ட் ஊழியர்கள் அரசு தரப்பிலே கூட இருக்கின்றார்கள். பெரிய பெரிய பாலங்கள் கட்டுகிறார்கள். அந்த நேரத்திலும், அணைகளைக் கட்டுகிறபோது பெரிய சாலைகளை அமைக்கிற போது கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்காலத்திலே ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற முன்னால் இருந்த அரசு பொதுப் பணித் துறையிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த என்.எம். ஆர். என்று சொல்லக்கூடிய ஊழியர்கள் பூராவுமாக, முழுமையாக நீக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பூராவும் கிட்டத்தட்ட சிவில் என்ஜினியரிங் அளவுக்குப் படித்தவர்கள். ஆனால் அவர்கள் என். எம்.ஆர். ஆக 4 வருடம், 3 வருடம் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்கள். அவர்களை திடீரென்று நீக்கி விட்டார்கள். அப்படி நீக்கிவிட்டதால் அவர்கள் படுகின்ற துன்பங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றது. எனவே தமிழக அரசு இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு எதிர்காலத்திலே வேலையை உத்தரவாதம் செய்வதற்கான சூழலை உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, விவசாயத் தொழிலாளர்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பற்றி இன்றையதினம் மத்திய அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டு நாடு முழுவதும் ஒரு சீரான கூலி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 20 அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தமிழக அரசு இந்த வகையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பரிசீலிப்பதற்கு முன்னுக்கு வரவேண்டும். அப்படி பரிசீலிக்கிறபோது, அதிலே ஒரு குறைந்த பட்ச சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது தமிழ்நாடு பூராவும் ஒரே சீராக அமல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக குறைந்தபட்ச சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டாலும் அதை நிறைவேற்றி விட்டோம். என்று சொன்னாலும் கூட கொடுக்காதவர்கள் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கான சட்ட விதிகள் கிடையாது. எனவே அதற்கு என்று தனியாக ஒரு வட்ட ஆட்சியர் நியமிக்கப்பட்டு அந்த வழக்குகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அந்தக் கூலி கிடைக்காதவர்களுக்கு கூலி பெற்று தருவதற்கான ஒரு சூழலை தமிழக அரசு ஏற்படுத்தவேண்டும்.

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1991 செப்டம்பர் 16]

விவசாயக் குத்தகைக் கூட்டவில்லை என்றாலோ அல்லது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலோ அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சொல்லலம் என்ற சூழ்நிலை இருப்பது போல, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் தமிழக அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டம், அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால் அந்தச் சட்டத்தின்படி தனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அந்த உரிமையைப் பெறுவதற்கு ஒரு குறைந்த பட்ச முதல்வகுப்பு நீதிபதி என்ற முறையிலே ஒரு வட்ட ஆட்சியர் அளவுக்கு வழக்கை நடத்துவதற்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போன்று திருச்சி பாய்லர் தொழிற்சாலை திருச்சியிலே இருந்தாலும் கூட அதைச் சுற்றியிருக்கின்ற ஏறத்தாழ கும்பகோணம் வரையிலும் உற்பத்தி பரவியுள்ளது. அதாவது 20 தொழிலாளர்களை வைத்து வேலை செய்தால் அது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்று கருதி 19 தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டு, சிறு தொழில் என்ற பெயரால் அனைத்து வீடுகளிலும் அதனுடைய பிரிவுகள் செய்யப்படுகின்றன. நட, ஸ்குரு இதுபோன்ற சின்னச் சின்ன பகுதிகள் செய்யப்படுகின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் பூராவும் ஐ.டி.ஐ. படித்த மாணவர்கள். குறைந்த சம்பளத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு 10 ரூபாய்க்கு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையையெல்லாம் அரசு ஆய்வு செய்து அவர்களுக்கு எதிர் காலத்திலே உத்தரவாதத்தை அளிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் எவர்சில்வர் வியாபாரம் என்பது கும்பகோணத்திலேயும் அதைச் சுற்றியுள்ள நாச்சியார்கோவில் வரையிலும் அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அங்கே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் 8 ரூபாய், 9, ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. நாள்முழுவதற்கும் கூட வேலை செய்கிறார்கள். எவர்சில்வர் பாத்திரங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அதே மாதிரி வெண்கல பாத்திரங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அதே மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த குறைந்த கூலி பெற்று வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்தப் பகுதியையும், அந்த தொழிலாளர்களையும் தனக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு என்று ஒரு குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு தமிழக அரசு முன்னுக்கு வர வேண்டும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாலை 6.55

அதுபோல இன்று சென்னை மாநகரில் முழுமையும் அத்துக் கூலிகளாக பலர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துக் கூலிகள் என்றால் தினக் கூலிகளாக, கொடுக்கிற கூலியை

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. வி. தம்புசாமி]

வாங்கிக் கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏறத்தாழ சென்னை மாநகரில் மட்டும் லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இரவும் பகலும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிற காட்சிகளை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு எதிர் காலத்தில் நிரந்தரமாக தங்குவதற்கு ஒரு குடியிருப்புப் பகுதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு அவர்கள் எந்தத் தொழிலை செய்தாலும்கூட இன்னசம்பளம் வழங்கியாக வேண்டுமென்ற வகையில் சென்னை மாநகரில் இருக்கிற அத்துக்கூலி தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் ஒரு குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தை உருவாக்கி அவர்களையும் பாதுகாப்பதற்கு இந்த அரசு முன்னுக்கு வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி எதிர் காலத்தில் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் (மணியடிக்கப் பெற்றது.).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 20 நிமிடம் ஆயிற்று.

திரு. வி. தம்புசாமி : மேற்கண்ட என்னுடைய கருத்துக்களை கூறி, மீண்டும் தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் காஞ்சிபுரத்தில் கைது செய்யப்பட்ட அந்த 500 தொழிலாளர்களுடைய வழக்கையும் நீங்கள் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.—அவர்களை தினசரி கோர்ட்டுக்கு அலையவிட்டால் அவர்களுடைய சம்பளம் முழுமையும் அவர்கள் இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால்—அந்த வழக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் கேட்டு, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தக் கருத்துக் களைப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஞானசேகரன்: மணி 6.56 ஆயிற்று.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கடைசி, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடைசி என்பதல்ல. உங்களுக்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டும்,

திரு. சி. ஞானசேகரன் : எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆடை இல்லாத மனிதன் அரை மனிதன் என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர் வர்க்கம் இன்றைக்கு ஆடை இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பார்த்து சமுதாயத்தில் இருக்கிற பெரியோர்கள் கந்தையானாலும் கசக்கி கட்டு என்று முதுமொழி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவரை நான் எதைக் கட்டுவது என்று தொழிலாளர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

[1991 செப்டம்பர் 16]

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவையின் அலுவல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று மாலை கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில் எடுத்த முடிவிற்படி, பேரவை அலுவல்களில் கீழ்க்கண்ட மாற்றம் செய்ய, தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

17-9-1991 ஆம் நாள் அன்று, அதாவது நாளை மாலை பேரவைக் கூட்டம் இல்லை.

அன்று எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்த சமூக நலன் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண் 30, 20-9-1991 ஆம் நாள் அன்று கீழ்க்கண்டவாறு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

காலை 9-30 முதல் 11-30 வரை கோரிக்கை எண் 26, கைத்தறித் துணித் தொழிலும், கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்.

காலை 11-30 முதல் பிற்பகல் 1-30 வரை கோரிக்கை எண் 30, சமூக நலன், அதாவது நாளை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்த மானியக் கோரிக்கை 20 ஆம் தேதி எடுத்து கொள்ளப்படுகிறது.

20-9-1991 ஆம் நாள் அன்று கேள்வி நேரம் இல்லை.

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 1991-92—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஞானசேகரன் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : இங்கே பட்டுக்கோட்டை கவிஞர் சொன்னதைப் போல, திருடுகிற கூட்டம் திருடிக் கொண்டே இருக்கிறது. சட்டம் போட்டு தடுக்கிறவர்கள் தடுத்துக் கொண்டே இருந்தாலும், குற்றங்கள் நிறைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இன்றைக்கு தமிழ் மூதாயத்தில் எத்தனையோ சட்டங்கள் இருந்தாலும், தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று தொழிலாளர் தோழர்கள் பல பேர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அண்ணாமலை பேசும்போது நான் ஒரு கொத்தனார் என்று சொன்னார். அதுபோல மற்றொரு உறுப்பினர் நான் ஒரு தொழிலாளி என்றார். இன்று தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பல பேர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சி. ஞானசேகரன்]

இங்கே வந்திருக்கிற வேளையில் தொழிற் சட்டங்கள் எல்லாந் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும், தொழிலாளம் களுடைய துயர் நிச்சயமாக தீர்க்கப்படும் என்கிற ஒரு நம்பிக்கை எனக்கு பிறந்திருக்கிறது.

இன்று உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் சமூகம் இந்த சமுதாயத்தின் கண்களாக விளங்கிக் கொண்டு, சமுதாயத்தின் காதுகளாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகையாளர் சமூகத்திற்கு என்று அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் கிடையாது. 1988 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பச்சாவட் கமிட்டி என்கின்ற அந்த ஊதிய போர்ட் உழைப்பாளர்களுக்கு, பத்திரிகையாளர்களுக்கு இன்ன ஊதியத்தை இனிமேல் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருந்தாலும் கூட இதுவரை அந்தப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அது கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் கிடையாது. சில பத்திரிகைகள் அதைக் கொடுப்பதாக சொல்கிறார்கள். நம் முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்தப் பத்திரிகைகள் அதுனுடைய பத்திரிகையாளர்களுக்கு அந்தப் பச்சாவட் கமிட்டியினுடைய தீர்மானங்களுையொட்டி, ரெக்கமெண்டேசனையொட்டி அந்த ஊதியத்தை கொடுக்கவில்லை என்பதை அறிவிக்கும்படி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல, அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிவுரைப்படி முத்தரப்புக்குழு ஒன்றை மத்திய அரசை வற்புறுத்துகிற அடிப்படையிலே மாநில அரசு உடனடியாக கூட்டி, பத்திரிகையாளர்களுக்கு என்று அவர்களுடைய நலனுக்கு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியத்தை கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரவு 7-00

இந்தப் பத்திரிகையாளர்களும் சமுதாயத்திலே அவர்கள் மனிதர்களாக விளங்குவதற்கு நாம் உறுதுணையாக இருந்து, அவர்களுக்கு அரசு தொகுப்பு வீடுகளை ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவையின் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன்.

வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம் பீடித் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கக்கூடிய மாவட்டம். நெல்லை மாவட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டம் பீடித் தொழிலில் முன்னணியில் இருக்கின்றன. தொழிலில்தான் முன்னணி. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பீடித் தொழிலாளர்கள் பீடிசுருட்டுவதால் அவர்கள் சுருண்டுவிடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் முதலாளிகள்தான் பெருச்சாளிகளாகப் பெருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைக்கு தொகுப்பு வீடுகள் கிடையாது. சென்ற திட்டத்தில்

[திரு. சி. ஞானகேரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

என்னுடைய வேலூர் சத்துவாச்சேரியில 150 வீடுகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. வாணியம்பாடி, குடியாத்தம், வேலூர் போன்ற பகுதியிலே அதுபோன்ற வீடுகள் இல்லை. தொகுப்பு வீடுகள் ஆயிரம் சட்டிக் கொடுப்பதாக இப்போது பட்ஜெட்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆயிரம் வீடுகளை தயவுசெய்து வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்கே ஒதுக்கிக் கொடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குத் துன்பப்படுவதால் எங்கள் பகுதிக்கே ஒதுக்கித் தந்து, அடுத்த ஆண்டு வேறு மாவட்டங்களுக்கு தொகுப்பு வீடுகளைக் கட்டுங்கள் என்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்கு வைக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கோவையிலே 25,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் நகைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கென்று தனி வரைமுறை கிடையாது. அங்கே இருக்கும் முதலாளிகள் சுரண்டி சுரண்டி பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 25,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு இதுவரை நல்ல வரைமுறை கிடையாது. அந்த நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சட்டத்தை தமிழக அரசு இயற்றி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திலே தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அதிகமாக குடியாத்தத்தில் இருக்கிறது. வேலூரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பட்டாசுத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள், 10, 20 பேர்கள் விபத்து ஏற்பட்டு மாண்டுவிடுகிறார்கள். தொழிற்சாலை சட்ட விதிப்படி அவைகள் வைக்க வேண்டியதை வைக்காததால் விபத்துக்கள் உருவாகின்றன. வாணியம்பாடியை அடுத்த உதயேந்திரம் பகுதியிலே ஒரு தோர் தொழிற்சாலையிலே பாய்லர் வெடித்து 8 பேர்கள் கருகினார்கள். அதிலே லலிதா என்ற பெண்ணும் கருகினாள் என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு அரசின் சார்பாக எந்த நிவாரணமும் கொடுக்கவில்லை. விபத்தில் இறக்கும் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு முதலமைச்சர் நிதியின்று நிவாரணம் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கையை வைக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களை தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக வைத்து ஏமாற்றுவவர்கள் பிரைவேட் தொழிலதிபர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசு கூட சில நேரங்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சி. ஞானசேகரன்]

களிலே, சில இடங்களிலே தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக என்.எம்.ஆர். ஆக பல ஆண்டுகளாக வைத்து, அப்படியே நோகடிக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்ட்டல் வளாகத்திலே உள்ள தேர்வாணைக் குழு அலுவலகத்திலே கூட 350 பேர்கள், 25 ரூபாய் ஊதியத்தில்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தேர்வாணைக் குழு பற்றி இங்கே விவாதிப்பது சரியல்ல. அதைத் தவிர்க்கவும்.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுத் துறையிலே கூட பல இடங்களிலே என்.எம்.ஆர். என்று தொழிலாளர்களை ஆண்டுக் கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் நெடுநாட்களாக பணி புரிந்தாலும் அவர்கள் பணி நிரந்தரமாக்கப்படாமல், அவர்கள் சுரண்டப் படுகிறார்கள். அரசு முன் உதாரணமாக இருந்தால்தான் தனியார்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். நம்மைப் பின்பற்றி அவர்கள் செயல்பட ஏதுவாக இருக்கும். அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து ஓராண்டு என்.எம்.ஆர். ஆக பணிபுரிந்தவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

25 ரூபாய் கூலிக்கு சமார் 10 ஆண்டுகளாக அரசே வேலை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே லேபர் கோர்ட்டு பார்ம் செய்வதற்கு அரசு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீதித் துறையும், அரசும் இணைந்து ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தும், 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் அது செயற்படுத்தப்படாமல் அந்த லேபர் கோர்ட்டு அமைக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

இரவு 7-05

ஏற்கெனவே 10 செஷன்ஸ் ஐட்ஜுக்ளுடைய போஸ்ட்ஸ் காலியாக இருக்கிற கட்டத்தில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு லேபர் கோர்ட்டை இந்த அரசு உடனடியாக நியமித்து தொழிலாளர்களுடைய துயரைத் துடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை நான் அவை முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பெண் தொழிலாளர்கள் இன்று ஆண்களுக்கு நிகராக இருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களுக்கு சரிநிகர் சமானமாக இருக்கின்ற இந்த வேளையில் பல தொழிற்சாலைகளிலே இன்று பெண்கள் பணிபுரிகிறார்கள். இரவு வேளைகளிலே அவர்கள் பணிபுரிய நேரிடுகிறது. ஆனால் பணி முடிந்த பிறகு அவர்கள் பாதுகாப்போடு வீடுகளுக்குப் போய்ச் சேர முடிவதில்லை.

[திரு. சி. ஞானசேகரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அவர்களுக்கு என்று போதிய வாகனங்களும் இப்போது சரிவர ஏற்பாடு செய்யவில்லை. ஆகவே, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த பெண் தொழிலாளர்களுடைய துயரைத் துடைக்கும் முகத்தான அவர்களுக்கு உடனடியாக இரவுக் காலங்களிலே பணிபுரிகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே இருந்து வீடுகள் செல்வதற்கு பேருந்துகளை இயக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை நான் வைக்கக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் இன்று அதிகமானவர்கள் பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் உவலை இன்றி தங்களுடைய பெயரை பதிவு தான் செய்கிறார்களேயொழிய அங்கிருந்து ஏதாவது தங்களுக்கு இண்டர்வியூ வருகிறதா என்றால் கிடையாது. அவர்களுக்கு ரிடையர்டு ஆகக் கூடிய வயது கூட வந்து சேர்ந்து விடுமோ என்ற ஒரு நிலை இன்று தமிழகத்திலே நிலவிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க தமிழக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அங்கே இந்தமாதிரி பேசிக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. பதிவ் சொல்ல வேண்டிய அமைச்சர் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கிறார். அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருப்பது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்தை நீங்கள் ஈர்ப்பது போல அமையும்.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கும் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஈர்க்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். அவர் ஈர்த்து விடக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கவனம் எல்லாம் உறுப்பினருடைய பேச்சிலே தான் இருக்கிறது.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரவுக் காலங்களிலே பணிபுரிகிற பெண்களுடைய நிலையைக் குறித்து அவர்களுக்கு வாகனங்கள் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை கூறி அவர் கவனத்தை ஈர்க்க நான் முயன்று கொண்டிருக்கிறேன். டில்லியிலே இருக்கிற செங்கோட்டைக்குச்

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. சி. ஞானசேகரன்]

செல்ல வேண்டிய அமைச்சர் அவர்கள் இன்று செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். நமக்கு நிச்சயமாக அவர்கள் செய்து தருவார்கள். காரணம், அவர் பெயரே செங் கோட்டையன் என்பதாலே குறிப்பிட்டேன். மன்னிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் இந்தக் கோட்டையிலே தொடர்ந்து 1977-லிருந்து இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏதோ மத்தியிலே இருக்கிற கோட்டைக்கு அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போகும் என்ற உணர்வோடு சொல்வதற்காக நன்றி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. சி. ஞானசேகரன் : எங்களோடு சரிநிகர் சமானமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிற தோழமை கட்சி அங்கே செல்வதற்கு நாங்கள் எந்த வகையிலும் குறுக்கே நிற்கமாட்டோம்; நீங்கள் சென்றாலும் ஒன்று; நாங்கள் சென்றாலும் ஒன்று என்ற ஒரே மனப்பான்மையோடு இயங்கிகொண்டு இருக்கிற நாங்கள் நீங்கள் சொல்வது குறித்து நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி தான் அடைவோமே யொழிய வேறல்ல.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. தமிழரசன் அவர்கள் ஒரு குறிப்பை இங்கே கூறினார்கள். குழந்தைகளை தொழிற்சாலைகளில் அமர்த்துவதன் காரணமாக இன்று குழந்தைகள் சுரண்டப்படுகிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை மூட வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒரு கோரிக்கை வைத்தார்கள். குழந்தைகளைப் பணியில் அமர்த்துகிற அந்த முதலாளிகளுக்கு ஏதாவது தண்டனை வழங்குவதற்கு ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டோமேயானால் அங்கே பணிபுரிகிற வயது வந்த தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதற்காக அப்படிப்பட்ட ஒரு கடுமையான நடவடிக்கையை நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது இல்லை. ஆனால் அந்த குழந்தைகளைப் பணியில் அமர்த்துகிற முதலாளிகளை உடனுக்குடன் பிடித்து எந்தச் சட்டப் பிரிவின்கீழ் வழக்குத் தொடர முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களையும் அதுபோல டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃப் ஆபீசர் போன்றவர்களையும் வழக்கறிஞர்களாக இருப்பவர்களை நீங்கள் நியமித்தால் ஏதோ சட்டம் தெரிந்தவர்கள் அந்த இடத்திற்கு சென்றால் பணி செய்வது மிகச் சீரான முறையில் பணியாற்ற ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்

[திரு. சி. ஞானசேகரன்] [1991 செப்டம்பர் 16]

கொடுக்கும். இப்போது இருக்கக்கூடியவர்கள் அங்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு சென்று விதிப்படி அங்கே எல்லாம் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, தொழிற்கூட உரிமையாளர்களை அலுவலகத்திற்கு வரவழைத்து, அவர்கள் அந்த தொழிற்சங்க சட்டங்கள் எல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கும் வகையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களை அரசு கண்காணித்து, தவறு செய்பவர்களை— எப்படி சஸ்பென்ட் உத்தரவு மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே பிறப்பிக்கப்படுகிறதோ, அதுபோல இந்த தொழிலாளர் சட்டங்களை மீறுபவர்களுக்கும் இந்த சஸ்பென்ட் உத்தரவுகள் உடனடியாகப் பிறப்பிக்கப்படவேண்டும். அப்போது தான் தொழிலாளர் வர்க்கம் மேல் தளத்திற்கு வருவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வேலூரிலே மாவட்டத்துக்கு ஒரு லேபர் கோர்ட் வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கும், அதுபோல் பெண்கள் பணிபுரிகிற இடத்தில் அவர்கள் ஒரு வேளை வீடு செல்ல முடியாமல் போனால் அவர்களுக்கு என்று 'பெண்கள் பாதுகாப்பகம்' ஒன்றை ஆங்காங்கே மாவட்ட வாரியாக இந்த அரசு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இரவு 7-10

இங்கே புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பொற்கால ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில் தொழில் புரட்சியை உருவாக்கவேண்டும். எங்களுடைய வடாற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டம் தொழிற்சாலைகள் இன்றி வறுமையான மாவட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பீடித் தொழில் அதிகமாக இருக்கிறதாலே என்னவோ அது காசநோய் பிடித்த மாவட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதிக்கு அடுத்துள்ள இராணிப்பேட்டையில் இப்போது சிப்காட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலூரிலும், வாணியம்பாடி, குடியாத்தம் போன்ற ஊர்களிலும் தொழிற்சாலைகளை ஆங்காங்கே நிறுவுவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்தை தொழில் வளமுள்ள மாவட்டமாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசத்திற்குள் நான் பேச்சை முடித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்,

1991 செப்டம்பர் 16]

*மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பினை அடிப்படையாக வைத்தும், தங்களுடைய அனுபவங்களை வைத்தும், தங்களிடத்தில் சொல்லப்பட்ட செய்திகளை வைத்தும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்து முன்வைத்திருக்கிறார்கள், பல்வேறு யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலத்துறையின் சார்பாக மானியத்தைப் பெறுவதற்காக உங்கள் முன்னால் நான் நிற்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவி அவர்களின் அரசு ஏற்பட்டு முதன்முதலாக உங்கள் முன்னால் வைக்கப்படுகிற இந்த மானியக்கோரிக்கையில் இந்த அரசினுடைய, இந்த ஆட்சியினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை எப்படி இருக்கும் என்று தெரிந்துகொள்ள நீங்கள் விரும்புவீர்கள். அதன்காரணமாகத்தான் ஐந்தாறு உறுப்பினர்கள் கொள்கை பற்றி இன்றைக்கு விவாதிக்க வேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் தந்திருக்கிறீர்கள். தொழிலாளர் பற்றிய எங்களுடைய கொள்கையை நான் சுருக்கமாக விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான் என்கிற வார்த்தைகளை நாம் பலமுறை கேட்டிருக்கிறோம். அதை நாங்கள் பல இடங்களில் பேசி வந்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே ஒரு பொருளுக்கு ஏற்படுகிற மதிப்பு என்பது அந்தப் பொருள் உருவாவதற்கு உழைப்பாளி தருகிற உழைப்புதான் அந்த மதிப்பு என்பதையும், அந்த மார்க்கிய தத்துவத்தையும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். என்னதான் மாறினாலும் இந்த கொள்கை மட்டும் மாறாது. என்னதான் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் இந்தக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்படாது என்ற அடிப்படையில்தான் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையை வெளியிடுகிற நேரத்தில் குறிப்பாக அழுத்தந்திருத்தமாக ஒரு உறுதிமொழியைத் தந்திருந்தார்கள். உழைப்பவர்களுக்கு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். உழைப்பவர்களுக்கு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்படாத நிலையில்தான் பல்வேறு போராட்டங்கள் கடந்த 100, 200 ஆண்டுகாலமாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நடக்கிற பல்வேறு போராட்டங்கள் அந்த அடிப்படையில்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் தரப்பட வேண்டும். அன்றைய காலக்கட்டத்தில் அதிக நேரம் வேலை வாங்கிக் கொண்டு குறைந்த ஊதியம் தரப்பட்டிருக்கலாம். அன்றைக்கு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் தேவையென்று போராட்டம் அதை எதிர்த்து நடைபெற்று இருக்கக்கூடும். இன்றைக்கு ஏறுகிற விலைவாசியை சமாளிக்க முடியாமல் ஒருகாலத்தி வாங்கிய கூலி, அல்லது ஆறுமாதத்திற்கு முன்னால் வாங்கிய கூலியே கூட

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இன்றைய நிலையில் நியாயமற்றதாக கருதப்படுகிற சூழ்நிலை வேகமாக உருவாகி வருகிற நிலையில், நியாயமான கூலி கிடைக்கிற ஒரு கட்டத்திலேதான் உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கிடைப்பதாக அர்த்தமே தவிர, அந்தநிலை ஏற்படாத வரைக்கும் உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். அதற்காக இந்த அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற உறுதிமொழியை நான் இந்த நேரத்தில் தர விரும்புகிறேன். உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்றால் அந்த இடத்தில் சுரண்டல் நடக்கிறது என்று அர்த்தம். சுரண்டலுக்கான தன்மைகள் நீக்கப்பட வேண்டும், ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இரவு 7-15

சுரண்டல் எந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கிறதோ, அந்தச் சமுதாயத்திலே வறுமையும், ஏழ்மையும்தான் மிச்சமாக இருக்கும், இன்றைய நம்முடைய நிலைமைக்குக் காரணமேகூட, ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஜாதி அடிப்படையில், சமுதாயத்திற்குத் தேவையான தொழில்களைச் செய்கின்றவர்கள் ஒருபிரிவினராகவும், அப்படித் தொழில் செய்யாதவர்கள் ஒருபிரிவினராகவும் இருந்து ஜாதி அடிப்படையில் இந்தச் சமுதாயம் சுரண்டப்பட்டதினுடைய விளைவுதான் இன்றைக்கு 40 ஆண்டுக்காலம் ஆனதற்குப் பிறகும், நம்மாலே வறுமையையும் ஏழ்மையையும் ஒழிக்க முடியவில்லை என்பதையும், திராவிடர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தலைமையிலே இயங்குகிற இந்த ஆட்சி நன்கு உணர்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு ஆதரிக்கும். அவர்களுக்காக வாதாடும். அவர்கள் சார்பாக நின்று நாங்கள் பேசுவோம் அவர்களுக்கு நலன்கள் கிடைப்பதற்காக அரசு இயந்திரம் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும். அதற்காக தொழில்களை நசியவிடமாட்டோம். காரணம், தொழில்கள் முக்கியம். தொழில்கள் நடந்தால்தான், தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கும். ஆகவே, பிரச்சினை தொழில்கள் நசிக்கின்ற அளவிற்கு, நாங்கள் முற்றுகின்ற நிலைமையை வளரவிடமாட்டோம் என்பதோடு, இன்றைக்குக்கூட, நாங்கள் வந்து, 2, 3 மாத காலத்தில் மூடிய ஆனல்களை, மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு, உங்களுக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, பல்வேறு முயற்சிகளை புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஞானசேகரன்,

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை அமைச்சர் திருமதி இந்திர குமாரி அவர்களுடைய நாட்பிரம்மபள்ளித் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய சந்தன ஆலை அரசுக்குச் சொந்தமானது. பல ஆண்டுகாலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மூடுவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூடியிருக்கிற ஆலையை மூடிவிடலாம் என்கிறீர்களா?

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மன்னிக்க வேண்டும், திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகாலமாக மூடியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். இருப்பதையும் கெடுக்க வேண்டும் என்பது உங்களுடைய ஆசையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூடிய ஆலைகளை, தொழிற்சாலைகளை திறப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அது எந்த ஆலையாக இருந்தாலும் தேவையான ஒரு தொழிலாக இருக்குமானால், அந்தத் தொழிலை திரும்பவும் நடத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிற ஆட்சிதான் இன்றைக்கு நடைபெறுகிற இந்த ஆட்சி என்பதை உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலை சட்டம், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள், குறைந்த பட்சக் கூலி தருகிற சட்டங்கள் என்று இப்படி பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டங்களோடு ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சட்டங்களையும், விதிகளையும் ஒருபுறம் மீறுகிற தொழில் நிர்வாகமும் இருக்கிறது. அதை மீறுகிற தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டங்களை தொழில் அதிபர்களும், தொழில் நிர்வாகமும், தொழிலாளர்களும் நன்கு மதித்து, அதற்கு ஏற்ப, தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை, வைத்துக் கொள்வார்களானால், நிச்சயமாக தொழில் உலகில் நல்ல அமைதி ஏற்படும் என்கிற ஒரு செய்தியை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, சட்டங்களையும், விதிகளையும் யார் மீறினாலும், அங்கே பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. பிறகு, அதைத் தீர்ப்பதற்கு பல்வேறு முயற்சிகளை நாம் எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

கிறது. ஆகவே இந்த அரசு என்ன கேட்டுக் கொள்கிறது என்றால் நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, உங்களுக்கு என்று இயற்றப்பட்டு இருக்கிற சட்டங்களை மதித்து நடக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டங்களிலே குறைபாடுகள் இருக்குமானால், இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்கு நீங்கள் அதைக் கொண்டு வந்தால், தேவையான திருத்தங்களைச் செய்ய இந்த அரசு தயார் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே சட்டங்களை மதிப்பதும், விதிகளை மதிப்பதும், இருசாராரும் ஏற்று நடத்த வேண்டிய கடமை, பொறுப்பு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இரவு 7-20

சில பகுதிகளில் தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்கங்களைத் துவக்குவதற்குக் கூட, அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிர்வாகங்களும் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான போக்கு குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளிலே இருக்கின்றது என்பதையும் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்கங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு, தடையாக இருக்கின்ற நிர்வாகம் என்பது, எந்தக் காலத்திற்கும் ஒவ்வாத ஒரு நிர்வாகமாகும். காட்டு மிராண்டிக் காலத்திலே இருக்கவேண்டிய நிர்வாகமாகும்.

இப்போது தொழிலாளர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற அத்துணை அடிப்படை உரிமைகளையும் சட்டங்களையும் மதிக்க மறுக்கிற எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும் அதை இந்த அரசு கண்டிக்கிறது, என்பதை இங்கே நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது எப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் பாயும் என்பதை அவர்களே உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நான் அதைச் சுட்டிக் காட்டத் தேவையில்லை. ஆகவே, அத்தகைய போக்கு நிர்வாகத்தின் சார்பில் எங்கு இருந்தாலும் அது திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஒரு விருப்பத்தை புரட்சித் தலைவி அரசின் சார்பாக நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்று அவர்களுக்குக்கூட குறைந்த பட்சம் ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்கிற முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இன்னும் எடுக்கப்படாத பிரிவினருக்கும் எடுத்து வருகின்றோம். குறைந்த பட்சம் 15 ரூபாயாவது கிடைக்கவேண்டுமென்ற நிலையில் நாங்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். விலைவாசிப் புள்ளியுடன் இணைந்த

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

அகவிலைப்படியைப் கொண்டுவரவும் இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து வேலைவாய்ப்பு பற்றியது. அந்தத் துறையும் இதிலே இருக்கிற காரணத்தால் நீங்களும் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னீர்கள். வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லவேண்டுமே யானால், படித்தவர்களை எல்லாம் நாம் அங்கே பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தர வேண்டிய பொறுப்பு, அல்லது வேலைக்கு அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு இந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திற்குத் தரப்பட்டிருப்பதைப் போல இருக்கிறது. அங்கே ஏதேனும் ஊழல்கள் நடைபெறுமே யானால் அது நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்கிற ஒரு முக்கிய கடமையை இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக தவறாமல் செய்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே அடையார் எக்ச்சேஞ்சில் கம்ப்யூட்டரை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அண்ணா நகரிலே கொண்டுவரப் போகிறோம். கோயம்புத்தூரிலே கொண்டு வரப்போகிறோம். இதெல்லாம் எதற்காக? இலட்சக்கணக்கான பேர் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்திருந்தாலும் அங்கே நீதியேட்டு நடந்துகொள் திறார்கள் என்ற ஒரு நம்பிக்கையாவது இருக்கட்டும். வேலை தான் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் நீதியாவது கிடைக்கட்டும் என்ற ஒரு நிலைமையில் நாம் அதைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்த முறையை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்னும் இந்த அரசு தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறது. படித்த இளைஞர்கள் நீண்டநாளானதற்கு வேலையில்லாமல் இருப்பார்களானால் வாழ்க்கையில் ஒரு விரக்தியடைவார்களானால், அவர்கள் எங்ஙனம் தீவிரவாதிகளாக மாறிவிடுவார்களோ என்கிற ஆபத்தையும் இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் அதற்காக பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்கிற முயற்சியில் நாங்கள் ஏற்கெனவே ஈடுபட்டு இருக்கிறோம் என்பதனை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த வேலையும் தெரியாதவர்களுக்கு ஒரு வேலை தரவேண்டுமென்பது எவ்வளவு பெரிய சிக்கலான காரியம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும். ஏதாவது ஒரு தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், பயிற்சி பெறாத யாரும் எந்த வேலைக்கும் வரக் கூடாது என்ற, கொள்கையை நாம் என்றைக்கு நிலைநாட்டுகின்றோமோ அன்றைக்குத்தான் தொழிலில் ஒரு உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கக்கூடிய தன்மையையும், தொழிலில் ஒரு மேன்மையையும் நாம் பெருக்க முடியும். தொழில் உறவில் கூட ஒரு முன்னேற்றத்தை நாம் பெருக்க முடியும். ஆகவே

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

சாதாரணமாக ஒரு கடிகாரம் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் நாம் யாரிடத்திலே கடிகாரத்தைத் தருகிறோமோ அவருக்கு அந்த கடிகார ரிப்பேர் தொழில் பயிற்சி கிடையாது. அதே மாதிரி நாம் ரேடியோவைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறோம். அதற்கும் அவருக்குப் பயிற்சி கிடையாது. ரூ. 10,000, ரூ. 12,000 போட்டு டி. வி. வாங்குகிறோம். அதைக் கொண்டுபோய் ரிப்பேர் செய்பவரிடத்தில் தருகிறோம் அவருக்கு ரிப்பேர் செய்வதிலே பயிற்சி இருக்கிறதா என்பது நமக்குத் தெரியாது. அதற்கான சர்ட்டிபிகேட் வைத்திருக்கிறாரா என்பதும் தெரியாது.

10 மாடி, 14 மாடி உயரக் கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறோம். அதிலே ஏறி வேலை செய்கிறார்கள். ஆபத்தான வேலைதான் அதிலே அவர்களுக்கு பயிற்சி இருக்கிறதா என்று பார்ப்பது கிடையாது. அதே காரணத்தினால்தானே சிவகாசி பட்டாசுத் தொழிற்சாலையில் ஆபத்து ஏற்பட்டது. சாதாரண படிப்பறிவில்லாத ஏழைகள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் தரப்படுகின்ற அந்த கெமிகல்ஸ் வேதிப் பொருட்கள், அதனுடைய தன்மை என்ன என்பதைப் பற்றி அந்த அப்பாவி தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியாது. நான் போயிருந்தபோது சொன்னார்கள். இந்த வேதிப் பொருள் தண்ணீர் பட்டால் வெடிக்கும். இது தீப்பட்டால் வெடிக்கும் என்று. ஆக அப்படிப்பட்ட கெமிகல்ஸ் வைத்து, ஆபத்தான வேதிப் பொருட்களை வைத்து, தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு அந்தத் தொழில் பற்றி, அந்தப் பொருள் பற்றி ஒரு பயிற்சி-பாதுகாப்புப் பயிற்சி ஏதேனும் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது வரையில் யாரும் அதைப்பற்றி சிந்திக்கவில்லை. இந்த அரசுதான் அதைப்பற்றி சிந்தித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இல்லையென்றால் அந்தத் தொழிலையே தடை செய்தாக வேண்டும். ஒன்று, தொழிலைத் தடை செய்யவேண்டும்.

இரவு 7-25

இல்லையென்றால் அந்தத் தொழிற்சாலையை தடை செய்தாக வேண்டும். ஒன்று அந்த தொழிலை தடை செய்ய வேண்டும். அல்லது அந்தத் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போட்டி தொழிற்சங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் உணருகின்றோம். தொழிற்சங்கங்களினாலே, தொழிற்சங்கத் தகராறுகளினாலே எவ்வளவு வன்முறை சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை 40, 50 ஆண்டுக்காலமாக நாங்கள் பார்த்து வருகிறோம். எவ்வளவோ கொலைகள் எல்லாம் நடைபெற்ற

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

றிருக்கின்றன. அந்த போட்டி தொழிற் சங்கங்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் அல்லது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு அடிப்படையான காரணங்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் புரட்சி தலைவி அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் கவனம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் ஒரு உறுதியை நான் தர விரும்புகிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியிலே இந்தத் தடவையானாலும் அதற்கு முன் தடவையானாலும் சரி சிம்பிஸன் போன்ற தொழில் நிறுவனங்களில் தங்களுடைய ஆளை நுழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக சட்டத்திற்கு மாறாக, விதிகளுக்கு மாறாக முறைகளுக்கு மாறாக நெறிகளுக்கு மாறாக அந்த ஆட்சி நடந்ததைப் போல இந்த ஆட்சி நிச்சயமாக நடக்காது என்ற உறுதியை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). நாங்கள் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளோடு பேசுகிற நேரத்தில் எல்லாம் அவர்கள் எந்தக் கட்சி என்று நாங்கள் பார்க்கவில்லை. பார்க்காமலேயேதான் பேசுகிறோம் எங்கள் முன்னாலே இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் வேலை செய்கிற தொழிற்சாலைகள் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும். தொழில் தடைபெற, வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் கடந்த 3, 4 மாதங்களாக எங்களிடத்திலே வருகிற தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைப் பார்த்து வருகிறோம். வந்தவுடன் எந்தக் கட்சி என்று நாங்கள் இதுவரையிலும் யாரிடத்திலும் கேட்கவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படி பல்வேறு பிரச்சினைகளை எங்கள் முன்னாலே நீங்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். பல்வேறு நிலைமைகளை தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று விருப்பமும் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். அதிலே குறிப்பாக ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையைப் பற்றி இங்கே எல்லோரும் பேசினார்கள். அது பெருங்களத்தூரிலே இருக்கிற சுமார் 3,086 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்த ஒரு நிறுவனம் ஆகும். அது ஒரு நன்வுற்ற நிறுவனமாக, சிக் இண்டஸ்ட்ரிசாக இன்றைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு, இன்றைய தினம் ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி புதிய நிர்வாகம் அதை ஏற்று நடத்த ஒரு திட்டத்தை தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே 4—7—1991 அன்று பி.ஏ.எப். ஆர். முன்பு நடைபெற்ற கூட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவன்படி இந்நிறுவனம் விரைவிலே துவங்கப்படும் என்கிற செய்தியை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல பி. அண்டு சி. மில்லைப் பற்றி இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்.

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

அதிலே இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்ததற்கு பிறகு எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கிற பிராஸஸிங் யூனிட்-அதை லாபகரமாக இயக்க முடியவில்லை அதற்கான வசதி இல்லை என்பதோடு, குறைவான உற்பத்தி தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வரும் இழப்பு ஆகிய காரணங்களுக்காக ஆலையை மூடுவதற்கு தொழிலாளர் துணை ஆணையாளர் அவர்களிடம் தொழிற் தகராறு சட்டப் பிரிவு 25 (ஒ)விடையின்படி அனுமதி கோரினார்கள். தொழிலாளர் ஆணையாளர் நிறுவனத்தை மூட அனுமதி மறுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆலையை மூடியதோடுமட்டும் அல்லாமல் மூடுவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டதை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. அதேபோல தொழிற் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே இந்த பிராஸஸிங் யூனிட்டை புவன்கிரிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னதை ஒரு தனி நபர் கமிஷனிடத்திலே விட்டிருக்கிறார்கள். முன்னால் உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி கே. பி. என். சிங் அவர்கள் அந்தக் குழுவாக இருந்து அதை விசாரித்து பார்த்து அவர் தந்த முடிவானது “இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் விளையும்” என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே புவன்கிரிக்கு மாற்றுவதை அந்த தனி நபர் குழு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இது குறித்து இந்த அரசினுடைய கருத்து அறிய அனுப்பப்பட்டபோது புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த தனி நபர் குழு சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டு, அது தான் அரசினுடைய கருத்தாக உயர்நீதிமன்றத்திற்கு நாம் தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆகவே நாங்கள் நிர்வாகத்திற்கு சார்பாக இல்லை என்பது மட்டும் அல்ல தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு உயர்நீதிமன்றத்திலே அதைச் சொல்லியும் இருக்கிறோம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரவு 7-30

அதே போல அவர்களுக்கு தண்ணீர் தேவை என்று கேட்டார்கள். தண்ணீர் தரமுடியுமா என்று அரசாங்கத்திடம் கேட்டார்கள். மழை பெய்வதைப் பொறுத்து தேவையான தண்ணீரை இந்த அரசு தரும் என்ற வாக்குறுதியை நாம் தந்திருக்கிறோம். ஜூலை மாதத்திற்கு 6 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள அரசி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்கள், ஆகஸ்ட், மாதத்திற்கு 3 இலட்சம் மதிப்பு உள்ள பொருள்கள், பின்னி ஆலைத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளையின் மூலம் கடன் அடிப்படையில் பொருட்கள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

இருக்கின்றன. இன்னும் பொருள்கள் வழங்கப்படவில்லை. இப்பிரச்சினையின் நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பிரச்சினை குறித்து 9—9—1991-ல் அந்த ஆலை தொழிலாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர் டபிள்யூ. ஆர். வரதராசன் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை தலைமைச் செயலகத்திலே சந்தித்து தங்களுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். அப்போது அவரிடத்திலே, அரசு ஆலையை விரைவில் திறக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி. இங்கே என்னிடத்திலே விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் சொல்வது என்றால் நேரம் ஆகும் என்ற காரணத்தால் நான் அவற்றை வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லக் கொள்கிறேன் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சளுடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நிலையில் எப்போதும் மானிய கோரிக்கை என்றால் சில அறிவிப்புகளை மற்றவைகளை எதிர்பார்ப்பார்கள். மக்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள் என்ற அடிப்படையில் சிலவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வெகு நாட்களாக தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தொழில் நிர்வாகிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தமிழ்நாட்டின் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களை அதிகரிக்க உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதன் பயனாக புதியதாக தொழில் நீதி மன்றங்கள் முறையே வேலூர், சேலம் மற்றும் திருச்சி ஆகிய பகுதிகளில் துவங்கப்பட்ட உள்ளது. ஏற்கனவே சென்னை, மதுரையில் உள்ள கூடுதல் தொழில் நீதி மன்றங்கள் கடலூர் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்கு மாற்றி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இந்த தொழில் நீதி மன்றங்களின் ஆட்சி எல்லையை தக்க முறைகளிலே தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளின் வசதிகளையும் கருத்தில் கொண்டு மாற்றியமைக்கவும் அரசுக்கு பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. குறைந்த பட்ச கூலி சட்டத்தின்படி அவ்வப்போது ஊதிய நிர்ணயம் செய்யும் போதோ அல்லது மாற்றம் செய்யும் போதோ கீழ்க்கண்ட கொள்கையுடன் செயல்பட்டு வருகிறது.

குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றியமைப்பது, 15 ரூபாய்க்கு குறையாமல் நிர்ணயிப்பது எல்லா தொழிலுக்கும் அகவிலைப்படி நிர்ணயிப்பது, அகவிலைப்படியை விலைவாசி புள்ளிக்கேற்ப நிர்ணயிப்பது இவற்றை நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

எடைகள் மற்றும் அளவைச் சட்டங்கள் மற்றும் பல்வேறு பட்ட தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை செயல்படுத்தாத வணிகர், நிர்வாகங்களின் மீது ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 49,000 வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. இவ்வழக்குகள் சரியான முறையில் நடத்தப்பட்டு குற்றம் புரியும் வணிகர், நிர்வாகங்களுக்கு தண்டனை அளிக்கப்பட்டால் தான் சட்டங்களின் பலனை தொழிலாளர்கள் பெற இயலும். மேலும் அரசு ஆணைகள் உயர்நீதி மன்றத்தில் நிர்வாகங்களால் எதிர்க்கப்படும்போது அரசு வழக்குரைஞர்களுக்கு தகுந்த ஆலோசனைகள் அளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழிலாளர் துணை ஆணையர் அலுவலகத் திருகு துணை ஆணையர் நிலையில் தனியாக சட்ட அலுவலர் ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒஸ்). அவர் 4—9—1991 முதல் பணியாற்றி வருகிறார்.

மத்திய அரசு உழைக்கும் மகளிருக்கு மற்றும் குழந்தைகளுக்கான ஒரு மையப் பிரிவை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் மற்றும் இடர்ப்பாடுகளைக் களைய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இவ்வரசும் தொழிலாளர் துறையில் ஒரு மகளிர் பிரிவை ஏற்படுத்தவுள்ளது. நடப்பாண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் பீடி தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைச் சிறப்பாக செயல்படுத்த கூடுதல் பணியாளர்களுடன் 6 தொழிலாளர் உதவி ஆய்வகப் பதவிகளை உருவாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பீடி சுற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தரும் வகையில் வீடு கட்டிக்கொள்ள ஒரு வீடு கட்டத் தேவையான தொகையில் 50 சதவீதம் அல்லது அதிகப்பட்சம் 5,000 ரூபாய்க்கான அரசு மானியம் இந்திய அரசால் தமிழகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வேலூரில் சத்துவாச்சாரி என்னும் இடத்தில் 150 வீடுகள் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுவிட்டன. அதே அளவில் திருநெல்வேலி கட்ட பொம்மன் மாவட்டம் முக்கூடல் மற்றும் வேலப்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித்தர உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட இடங்களில் வீடு கட்ட தேவையான நில ஒதுக்கீடும் பெறப்பட்டுள்ளதால் இந்தப் பணி விரைவில் தொடங்க உள்ளது.

இரவு 7-35

உழைக்கும் பத்திரிக்கை தொழிலாளர்களின் பச்சாவாட் குழு தீர்ப்பு சீரிய முறையில் மாநிலத்தில் அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மாநிலத்திலுள்ள 99 பத்திரிக்கை நிறுவனங்களில் சுமார் 76 பத்திரிக்கை நிறுவனங்கள் இந்த தீர்ப்பை முழுமை

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

யாக அமல் செய்துள்ளது. அமல் செய்யாத நிர்வாகங்களை விரைவில் அமல் செய்யுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டு வருவதோடு சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் இந்தத் தீர்ப்பை அமல் செய்வதைக் கண்காணித்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள ஒரு முத்தரப்புக்குழு அமைக்கவும் அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

மிக குறைந்த வசதிகளைக் கொண்ட கட்டிடங்களில் அதிக வாடகை செலுத்தி தொழிலாளர் மற்றும் தொழிற்சாலை துறையின் அலுவலகங்கள் இயங்கி வருவதை கருத்தில் கொண்டு பொதுமக்களின் சிரமத்தைக் குறைக்கவும் அலுவலகங்கள் அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் இயங்கும் வகையில் பெரிய நகரங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டும் எண்ணம் வெகு காலமாக அரசின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. முதல் கட்டமாக நடப்பு ஆண்டில் கோவை மைய சிறைச்சாலை வளாகத்தில் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள 60 சென்ட் நிலத்தில் தனியார் கட்டிடங்களில் இயங்கி வரும் 29 அலுவலகங்களுக்காக ஒரு கட்டிடம் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக நிறைந்துள்ள கோவை, ஓசூர், தூத்துக்குடியிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கான கலை அரங்கம் முதியோர் கல்வி, குழந்தைகள் காப்பகம், மகளிர் நல மன்றம், விளையாட்டு வசதிகள், பொழுதுபோக்கு நூலகம் போன்ற வசதிகள் கிடைக்கப்பெறும் வகையில் மூன்று தொழிலாளர் நல வளாகங்கள் ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர்களின் உபயோகத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட வந்த 'உழைப்பவர் உலகம்' என்ற பத்திரிக்கை 1989, ஜூன் திங்கள் முதல் வெளி வராமல் இருந்தது. இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியால் இந்தப் பத்திரிக்கை 1991ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அதாவது இந்த மாதத்திலேயே வெளிவர இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி).

சில சட்ட திருத்தங்களை நாங்கள் கொண்டுவர இருக்கிறோம். தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்களில் தேசிய மற்றும் பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் சட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு தேர்தல் நாள் அன்றும் மற்றும் அரசால் அறிவிக்கப்படுகின்ற முக்கியமான நாட்கள் அன்றும் சம்பளத் தொடு விடுமுறை கோரும் சட்டத் திருத்தம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தமிழ்நாடு தொழில் தகராறு விதிகள் 1958-ன்கீழ் விதி 59(ஏ) புதிதாக சேர்க்கப்பட உள்ளது. இதனால் வேலைநிறுத்தம் மற்றும் கதவடைப்பு பற்றி சமரச அலுவலர்

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

களுக்கு தொலைபேசி மற்றும் தந்தி வாயிலாக 24 மணி நேரத்திற்குள் தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்ட விதி திருத்தம் செய்யப்படவுள்ளது.

தொழிலாளர் நல நிதி சட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்கள், வேலை அளிப்பவர்கள் மற்றும் அரசு செலுத்த வேண்டிய தொகையை 2 : 4 : 2 என்பதை முறையே 3 : 6 : 3 என்று உயர்த்தலாம் என அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. இதற்காகச் சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்கள் மேற்கொள்ள திருத்த சட்டமுன்வடிவு விரைவில் அறிமுகம் செய்யப்படும்.

குறைந்த அளவு ஊதிய சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையை வசூலிக்க தற்போது மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றம் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இதனால், காலதாமதமும், பண விரயமும் ஏற்படுவதால், தொழிலாளர்கள் உரிய அலுவலர் முன்பு மனு செய்து கொள்ளவும் அவ்வலுவலர் நிர்ணயிக்கும் தொகையை நிலவரி பாக்கி போல் மாவட்ட ஆட்சியர் மூலம் வசூலித்து தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கும் வகை செய்யும் இந்த சட்டப்பிரிவு 20 (5)ஐ திருத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய நிறுவனங்கள் பாதுகாப்பு ஏஜென்சி மூலம் பாதுகாவலர்களை நியமிக்கிறார்கள். இத்தகைய பாதுகாப்பு தொழிலாளர்களின் பணி நிபந்தனையை வரைமுறை செய்யும் பொருட்டு அரசு இதற்கான ஒரு வரைவு சட்டம் தயாரித்துள்ளது. இதை முழுமையாக சட்ட முன்வடிவாக கொண்டு வர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பொருள் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் பொதுப்பட்டியலில் இருப்பதால் மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற வேண்டியுள்ளது. மத்திய அரசு கேட்டுள்ள விளக்கங்களுக்கு விரைவில் பதில் அளித்து அதன் அனுமதி பெற்று இந்த சட்டம் சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட இருக்கிறது.

கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய பணி மேம்பாட்டுத் திட்டம் முதல் கட்டமாக கட்டிடங்கள் மற்றும் கட்டுமான தொழிலாளர்கள் சட்ட ரீதியாக பயன்பெற அந்த தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாடு உடல் உழைப்போர் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படுவார்கள். பிறகு அந்த சட்டத்தின் கீழ் திட்டம் வகுத்து அவர்கள் பயன்பெற வழிமுறைகள் விரைவில் கொண்டு வரப்படும்.

இரவு 7.40

பட்டாசு தொழிலுக்கான பயிற்சி வகுப்புகள், பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் பயனடையக்கூடிய வகையில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

இப்பயிற்சி வகுப்புகளில், பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயன பொருட்கள், அதன் அபாயகரமான தன்மைகள், அதனைக் கையாளுவதில், இருப்பு வைத்திருப்பதில், உற்பத்தி செய்வதில் உள்ள அபாயங்கள் ஆகியவை குறித்து பயிற்சி வகுப்பில், தமிழில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. மாதம் ஒன்றுக்கு 10 பயிற்சி வகுப்புகள் தற்போது நடத்தப்படுகின்றன.

வேலை வாய்ப்புக்காக சில திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தலாம் என்று இந்த அரசு கருதியிருக்கிறது. அதிலே ஏற்கெனவே இருக்கின்ற திட்டங்களோடு புதிதாக சில திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்த இந்த அரசு விரும்புகிறது. அதிலே ஒன்று, இரண்டு சக்கர வாடகை வாகனம் 'Motor cycle Tax' என்று அதைச் சொல்வார்கள். கோவா மாநிலத்திலே வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருவதாக இங்கே சொல்லப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே, அதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. சுயவேலை வாய்ப்பை உருவாக்கும் வண்ணமாக புதிய திட்டம் ஒன்றை அமலாக்க அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் பெயர் இரண்டு சக்கர வாடகை வாகனம். இத்திட்டத்தின் கீழ், வேலை வாய்ப்பற்றோருக்கு ஒரு இரண்டு சக்கர மோபைட் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். அந்த வாகனத்தை போது மக்கள் எளிதாக அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் வகையில் ஒரு தனி வர்ணம் பூசப்படும். சென்னை மாநகரத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்குச் செல்ல விருப்பப்படும் எந்த ஒரு தனி நபரும் இந்த இரண்டு சக்கர வாகனத்தின் பின் இருக்கையிலே ஏற்றிச் செல்லப்படுவர். இதற்கான நியாயமான கட்டணத்தை வாகன ஓட்டுநர் பெறுவார். இத்திட்டத்தின் பால் வாகன ஓட்டுநர் சுயவேலை வாய்ப்பு பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் போது மக்களுக்கும், குறிப்பாக பல அலுவல்களின் நிமித்தம் சென்னையில் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு செல்லும் தனி நபர்களுக்கு குறைந்த செலவில் செல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) போக்குவரத்துத் துறையினுடன் கலந்து ஆலோசித்து, திட்டம் செயல்படுத்துவது பற்றி ஆய்வு செய்யப்படும். இதிலே என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் ஏற்கெனவே பரிசீலித்துத்தான் இதைக் கொண்டு வரலாம் என்றிருக்கிறோம். இத்திட்டம் ஏற்கெனவே ஒரு மாநிலத்திலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் நாங்கள் தைரியமாக நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறோம். (குறுக்கீடு) பெண்களுக்கென்றால், பெண்கள் இதிலே போக வேண்டுமென்ற கட்டடாயம் இல்லை. (சிரிப்பு) பெண்களே ஓட்டலாம் அல்லது அதிலே போக தைரியம் உள்ள பெண்கள் போகலாம். ஆகவே, எப்படி வேண்டுமானாலும் நாம் செய்து கொள்ளலாம்.

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

இன்னொன்று, வீட்டு சேவை மையங்கள், இது மிகவும் தேவையான ஒன்று என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். வீட்டிலே ஏதாவது ஒரு ரிப்பேர் ஆகிவிட்டால் உடனே நாம் ஆள் தேட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக, ஒரு நாள், இரண்டு நாள் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம்.. இதற்காக வீட்டு சேவை மையங்களை அரசின் சார்பிலேயே ஆரம்பித்து 9 மையங்களை இந்த நகரத்திலே நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த 9 மையங்களும் வெற்றி பெறவில்லை. காரணம், அங்கே ஒரு பிளம்பர், ஒரு எலக்ட்ரீஷியன் இந்த மாதிரி 3, 4 பேர்கள் இருப்பார்கள். அங்கே வந்து அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போகலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது. அந்த மாதிரி வைத்திருந்தார்கள். அது வெற்றி பெற்றவில்லை. அதிலே இருக்கிற முக்கிய குறைபாடு ஃபோன் இல்லை என்பதுதான். ஃபோன் இருந்தால் தான் இந்த மையமே திறமையாகச் செயல்படும். ஆகவே, இப்போது என்ன புதிதாகத் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றால், வீட்டு சேவை மையத்தோடு, பப்ளிக் டெவ்ஃபோன் புத் இருக்கிறதல்லவா, இந்த இரண்டையும் இணைத்து ஒரே இடத்தில் அந்த மையத்தை வைப்பதன் மூலம் 10 பேர், 15 பேருக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கருதி இந்த திட்டத்தை 'நாசே' என்ற நிறுவனம் நமக்குத் தந்தது. அதை நாம் பரிசீலித்து, அதனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க இருப்பதை நினைத்து அரசு அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, பெரிய வீடுகளிலே இருப்பவர்கள் சாமான்கள் வாங்குவது என்றால், வெளியே போவதற்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு, பெண்கள் ஒரு ட்ரை-சைக்கிள் வைத்துக் கொண்டு, தன்னுடன் இன்னொரு பெண்ணையும் வைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய அமுதம் அங்காடிகளிலோ அல்லது கூட்டுறவுக் கடைகளிலோ யிருந்து சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு போய் அவர்களுக்குத் தருகின்ற அந்த வேலையைச் செய்வதன் மூலம் ஒரு கூமிஷனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதிலே, 3 பேருக்கு, ஒரு பகுதியிலே வேலை கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை, அமுதம் அங்காடி போன்ற கூட்டுறவுக் கடைகளோடு பேசி, பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தரலாம் என்று இந்த அரசு கருதி இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்போது மதுரை. கோயம்புத்தூர், அம்பத்தூர் ஐ.டி.ஐ.-களில் உற்பத்தியோடு கூடிய பயிற்சி தரப்பட்டு வருகிறது. அதை எல்லா ஐ.டி.ஐ.-க்களுக்கும் கொண்டு செல்லலாம்: எல்லா

1991 செப்டம்பர் 16] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

ஐ.டி.ஐ.-களிலும் அந்த முறையைப் பின்பற்றலாம் என்ற முடிவை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரவு 7-45

பி. அன்ட் சி. மில் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகிற பொழுது, அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர் டபிள்யூ. ஆர். வரதராஜன் அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு முதலமைச்சர் பெர்து நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒரு தொழிலாளிக்கு 400 ரூபாய் தருவது என்ற முடிவைச் செய்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்; கடைசியிலே கேட்கலாம்.

திரு. டி. சுதீஷனம் பி. அன்ட் சி. மில் சம்பந்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பூராவும் தொழிலாளர் நலன்தானே; சரி, கேளுங்கள்.

திரு. டி. சுதீஷனம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பி அன்ட் சி மில் நிர்வாகத்தைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையிலே டபிள்யூ. ஆர். வரதராஜன் அவர்கள் வந்து பேசினார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, அவர் பேசுவதற்கு முதல் தினமே நானும், ஐ.என்.டி.யூ.சி. தலைவர் காளன் அவர்களும், ரங்க நாதன் அவர்களும், எஸ்.எம். கிருஷ்ணன் அவர்களும், பலராமன் அவர்களும்—ஐந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களைச் சந்தித்து, இந்த பி அன்ட் சி மில் நிர்வாகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற தகராறுகளைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லி, இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தோம். அந்த வேண்டுகோளை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, அன்று மாலையே அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையிலே நியாயமான கோரிக்கைகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு டபிள்யூ. ஆர். வரதராஜன் அவர்கள் முதலமைச்சரையே பார்க்க முடியவில்லை என்று கவரெல்லாம் ஆங்காங்கு கவரொட்டிகள் ஒட்டினார்கள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். இப்பொழுது

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்] [1991 செப்டம்பர் 16]

பிரச்சினையை, இந்தப் போட்டித் தொழிற்சங்கம் என்கிற பிரச்சினையைப் போல அதை ஆக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு நாம் இடம் தர வேண்டாம். நீங்கள் சொன்னதும் வெளியே வந்திருக்கிறது. அவர் என்ன சொன்னார், என்ன எழுதினார் என்பதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். அதை நாங்கள் எப்படிச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கோரிக்கையையும் வைத்தீர்கள் என்ற அளவிற்கு வந்தால் சரிதானே.

திரு. டி. சுதர்சனம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, நல்லது. திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நிவாரணம் எந்தத் தேதியிலிருந்து பி அன்ட் சி மில் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்ற விவரத்தையும் தெரிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது ஒரு தடவை 400 ரூபாய் தரப்படும்.

இங்கே குறிப்பாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பணி புரிகின்ற அலுவலரைப்பற்றிப் புகார்கள் சொன்னார்கள். இதற்காக ஒரு ஸ்குவாட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்குவாட் 27 விசாரணை நடத்தி, தவறு செய்த 7 அலுவலர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு தமிழ்நாட்டில், தொழில் அமைதி ஏற்படவும், தொழில் உறவு நல்லபடியாக இருக்கவும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுக்கும் என்கின்ற உறுதியையும், நம்பிக்கையையும் தெரிவித்து, வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு உங்கள் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மேலப்பாளையத்திலும், முக்கூடலிலும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வேலை இன்னும் நடைபெறுவதாக இல்லை. அதைப்போல, ஆலங்குளம் பகுதியில் தான் அதிகமான பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்தப் பகுதிக்கும் கூடுதலாக வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டு, இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது முதல் பட்ஜெட், முதல் பட்ஜெட்டிலே இப்பொழுது சொல்லியிருக்கிறோம். இனி, அடுத்து வர இருக்கின்ற பட்ஜெட்டிலேயெல்லாம் ஒவ்வொரு பகுதியாக நாங்கள் அந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு.

திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது பி அன்ட் சி மில்லுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய வசந்தா மில், ஜெயலட்சுமி மில், மதர்ஸ் ஸ்பின்னிங், இராதாகிருஷ்ணா மில் ஆகிய மில்கள் நின்று பத்து வருஷங்களுக்குப் பக்கமாகிறது. இதே கோரிக்கை எங்களுக்கும் தொடர்ந்து அளிக்கப்படுமா என்று அமைச்சரவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

இரவு 7-50

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினருடைய வேண்டு கோள் அரசால் பரிசீலிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன்.

திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் வீட்டுவசதி என்ற நிலைமை, தற்போது அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள

[திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன்]

[1991 செப்டம்பர் 16]

ளார்கள். அதேபோல், சிவகாசியிலுள்ள பட்டாசுத் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டுவசதி ஏற்பாடு செய்து தரப்படுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுகுறித்தும் அரசு பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஓ. எஸ். அமர்நாத்.

திரு. ஓ. எஸ். அமர்நாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்நல துணை ஆணையர் அவர்களால் உத்தரவிடப்படும் இழப்பீட்டுத் தொகை, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் 'டெப்பாசிட்' செய்ய, தனித் திட்டம் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கருத்து, கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. புரட்சிமணி.

திரு. ச. புரட்சிமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலைவாய்ப்பில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் வயது வரம்பு அதிகரிக்கப்படுமா என நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வயது வரம்பை எடுப்பதன் மூலம், சிலபேருக்கு நன்மை என்றாலும், அதனாலே சிலபேருக்கு பாதகமான நிலைமைதான் வரும். குறிப்பாக, இளைஞர்களுக்கு பாதகமான நிலைமை வரும். எல்லோரையும் பொதுவாக நாம் பார்க்கிறபோது, இதனாலே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க எந்தப் பயனும் நமக்கு இல்லை. அடுத்த முறையில், நமக்கு வேண்டியவர்கள் 30 வயதாகிவிட்டால், நமக்கு பார்க்க பரிதாபமாக இருக்குமே தவிர, பல்வேறு சமுதாய ரீதியிலே பார்க்கிறபோது அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கி. செல்வராஜ்.

திரு. கி. செல்வராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோயம்புத்தூர், சேலம், திண்டுக்கல் பகுதிகளில் சில பஞ்சாலைகளில், 10, 12 வயது சிறுவர், சிறுமியரை வைத்துக்கொண்டு, 10, 12 மணி நேரம் வேலை வாங்கிவிட்டு,

1991 செப்டம்பர் 16] [திரு. கி. செல்வராஜ்]

5 ரூபாய், 6 ரூபாய் கூலியை கொடுத்து வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அப்படி வேலை வாங்குகிற நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்வீர்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தா. வேடியப்பன்.

திரு. தா. வேடியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களது வடாற்காடு மாவட்டம், வடாற்காடு அம்பேத்கர் மாவட்டம் என்றும், திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வடாற்காடு அம்பேத்கர் மாவட்டம் அனைத்து தொழிற்பேட்டை மையங்களையும் கொண்டுள்ளது. திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்தில் தொழில் துவங்க, பேரவைத் தலைவர் மூலம், தொழிலாளர் நல அமைச்சரை, அரசு அங்கு தொழிற்பேட்டை அமைக்க ஆவன செய்யுமா என கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது தொழிலாளர் நலன் குறித்த மானியக் கோரிக்கை. திரு. வி. கே. சின்னசாமி.

*திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், எத்தனையோ வகைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான பேர் விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். ஆக, அவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உதவுவாரா? பட்டாசுத் தொழிலைச் செய்வதற்கு 'டி ரெயினிங்' கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபோல, வேளாண்மைத் துறையின் மூலம், எப்படி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக, பயிற்சி நிலையங்களை உருவாக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பயிற்சி, வேளாண்மைத் துறையினரால் தரப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுடைய குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. குப்பன்.

திரு. கே. குப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள கே.சி.பி. தொழிற்சாலையினுடைய நிறுவனம், 525 குடும்பங்கள் இன்றைக்கு பசியும், பட்டினியுமாக இருக்கின்ற வகையில், 11 மாதகாலமாக சட்டவிரோதமாக கதவடைப்பு செய்திருக்கிறது. அந்தக் கதவடைப்பை நீக்குவதற்கு — பி. அண்டு சி. மில்லைப்பற்றியும், வண்டலூரிலுள்ள தொழிற்சாலையைப் பற்றியும் பேசிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் — என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற கே.சி.பி. தொழிற்சாலையைப்பற்றி எதுவும் சொல்லாதது, வருத்தத்தை அளிக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் திறப்பதற்கு, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆவன செய்வாரா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுபற்றி ஏற்கெனவே நீங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கே. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் எல்லோருடைய கருத்தைப் பற்றியும் பேச முடியவில்லை என்ற வருத்தம் எனக்கு இருக்கிறது. நேரம் கருதித்தான் சுருக்கமாக முடித்துக்கொண்டேன். கே.சி.பி. லிமிடெட்டைப் பொறுத்தமட்டில், அது கதவடைப்பு அல்ல; வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. காளன்.

திரு. ஜி. காளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய விளக்கத்திலே, தொழிலாளர் நலவாரியத்துக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சந்தாவை உயர்த்தப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போதே, தொழிலாளர்கள் இரண்டு ரூபாயும், நிர்வாகம், 4 ரூபாயும் செலுத்துகிறார்கள்.

இரவு 7-55

அதிலே தற்போது தொழிலாளர் வாரியத்தின் மூலமாகத் தொழிலாளர் தரப்பிலே சலுகைகள் முப்பது இலட்சம் ரூபாய்தான் வருடத்திற்குச் செலவாகின்றது. ஒரு கோடி ரூபாய் அரசாங்கசேமிப்பு இல்லாமலேயே இப்போது மிச்சம் இருக்கிறது. எனவே, விஸ்தரிப்பு எதுவும் இல்லாமல் சந்தாவை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணம் பாங்கிலே டெபாசித் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் வந்தவுடன் பார்த்தோம். அதனாலேதான், கோயம்புத்தூர், ஓசூர், தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் பெரிய அளவிலே தொழிலாளர்களுக்கான வளாகங்களை நிறுவுவதென முடிவு மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இது இப்போது மூன்று இடங்களில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் அதை விரைவாகக் கொண்டுவர இருக்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்குரிய கலாச்சார வாழ்வைத் தரவேண்டுமென்பதே இந்த அரசின் நோக்கம். அந்த அடிப்படையிலேதான், தொழிலாளர் நல வளாகங்கள் அமையும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி செ. சுந்தராம் பாள்,

திருமதி செ. சுந்தரம்பாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது தொகுதியிலே கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக மூடியிருக்கும் மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்ற நூற்பாலை யில் 2,550 தொழிலாளர்கள் புகியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கோரிக்கையை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. பி. ராஜு.

திரு. கே. பி. ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திலே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூடிக்கிடக்கின்ற தொழில் நிறுவனங்கள் இருக்கிற பகுதிக்காக....

திரு. கே. பி. ராஜு : கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திலே உள்ள கூலித் தொழிலாளர்கள் 10, 15, 20 வருடங்களாக கூலித் தொழிலாளர்களாகவே வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பெர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சென்ற ஆட்சியின்போது 48 நாட்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தியும், அந்த ஆட்சி கண்டுகொள்ளாமல் விட்டு விட்டது. அந்தக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் 48

[திரு. கே. பி. ராஜு]

[1991 செப்டம்பர் 16]

நாட்கள் ஸ்டிரைக் செய்த காலத்தில் கிடைக்காத ஊதியத்தை வழங்குவதற்கும், அவர்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் தருவதற்கு உள்ள நிலை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் கூறிய இந்தப் பிரச்சினையை அரசு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சா. பன்னீர் செல்வம்.

திரு. சா. பன்னீர்செல்வம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில கம்பெனிகள் காண்டிராக்ட் முறையில் பெண்களை வைத்துக் குறைந்த கூலி கொடுக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கம்பெனிகளிலே அவர்களுக்கு அதிகமான கூலி கிடைக்க அரசு பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாகப் புகார் தரப்பட் டால் அது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும், விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் பற்றிய வெட்டுத் தீர்மானம் வலியுறுத்தப் படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. எச். எம். ராஜு.

திரு. எச். எம். ராஜு : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எச். எம். ராஜு அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் — உறுப்பினர் தம் இருக்கையில் இல்லை. அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

1991 செப்டம்பர் 16] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

“ தொழிலாளர் நலனும்—தொழிற்சாலைகளும் பற்றிய 29 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 42,19,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ” என்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ ஆம் ’ என்க.

.. (ஆம்).

மறுப்போர் ‘ இல்லை ’ என்க

.. (இல்லை.)

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9.30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-59 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

78. மானாமதுரை, தொழுநோய் நிலையம், தயாபுரம் தொழுநோய் மருத்துவமனையினரால் வாங்கப்பட்ட மகிந்திரா ஜீப்பிற்காக, செலுத்தப்பட வேண்டிய வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவரிகள் மற்றும் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 22-3-1991 ஆம் நாளிட்ட 166ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1990-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி பகுதிக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1990) 18 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

79. கோவை ஸ்ரீ ஜனார்தனா மில்ஸ் லிமிடெட் அவர்களால் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரியினை 12-10-1990 முதல் முன்று ஆண்டு காலத்திற்கு தள்ளிப் போடுவது குறித்து வணிக வரிகள் மற்றும் சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 25-2-1991-ஆம்